

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या

Class No.

पुस्तक संख्या

Book No.

सी० पु०/ N. L. २६.

MaL
922.8
D936

MGIPC-84-39 LNL/84-1-11-45-100,000.

ദേവസഹായം വിളിപ്പം ചരിത്രം.

കോട്ടാർ രൂപതയുടെ മേത്രാനായ നിതാസ്സവത്ത്
വിവൃതി ഡാക്ടർ ലാൻസ് പെരയിരാ തിരു
നേസ്സിലേ പട്ടാളിപ്പകുപ്പാകെയായ് അതു
വിളി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്

എ. മാതാവിടയാൻ.

ST. JOSEPH'S HIGH SCHOOL, TRIYANDRUM.

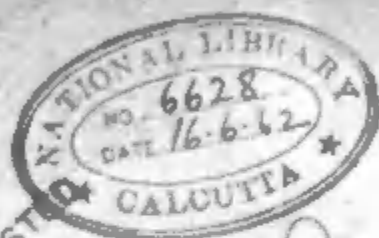
1106.

ഒന്നാംപതിപ്പ് കാപ്പി ൧൦൦൦

“സിററിപ്രസ്സ്” തിരുവനന്തപുരം.

വില്പ ലഘു 14.

അദ്ധ്യക്ഷകനായ വിദ്യാഭ്യാസം
മാതാവിടയാൻ, “സിററിപ്രസ്സ്” തിരുവനന്തപുരം.

SHELF LIST

PM

Nihil obstat

REV. FR. J. P. REBEIRA

Imprimatur

† FR. ALOYBIUS MARIA SENZIGER,
BISHOP OF GUILON.

3rd December 1936.
GUILON.

Mal
922'8
D936

HIS EXCELLENCY
Right Rev. Lawrence Pereira, D. D.,
BISHOP OF KOTTAR.

ഇ. മ. യ.

സമുച്ചനം

നവാകാട്ടാർ ഇപതയുടെ പ്രഥമഭേരിതരെ
അനായാസം ചെയ്തപ്പോൾ നിരന്തരവരുവിവൃ
തി ഡാക്ടർ ഓറൻസ് പെരയിറ തിരുമനസ്സിലെ
പട്ടാഭിഷേകസ്താകൾക്കായ്, അവിടുത്തെ ഉപ്പാ
കമലങ്ങളിൽ ഈ വെറുപയ്യകൾക്കു മേയ്ക്കു
പൂവ് സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എച്ച്, അവിടുത്തെ വിനീതരസൻ;

ഗുണകർമ്മം.

അവതാരിക.

ലോകൈകഗുണവായ ശ്രീയേശു ലോകാചാര്യൻ ചെറുതു മനുഷ്യപരിത്രാണനത്തിനായിത്തന്നെ. തന്റെ വിവൃപരമവലിയാൽ അക്കാർക്കും നിവൃത്തിയുണ്ടാകും, ഭാരോത്തരമില്ലാത്ത ഹൃദയപ്രദമാകുന്നതിന് ഭാരോത്തരന്റെയും സഹകരണവും പ്രയത്നവും അവശ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യസമുദായം കൂടാതെ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം, മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവന്റെ സഹകരണം നിബന്ധമായ് സ്ഥാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. “എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ, തന്നത്തന്നെ കഴിയില്ല, തന്റെ കരിയ്ക്കു, വലിച്ചു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ” എന്നുവെച്ചു വലനത്തലിൽ നിന്നും ചെറും വിശ്വാസം മാത്രം കൈയ്ക്കു, മതിയാകുന്നില്ലെന്നു തെളിയിക്കുന്നതല്ല. അദ്ദേഹം വെട്ടിത്തെളിച്ചു വളിയെ നടന്നു, ജീവിതസമരം നടത്തി, വിജയപത്മക കരതലമാക്കിയവർക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളു.

ലോകം ഒരു മഹായുദ്ധമുണ്ടാണു്. മനുഷ്യജീവിതം സമരവുമത്രെ. ജനിക്കുന്നവരെയും ഈ സമരത്തിൽ ഏല്പിക്കാതെ തനയനമില്ല. ഷണമുണ്ടാവാൻ താല്പര്യമുള്ളവരായ കീഴ്തി നേട്ടുന്നതിനു എത്രപേർ സ്വജീവനെ ബലി കഴിക്കുന്നു. സ്വയംശ്യാഭിമാനത്തെ പാലിക്കുന്നതിനും പലത്തുന്നതിനുമെന്ന സ്വയം അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ടു ലോകയുദ്ധത്തിലേല്പട്ടു വിജയം നേടുക

(ii)

ഓരോ മരണമുണ്ടായാലും ചെമ്പുവനമെ പേരിനെ കീഴ്ത്തി
അന്നുതന്നെയോ സ്തംഭങ്ങൾ ലോകർ സ്ഥാപിക്കുന്നു. അവരുടെ ജീവിതകൃത്യങ്ങളെ ഖോയിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ അനന്തരഗാമികളുടെ അനുകരണത്തിനും പ്രോത്സാഹനത്തിനുമായി ധാരാളമുണ്ട്.

ജൈനികലോകത്തിലെ നാലുപോലെ അത്യാത്മിക ലോകത്തിലും വികാശമാക്കും ഉണ്ട്. അത്യാത്മികതയിൽ കാര്യമെന്തിന്ത്, ദൈവകരുണയെ അർത്ഥം, ആത്മാവിലുള്ള ദിവ്യപ്രകാശമെന്ന മാലിന്യം തട്ടാതെ ആത്മീയസമീപനത്തിന്, പീഡകൾ അനുഭവിച്ച്, ക്രമരേഖണം കൂടി സ്വയം വെച്ചിട്ട്, സത്യത്തിനും നീതിക്കും സാക്ഷിത്വം വെച്ചിട്ട്, ലോകംഗത്തിൽ നിന്ന അന്തരാനന്തം ചെമ്പുവൻ ആദ്യത്തെ കൂട്ടരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠപരവിഷ്ണുർമ്മനാഭനുള്ളതിന് ഇരപെരുമില്ലല്ലോ.

ഈ വസ്തുക്കളിൽ പെട്ട ഒരാളാണ് പ്രസ്തുതചരിത്രകാരനായ ദൈവസഹായംപിള്ള. യഥാർത്ഥനിവാസിയും, ഒരു സമ്പന്നനുമായും, ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായും വിരമമായിരുന്ന നീലകണ്ഠപ്പിള്ള എഴുതിയ ദൈവസഹായംപിള്ളയായിരുന്നെന്ന് വിചാരിച്ചതിശയിച്ചുപോയി. നന്മ തിന്മയെ വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള വിശേഷബുദ്ധിശക്തി മാത്രം മനുഷ്യനും ദൈവം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച്, ലോകവ്യവഹാരങ്ങളിൽ പെട്ട്, 'ലോകമെ ശമനം' എന്ന കരുതി ജീവിക്കുന്ന പലരുടെയും സുഖം, ദുഃഖം മയമായിത്തീർന്നതിനാൽ നിശ്ചിത അനുപ്രാപ്തിക്കുവശ്യം വേണ്ടിയ സത്യമതാനുഷ്ഠാനം ചെമ്പുവനെ ജീവിക്കും കഴിച്ചുവെന്നു. ചിലർ പൂർവികന്മാ

കുറെ മാതൃഭിന്ന പാഠക ബലമായിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭരണിമാനത്തിൽ സർവ്വം ബലി ചെയ്തു. അന്നേകൾ അവരുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭിച്വതോന്നവിൽ വരും വരോകാരെ, ലോകധ്വാനധനം നഷ്ടപ്രായമായിപ്പോകുന്ന ഏകദേശം കാണേത്താലോ, പീഡകൾ സഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിനാലോ, അവസരത്തിൽ നിന്നു മാറാതെയിരിക്കുന്നു. ഇവരോടും തന്നെ സൃഷ്ടിതാവിന്റെ ഉദ്ദേശപോലെ ജീവിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ലഭിത പരമ്പരൻ ഹിന്ദുമതത്തിൽ പിറന്നു, ഹിന്ദു പരിസരങ്ങളിൽ ജീവിച്ചു, ഹിന്ദുമതഗ്രന്ഥങ്ങളെ നല്ലപോലെ അഭ്യസിച്ചു, ഹിന്ദു രാജധാനിയിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം ലഭിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു. പരിസരങ്ങൾ സർവ്വകാരണ പ്രാതികൂല്യങ്ങളായിരുന്നിട്ടും, ക്രിസ്താനികളും ക്രിസ്തുമതസ്ഥരുമായിപരിചയപ്പെടുന്നതിനു സംഗതിയാതെക്കൂടെ, അവ അയ്യോളം ഗൗരവമായ ചിന്തയോടു വിഷയിക്കുകയും, തത്ഫലമായി ഏകസത്യമതം കത്തോലിക്ക മതമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചു, അതിനെ താമസംവിനാ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ നിശ്ചയത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സു അകറ്റുന്നതിനു യന്മുതിയാദികൾ, പുരോഹിതർ, ഗവണ്മൻററികാരികൾ, ഒന്നു ചേർന്നു വലിയ പ്രയത്നം ചെയ്തെങ്കിലും, “നീതിയെ പ്രതിപാദിപ്പേടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; ക്ഷമയിൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, അന്ത്യംവരെ സ്ഥിരമായ” നില്ക്കുന്നവനെ കണ്ടെത്തൂ” എന്നുള്ള ദിവ്യ തുരുവിന്റെ ദിവ്യ

വാക്യങ്ങളെ അന്തരീക്ഷം അനുസ്മരിച്ച്, സർവ്വീഡ കളർ നഷ്ടിച്ചു, തേക്കുവിനെ പ്രതിസത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു, ക്രമരേഖ സംസാരോൽക്ക വരികകയാൻ ചെയ്തു.

മരവവിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചും, മരനിഷ്ഠമായ വരിച്ചും വരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ജീവചരിത്രപരമായും ദൈവികമായും ആസ്പദമാക്കി സത്യമതാവലംബത്തിൽ നിന്നും മനഃപൂർവ്വം അകന്നിരിക്കുന്ന ദൈവിക സദാചാരങ്ങൾക്കു തുണപ്രദമായിരിക്കും. 'ദൈവാനന്ദം പ്രസംഗത്തോടുകൂടി ഫലപ്രദമാണല്ലോ' ഇതരരായിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം എഴുതിയ വിചാർ എ. മാതാവടിയാനവർക്കുള്ള എത്രയെന്ന അനുഭവമില്ലാലും അധികമാവുകയില്ല.

ഒരു തികഞ്ഞ ദൈവികമാനിയും ഭാഷാപ്രണയം ചരിത്രസ്നേഹിയുമായ ശ്രീമാൻ മാതാവടിയാനവർക്കും ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഏനിക്കറിയാം. വളരെ സ്ഥലങ്ങൾ ചുറ്റി, പല ഏടകൾ പരിശോധിച്ചു, വിസ്തൃതിയുണ്ടാക്കുന്ന പല ഐതിഹ്യങ്ങളും തെളിഞ്ഞു, ചരിത്ര പരമ്പരയ്ക്കു സ്ഥലകാലപരിധയോടെ നേരിട്ട കഷ്ട പശ്ചാത്താപം നൽകി, പടങ്ങളെടുത്തു ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തെ ശാസ്ത്രീയ രീതിയിൽ തിരുത്തുന്നതിന് വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ പുസ്തകത്തെ അവർ വായിക്കുന്നവർ ഏകദേശത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ, പ്രാത്യകിച്ചും പുണ്യതാക്കളും ജീവചരിത്രങ്ങൾ, മലയാള ഭാഷയ്ക്കു ഇന്നും

ഒരു വലിയ നൂനക തന്നെയാണ്. സാധാരണ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു മേ പ്രധാന സ്ഥാനമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ചോക്കീവികളായ പണ്ഡിതന്മാർക്കു നന്നുപോലെ ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുള്ള ജീവചരിത്രങ്ങളാണ്. പാശ്ചാത്യ ചിന്തകന്മാരിലും സാഹിത്യകാരന്മാരിലും അഭിനീതനായ ഭാരത ഇങ്ങിനെയാണു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. "മനുഷ്യർക്കു നല്ലതാണു ജീവിതത്തിനു സകല കലകളിലും വല്ല ആവശ്യമുള്ള ഒരു ജീവചരിത്രമാണു." പ്രഖ്യാത ആംഗലികവിയാണു റോബർട്ടസനെ "എന്റെ ചിന്തകൾ പരമ തന്മാത്രാഭൂകൃതിയാണ്. അവരാളു കൂടി ഭിദ്യോതിത കാലങ്ങളിൽ ഞാൻ വാസം ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ സൂത്രരൂപങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു, അത്രയ്ക്കുള്ള ഞാൻ ചേയിക്കുന്നു. എന്തു മാത്രമല്ല അവരുടെ ആശയോസങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും, അവരുടെ പഠനകളിൽ നിന്നു വിനയാനധീനം ഉപദേശം തേടുകയും നേടുകയും ചെയ്യുന്നു" എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വി: അഗസ്റ്റിൻ പറയുന്നത് "വേദസാക്ഷികളുടെ ഭാഷയ്ക്കു വേദസാക്ഷിത്വത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനകളാണ്. ആ ഭാഷയിലുള്ളതിന്നു സംസ്കാരമുള്ളതു അന്തരൂപത്തിന്നു ഉത്തരമുള്ളതായിരിക്കും" എന്നാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതം വിജയപരമായി നയിക്കുന്നതിന്നു ആശയമുള്ള മനുഷ്യനു മറ്റൊരുവന്റെ വിജയപരമായ സുഖഭുക്തി സമ്മിശ്രമായ ജീവിതശ്രവണം പോലെ ഹൃദ്യമായി ഗുഹിതമാണുള്ളത്? ആകയാൽ മഹാനവിജ്ഞാനസന്ധനമായ ഏതു രാഷ്ട്രസാഹിത്യത്തിലും യഥാർത്ഥ ജീവിതകഥകൾ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് സമൃദ്ധങ്ങളായിരിക്കണമെന്നാണ്.

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകർത്താവു പദ്യതദ്വൈതികരൂ പര
 തത്വത്തെ നിലയിൽ ഭംഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെ
 തീർന്നു, എഴുത്തിൽ സാമർത്ഥ്യം കുറച്ചുണ്ടെന്നു ഇതിൽ
 കാണുന്ന പരിപാകാ കൊണ്ടു ധിശ്ശമാകും. ഗ്രന്ഥക
 ര്ത്താവിന്റെ ചിരപരിശുദ്ധ ഹൃദയമായിട്ടിറങ്ങിയിട്ടുള്ള ഈ
 കലിത്തൂൽ സന്താനത്തെ സാമൂഹ്യ സൗഖ്യം അവതരി
 പ്രിയപ്പെട്ടതെ സൗകര്യം ലഭിച്ചു അൻ ഭാഗ്യവാൻ
 തന്നെ. ഈദ്യം സാമർത്ഥ്യം സൗകര്യവുമുള്ളവ
 രെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു ഇന്നു മതസംബന്ധ
 കരത ഈ ദ്രവഗ്രന്ഥ രേഖപ്പെടുത്തുക നമ്മുടെ. കേരള
 കരന്താലിക്കുസഭയുടെ പ്രതിപത്തിയുള്ളവരുടെ പ്രത്യേ
 ക കർമ്മവുമാണെന്നു അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അത
 ഗ്രന്ഥിക വിജ്ഞാനാദ ഗ്രന്ഥകാരന്ത അവിടെ വിജ്ഞാപനം
 സമയത്തുകൊണ്ടും, ലഭിത പട്ടണത്തായ കർമ്മാർത്ഥം ദൈ
 സമയംതാലിക്കു താമസംവിനാസിതാനാകും ധരിച്ചു,
 ദൈവസാക്ഷിത്തം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട കാണ
 വാൻ സകല ഭക്താഭിമാനികളും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ബാ
 ധ്യംകൊണ്ടെന്നു ഉൽക്കർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ഈ ഭാഗന
 ഗ്രന്ഥത്തെ സാമൂഹ്യ സൗകര്യം സൗകര്യം അവതരി
 പ്രിയപ്പെട്ടതെ.

St. Joseph's Church, }
 Contonment, Travandrum. } Rv. Frd Antony Pereira, S. A.
 26th February, 1931. }

26010

മനുഷ്യർ മനുഷ്യസംവാദനത്തിനായി ശ്രീമദ്യു
 തന്നും വെച്ചു. ജ്ഞാതർ ഹൃദയത്തിൽ അവർ മോ
 കത്തിൽ ചെന്നു വിധവയായ ആരിവ നമ്പാലിക്കുന്നു. ഞാ
 മെന്നാമെന്നതു സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, ഞാ
 മെന്നതു സൃഷ്ടികർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുമാകുന്നു.
 സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന് വിജ്ഞാനമെന്നും, സൃ
 ഷ്ടികർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന് ജ്ഞാനമെന്നും
 പറയപ്പെടുന്നു. ജ്ഞാനം സത്യവും സന്നാതനുമുമാകു
 ന്നു. സത്യമാണെന്നുള്ള മിഥ്യായോഗാധാരാദക്രിമി
 ന്യായ് പലതും ഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവയെ
 ല്ലാം സത്യമല്ല. സത്യംസത്യ സമ്മിശ്രമായ ഈ ലോ
 കത്തിൽ സത്യമിന്നതാണെന്നറിഞ്ഞുനടക്കുന്നതാണ്
 സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. “എല്ലാ
 മനുഷ്യരും കൈപ്പെടുന്നതിനും, സത്യമിന്നതാണെന്ന
 റിയുന്നതിനും ആവശ്യമുള്ള ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതി
 നും കൈവരും ആഗ്രഹിക്കണം”. കിരോ: ൨-൪. ഈ
 ജ്ഞാനമെങ്കിലും സത്യ മിന്നതു് അസത്യമിന്നതെ
 ന്ന് വിഭവമിച്ചറിഞ്ഞു് മോശമാക്കും ഉപദേശിക്കുന്നു.
 സത്യമിന്നതാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ട അറിവും,
 ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുന്നതിനു
 വേണ്ട അറിവും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അ
 അതായതു്—സത്യമിന്നതാണെന്നറിഞ്ഞു് ഉപദേശിക്കു
 ന്നതിനു മാത്രം എത്രയൊളം ജ്ഞാനം ആവശ്യമുണ്ടാകും.

അതിലും ഉപരിയായ മാനോമുദ്രയായിരുന്നാൽ മാത്രമേ അതിനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനു സാധിക്കയുള്ളൂ. പുണ്യപ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും മറ്റും ആവശ്യമുള്ള കഥാപാത്രം ആല്ലാവശ്യം നിഷ്പ്രയാസം സമ്പാദിക്കാം; എന്നാൽ അവയനുസരിച്ചു ജീവിക്കണമെങ്കിൽ സാക്ഷാൽ മാനോമുദ്രയെ വേണമിരിക്കണം. ഇതിന്റെ കണികാപാലം ഇല്ലാതെ വരുത്താതെ സന്തോഷപര്യവേഷം, സത്യതത്വാനുമാനവും, ജീവിത സമാനുഭവവും, നിത്യജീവിത കൃഷ്ണവൃത്തിയായ സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയചിന്തയുടെയും, തദ്യന്തരീന് മനുഷ്യശരീരപ്പുറത്തുള്ള അർത്ഥമില്ലാത്ത ചട്ടവട്ടങ്ങളാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകാനിടയുള്ളത്. അതിനാൽ അത്തരമുള്ള സന്തോഷത്തിൽ സർവ്വകാരണങ്ങളുള്ള അവസ്ഥാപാലിച്ച്, തന്റെ മാനോമുദ്രയെ 'അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ' കൊണ്ടു തുടരണം ചെയ്ത് ഇന്ദ്രിയപ്രവൃത്തികളെയും, മാനസികോൽപ്പാദനങ്ങളായ സത്യയജ്ഞാനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യണം അതും.

മോക്ഷത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രയാസമുള്ള സംഗതികളിൽ ഒന്നാണു്, തെറ്റായ ശിക്ഷയും ഇന്നുതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഇതിനുവേണ്ട സാമന്ത്രിയെ ഉയർന്ന കലാപാത്രം കൊണ്ടോ വലിയ ജിജ്ഞാസ കൊണ്ടോ മാത്രം സമ്പാദിക്കാവുന്നതു്. അതിന് ഒഴി, അനുകൂലം, അനുസരണം, നിഷ്കളങ്ക ധ്യാനം, ശ്രീ മുതലായ മറ്റേ ഗുണങ്ങളോടൊത്തായ മാനോമുദ്ര വേണ്ടതു്. ശ്രീമദ്വേദപിതായ പരിഹൃദ്ധാപിതായ മിഥുനത്തോ

കിൽ ഒന്നാം മണ്ഡലം. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ
 നേതാക്കളുടെ മാത്രമേ ചർച്ചയുണ്ടാവൂ. സാധാരണക്കാര്യ
 കളിൽ മറ്റൊരു ചർച്ചയുമില്ല. എപ്പോഴും സഭാ
 കളിലെ സഭാകാരികളായ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ക
 ന്നിന്റെ അഭാവമോ വേർപാടോ മറ്റോ മറ്റെങ്ങെങ്കിലും
 വഴിയോ വേർപാടിനോടു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സഭ
 കളിലെ സഭാകാരികളായ് ഉണ്ടായ് തന്നിട്ട് അങ്ങനെയ
 തായ് പോയി വിജയം നേടിയ വിജയ വേദസ
 കളുടെ, മോക്ഷാർത്ഥമായ മീശ്വരത്തിങ്കലും, സ
 ഹനകളിലും, അന്തർവിച്ചിട്ടുള്ള സൂക്ഷ്മസംഗതി
 ഇതല്ലെന്നും തന്നെയാണ്. വിശേഷ പാണ്ഡിത്യ
 മായുള്ളവരായ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് സത്യമെന്ന
 വിശ്വാസവും മറ്റും വളരെ കൂടുതലായ് ചിലപ്പോൾ
 കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇവർക്ക് ചങ്ങനാശി
 യെ പറയാൻ പാടില്ല. കലാപിപ്പണക്കാരായും ക
 ള്ളതൽ ചങ്ങനാശി ഇവർക്കായിരുന്നു വന്നതും. ഇ
 അങ്ങനെയല്ലെന്ന് നിസ്തർക്കമായിട്ട് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
 വിശ്വാസികൾ പരിശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ ദിവ്യപ്രവേശന
 താൽ മോക്ഷാർത്ഥമായ സാഹനകളെയും വിശേഷ
 കളിലിട്ടിട്ടുള്ളത്.

മറ്റൊരു സാധാരണ വേദസംഗതിയായ വേദസ
 ഹനംപിള്ള അങ്ങനെയതെങ്കിൽ മറിച്ച് വളരെ വെ
 കിലും, കേവലം അത് മനുഷ്യക്കൾ ഉപയോഗപ്പെ
 ന്ന വിശ്വചിന്തയെന്നതിനുള്ള ചങ്ങനാശിയായപ്പോൾ
 അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യമെന്നുവെച്ചിട്ടു. അ
 ത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ സ്ഥിതിക്കൽ കഴിയാവുന്നതിലും

വികാ പീഡകളും അവരാനങ്ങളും അന്തരവിച്ചു. അൻ
 മഹിമയുമാനപുസ്തകം നിഷ്കളങ്കമായ് സേവിച്ചിര
 ന്ന ഹിന്ദുമതത്തെ നിശ്ശേഷം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും, ഹി
 ന്ദുമതം വരാതിരിക്കുവാൻ സഭയെപ്പോലും വാദിക്കുന്നതിനും അ
 ക്കു പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനായി. അന്നുവും അന്നു
 ന്നവും തമ്മിലുള്ള ഒരു പോരാട്ടമാണ് നാം അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയിൽ കാണുന്നത്. അവസാനത്തിൽ
 അവരാനത്തെ തകർത്ത് സഭയെ അപമാനം സമ്പാദി
 തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

പുസ്തകങ്ങളിൽ പരിഷ്കൃതാനുസന്ദേശമായി
 തന്നിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവശാസ്ത്രം തീർക്കുകയും അനുസരി
 ച്ചിരുന്ന 'കാവ്യ'മതവും ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രച
 രപ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഹിന്ദുമതവും തമ്മിൽ പരസ്പ
 തകര വലിയ വ്യത്യാസമില്ല, ഒരു കൂട്ടത്തെയും ദൈ
 വശാസ്ത്രം അനുസരിപ്പിക്കുകയും, വിശ്വാസത്തെയും വീര
 യാകാര്യം അവയെ പ്രീതിക്കായ് ഏല്പിക്കുകയും
 സേവാകരങ്ങളും, താന്ത്രികശക്തികൊണ്ടുള്ള ആസൂത്ര
 ന്നികളും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. ക്രിസ്റ്റൻ, വീ
 നസ്, അപ്പോസ്തോലിക മതമായ ദൈവശാസ്ത്രം പ്രീതിക്ക
 യ് ദൈവശാസ്ത്രം തീർക്കുകയും അനുസരിപ്പും പ്രചാരം ചെയ
 യ് ചെയ്തും അവയെ പരിശുദ്ധീകരിച്ചു, വിശ്വാസം പ്ര
 തിപ്പിച്ചു ഉന്നവാദശാസ്ത്രാധികാരം നൽകിത്തന്നു. ഇപ്ര
 കാരം ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ മാത്രം ഉപപരമ്പരയിലധികം
 അനുസരിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെയാണ് പരമാർത്ഥം
 അപ്പോസ്തോലിക ക്രിസ്തുമതപ്രചാരത്തിനായ് വേദശാ
 സ്ത്രം ഉണ്ടായത്. അക്കാലത്ത് ക്രിസ്താനികൾ എന്ന പേരേ

കേട്ടിരുന്നതിൽ നോമാചക്രവർത്തിനും ഉദ്യോഗസ്ഥനും അവരെ വധിക്കുകയോ പീഡിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. അനിവർണ്ണമായ മനുഷ്യവനം മുഖം നോമാനഗരത്തെ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾക്ക് തെറ്റും ശരിയും ഇന്നുതന്നെ അറിയാനാകുന്നതിനുള്ള അനുമതിയോടെയോ അല്ലെങ്കിൽ അവരും, പുരാണ മതവും ബിംബസാധനവും ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. അവിടുത്തെ നോമാനഗരം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ് ശക്തിപ്പെടുന്നതിനുള്ള മാതൃവും നിശ്ചിതം. ഇപ്പോൾ നോമിമാകട്ടെ യൂറോപ്പിന്റെ വല്ല മുഖയിലാകട്ടെ കാവ്യമതവിശ്വാസികളിൽ ആരും തന്നെ ശേഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. നോമാനഗരത്തിൽ മാത്രം ഇപ്പോൾ മനുരിയധികം കത്തോലിക്കാപള്ളികളുണ്ട്. ജപ്പാനർ, വീനസ്, അപ്പോളോ മുതലായ സമുദായവന്മാരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ കാഴ്ചയ്ക്കുവാൻവേണ്ട അഞ്ചുപ്രാവിച്ചു. കാവ്യങ്ങൾ വായനശാലകളിലും, കലാശാലകളിലും വിനോദവായനാശാലകളിലും, കലാകര വിദ്യാലയങ്ങളിലും സ്ഥാനം പിടിച്ചു. നോമാനഗരം ആദ്യശൃംഗകരി അജ്ഞാനത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്ത് സുഷമാനന്തര സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് സഭാ പ്രവൃത്തിയുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഇതരനൊരാൾ ഉത്തമ മണ്ഡലം. ഇതരപാലേ ഇൻഡ്യയിലുള്ള ഇതരമതങ്ങളും കൈകാര്യം നോമാവശേഷമായ് അറിന് സത്യവെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുന്നതിന് സർവ്വശക്തി സ്വരൂപിയായ ശ്രീയേശുക്രിസ്തു അന്തഗ്രാഹിക്കുമെന്ന് നമുക്കു അറിയാം.

വേദസാക്ഷിയുടെ പാതപീഡകളെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ വിവരണം അക്കാലത്തുതന്നെ വടക്കൻകളത്തുകാർ

വേദപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. അതിനു ലക്ഷ്യമായി "വേദസംഹാരം" എന്ന പദം "എന്ന രീതി" എന്നും അദ്ദേഹം കരുതുകയുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് എഴുതിയതാണെന്നു പക്ഷേ അഭിപ്രായമുണ്ട്. വേദസംഹാരം എന്ന പദം ഇന്നു നമ്മുടെ പ്രകാരം വിവൃതി പരമ്പരയിനാൽ സ്ഥാപിതമാകുന്നു. ഇന്നിപ്പോൾ പരമ്പരപ്രകാരം അദ്ധ്യായത്തിൽ, അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തീർച്ചയും കേരളത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതും ഇന്നിപ്പോൾ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ വേദസംഹാരം എന്ന പദം കേരളത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതും വെച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ തർക്കം ചെയ്ത് പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്, വെച്ചിട്ടുള്ളതും, പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും വെച്ചിട്ടുള്ളതും.

വേദസംഹാരം എന്ന പദം വിവൃതി പരമ്പരയിൽ വിവർത്തനം (Rev. Father Miranda S. J.) അവർക്കും വേദസംഹാരം എന്ന പദം വിവർത്തനം ചെയ്ത വിവർത്തനം കേരളത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. വിവൃതി പരമ്പര ഇന്നു നമ്മുടെ (Rev. Father V. Ignatius, S. J., Salter) അവർക്കും പരമ്പരയാണ്. എന്നാൽ അത് കാണുന്നതായത് എങ്ങനെയാണെന്നു എങ്കിലും അറിയാം.

കൊല്ലം ഇപ്പോൾ വെച്ചിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ വിവർത്തനം ചെയ്തതാണ് അവർക്കും വേദസംഹാരം എന്ന പദം വിവർത്തനം ചെയ്തതാണ്.

ശേഷിച്ചിരുന്നു. ഭേദിക് വാക്യകാലത്ത് ഇറക്കിയിൽ ചെന്ന് ഒരു ഇറക്കിയിൽ അധികയിൽ തുച്ഛമായി ആനന്ദം ലക്ഷങ്ങളിൽ വേണ്ടാക്കിയുടെ ചരിത്ര മെഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

മുൻപറഞ്ഞ വേദസമാഹരണപിള്ള പാലിഭാഷ അഭിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതിയുള്ള 'വേദസമാഹരണപിള്ള നാടകം' എന്നൊരു നാളിത്താലഗ്രന്ഥം വളരെക്കാലമായി 'അമിഴ്' നാട്ടിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്ഥാനം അഭിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചില ഭേദഗതികൾ വന്നിട്ടുള്ളതല്ലാതെ വേദസമാഹരണപിള്ളയുടെ ചരിത്രമെഴുത്തു വിപാടനം ചെയ്തതല്ല. അതൊരു മാറ്റമില്ലാത്തതിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് അതിന്റെ പരിശോധനയെ വേണ്ടിത്തരുന്നതും സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥമെഴുതുന്നതിന് എനിക്ക് അധികം സഹായമായിരുന്നു, മുൻപറഞ്ഞ 'അമിഴ്' വേദസമാഹരണപിള്ള ചരിത്രം എന്ന പുസ്തകമാണ്. ഇത് ആദ്യമായി അമിഴിച്ചത് എപ്പോഴാണെന്നറിയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും 'മഹാഭാരതം' മുതലാണെന്നുള്ളതിന് എന്റെ കൈ വശമുള്ള ഒരു പഴയ പുസ്തകം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്രത്തിന് അവശ്യം വേണ്ട ചില ഭാഗങ്ങൾ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ അർത്ഥമില്ലാത്ത ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. കൂടാതെ മെഴുത്തുള്ളതും സംഭവങ്ങൾ ആധുനിക ചരിത്ര രേഖകൾ അഭിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിശദമായ ചേർത്തിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ഇവ തന്നെയും, പലതരം അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഐക്യപുരം, വിശ്വാസത്തോടുവേണ്ട

സംഗതികളിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. വേദസാക്ഷിയുടെ ചരിത്രത്തേ സംബന്ധിച്ച ചില പ്രധാന രേഖകൾ ഇന്നും അപ്രത്യക്ഷനിലയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വേദസഹായംപിള്ളയ്ക്ക് പട്ടാളം ഉദ്യോഗസ്ഥനാൽ ഗവണ്മെന്റ് കൊടുക്കുന്ന ഒരു ശമ്പളം (Pay Master) മുടങ്ങിയിരുന്നതായും, അവർ കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളത്തിൽ നിന്നു ഒരു ഭാഗം മിസംകാരം പിടിച്ചെടുത്തു ഇംഗ്ലീഷ് ഷെക്കുകളിൽ കാണിക്കുക കൊടുത്തിരുന്നതായും, ഇംഗ്ലീഷ് ഷെക്കുകളിലുള്ള ചില 'റിക്കാഡ്'കളിൽ നിന്നു നെസ്റ്റിലാകുന്നുണ്ടെന്നു മിസ്സിസ് ഫാദർ എം. ഇഗ്നേഷ്യസ് (Rev. Father M. Ignatius, S. J. Secunder) അവർക്കു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷ്, പത്തനംപുഴ, തിരുവനന്തപുരം, തൃശ്ശൂർ ഷെക്കുകളിലും കൊട്ടാത്തുകളിലുമുള്ള 'റിക്കാഡ്'കൾ പരിശോധിച്ചാൽ വേദസാക്ഷിയുടെ ചരിത്രം സംബന്ധിച്ച രേഖകൾ കിട്ടാനുള്ളതാണെന്നും ചില സംഗതികൾ കൊണ്ട് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നും അതും പലതടയും സമാധാനപരമായതും കൊണ്ട് സാധ്യമാകുന്ന പക്ഷം അടുത്ത പതിപ്പിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കാമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു.

കേരളീയ കത്തോലിക്കരുടെ അനുഭവമൂലം പൂർണ്ണമായ വേദസഹായംപിള്ളയുടെ വേദസാക്ഷിത്വത്തിന് സമാധാനവിന്റെ അംഗീകരണം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത, ഇന്നും കാർമ്മലൈ പാലക്കാൽ മറക്കപ്പെട്ട പുണ്യചന്ദ്രനേപ്പോലെയുള്ളവരോടുമൊന്നിച്ച് സാധുജനപ്രകാരങ്ങളെ പരമ്പരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്, എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. ഇതും പല

വാസലന്നായ ചരകെത്തമ്പിന്റെ കരുണാതിരക്കെങ്കൽ
കാലവിളാബരമണ്ഡ സാധിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ
ഉദ്ദേശിക്കാത്ത ചിന്തവികാരങ്ങൾക്കിടയാകാത്ത
പല ഉദ്ദേശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഏതർത്ഥത്തി
ലേ ചെന്നത് എന്ന് അധികം പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്ര
ധാന സംഗതിയും ഇതുതന്നെയാണ്. ഇത് സാധുത
നഷ്ടം സുസമ്മതവും ക്ഷിപ്രസാധ്യവുമായകാലത്ത്
എന്റെ പുറപ്പാട് നിർമ്മാർക്കകതില്ലെന്ന വിശ്വസ
ിക്കുന്നു.

അതപരമേക്കാൾ അർത്ഥദിഷ്ടതകൂടാതെ മന
സ്സിലാകുന്നതിനായി പൊതുവേ മാർഗ്ഗമെ ലളിതരാഷ്ട്ര
കളിൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള അസ്ഥാസ്യങ്ങളേ ഓ
പ്പമിമാനികൾ സദാദാർശ്യമോടെയാടുകൂടി അറിക്ക
ണമെന്ന് സദാ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നിരന്തരവുമു ദിവ്യശ്രീ കൊട്ടാർ മെത്രാനപ്പൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പുഴയിൽ തുപ്പാങ്ങ
ളിൽ എന്റെ പ്രഥമകൃതിയായ ഈ ചെമ്പുപുസ്തകത്തി
ന്റെ സമുല്പന്നത്തിന് പൈതൃകമായ കരുണാവാസല
ങ്ങളാടുകൂടി അനുഭവിക്കുകയും ആദർശവുമായിട്ട് അ
വിടുത്തെടുക്കുന്ന സവിശേഷമായ കേരളീയ ഇവി
ടെ സാരം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

കർമ്മവ്യാസമാനത്തിൽ പല ഭാരമേറിയ മുതൽ
ലകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും എന്റെ എളിയ അപേക്ഷയെ
സംസാരം സ്വീകരിച്ചു, കൈയെഴുത്തു പ്രതി പരി
ശോധിച്ചുവെന്നു ഉപരേഖക്കർത്തവ്യം, പ്രസ്ഥാനവും
സാരാർത്ഥവുമായ കരോതാരിക എഴുതിയെന്ന് എ

ഒന്നു പ്രൊസാഫിപ്പിക്കുന്നു. വെള്ളിട്ടുള്ള വിവൃത്തി ഫാ
ർക്ക് ആൻറനി പെരിയിക്കാ അവർകളോടും എനിക്കു
ള്ള അതിന്റെ കടപ്പാടിന്റെ ന്യായമായി അതും അ
നിവിടെ നന്ദിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളതും.

കൂടാതെ ഈ ഗുണഗതികൾക്കു് ചരിത്രംവെ
ക്കും ശേഷിച്ചതും അതിന്നു സൗകര്യമായ മാർഗ്ഗം
കീഴിൽ സഹായിച്ചും എന്നു ഏതെങ്കിലും പ്രൊസാഫി
പ്പിച്ചുവരുന്ന, വെള്ളി ഫാർക്ക് മറ്റു എല്ലാം അവർക
ളോടും, വെള്ളി ഫാർക്ക് വെല്ലിയൻ ഫർണാൻഡസ്
അവർകളോടും അൻ എന്നെന്നേക്കും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു കൂടാ പ്രത്യേക പ്രസ്താവ്യമാണ്.

മകരക്കുളത്തു കടംവെക്കിയെ വിധി വെള്ളിയെ
അതും അറിയാത്തതിന്നു സന്തോഷപൂർവ്വം സഹായിച്ചിട്ടു
ള്ള, മകരക്കുളത്തു കടംവെക്കിയെ ഭരണവാദി ജനസമു
ത്തമായ തീരുമാനം കാണുപിള്ള അവർകളോടും, എ
ന്റെ അപേക്ഷയെ സഹോദര സ്നേഹത്തോടുകൂടി സ്വീ
കരിച്ചു പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഹിച്ചു ഇതിൽ വെ
ർത്തിരിക്കുന്ന 'ഫോട്ടോ' കൾ എത്രയും കരുതലോടും മം
തിയായും എടുത്തു തന്നിട്ടുള്ള തീരുമാനം അതും അവർ
കളോടും, സഹപ്രവർത്തകന്മാരായ് സഹായിച്ചിട്ടുള്ള
മറ്റു മാനു മിത്രങ്ങളോടും, അച്ചടി ഭാഗിയായും കാല
താമസം കൂടാതെയും നിവർത്തിച്ചു തന്ന സിറ്റിപ്രസ്സ്
കാരണങ്ങൾ എന്ത്. എഫ്. ഫർണാൻഡസ് അവർക
ളോടും, എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ അൻ ഈ സന്തോ
ഷത്തിൽ വിശേഷ വിധമായ് അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം }
1106-കുംഭം 15 }

എ. എം.

ആമുഖരൂപനൃപം.

I

ചെങ്കിടാമുഖനായൊരു മലിനമാക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യവൃദ്ധനെ സമീപവും സൗഗന്ധികവശാലിതരീകുന്ന പരിപാവനമായ ഒരു പരിമളം അദ്ദേഹമായ അനുരീക്ഷണത്തിൽ സദാ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതാതാ! ഉർദ്ധാസ്തികൾ-സന്താസ്തികളാകുന്നതിനും മറ്റൊ വിഷമമായ ഞ്ഞാണെന്ന സംസാരജീവിതം സുഗമമായ മനീഷണതിനും മാർഗ്ഗശുദ്ധമായ മഹാനന്ദമുദയ ജീവിതാർത്ഥം. മഹാനന്ദമേ മാതൃകാപുഷ്പനായാത് സ്വീകരിച്ചു അവരുടെ ജീവിതാർത്ഥങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുകയും മേഘധനകളെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, സംസാരമുഖ നിവാരണത്തിനുള്ള ഉത്തമ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാതാ! ഇവരുടെ ജീവചരിത്രപാത്രം മനുഷ്യബുദ്ധി നിഷ്പ്രയാസം പരിപക്ഷനിഖയേ പ്രാപിക്കുന്നതിനു് സഹായിക്കുമെന്നു് പണ്ഡിതന്മാർക്കുതകുന്നേണ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്.

മലാളത്തിന്റെ പുരോഗമനം ഉത്തരഭാരതം അഭിവൃദ്ധിയാക്കിയതിലും പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന എന്താ അതീത കാലസ്ഥിതികളിൽ നിന്നു് സാധാരണക്കാർ പോലും നിഷ്പ്രയാസം, ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. മനുഷ്യരേ ശൃംഗങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുന്ന പ്രധാന സൗഗന്ധികളിൽ ഒന്നു് ഈ അഭിവൃദ്ധിയാകുന്നു. മാത്രം കാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ നിർന്തര പരിശുദ്ധതയ്ക്കു് ഫലമായു് മായ്ഭിതമായും സാമൂഹ

തികരയും സാമ്പത്തികമായും ജീവിത സുഖ സാധകങ്ങളായ പല പുതിയ തത്വങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചവരുടെയും നാട്ടിൽ സർവ്വ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു മൂലം മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കൂടേണ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതല്ലാതെ അവർക്ക് ക്രേശലായിരുന്ന ജീവിതം ലെലകിക വൃത്തികളിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുന്നില്ല. ആവശ്യങ്ങൾ (Demand) ഉപയോഗിച്ച് രാജാവാകുന്നു. ലോകോൽപത്തിമുതൽ നിന്നെങ്കിലും മനുഷ്യരെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സൂക്ഷ്മസംഗതിയാകുന്നു കഷ്ടാഭിഷ്ഠതകൾ. ആവശ്യങ്ങൾ കൂട്ടത്താലും കുറുതകളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് ഒരു വിധം മുക്തരാകുന്നതിന് ചിലർപ്പോൾ സാധിക്കാം. അത് പരിപാവനവും പ്രശാന്തവുമായ ഏതോ കൊണ്ടല്ലാതെ വിജ്ഞാനത്താൽ വിപുലമാക്കപ്പെട്ട ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടുമാത്രം സാധിക്കാവുന്നതല്ല. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഏതോ സമ്പാദിച്ചു തന്നെന്ന് മറ്റൊരാളുടെ ജീവിതാർത്ഥങ്ങളും അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളുമാകുന്നു. പ്രകൃതിശക്തികളെ നിമിഷഭംഗം ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാർ അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന പല തത്വങ്ങളും അവയെ ആസ്പദമാക്കി ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന യന്ത്രസാമഗ്രികളും വിതരണം ചെയ്ത്, മനുഷ്യരെ ലോകജീവിതത്തിലാകർഷിക്കുന്നു—അതായത്—ഇവർ മനുഷ്യരെ ലെലകിക സുഖങ്ങളിൽ മുക്കിയിട്ട് അവരെ ലോകത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരെന്നപോലെ അസ്ഥന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഏകദേശം പരലോക ജീവിതസുഖത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പാരലെലകിക സുഖസാധകങ്ങളായ അമൂല്യ തത്വങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു സാക്ഷികവും സമാധാനപരവുമായ ഏതെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കുന്ന മറ്റൊരാളുണ്ടു്. ഇവരുടേയും

ഇവർ അനുകരിക്കുന്നവരുടേയും ചിന്തകൾ എപ്പോഴും പക്ഷോകരന്ത അഭിമുഖമാക്കി പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ലോകത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന ഏതൊരു മനുഷ്യനായ സദാശാസ്ത്രജ്ഞനായിട്ടും പക്ഷോകത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവരായിത്തീർന്നാലും അവർ ഈ ലോകത്തിൽ പോലും സുഖമനുഭവിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ നിയമമായ സകല വൃത്തികളും ദൈവഹിതത്തിനനുസരണമാണെന്ന് അനുകരണം സമ്മതിക്കുകയും, ആവക വൃത്തികളുടെ ഫലമെന്ന ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാത്മാക്കൾ പക്ഷോകത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവർ.

ശരീരവും ആത്മാവും പോലെയും ക്രമിയം സ്വർഗ്ഗവും പേരെയെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം മഹാത്മാക്കൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. കലാശാസ്ത്രപട്ടവാത ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നെത്തു പരയാം. എന്നാൽ മോഹനനാപരിത അർത്ഥനാത്മനീയങ്ങളിൽ അവർ ഇരശ്ചരവിശ്വാസിയും സന്തോഷിതനും പരമപകാരപ്രദനും കൂടി ആയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ബുദ്ധിയും മഹാഭാരത നേസ്സമാണ് ലോകത്തിൽ പ്രവൃത്തിമാകുന്നത്. അതായത് വിദ്യാൻ ബുദ്ധികൊണ്ടും മഹാൻ മനസ്സുകൊണ്ടും ലോകത്തെ ആകർഷിക്കുന്നു.

ദൈവവർഗ്ഗസാക്ഷാൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുഖകമലത്തോടും ദൈവവിശ്വാസത്താൽ സുസ്ഥിരമായ മനസ്സോടും കൂടി സഹജീവികളുടെ അനന്തര ജീവിത ദുഃഖനിവാരണാർത്ഥം മരിക്കുന്ന “പുണ്യവാളന്മാർ” മർദ്ദനത്തോടു കൂടിയുള്ള ഉന്നതനിലയിൽ പൂജിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്. സന്തോഷസ്ഥിതരും പരമപ

കാല കല്പരതയും ഇവക്കും മറ്റൊരാൾക്കും മനുഷ്യപാപമയാ
കണമിലും ദൈവമേന്മയുള്ള പരമൈക്യരതയും ആശാനി
ഗ്രഹവും അവർക്കൊരും ഇവയിൽ കൂടുതലായി സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവർ പുണ്യവാളന്മാരാ
യിരിക്കുന്നത്. ഇവർ ഇഹത്തിലായാലും പരത്തിലാ
യായും മോക്ഷാവസാനംവരെ മോക്ഷത്തിന് നന്മ ചെയ്യ
ന്നതിന് ഉത്സുകരാതിരിക്കും.

II

പുണ്യവാളന്മാരും ജീവചരിത്രങ്ങൾ നാം വായി
ക്കുമ്പോൾ അവയിൽ എന്തോ ഒരു അമാനുഷിക ശക്തി
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായ് തോന്നുന്നത് സാധാരണയാണ്.
അതുകൊണ്ട് അവരെ അനുഗമിക്കുന്നത് കഷ്ടനസാ
ദ്യമല്ലെന്നും നാം തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ പ്രവൃത്തി
ച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃത്യാതീതമായ അത്ഭുതസംഗതികൾ മൈ
വത്തിന്റെ ജീവപ്രഭവശബ്ദങ്ങൾ മാത്രം സാധിക്കാവു
ന്നവയാണ്. മൈവത്തിന്റെ ആ കണ്ണുകൾ നാം എ
പ്പോൾ അർത്ഥിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ മാത്രമേ അവ നമു
ക്ക് സസാക്ഷ്യമായ് തീരുകയുള്ളൂ. ബുദ്ധിമുട്ടായതും
വിമർശനം അനുഭവിക്കുകയും അല്ലാത്തതും കൊണ്ട് മാത്രം
വശമാക്കാവുന്നതും മനസ്സുബദ്ധിയുടേ അതിരിനുള്ളിൽ
സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു. പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേയും
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമുക്കും പുതിയ
രത്നങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാം. നമുക്കു പൂർവ്വികന്മാർ
ഉയർന്ന പരീക്ഷകൾ ജയിച്ച് രത്നപരമാണികളായും
പൊതുജന സമ്മതനാകായും ജീവിച്ചിരുന്നു. അവരെ
അനുഗമിച്ച് നമുക്കും വലിയ ബിരുദകൾ സമ്പാദിക്കാം.
എന്നാൽ പുണ്യവാളന്മാരുടെ ജീവചരിത്രപരമായതാണ്

വും അവരുടെ ജീവിതാനുകൂല്യവും കൊണ്ടു മാത്രം ഒരു നന്മ പുണ്യവാളനായതിന്റെ സാധിക്കുകയും അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശേഷ അനുഗ്രഹവും കൂടി വേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെ പ്രകൃതിശക്തിക്കുതീരമായ അവരുടെ അതുതപ്രവൃത്തികളെ വിചാരിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക കരുണ നമ്മിലുണ്ടാകിയാതെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ചരിത്രം ഒരു ശാസ്ത്രമാകുന്നു. ദൈവന്റെയോ ഒരു സമുദായത്തിന്റെയോ ജീവിത ഗതികളെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായ വിവരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ശാസ്ത്രത്തിന് അവശ്യം വേണ്ടതായ “കാൽക്കുറുപ്പ് സംബന്ധം” അവയിൽനിന്നു മാറ്റിവയ്ക്കാവുന്നതല്ല ഒരു പ്രവൃത്തിയും അതിന്റെ ഫലവും കററവും അതിനുള്ള ശിക്ഷയും അയ്യപ്പതനവും അതിന്റെ കാരണവും ഇവ ഭാഗമാകുന്നു. തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം അഭേദ്യമായവിധം സ്ഥലകാലനിയമപ്രകാരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാനുഷികാവസ്ഥയിൽ പ്രകൃതിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഏറ്റവും കാൽക്കുറുപ്പ് സംബന്ധം തോടുകൂടിയതാകുന്നു. — അതായത് — പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും മുന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തതായിരിക്കുന്ന ഭാരത സംഭവങ്ങൾക്കും ഒരു ഭാരതത്തിലും സമുദായത്തിലും ഭാരത കാലങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനത്തിനും മനുഷ്യരുടെ ജീവിത രീതിയിൽ അപ്ലോമപ്ലോമുണ്ടാകുന്ന ഭാരത മാറ്റത്തിനും, കാരണമുണ്ട്. അവ എന്താണെന്ന് ബുദ്ധിമാന്ദാർ നിഷ്പ്രയാസം കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഇതിനപരിധിയായ് കാൽക്കുറുപ്പ് സംബന്ധം വെളിപ്പെടുത്താത്തപ്രകാരമാകുമ്പോൾ “വിചിത്ര സംഭവങ്ങൾ” വരാകുന്നില്ലെന്നാകുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ

ഏതുകാലം ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ ശ്രമിച്ചാലും അവയ്ക്ക് കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനെ ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ട് ശാന്തരായ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവയ്ക്ക് കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ അതിനെ തഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും ഇല്ലാതെയാക്കുന്നതിന് കയ്യെരിക്കളും ശാസ്ത്രവിധികളും 'വാരികോരി'ച്ചൊരിയുന്നു. എന്നിട്ട് എന്താണു പ്രയോജനം? സഭയിലെ അന്ധകാരത്തിൽ കൊണ്ടു ചാടിച്ച് ഒരിക്കലും സമാധാനമില്ലാത്ത ജീവിതം സ്വീകരിക്കും. ദൈവം മനുഷ്യനായ് ജനിച്ചതും, ചത്തത് അഴുകാൻ തുടങ്ങിയ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും ജീവിക്കുന്നതുമെരിച്ചുപോയ ശരീരവും ശരീരാംശങ്ങളും അപേക്ഷ ശതവർഷങ്ങളായ് ജീർണ്ണിക്കാതിരിക്കുന്നതും, ജന്മാന്തനായ ജന്മങ്ങൾ പെട്ടെന്നു കാഴ്ചയുള്ളവയെന്നായ് തീരുന്നതും, മഹാ പാപങ്ങളെന്നായ് ജീവിച്ചിരുന്നവൻ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പരമഭയം നായ് പരിണമിക്കുന്നതും, അപ്പോസ്തലന്മാർ ക്ഷണമാത്രത്തിൽ അന്തരകാലകൾ സംസാരിച്ചതും എങ്ങനെയാണെന്നു ലോകശാസ്ത്ര വിധികൊണ്ടു പരിഗണിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവ ലോകശാസ്ത്ര ഗതിയിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടതും പ്രകൃതിശക്തികളാൽ വ്യവസ്ഥാപിതമല്ലാത്തതും ആകുന്നു. അവ പ്രപഞ്ചശക്തിയേക്കാലത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനാൽ പ്രകൃതിയുമായ അവസ്ഥയിൽ പരമലോകശാസ്ത്രം കൊണ്ടു മാത്രമേ അവയെ പരിഗണിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. വല്ലഭക്കുമാരമുഖതിലും പശുക്കുതിയിലും പ്രകൃതിത്തോത വല്ല

ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ചു. തലശ്ശേരിയിലെ ബ്രഹ്മരത്നാക്ഷി ക
ണത്തും കേട്ടതും എല്ലാം അന്ധവിശ്വാസമാണെന്നും അ
സംഭാവ്യമാണെന്നും ഉപേക്ഷിച്ചു. അൻറ കണ്ണുകളെ
യും മനസ്സിനെയും ചൊല്ലാ വിശ്വസിക്കാതെ ജീവിക്ക
ണവർക്കു അവ അസംഭാവ്യമായ് തോന്നിത്തള്ളതിൽ
എന്നാണ് ആശയം. ഇത സ്ഥിതിയിലാണോ, മിസ്റ്റർ
നാഗമ്മട്ടാ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവലിൽ ദേവസ
ധായാതംപിള്ളയുടെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ചില വിവരങ്ങൾ
വാങ്ങാൻ പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളത്?

111

തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവൽ ഒന്നാം വാല്യം
139-ാം പാർട്ടിൽ തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷ് കൊ
ച്ചിയിലും രസിദ്ധൻറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ജി. റ്റി. മേക്ക
ൻസി ദേവസധായാതംപിള്ളയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം എഴു
തിയിരിക്കുന്നു.

Baptised in 1745 by Father Boulteri S. J.

"For sometime past he had been disposed to
become a Xian and he had obtained some instructions
by conversations with Lannoy. On his baptism he
took the name of Devasahayam. Four years after-
wards he was imprisoned because, of his change of
Religion and after three years of imprisonment he
was shot in 1752 by order of the Rajah at Aramboli,
about the fifty first mile on the road from Trivandrum
to Tinnevely."

(ദേവസധായാതംപിള്ള ഡിമനായിതിൽ നിന്നു ചി
ല ക്രിസ്തീയരത്നാക്ഷരം ഗ്രഹിച്ചു. പിന്നീട് ക്രമേണ

അദ്ദേഹത്തിന് കൃത്യതും സ്വീകരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു താല്പര്യമുണ്ടായി. തൽഫലമായ് 1745-ൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാദർ ബുട്ടാക്കിയിൽ നിന്നും മതാനുസ്ഥാനം കൈക്കൊണ്ടു് ദൈവസഹായംപിള്ള എന്ന പുതിയ പേരും സ്വീകരിച്ചു. നാലുവർത്തിനു ശേഷം മരുവിവർത്തനം ഫെതുവാക്കി അദ്ദേഹത്തെ താമിൻ പാപ്പിച്ച് തദവിചിത്ത് മൂന്നു വർഷം കഴിക്കുകപോൾ 1752-ൽ രാജകല്പനപ്രകാരം തെക്കൻ മെതിൻ ദോഡിൽ ആലുവാ മൊഴിക്കു് സമീപം വെച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ വെടിവെച്ചു കൊന്നു.)

മി: കക്കൽസിയുടെ ഈ ദേവലനം മരിച്ചല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി മി: നാഗമ്മയാ മിദ: ലണ്ഡന യൂക്കിവാക്കേൾ പറപ്പെട്ടുവിട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ അദ്ദേഹം പറയുന്നതനുസരിച്ചു് യൂക്കിക്ക് യോജിച്ചുകാമെങ്കിലും ഒരു ക്ഷേത്ര സംഗതികൾ കൂടുതലായാലോചിക്കുമ്പോൾ ദൈവസഹായംപിള്ളയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവയു് കേര അസ്പഷ്ടനിലയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാകും.

“ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കഥ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇതു് അസംഭാവ്യം പോലെ തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തിനു ശേഷമുള്ളവർ പുരീകന്മാർ യീജന്മാക്കായിരുന്നു എന്നു കാണിക്കാൻ വേണ്ടി അതിശയോക്തിയായ് പറയുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യാക്കാർ സാധാരണ മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് അതിശയോക്തിയോടുകൂടി സ്മരിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവരാണ്. ഡിമന്നയിയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു് ദൈവസഹായം പിള്ളക്രിസ്തുതന്മാരിൽ ചേർന്നിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ജീവിച്ചിരിക്കാനും മറ്റവിൽ

നേരികവച്ചു കൊല്ലാനും ഡിഖനായി സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്വൈതത്തിലേ ഒരു പ്രധാനിയുടെ കൈ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് ഡിഖനായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത് കമ്പുകയുടെ അല്പനമ്മമാർ സമ്മതമായിരുന്നില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാവാതിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇതുപോലെ തയ്യാറാവാതിന്റെ വിശ്വസ്തരും സഹായിയായ ഡിഖനായി ദൈവസഹായംപിള്ളയുടെ കാൽപ്പതിലും എന്തെങ്കിലും പറ്റിക്കുന്നതാൽ തയ്യാറാവാൻ അനന്തസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവസഹായംപിള്ള കൊട്ടാരംകോലിക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ അമരണമരസ്യങ്ങളിൽ ചിലതു പരസ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കാം. അക്കാരണത്താൽ അദ്ദേഹം ക്രിസ്ത്യാനി ആയി ഏതാനും വർഷം കഴിക്കുന്നതിൽ പന്നിങ് വിവാഹം നടത്തി ശിക്ഷിച്ചിരിക്കാം. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചെരമാൻ പെരുമാൾ താമസം കേന്ദ്രം (Thomas Parnham) കേം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാർക്കും ചില അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ലേഖനം അനുചരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനി മതം മതപ്രസംഗത്തിനും യഥേഷ്ടം പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തിരുന്ന അദ്ദേഹംകൊ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളോ മറ്റോ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു എന്ന കാരണത്താൽ ശിക്ഷയും അയാളെ ശിക്ഷിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. അതിനാൽ ആ ചരിത്രം ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല.

ഇപ്രകാരമാണ് കിരൂർ നാഗമയ്ക്ക അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മി: മെക്കൻസിയുടെ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി പ്രിയമില്ലാത്ത സ്വീകരിക്കുന്നത് തനിക്ക് ചോക്കാതെയാണെന്നു കരുതിയോ, മനസ്സാതീതമായ സംഭവങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമാണെന്നുള്ളതും മനസ്സിലാക്കാത്തതിട്ടോ, മിന്ദക്കൾ അന്യമനുഷ്യമാനുഷകമായ ഉപദ്രവിയുടെയൊക്കെ അഭിപ്രായത്തെ പന്ഥമാപിക്കുന്നതിനോ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. അല്ലാതെ നിന്ദ്യപക്ഷനിലയിൽ പട്ടുവെക്കണം ചെയ്ത് അതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറയണമെന്നുള്ളതല്ല അതിനുശേഷം ഇവ ലഭ്യമായ തക്കവിധം ഇത്രയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ലായിരുന്നു.

178. വർത്തമാനം മുമ്പു നടന്ന ഈ സംഭവം തന്നെ പരമ്പരയായ വിശ്വസിച്ചു വരികയും സ്ഥലകാലമുള്ളതും ആ വിശ്വാസത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇതു ചെറു അതിശയമായിത്തീർന്നു എങ്ങനെയെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താം. പ്രകൃതി വിചാസങ്ങൾ കടന്നു വിട്ടു തന്മിമറുന്നതായ യോഗിവർത്തമാനം അഥവാ കവിശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ എഴുതുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്ന് നിർദ്ദേശം പ്രവഹിച്ചിരുന്ന കവിതാമധ്യസ്ഥനായ പഴയ കാവ്യങ്ങളെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞവർ കല്പിച്ച കൂട്ടി ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള സ്ഥലകാലമുള്ളതും അതിനുള്ളിൽത്തന്നെയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളും പോലെ വേറൊരു അനുമാനിച്ചുള്ള മറ്റൊരു വേദസാഹിത്യത്തിലുള്ളവയെന്നാൽ മി: നാഗമയ്ക്ക പറയുന്നതുപോലെ വല്ലതും അതിശയമായി ഇതിൽകടന്നുകൂടിയിരിക്കാം എങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നവരിൽ

അദ്ദേഹത്തിന് നിഷ്പ്രയാസം വേദസാക്ഷിത്വം, മനസ്സിലാകുമായിരുന്നു. 'ശിക്ഷിച്ചിരിക്കാം, 'പരസ്യപ്പെട്ടതിരിക്കാം, എന്നും മറ്റും സംഗതാപ്തമായ് ഉരവി കയറും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം അതിന്റേപ്പറ്റി യാതൊന്നും അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയെന്നു.

വേദസഹായംപിള്ള മരിച്ചു അധികരിവസം കഴിഞ്ഞതിനുമുമ്പു നന്നേ പല ചരിത്രലക്ഷ്യമായ സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ആ അവസരമറിവുണ്ടായിരുന്നതെന്നു നില ഇന്നുവിയമെന്നു നല്ലവണ്ണം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

വേദസഹായംപിള്ള മരിച്ച അവസരത്തിൽ കൊച്ചി കരളാനവർക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യമേണത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായിട്ട് "കരുണയും, എന്ന തിരുഗീതം പാടി മെത്രാനുഭവ വലിയ പുര നടുത്തുകയും, പ്രസംഗംകൊണ്ട് വേദസഹായംപിള്ളയെക്കുറിച്ച് അനേകയാപുർവ്വം പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തു. ഭാഗശിക്ഷക്കുടിനാൽ പല ക്രിസ്ത്യാനികളും ഓരോ കാലങ്ങളിൽ മരിക്കുന്നുണ്ട്. മക്കളാൽ പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികളായ അനേകംപേർ ജയിലിൽകിടന്നു മരിക്കുന്നു. നിയമലംഘനമാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും കർമ്മസാക്ഷിയല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു് "കരുണയും, എന്ന തിരുഗീതംപാടി വലിയ പുര നടുത്തുകയ്യാ അവരോടേ അസ്ഥിയെങ്കിലും കിട്ടുന്നതിന് ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ് അറിവില്ല. എന്നാൽ വേദസഹായംപിള്ളയുടെ തിരുശരണിപ്പുകൾ കോട്ടാറ്റുവലിയപള്ളിയിൽ വലിയ പീഠത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന മേകിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന

വരുടെ വിശ്വാസം എളുപ്പമാക്കിത്തന്നുവെന്ന് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണല്ലോ.

വൈസ്മയംപിള്ളയെ മരണാസ്ത്രംകൊണ്ടുപുട്ടരിയ
 പെട്ടെന്നുപെട്ട പരമേശ്വരനാഥസ്വാമി അവർകളു
 ൽ ജീവചരിത്രത്തിൽ വൈസ്മയംപിള്ളയെപ്പറ്റി
 ഒരു പുരുഷിയ വിവരണം സ്വാമി അവർകളുടെ ധർമ്മ
 യെ അഭിസ്മാനപ്പെടുത്തി എഴുതിക്കാണെന്നുണ്ട്. (ഈ
 പുസ്തകം, ബ: പരമേശ്വരനാഥസ്വാമി അവർകളുടെ
 മരണത്തോടുതന്നെ കാലത്തു യേശുസഭ സ്വാമിമാരിൽ
 ഒരാൾ ഇററാലിയൻ ഭായത്തിൻ എഴുതി ഇററാലിയൻ
 പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്). ഇതിനും ഇപ്പോഴത്തെ ഒരു
 വിശ്വാസത്തിനും തമ്മിൽ താരതമ്യം വ്യത്യാസമില്ല. ഇൻ
 ഡ്യാക്കാർ മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് പുഴുത്തിപ്പറയുന്ന
 സ്വഭാവക്കാഴ്ച എന്താണിത് നാഗമണ്ഡാ പറഞ്ഞതു്
 ശരിയാക്കിക്കൊ. ഇററാലിക്കാലം ഈ സ്വഭാവക്കാഴ്ച
 ഒന്നു പറയാതിരുന്നതു് അവരുടെ ഭാഗ്യമെന്നുവേണം
 വിചാരിക്കാൻ. അതിനാൽ ബ: പരമേശ്വരനാഥ
 സ്വാമി അവർകളുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന വൈ
 സ്മയംപിള്ളയെക്കുറിച്ചു അതിശയോക്തിയാൽ വര
 നിടയില്ലല്ലോ.

മരത്ഥ-ൽ കളപ്പൻ തുറത്തിൽ തുറന്നുകൊണ്ട്
 പിടക്കപ്പെട്ട ഡിമനായിയും കൂട്ടുകാരും താരതമ്യം വിര
 മനിലും കൊല്ലപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണു് മര
 മൊരാളാവിന്റെ അറിഞ്ഞതിൽ ഉദ്യോഗം വാരിച്ചു് അ
 സിപ്പിരുന്നതു്. “ഒന്നുകിൽ കീഴടക്കുക അല്ലെങ്കിൽ മ
 രണം,, എന്നുള്ള മരമൊരാളാവിന്റെ നയം ധർമ്മകാർ
 നുവെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നു. മരത്ഥ-ൽ കളപ്പൻ തുറ

മലയാളം ഭാഷയിൽ നിന്നും

മലയാളം ഭാഷയിൽ നിന്നും

[illegible]

ശബനാനായകന്മാർ കരോടാലിക്കര സഹായിക്കരുത്തോ
തിന്നന്നിപ്പം അവരും മരണാവസ്ഥയിൽ വിശ്വാസവും
കൈയ്യും ഉറപ്പു നന്നിന് ഉപദേശിക്കരുത്താരു മരണ
ത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങ
നെ ഇരിക്കുമ്പോൾ വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കാൻ പോക
ുന്ന ദൈവസഹായം പിള്ളയെ ഡിമനായി എങ്ങനെ അ
തിനനുസരിച്ചിരിക്കുകയും അതിനാൽ ദൈവസഹായം
പിള്ളയെ കൊല്ലാതിരിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരാളാവിനോടു്
എപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത് ന്യായമായിട്ടുള്ളതല്ല എന്നിലും ക
ത്തോലിക്കർ അനുരൂപിക്കേണ്ടതും സഹായിക്കേണ്ടതും എ
ല്ലാവരുടേയും കർത്തവ്യമാണല്ലോ. അതനുസരിച്ച് തദ
വിൽ പാർപ്പിച്ചിരുന്ന അവസ്ഥയിലും മറ്റും അംഗമു
ടെ സഹായിച്ചിരുന്നതായും ആ വിവരം മറ്റൊരാളാ
വിനോടു് ഡിമനായിയോടു് കേൾപ്പെടുത്തായും വളരെ
പ്രശ്നമുള്ള തരീത് ദൈവസഹായം പിള്ള പരിശുദ്ധിയിൽ
കാണുന്നു.

അഥവാ മി: സാത്തന്മാരുടെ വിശ്വാസമനുസര
ണ നമിക്കുന്നതിൽ പിന്നീടും. ഈ പ്രമേയകരണം
ശ്രീപത്മനാഭാസനാദികൾ മാനോബദ്ധരായിരിക്കാൻ
ഈ പ്രമേയകരണം ശ്രീപത്മനാഭനെയും ഉതിച്ചു പറയുന്ന
ത് എങ്ങനെ കേട്ടു സമ്മതിച്ചിരിക്കും.

കരോടാലിനും അതിൽ സർവ്വം

കത്തോലിക്കന്മാരുടെയും

അന്ത്യം ഈ പ്രമേയം ഗ്രീനും

ഈ പ്രമേയം മേ കരോടാലിനും

എന്നു് നിത്യം കീർത്തിച്ചിരുന്ന തിരുനെല്ലിന്
ഈ പ്രമേയം പറയുന്നതു് എങ്ങനെ കരോടാലിക്കാൻ

മനസ്സുവന്നു. മോൻമേന്മവെക്കൊണ്ടാവ് ഈ മരണ
കൊലം അധികം ഡിവനായിട്ടെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എ
ന്നു മിന്നാഗതയ്ക്കു സമാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഡിവന
യി പറയുന്നതു മോലാജാവ് കേൾക്കുമെന്ന് വിശ്വാസി
ക്കുമാരികളു. ദൈവസഹായംപിള്ളയെ തരവിയിട്ടു
പിഡിച്ചിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ വെളിപ്പെട്ടു
കൊല്ലുന്നതുവരെ മോലാജാവ് മരപരയെ കാട്ടുമുളിൽ
മാത്രം പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. ഏതുതേ
ളമാ പൂജയുമാനും ചെടന്റും മുറുപ്പും ചെറുപ്പം
മരിച്ചെഴുതും ചെറുപ്പം നമുക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ
ബ്രാഹ്മണസംസ്കാരം ബ്രാഹ്മണമേന്മയും തിരുമനസ്സി
നു കൂടുതലായുണ്ടായിരുന്നുതിന്നാൽ ദൈവസഹായംപി
ള്ളയെ സംബന്ധിച്ച സകല വിചാരങ്ങളും പ്രതിനിധി
യും അവരിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും അതിനെ സംശ
യമെഴുതില്ലാതെ വിശ്വാസിക്കുകയും ഭട്ടവിൽ മരണശിക്ഷ
വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. മി: നാഗരയ്ക്കു പറയുന്നതു പോ
ലെ ദൈവസഹായംപിള്ള പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണു
മകററമല്ല. അതിലും എത്രയോ വലുതായ "മേവ
ദോഹ,, കററമോണം" അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. രൂപ
രോഷ് അപവാദമൊന്നു് മേവദോഹകററമെന്ന
ല്ലാതെ എങ്ങനെ വിചാരിക്കും. മേവദോഹകററത്തി
നു മോൻമേന്മവെക്കൊണ്ടാവ് കേളോഗ്രന്ഥമെന്ന ശി
ക്ഷിക്കുമ്പോൾ അനുഗതസ്ഥാനം വിഭജിക്കിയതായ ഡി
നായി അല്ല മററാരുവിചാരിച്ചുവും എന്തുചെയ്താൻ സാ
നിക്കും. ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചെലുത്ത ന
ന്നിട്ടുള്ള ഏക സംഗതിക്കുമോലിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു
മോലാജാവ് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏതുതേളകളി

അദ്വൈതസ്വരൂപമായ ധീരനായിരും പരയനരക സ്വരൂപ
രൂപമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാനിടയില്ല. ആയിരം കാലക
ളും ഇടയിൽ ഒരു അനേകം എന്നപോലെ മാത്രം ജീ
വിച്ചിരുന്ന അദ്വൈതനീന്ദ്രവേദസഹായം പിള്ളയെപ്പ
റ്റി മഹാരാജാവിനോടു പറയുന്നതിനും അഥവാ പര
ത്താൽ അനന്തസമീപിക്കുന്നതിനും സൈങ്കല്യമുണ്ടായിര
ുന്നില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ച തന്നെ.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവും ഡച്ചുകാരും തമ്മിൽ
യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അഞ്ചു
തെങ്ങിൽ കയ്യവമുറപ്പിച്ചു കോട്ടകെട്ടി ആൾക്കരി
യിലും ഗണശക്തിയിലും വർദ്ധിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഡ
ച്ചുകാരെപ്പോലെ ഇവരും തൽക്കാലം ശല്യത്തിന് ഭയ
പ്പെട്ടിയില്ലെങ്കിലും പിൻക്കാലം ഇവരിൽ നിന്ന് ചില
ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ടെന്നു കശാഗ്രവൃദ്ധിയും
യുദ്ധാനിപുണനുമായ മഹാരാജാവു ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.
ഇവരുടെ ശക്തിവർദ്ധനവും ചിട്ടൂർ ഉപദ്രവങ്ങളും കണ്ടി
ട്ടാണല്ലോ എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളകാരും മാമ്പിമാരും കൂടി
1723-ൽ അഞ്ചുതെങ്ങിൽ ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു
രാജരാഗം ആവശ്യപ്പെടുകയും അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്
്ത് പലരെയും കൊന്നു അവരുടെ വസ്തുവകകളെ കൈ
വശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു ശത്രു
സംഹാരമുൾനിയായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവും അ
വരേപ്പറ്റി ഗതിച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ടു്.

ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഡച്ചുകാരും ഏപ്പോഴും അന്യര
ക്കളായതെന്നതാണു് തിരുവിതാംകൂറിലും വർത്തിച്ചിര
ന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു് കേരളത്തിൽ കയ്യവമുറക്കു
മ്ലവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും,

(xvi)

രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുന്ന കരുമകിൽ കോശം-രചാലും അ
വർ ലഭിക്കാനിടവരുത്തേണ്ടതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു
കൂടി ഡച്ചുകാർ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുമായ് പല ഉടമ്പടി
കളും ചെയ്തു പരിവർത്തിതം. ഡിഡനായി ഡച്ചുസൈ
ന്യത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറി എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ്-കാരോടു
ള്ള പുർവ്വവിരോധം പൂർണ്ണമായ് ശമിച്ചിരുന്നു എന്നു പ
റയാൻ തരമില്ല. തരം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ തിരുവിതാം
കൂർ സൈന്യം കൊണ്ടുതന്നെ അവരെ അഞ്ചുതെങ്ങിൽ
നിന്നും മാറ്റിച്ചുവെക്കേണ്ടതെന്നുള്ള മോഹവുമുണ്ടായി
രുന്നിരിക്കണം. ഓഷ്ഠീയനിലെ ഇങ്ങനെയുള്ള ഇരിക്ക
യോടെ വിവരമനുസരിച്ചെ മഹാസ്വകാരണമോക്കി
മഹാരാജാവിനെ യുദ്ധത്തിൽ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നല്ലാതെ
മറ്റ് നാശനശ്ശാപരയെന്നതുപോലെ ഡിഡനായിയ്ക്ക്
പ്രധാനിയുടെ കൈയ്ക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കത്താ
രായ് യുദ്ധത്തിന് പ്രധാനകാരണം എന്നു വരാൻ നിവൃ
ത്തിയില്ല.

മഹാജനസംഗമം ൧൭൭൩-ഡച്ചുകാരുടെ മഹാ
ജായും തമ്മിൽ നടന്ന ഉടമ്പടിയിൽ “മറ്റു യൂറോപ്യൻ
രാജ്യക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ കയ്യവടത്തിന് സ്ഥലം
കൊടുത്തുകൂടാ എന്നും അഞ്ചുതെങ്ങ്, വിഴിഞ്ഞം, ഇ
വൊ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്
കാർ അവിടത്തെതാമസിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും
എന്നാലവർ ഇപ്പോളുള്ളതിൽ കൂടുതൽ സങ്കേതം കൊ
ടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നും, മഹാരാജാവ് സമ്മതിച്ചിരുന്നു.
ഈ ഉടമ്പടിക്കു മുമ്പിലായിരിക്കണം ഡിഡനായി ഇംഗ്ലീ
ഷ്-കാരോടു യുദ്ധത്തിൽ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. എങ്കി
ലും ഈ ഉടമ്പടിയിലെ സാക്ഷം ഡച്ചുകാരനായ

ഡിമനാനിഷ്ടയുടെ ഏതെങ്കിലും നിന്നും ഭരിക്കലും വിട്ടുമാറിയിരിക്കാനിടയില്ലല്ലോ. തിരുവിതാംകൂർ മഹാജനാധിപനെ സ്നേഹമാർപ്പമാനപുഷ്പം സേവിച്ചിരുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ട് അൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കന്യാശാസ്താവിന്റെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചുപോയി എന്നു വരുവുന്നതാണോ?

അതുകൊണ്ടിത് അനുസരിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനും വൈദികാധിപതിയെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയുള്ള ഭവനസഹായംപിള്ളയെ കൊല്ലുന്നതിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധമെന്തു? ഒന്നാമതെന്തു? രാജ്യത്തിനും നാട്ടുകാർക്കും പൊതുവേ ഗുണകരവും വിശേഷാൽ യുദ്ധകലനായ മഹാജനാധിപന് സന്തോഷപ്രദമുമാണു്. ഒന്നാമതെന്തു? രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുന്ന സകല ഐശ്വര്യങ്ങളും കാരണഭൂതമായ ഭൂദേവന്മാരുടെ നിത്യസങ്കടത്തെ ഇല്ലാതെയാക്കുന്നതിനും അവരുടെ അഭ്യർത്ഥനകളെ സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുതന്നെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പരമമായ പുണ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു മഹാജനാധിപൻ്റെ നിത്യശാന്തിക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. അത് രാഷ്ട്രീയം മറ്റൊരു വിഭാഗം. ഇവ രണ്ടിലും സേനാനായകനെന്ന നിലയിൽ ഡിമനാനി പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതു് ഏതിലാണു്—? ഏതിലിടപെട്ടു പ്രവൃത്തിച്ചാലാണു് മഹാജനാധിപന് സന്തോഷവും, ഭരണകൃത്യങ്ങളു്? ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ഡിമനാനി പറയുന്നതു് മഹാജനാധിപന് സങ്കീർണ്ണമെന്നു തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു് പറയുന്ന ഉപാധിമെന്നു വിശേഷാൽ യോജിച്ചുള്ളതായ് തോന്നുന്നില്ല.

കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പല രാജാക്കന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പലവിധത്തിലുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നതാണുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. എഡി. 1342-ൽ രോമസ് അപ്പോസ്തലൻ കേരളത്തിൽ വന്നു ക്രിസ്തുമതം പ്രസംഗിക്കയും അതു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു കേരളം ഒട്ടു വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തോളമേ രാജാ കാലങ്ങുളിലായ അനേകം വൈദികന്മാരും മതപ്രാസംഗികന്മാരും വന്നു പോയതിരുന്നു. ക്രി: 1482-ൽ ചേരമാൻ പെരുമാൾ താമസ് കുന്നത്താലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും പള്ളിവകയ്ക്കും പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളും മറ്റു ചില അവകാശങ്ങളും ചെയ്യപ്പെട്ടയങ്ങിൽ പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായ് കാണുന്നു. കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർതന്നെ പല അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനത്തുങ്ങളും അപ്പോഴപ്പോഴായ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വേറെ ചില രാജാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുമതപ്രചരണത്തിന് തടസ്സമായും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉപദ്രവകരമായും ചില യൂപ്പാടകളും പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയെ മി: നാഗമന്ത്രി വിളക്കുത്തരയെന്തു? ഒരു രാജാവ് ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറെറായ രാജാവ് ഉപദ്രവവും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു ഖോകസാധാണോയുമാവാം. ക്രിസ്ത്യാനികളെ മനപ്പുറം ഉപദ്രവിക്കണമെന്നു കരുതി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള കേരളരാജാക്കന്മാർ വളരെക്കുറവാണ് അതിന്നു സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഹിന്ദുപ്രജകളോടേ ദർശിച്ചോടുന്നമൂലം സൂക്ഷം മനസ്സിലാക്കാതെ ചില രാജാക്കന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ കടുംകൈ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും വാസ്തവമാണ്.

ഉത്തരകരിയവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും മലബാറും വളരെക്കാലത്തിനുമുമ്പുതന്നെ സമുദ്രയാത്രാമാർഗ്ഗങ്ങളിലും യാത്ര സ്ഥിതിയിലും സഞ്ചാരസാധനത്തിലും ഉയർന്ന നിലയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. മരസംബന്ധമായ് നോക്കുകയാണെങ്കിലും സെൻറൽ താമസ് അപ്പോസ്തലന്റേ കാലം മുതൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റേ പ്രസ്ഫുടമായ വളർച്ചയും മട്ടം താണനിലയിലായിട്ടുണ്ടെന്നു. ഉത്തരകരകളും മലയാളപ്രവാചകന്മാരും കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നതിനാൽ അവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാപ്രചാരത്തിനും ഒരു കുറവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഉത്തരകരകളത്തിന്റേ ഇപ്രകാരമുള്ള ഉൽഗമനകാലത്തു ക്രൈസ്തവവിതാംകൂറിലെ സമാന്യജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഏറെയും ശോചനീയവും ഹൃദയാവർജകവുമായിരുന്നു. നാഞ്ചിനാട്ടുപിള്ളമാരും നായന്മാരും യാസംകൊണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടും സാധാരണജനങ്ങളുടെ കീഴടക്കി വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഉയർന്ന ജാതിക്കാർക്കുപോലും വളരെക്കുറവു വളർച്ചയില്ലായിരുന്നു. ഡി: പ്രാൻസിസ് സേവ്യറുടെ കാലംവരെ ക്രിസ്തുമതം പഠയത്തക്ക പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു.

നായന്മാരും പാങ്ങിപ്പിള്ളമാരും നല്ല വിഭവങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും പുരയിടങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തി അവർക്കു കൊണ്ടു പോയിരുന്നതിനാൽ അവർക്കും കോട്ടത്തറയെന്നും സാധുക്കളായ അവർക്കും ജീവിക്കുകയും മുഴുവനും അടിമ വേലചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നതിനല്ലാതെ കൂടുതൽ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നോ ആരംഭിക്കുകയും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നോ മുട്ടിയതാകൂടി മുണ്ടുതന്നെതിന്നോ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു വല്ലസ്ഥലങ്ങളിലും ഒളിച്ചു പതുങ്ങിയിരുന്നു ക്രൈസ്തവ കാലംകഴിച്ചവരുന്മേൽ ആ

(25)

കൂടി ഹലപുഷ്പിയുള്ളതായ്കയാൽ നായനാഭം പിള്ള
മാരെ മാറ്റി എത്തി നികരി ആവശ്യപ്പെടും, മന്നരിവി
ല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ സാധുക്കളുടെ കൈവശം മാറ്റാൻ
ഗതനിന് ആവശ്യമുള്ള യാത്രാനുമാനമായിരിക്കുകയും
കരം ആവശ്യപ്പെടുന്നതും വസ്തുവിൽനിന്ന് അവരെ പി
രിച്ചുതയ്ക്കുന്നതും ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു കഴിയും. വീ
ണ്ടും ആ സാധുക്കൾ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് അ
ടുത്ത മിക്കിലെത്തും. അവിടെയും ഇതുതന്നെ ഗതി.
ഇപ്പോൾമുള്ള ശോച്യാവസ്ഥ നവമ്പ്ര-ൽ കാണുന്നതല്ലെവാ
കണ്ടെഴുത്തു എപ്പോഴായി വസ്തുക്കളെ മക്കംതിരിച്ച് കരം
നിശ്ചയിക്കുന്നതുവരെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കണ്ടെ
ഴുത്തു കാലത്ത് കൃഷിചെയ്യുന്ന നല്ലനിലം പരയിടക്ക
ളെല്ലാം നായനാഭങ്ങളും പിള്ളമാരുടെയും കൈവശ
മായി. തരിശുഭൂമികളെല്ലാം അവർക്ക് വിമകൃതാ
ദൈ പരിവൃക്ഷകാഴ്ചയ്ക്ക് കരം മുതത്തി.....

പിള്ളമാരുടെയും നായനാഭങ്ങളുടെയും ഉപദ്രവങ്ങൾ
മുഖമ്പ്ര ഭരതിലെത്തിയിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് യു
വോപ്പിൽ നിന്നും തിരുനന്ദിമാർ വന്ന് ക്രിസ്തുമത പ്രചര
ണത്തിന് തോലി ആരംഭിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ ശൈക
ഥപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായ് ക്രിസ്തുമതം പലസ്ഥല
ങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചുതോടുകൂടി ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു സ
ന്ധോവമുണ്ടായ്തുണ്ടായി. ദൈവം മറച്ച് വസ്ത്രം ധരിക്കു
ന്നതിനും വൃത്തിയായും സമൃദ്ധമായും ജീവിക്കുന്നതിനും
ഉത്സാഹമുണ്ടായി. മിഷ്യനിൽ നിന്നും ആശാനാൽ ശ
യ്യരും കൊടുത്തു കടിപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ എപ്പോഴായിരും
വീടുകളിൽ വെച്ചും കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ എപ്പോഴ
ചെയ്തു.....

(155)

ഇപ്രകാരമുള്ള സാമുദായികവിവരങ്ങൾ നമ്മുടെ ടി സഹോദരന്മാർ എങ്ങനെ കണ്ടുസംഗ്രഹിച്ചിരിക്കും. ഇതിന്റെ ഫലമായ് നാട്ടിൽ കലാപങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും കവർച്ചകളും തലാൽ പ്രയോഗങ്ങളും വരിച്ചു. കൊല്ലവർഷം 1909-ൽ വേണാട് ക്രൈസ്തവർ 'ജയസിംഹ രേവൽ', ജനാമൻ നാഗർകാവിലിനടുത്തുള്ള വടശ്ശേരിയിൽ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ നടന്നിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് കോട്ടാററിലുള്ള ഒരു ലിഖിതത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു "1909. ചിത്തിരമാസം ഒന്നാം തീയതി ചേരരാജകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ജയസിംഹരേവൽ വടശ്ശേരിയിൽവന്നു. സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഈ ചടങ്ങുകൾക്കു വിജ്ഞാപനം ഉപദേശം മതസംബന്ധമായും സാമൂഹ്യസംബന്ധമായും പല അസാധുതകളും സമ്മതിച്ചിരുന്നു. സാധാരണ സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഒരു ചെറുതായ ഭാഷയിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന സമയത്തു് രാജാവിനോടു് സഹായമപേക്ഷിച്ചു. സർക്കാരും കേട്ടശ്രദ്ധയും രാജാവ് ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ സങ്കടനിവാരണത്തിനായ് അപ്പീൽ കേൾക്കുന്നതിന്നു് അൽ എപ്പോഴും തയ്യാറാണ്. കപ്പൽ വരിയും പള്ളിപ്പണയമാഴിച്ചു് മറ്റു താങ്കൾക്കു കരവും ഇവർ കൊടുത്തിട്ടാവശ്യമില്ല. ഇവരുടെ ആരാധനാഭിതീക്ഷിലും ഉത്സവസമയങ്ങളിലും ഉയർന്ന തരത്തിൽ താങ്കൾക്കു പരിവർദ്ധന ചെയ്തുകൊടുക്കും. പലപ്പോഴും ദോഷങ്ങളിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്നും വളർത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നും ഇവർ അവകാശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു." ഇതിൽ നിന്നു് ആ കാലങ്ങളിൽ സമുദായനടപടികൾ ഏതുപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നു് ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ്.

തി: 22; വാ: 20; 1909. 10. 10.

മതമനുഷ്ഠിത വേഷങ്ങളിലായിരുന്നു “ഭൂതലവീര
 ശ്രീവിജയരാജാസ്ഥാവരം, റേൻ കാലത്തു് നാഷി
 നാട്ടു പിള്ളമാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അതി ക്രൂരമായ് ഉ
 പദിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിൽ നിന്നു അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതി
 നായ് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഈ വിളംബ
 രമെഴുതിട്ടുള്ള ഗുണം ഇപ്പൊഴും കന്യകമാരിക്കടുത്തു്
 “മുന്ദരനെനാർ വിരോധം” എന്ന വയലിൽ സ്ഥിതിചെയ
 യുന്നുണ്ട്.

തി: ൧൧: വാഖ്യം. ൧- ൧൦- ൨൯൯.

റവ: ഫാദർ മിക്തവാസു മാന്സാന്തരപ്പെടുത്തി
 യ ആളുകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലേക്കായിട്ടു് വി: പ്രാൻ
 സിസ് സെന്റുരേ മരിച്ചതുകൊണ്ടു് കന്യകമാരിൽമേക്കുന്ന
 മൂ. ആ വാർഷിക വിശുദ്ധൻ തുത്തുക്കുടി മുതലായ സ്ഥല
 ങ്ങളിൽ മാന്സാന്തരവേല നടത്തി. പിന്നീടു് തുത്തുക്കുടി
 യോടു തൊട്ടുകിടന്ന “തിരുവിതാംകൂറിൽ അടുത്തതി
 റേൻ ശുദ്ധപതിഞ്ഞു. മരിച്ച മാർട്ടു് ൨൦-൦൦൯ എഴ
 തിയ എഴുത്തിൽ അവിടങ്ങളിൽ മാന്സാന്തരവേല സൂ
 ര്യർക്കായ വിവരത്തിൽ നടത്തിവരുന്നതായ് പ്രസ്താവി
 ച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു് എഴ
 തിയ എഴുത്തിൽ, വളരെ കോപസൂചകമായ് ഇപ്രകാരം
 പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതി
 നുള്ള ഏറേൻ ഉദ്യമം രാജാവിന്റേൻ ഉപദ്രവത്താൽ വി
 ഫലിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.,, ഇങ്ങനെ രാജാവു് പ്രവൃത്തിക്കു
 ന്നതിൽ കാരണം ചില പോട്ടഗിസുകാരുടെ അനീതിച
 രമായ നടപടികളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. History of
 christianity. P. ൪3.

(൧൯)

പിന്നീട് ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞു തൊറാള
ജാവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി കന്യാകുമാരിയിൽ പ്ര
വേശിച്ച് മാനസാനുഭവേല നടത്തി. (A.D. ൧൭൪൪)
ഈ അവസരത്തിൽ വേണാട് ഭരിച്ചിരുന്നത് “ഭൂതല
വീര കേശവമ്മൻ,, ജന്മസിംഹനാട്ടിലെ മുത്തരിയവടി
യായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് വിജയനഗ
രാജകുടുംബത്തിലേ ഭരണവും മധുരവർണ്ണമായിരുന്ന
“വിരലൻ,, എന്ന രാജകുമാരൻ ആത്മവാമൊഴിവഴിയി
ലുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിച്ചു. സൈന്യങ്ങളുടെ എണ്ണ
വും വസ്തുവും അവരുടെ വീരപരാക്രമവും അറിഞ്ഞു
മഹാഭയം ഭയവിഹ്വലനായ് കർണ്ണാടകം അന്വേഷ
ിച്ചു തുടങ്ങി. യുദ്ധം ചെയ്ത ജയിക്കുന്നതിന് സൈന്യബ
ലം മതിയാകുകയില്ലായിരുന്നു. സമാധാനപ്പെടുത്തി അ
യ്യോൻ തല്പാലം പണവും അയ്യാറില്ലായിരുന്നു. എന്തു
ചെയ്യണമെന്നതിൽ പാടില്ലാത്ത രാജാവ് നല്ലവണ്ണം
കഴങ്ങി. ആ അവസരത്തിൽ നാഗർകോവിൽ മുത
ലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതാനും രാജപാർശ്വക്കാർ
വന്ന് വി: പ്രാൻസി.സ് സേവ്യരുടെ അയ്യപ്പപ്രവൃത്തി
കളും മറ്റും പറഞ്ഞു കൊടുപ്പിച്ചു. ഉടൻ രാജാവ് പൂ
ർവ്വരേഖയും ഉപേക്ഷിച്ച് വിവരം അദ്ദേഹത്തോടു അറി
യിക്കുന്നതിന് കല്പിച്ചു. രാജാവിന്റെ ആശ്രയപരമായ
കല്പന അനുസരിച്ച് വിജയൻ ഏതാനും ക്രിസ്തീയ അ
ത്മമന്ത്രന്മാരോടുകൂടി ഒരു കലിത്ത് കൈയിൽ ഉയർത്തി
പ്പിടിച്ചു ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ മുന്നിൽമെലെന്ന്, വിജയ
ന്റെ മുഖത്തുനിന്ന് പ്രവഹിച്ചിരുന്ന പരമേഷ്വരനിസ്സി
നെക്കണ്ട് മാത്രയിൽ സൂര്യനെക്കണ്ട് മാഞ്ഞുപോലെ ശത്രു
സൈന്യങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞു മാറ്റം തുടങ്ങി. വിജയൻ

സാവധാനത്തിൽ ആത്മവാമൊഴിവരെ ചെന്നു. ശത്രുക്കൾ മധുരക്കു തിരിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നറിഞ്ഞതിൽ പിന്നീട് ആത്മവാമൊഴി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ രാത്രിയിൽ അഭയം നൽകി അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചെർത്തു. മഹാമാർവാ ഇരു സംഭവത്തിന്റെ വിശദീകരണ വളരെ ബുദ്ധിമാനിക്കയും കോട്ടാറ്റ പട്ടണത്തിൽ കരസ്ഥമാക്കിയ പള്ളിയിൽ കരമൊഴിവായ് വിട്ടുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇതിൽ പിന്നീട് മഹാമാർവാ ക്രിസ്ത്യാനികളോടും വിദേശവ്യക്തികളോടും വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി പെരുമാറുകയും വിശേഷാൽ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു താത്ക്കാലികമായി പള്ളികൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയും ചെയ്തു.

മതേഴിയിൽ വിശുദ്ധൻ തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടു പോയതിൽ പിന്നീട് മഹാമാർവയുടെ പൂർവ്വികനായ വിദ്വാൻ തല പൊക്കിത്തുടങ്ങി. മതേഴി സാവധാനത്തിൽ കേരള തിരുവിതാംകൂറിൽ ക്രിസ്തുമതം പൂർവ്വവികാസം കണ്ടിരുന്നതോടുകൂടി വർദ്ധിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഇതു മിസ്സിയോണറിയുടെ കണക്കിലാക്കി വിശാലമായിരുന്നു അസൂയയുണ്ടാക്കുന്നതായി. താത്ക്കാലികമായി കൂടാതെ ജനങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിച്ചു തുടങ്ങി ഈ വിവരം പോർട്ടുഗീസ് കാരന്മാരുടെ അറിവിലും സെരകളും കിട്ടിയെന്നാൽ ഇവർക്കുതന്നെ ഉപദ്രവിക്കാനും തുടങ്ങി. മതേഴിയിൽ വിശുദ്ധൻ എന്ന പോർട്ടുഗീസ് കാരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തെവവക്കരക്കേരളം കൊള്ളയെടുത്തതിനു പൊലെയ്. വരുന്ന വഴിക്ക് ഇവർക്കു തടയുന്നതിനായി മതേഴി പരമ്പര പരമ്പര തലം കേൾക്കുന്ന അശുഭമായതാണ് എന്നു അപേക്ഷിച്ചിട്ടും കേൾക്കാതെ കേൾക്കുന്നതി

നകത്തു പ്രവേശിച്ചു് അസംഖ്യം സ്വർണ്ണപ്പാത്രങ്ങളും സ്വർണ്ണകുടകളും വില്പിച്ചിട്ടു് തൊഴുതങ്ങളും കൈവശപ്പെടുത്തി, വീപ്പുകളിൽ നിറച്ചു കൊണ്ടു് പോകുകയും വഴിയിൽ കണ്ടവരും തടുത്തുനിന്നവരുമായ ബ്രാഹ്മണരെ വെട്ടിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. നാടുക്കാർ ക്രിസ്തുാനികളെ ഉപദ്രവിച്ചതിന്നു് ചോദ്യഗീസുകാരും ഇപ്രകാരം പകരം വീട്ടി സമാധാനപ്പെട്ടു. ഈ മതപരമായ വിപ്ലവങ്ങൾ മരുർൻ-ചരേ തുടങ്ങു കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സംതന്തി മരുർവട്ടുലായി മൺ-ാ-൩- വിഃ സേവ്യർ ഏഴുതിയ ഏഴുതിൽ നിന്നു മനുഷ്യിലാകുന്നു.

History of christianity P- 23.

മി: ൧൧: ൧൦: ൧-൨൯൯, ൨൯൦, ൨൯൧.

മരുർൻ-ൽ ക്രിസ്താനികളെയും ചോദ്യഗീസുകാരെയും വധാനമായ ശക്തികളു ഭയന്നു് അറ്ററിങ്ങൽ മുതൽവരെ ക്രിസ്താനികൾക്കു് വിപരീതമായ് ഹിന്ദുക്കളെ ഇളക്കി വിട്ടുകയും മൂന്നു പള്ളികളെ തീവെച്ചു നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തും അതിനുശേഷവും രാജകുലനമ്പ്രകാരം ആനകളെക്കൊണ്ടും മറ്റും ഇളിച്ചു നികത്തിട്ടുള്ള ചില പള്ളികൾ സ്ഥലമെല്ലാങ്ങളോടു കൂടി ഇപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. മേഖലയൊരമ്പിള്ളയോ കാലത്തോടടുപ്പിച്ചു് മരുർൻ-മുതൽ മരുർന-വരെ വരക്കൻകുളത്തും അതിനു പുറമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ക്രിസ്താനികൾ ഹിന്ദുക്കളായ പാണിപ്പിള്ളമാരിൽ നിന്നും പരിതളിൽ നിന്നും പലവിധ പീഡകൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നതായ് മധുരകിഷ്ടനിമുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നു.

മുഖ്യമായും ഉത്തരീയനാൾ മഹാഭാരതവർമ്മ മഹാ
രാജാവിന്റെ കാലത്തു് ചിലൻ, കൃഷ്ണായാചിരുന്നു. ഇ
ദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് കാര്യം മിഷനറിമാരെയും അവഗണി
ച്ചു് ചില സ്വവൃത്തികൾ ചെയ്തിരുന്നു. ക്രമേണ നാട്ടിൽ,
ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേരുന്നവരെ ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു അന്ധ
വശ്യമായ് ഉപദ്രവിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉദ്ധവ
സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു പോലീസ് അധികൃതന്മാർ അ
നാവശ്യമായ് ലഹളയുണ്ടാക്കുക. ക്രിസ്തൻ സ്ത്രീകളെ അ
വമാനിക്കുക. മുട്ടിനതാട്ടി മുണ്ടുടുത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളെ
മുട്ടിനതാട്ടി അടിക്കുക. വെള്ളമുണ്ടു് വഴികളിൽ
കൂടി നടക്കുകയാണെന്നിൽ പരണകം കലശലിട്ടിട്ടു് മു
ണ്ടു വൃത്തികേടാക്കി ഓടിക്കുക. റെക്കം, ജാക്കറ്റ്, രാ
വണി മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ നിന്ദിക്ക
യും ശിക്ഷാപരിവേഷങ്ങളെയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. മുത
ലായ പലവിധ കൃത്യങ്ങൾ നടന്നുവന്നിരുന്നു.

ഇതുകളെല്ലാം കാണിച്ചു തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറി
ലുള്ള പാതിരിമാരെല്ലാം നെഞ്ചെൻ ഭ്രാന്ത ഗവർണ്ണ
ർക്കു് മേൽമറുപടി അയച്ചു. ഗവർണ്ണർ ഇതിന്നുപറ്റി
വിചാരിക്കുന്നതെന്തി മഹാരാജാവിന്നോടു് എഴുതിപ്പോരി
ച്ചു. അതിന്നു് മഹാരാജാവു്, “നാട്ടിൽ ചില കഴപ്പു
ക്കൾ ഉള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ എന്നാൽ അവ പാതിരി
മാർ പറയുന്നതുപോലെ അല്ലെന്നും മിഷനറിമാരുടെ
സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി അവർക്കും ജനങ്ങൾക്കും ചി
ലതക്കൾക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഇവയെ ഇല്ലാതെയാ
ക്കുന്നതിന്നു് ശ്രമിച്ചുവരികയാണെന്നും, മറുപടി അയ
ച്ചു. ഇതു് ശരിയായ മറുപടിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതിന്നു്
കാരണിതാക്കെ നാട്ടിലുണ്ടാവുമായി.

ഈ കലാപരരും ശിതാകുന്നതിനുമുമ്പ് ദിവൻ ക്ലേശാതർ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. ഇതിനിടയ്ക്ക്, മധ്യവേഗം ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ “മാർഗ്ഗങ്ങൾ” എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അതിഭയങ്കരമായ ഒരു അടിയമമുണ്ടു്. ഈ അവസരത്തിൽ ദിവൻ “ജാതാ സർട്ടി മായവശാതാ”യിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വിവരമറിഞ്ഞു് സ്ഥലത്തെത്തി ലഹള തമിപ്പിച്ചിട്ടു് പ്രധാനികളിൽ കറേപ്പുരെ വിളിച്ചു് ലഹളയ്ക്കുള്ള കാരണം ചോദിച്ചു. അതിന്നു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പലതും പറഞ്ഞുവെങ്കിലും നായർ പ്രമാണികൾ പറഞ്ഞതു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു “പാരിശിമാർ ഹിന്ദുക്കളെ ബലാപ്രദം ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുകയും നീചന്മാരെ ആ മതത്തിൽ പെരുത്തു് അങ്ങിരുകു് അപമാനവും ലാഭമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു് അവരെ ഉത്തേജിക്കും പെരുത്തുവെന്നും, ഉയന്നജാതിക്കാരുടെപ്പോലെ ക്രിസ്തുൻ സ്ത്രീകൾ കല്പായവും മേൽമുണ്ടും ഉപയോഗിക്കുന്നതു് അങ്ങിരുകു് അപമാനകരമാണെന്നും” അറിയിച്ചു. അതിന്നു് ഇപ്രകാരം തിരിവെഴുത്തു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി “ക്രിസ്തുൻ സ്ത്രീകൾ ഇപ്പോൾ പോലെ മേൽമുണ്ടു് ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, എന്നാൽ അതു് ഉയന്നജാതി സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണരീതിയെ അനുകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, അതിന്നു്,

ഇതിൽ ഉയന്നജാതി സ്ത്രീകളെ അനുകരിച്ചു് വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനേറ അത്ഭുതം, നെക്ക, മാക്കറം മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നും, മുണ്ടു് അലക്കി ഉടുക്കുന്നതെന്നും, മേൽ മുണ്ടു് നെഞ്ചിൽ പകുതിഭാഗം മറച്ചു് ബുദ്ധശാസ്ത്രമിതായ മുറിക്കുട്ടണമെന്നും കഴുത്തു മറച്ചു് ഒരിക്കലും മേൽ മുണ്ടു് ഉപ

യോഗിച്ചു പോകുകയും ഉടൻതന്നെ മറ്റു മറ്റു നാളെ വരാൻ പാടില്ലെന്നും അങ്ങനെയൊക്കെ അറിയിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിൽ മതപരമായ സമാധാനം കേൾക്കാലത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ എന്ന് മുൻപറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. മി: നാഗയ്യോ പറയുന്നതുപോലെ തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കാൻ ഇനി എങ്കിലും ആരും തയ്യാറാകുകയില്ലെന്നും അറിയുന്നു. മി: നാഗയ്യോ പറയുന്നതിൽ ഒരു സംഗതി ശരിയാണ്. അതെന്തെന്നാൽ "മേത്തൻ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു എന്ന കാരണത്താൽ അവനെ കൊല്ലുകയില്ല, എന്നുള്ളതു്. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു നിമിത്തം മേത്തനെ ഗവർണ്മെൻറ് കൊന്നിട്ടുള്ളതായ് തിരുസ്തേന മാനുവലിലും ചരിത്രത്തിലും ആരും എഴുതിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ മി: നാഗയ്യോ ദൈവസഹായംപിള്ളയുടെ ചരിത്രം വിശ്വസനീയമല്ലെന്നു പറയുന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ അക്കാലത്തു് തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്തേന മാനുവലും ചരിത്രകാരന്മാരുമില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് മി: നാഗയ്യോയും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനും പല വിദ്വന്മാരും ജനസമാധാനമുള്ള ഒരു പ്രധാന ജനിയമായ ദൈവസഹായംപിള്ള ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെത്തുടർന്ന് പലരും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും നാട്ടിൽ കലാപങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിനുമിടയാകുമെന്നു കരുതിയൊക്കുമെന്നു നിർവ്വണ്ണപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നു എന്നു വരുവുന്ന

തിൽ എന്താണ് അസംഭാവ്യമുള്ളത്. സ്റ്റേറ്റ്‌മാൻമാർ
 തീർപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള ക്രിസ്തീയ ചരിത്രങ്ങൾ എല്ലാം ഗ
 വർത്തമാനം റിക്കാർഡുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴു
 തിട്ടുള്ളതാണോ! അതോടൊപ്പമില്ല. ക്രിസ്തുമതാധികാ
 കളിൽ നിന്നു തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചും ഭൗതികശാസ്ത്ര
 മൂലം ഡയറികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും എഴുതിട്ടുള്ള
 പല ഭാഗങ്ങളുണ്ടാവാം. അതു പോലെ കിട്ടിട്ടുള്ള
 ഈ ചരിത്രത്തെ അസംഭാവ്യമാണെന്നു ഉപേക്ഷിച്ചതി
 നു കാരണമെന്തു്? നിഷ്കാശനിലയിലാകാം. ഈ വി
 മർശനമഴിയിച്ചതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഇല്ലാത്തതെ
 ല്ലാം പറയാൻ തടിക്കും തോന്നുകയില്ലായിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിൽ മൗലികമായ കലാപങ്ങൾ ഉ
 ണ്ടായിട്ടുള്ളതു് അധികവും ജനങ്ങൾ മൂലമാണു്. രാജാ
 ഷാജിയിൽ പലതും ഇതിന്നു ക്രമിക്കയും പ്രതികൂലിക്ക
 യും ചെയ്തതുകൊണ്ടു് നാം കണ്ടുവരുന്ന. മാതാപിതാ
 കളാലോലാപന ക്രിസ്തുമതത്തോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും
 വിരോധിയാക്കിത്തന്നു എന്നുള്ളതിന്നു് വിശേഷാൽ തെളി
 വുകളില്ല. ബ്രാഹ്മണന്മാരെയും മാതാപിതാക്കളെയും നിർ
 മൂലമാക്കുകയും നിർദ്ദാഷിയാക്കുവേണ്ടതായാപിക്കുക
 തൊക്കെയെന്നതിന്നു് കല്പിച്ചവെന്നു് തല്ലാലും സമാധാ
 ന്നാലും. ഇതു് അദ്ദേഹം സഭയെപ്പറ്റും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടു
 ണ്ടതാണെന്നു് വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തികാണുന്നില്ല. എ
 ന്നു കൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവസമാധാനപിള്ളയെ പെരുവിള
 യിൽ വെച്ചു് അതുമറിയാതെ കൊന്നുകളയാൻ കല്പിച്ചു
 ള്ളതും ഒരു ബ്രാഹ്മണസമ്പ്രദായമല്ല ഉപദേശനസ
 ിച്ചു് തല്ലാലും കൊല്ലാതെ കെളിച്ചു് എന്ന് ദൈവസാഹ
 യംപിള്ളയുടെ മൗലികതയെപ്പറ്റിച്ചു് തരിശിലെഴുതിട്ടുള്ള

(221)

ദേവസംഹാരംപിള്ള നാകേതിലും (അച്ചുഭിട്ടിപ്പിള്ള) മവ്യവ്യം അച്ചുഭിട്ടിപ്പിള്ള ദേവസംഹാരംപിള്ള ചരിത്രത്തിലും (തമിഴ്) കാണുന്നു. കൂടാതെ ദേവസംഹാരംപിള്ളയേ വധിച്ച വിവരമറിഞ്ഞു മഹാഭാരതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെ വിഖ്യാതിച്ച് സകലപ്പെട്ടതായ് മുൻപറഞ്ഞ നാകേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അറസ്തത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവ് വരാപ്പുഴയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ അധികാരം തീർന്നതിനായി ഡി.പനായിയോടുകൂടി അവിടേയ്ക്കു പോന്നപ്പോൾ തന്നെ അത്ത് ആ സ്ഥലം വീണ്ടും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് തന്നെ പരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായ് തി: സ്റ്റേറ്റ്മാന്റവയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ പ്രസ്തുതകൃത്യം ബ്രാഹ്മണങ്ങളെ നിർബന്ധം മൂലം നടത്തിയതാണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഭാരതാ മഹാഭാരതത്തിൽ നിന്നു ചരിച്ചിട്ടുള്ള അമുഖ്യമായ സന്ദർഭങ്ങൾ കൊണ്ട് സസ്യവും വർത്തിച്ചുവരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ സേതുലക്ഷ്മിക്കായി റാണി റീമൻഡ് തിരുമസ്സിലേ കരുണാപൂർവ്വമായ പരിപാലനത്താൽ സന്തോഷഭരിതരായി ഭാരതാ കാലങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അനീക സംഭവങ്ങളെ വിസ്മയിച്ച് പൂർവ്വവികാ അഭിവൃദ്ധിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തതാകട്ടെ.

എ. എം.

J. K. J.

വേദസംക്ഷിപ്തം
വേദസമാന്തം പിള്ളയുടെ

ചരിത്രം.

അദ്ധ്യായം 1.

കുടുംബജീവിതവും അനുസ്ഥാനവും.

കുടുംബം തിരുവിതാംകൂറിൽ പരമസംസ്കാരമുള്ള ഒരു നാട്ടാലം എന്നുവരികെ (1) മലയാളത്തിൽ ഒരു പേരിൽ ഇപ്പോഴും അറിയപ്പെടുന്ന നാട് കുടുംബത്തിൽ മലയാളം വേദസമാന്തംപിള്ള ജനിച്ചു. അനുസ്ഥാനത്തിന് മുമ്പ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് നീലകണ്ഠപിള്ള എന്നായിരുന്നു. കുടുംബം ഐശ്വര്യ സമൃദ്ധിക്കും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതത്തിലും കോടതി അലയ്ക്കുന്ന പ്രശസ്തമായിരുന്നു. കുടുംബത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധമുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ കാര്യം ചിന്തയെ വിശ്വാസ്യം കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. വിശേഷിച്ച് വേദസമാന്തംപിള്ള സംസ്കാരം, മലയാളം, തമിഴ് ഈ ഭാഷകളിൽ അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വേദം വ്യാക്കണം മുതലായ പ്രൗഢവിജ്ഞാളികൾ പരാമർശിക്കുന്ന ആയുർവ്വേദം മുതലായവയിലും അദ്ദേഹം അറിവുണ്ടെന്നും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നിരുന്നു.

ദൈവസമാനതംപിള്ള ശരിയായ മിക്കയിലും കൈയി
 ലും വളർത്തുന്നതിനാൽ ബാല്യകാലം മുതൽ സൃഷ്ടി
 ക്കും മിന്നത്തോലായിരുന്നു. കടംബംഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം
 തിന്നും ഒരു മഹനീയനിലയുണ്ടായിരുന്നു. കാണേണ്ടത്
 വഴസ്സരികുതിച്ചിരുന്നതിനാൽ ദൈവസമാനതംപിള്ള ത
 ന്നൊരിക്കലും കടംബകാശ്ചര്യങ്ങൾ പൂർത്തമാക്കുകയുണ്ടാ
 ത്തിരുന്നില്ല. അവകാശബലം നിലയിൽ അന്ന
 ന്നായത്തുകൾ അധികമായിരുന്നതിനാൽ സമീപ
 സ്ഥലത്തു കടിയൊന്നുവന്നതോടെ "മിന്നത്തോല" എന്നും,
 "ധർമ്മപ്പുറം" എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളാൽ അറിയപ്പെടാ
 ന്തൊട്ടുള്ള മൃഗങ്ങളായിരുന്നു. കൈതരൻറെ ജീവിത
 കാലിൽ അനുഭവിക്കാവുന്ന മിക്ക ദൈവകീട സൃഷ്ടികളും
 അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരുന്നു, എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്
 അധികം പ്രമതരതയാകട്ടെ ദുഷ്ടിപരതയാകട്ടെ ഉണ്ടായി
 രുന്നില്ല. യദവനാമംഭരണിയിലും ദൈവഹിതത്തിനൊക്കെ
 ജീവിതവൃത്തി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു
 വമ്പൻപ്രസാദപ്രാപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷ
 വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങളോടുകൂടി ഉല്ലാസത്താൽ നടക്കുന്നതിനും
 ചതുർവിധ വിഭവങ്ങളോടുകൂടി കൃഷ്ണാന്നം ഭക്ഷണത്തിനും
 ധാരാളം സ്വത്തുക്കളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവയെല്ലാം സ്വ
 ത്തമാണെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയില്ല അദ്ദേഹം ഉപ
 യോഗിച്ചിരുന്നു. ഉത്തമനായ മരുവൻ സംശയമുള്ള
 സംഗതികളിൽ എപ്പോഴും മിതമായും സൂക്ഷ്മമായും ഇദ്ദേ
 ഹം പെട്ടെന്നു അതുപോലെ കൈക്കൊള്ളുന്നതും വസ്ത്രാലം
 കാര്യം വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും സാധാരണ
 ഉദ്ദേശം എന്താവുമെന്നു കഴിവിതകളോടെ അനുസ്മരിച്ച്
 അവ മിക്കമായിട്ടു മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തതുകൂടി വേദസംഹാരംപിള്ള സർവ്വസ്ഥലത്തു നിന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അനിതരസാധാരണമായ സ്വഭാവമെങ്കിലും അതുപോലെയുള്ള രൂപലാവണ്യവും ഏകീഭവിച്ച് സ്ത്രീരൂപമായ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന തരംഗം പ്രിയതമയോടുകൂടി അതിമനോഹരങ്ങളെ പൂർവ്വികമായി കൈവന്നവണ്ണം നിറവേറ്റിയും ഭേദകാളി വൃദ്ധ, അമ്മകൊട, മാടൻകൊട, മുതലായ സകല വിഷയങ്ങളിലും യാതൊരു കുറ്റവും കറവും കൂടാതെ കാണേണ്ടതും അതുകഴിച്ച് പ്രവൃത്തിച്ചുവന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും വാഗ്മിത്വവും ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞു, അദ്ദേഹം നാട്ടുനീക്കിയ ശക്തൻ നമ്പ്യാൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ കാർമ്മാസ്യവർമ്മക്കൊരാൾക്ക് പത്തു നാലുപരം നീലകണ്ഠസ്ഥിതി കൊമ്പിലിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ 'കാട്ടുവിടാക്കനായ്', നിയമിച്ചു. ദൈവതകാര്യങ്ങൾക്കും കൂടാതെ പട്ടാളം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ശമ്പളം കൊടുക്കുക, പത്തുനാലുപരം കൊടുപണിക്കു് സമാനം അറം ശേഖരിക്കുക, പണിക്കാർക്കു് കൂവിക്കൊടുക്കുക മുതലായ ദോഷികളും സ്ഥലം കൊട്ടാൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവതകാര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മേൽക്കൂടെവെട്ടുകാൽ ഇല്ലകാരം സകല സമുദായങ്ങളും സസംസ്കാരം അനുഭവിച്ചുവന്നുവന്നു, കടുംബത്തിൽ ചില അഭിരുതകൾ എന്നിട്ടു. കനകാലികൾക്കും ധനതാൻപ്രാമികൾക്കും അസാമാന്യമായ നഷ്ടമുണ്ടായി. കടുംബാംഗങ്ങളിൽ പലരും രോഗം ബാധിച്ചു കിരപ്പിടാതി. ദൈവകോപം കടുംബത്തിൽ

ഈ ലോകം മുഴുവനും സമ്പാദിച്ചിട്ട് നിങ്ങളുടെ അന്തരം
 വ്യാസിക്കുന്നവരിൽ അതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളത്. ശരീരത്തെയും അന്തരവിന്ദന സ്നേഹി
 അനുഭവത്തിൽ ശരീരത്തോടുകൂടി നശിച്ചുപോകുന്ന ഈ
 ലോകിക സുഖത്തിനായ് നിങ്ങൾ ഇത്രമാത്രം സങ്കട
 പ്പെടുത്തുന്നതെന്തിനാണ്. ഇതുകൊണ്ട് സമൃദ്ധിമാനന്ദസ്വരൂപ
 പിയാകയാൽ സന്തോഷത്തോടുകൂടിയിരിക്കണമെന്നുള്ള
 ആഗ്രഹം സർവ്വവിവാധികളെയും സംബന്ധിച്ചിരിക്കു
 ന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ
 സുഖമായതല്ലാത്ത സകല വസ്തുക്കളും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടാ
 ന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അനാദിയാൽ മനു
 ജ്യരെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള അറിവില്ലായ്മയുടെ ഫലമായ്
 സുഖാനുഭവങ്ങൾക്കു പകരം മനസ്സർപ്പങ്ങളും അനു
 ഭവിക്കുന്നു. സുഖമെന്നും അസുഖമെന്നും പറയുന്നവ എ
 ന്നാണ്. പ്രിയ സ്നേഹിതാ! സുഖാസുഖങ്ങൾ മിക്കവാറും
 വ്യക്തിയുടെ സംബന്ധിച്ചവ മാത്രമാണ്. അതായത്
 അവസരങ്ങൾ അന്തഃകരണ നിബന്ധന ആസ്വദമാക്കി
 യാണ് സുഖഭോഗങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സുഖഭോഗ
 ങ്ങളിൽ അധികം പ്രതിഷേധങ്ങൾ അവയുടെ വ്യക്ത്യാ
 സംവർദ്ധന രീതിയാകുന്നു. അവയിൽ പ്രതിഷേധ സമാ
 യാനന്തരത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന ഭവനത്ത് ഞാനും ഏതാനും
 അടുത്തുവരികയും അവയുടെ വ്യക്ത്യാസം നശിച്ചുപോ
 കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ അവൻ സുഖത്തെ
 രൂപിക്കയും ഭവനത്തെ വരിക്കയും ചെയ്യും. സുഖത്തി
 ന്റെ അഭാവം അറിയുന്ന നിമിത്തം എല്ലാവും ഭവനമായി

പരിണമിക്കുകയാണ് പരിവ്. അതുകൊണ്ടാണ് മറ്റൊരാൾക്ക് സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ ചിതയിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

സുഖദാരുണങ്ങളുടെ അഥവാ സമൃദ്ധിയുടേയും ഭാവി പ്രതീകങ്ങൾ ഇതലവുമായും അവസരങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തോടുകൂടി എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ സാധുക്കളെ ഖരിക്കുന്നത് സന്തോഷകരമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഒരു ഭാഷാവിൻ അപ്രകാരമോ സന്തോഷമുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ ഒരു മറ്റൊരാളും പിടിച്ചുകൊണ്ടും, ഭിക്ഷക്കാരൻ കളിപ്പോലെയോ അടുക്കളയിൽ വെറും നില്ക്കുന്നത് കീഴ്മാവാ പരയ്ക്കും ഉറക്കുന്നത് പരമ സുഖമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഒരു പ്രഭുക്കാരൻ ഇതുംപോലെയോ നിന്ദ്യയും ഭയംകൊണ്ടും മറ്റൊന്നുമില്ല. സമ്പൂർണ്ണ ധനമെന്നും കൈക്കൊണ്ടും എന്തെങ്കിലും ഭാവിപ്രതീകം കൈക്കൊണ്ടും ഒന്നുപോലെ യെവിശ്വാസമായി നിലവിളിക്കുന്നു. ത്യാഗി നിൽക്കുന്നതിലും സംസാരിക്കാൻ സമ്മതിയും സന്തോഷിക്കുന്നു. പരാജയപ്പെട്ടതും സ്വസ്ഥതയിലും സ്വാർത്ഥതയുടെ പരസ്യത്തിലും വ്യസനിക്കുന്നു. സ്നേഹിതാ! സുഖത്തിന്റെയും ദുഃഖത്തിന്റെയും തമ്മിൽ സമിതി മനസ്സിലാക്കിയവർ ലോകത്തിൽ വളരെക്കുറച്ചു ഉള്ളൂ. ഒരുത്തര സുഖമെന്നതൊന്നാണ് മറ്റൊരുവന് അസുഖമായിരിക്കുന്നു. ഒരു സംഗതികൊണ്ടു സുഖമായും ദുഃഖമായും മാറുന്ന ഇത സംസാരിക്കാതെ സുഖജീവിതത്തിൽ മനസ്സ് ഇത്തരം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് അവന്റെ "അജ്ഞ" കൊണ്ടല്ലയോ? അതഥാർത്ഥമായ സംസാരസുഖത്തിൽ അത്യന്തം പ്രേമിക്ക

വസ്തുതകളായി ഏകാധികം ആകട്ടെ മൂലാധികം മൂലകങ്ങളും അങ്ങനെയ്ത ഉപവകാളുകളും അങ്ങനെയ്ത കഴുതകളും അന്നവയിലാസുതാഴെത്താതിരുന്നു. എന്നാൽ യാതൊരു കാര്യം ഇവയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു യോജിപ്പിന്റെ കീഴിൽ അകാരണം, യോജിപ്പിന്റെ കേരളത്തത്തിലും സമാധാനത്തിലും അങ്ങനെയ്തും അന്യരപ്പട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പിശാചു ഒരു മിവസം യോജിപ്പിനെ പരിചരിക്കാൻ അന്യരരും വാങ്ങുന്നതിനായ് കൈവശത്തിലായി വന്ന് ഇപ്പോൾ പഠിക്കുക. “യോജിപ്പ്” അങ്ങനെയ്ത ഇത്രയധികം സ്ത്രീകളും സേവികയും ചെയ്യുന്നതു വെറുതെയല്ല അവിടുന്ന് അവൻ സകല സേവകാഗ്രഹങ്ങളും നൽകിയിരിക്കുന്നു. സകലകാർത്തങ്ങളിലും അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു സംരക്ഷിച്ചു വരുന്നു. ഇവ സകലം അപ്പം കറയകളോ അവന്റെ സപരതിന് നാശം വെക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ അപ്പോൾ കാരണം അവന്റെ കൈ എവിടെപ്പോകുന്നു എന്ന്. നിശ്ചയമായും അവൻ അങ്ങനെയ്ത ഉപേക്ഷിക്കും’.

ഇതു കേട്ട് ത്രികാല സംഭവങ്ങളും കൈമാറുകയും പോലെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൈയും യോജിപ്പിനെ പരിചരിച്ചു കൊള്ളുന്നതിന് അന്യരരും കൊടുത്തു. എന്നാൽ അവന്റെ ശരീരത്തെ മാത്രം അതുപോലെ കൈയ്ക്ക് കൈയെ പ്രത്യേകം പിശാചിനോട് കല്പിച്ചു തന്നായിരുന്നു.

പിശാചു വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു യോജിപ്പിനെ പരിചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു മിവസം യോജിപ്പിന്റെ പുത്രനായും പുത്രിയായും ചേർന്ന് അവനോട് മിക്ക സന്തോഷത്തിന്റെ വീട്ടിൽ സകലവിധവിഭവങ്ങളോട്

ശ്രീ വിജയൻ കഴിച്ച കോണിടിക്കുതായിരുന്നു. ആ അ
വസരത്തിൽ ഒരു ദൂതൻ യോദ്ധിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിവ
ന്നു് സമയയിക്കാർ അങ്ങയുടെ കാളകളെയും കഴുതക
ളെയും പിടിച്ചു കോണുപോയി എന്നും എതിർത്തു നി
ന്ന വേലക്കാർ വെട്ടിക്കൊന്നിടിക്കുന്നു എന്നും അറി
യിച്ചു. ഇര സംഭവം പറഞ്ഞു തീയന്നതിനു മുമ്പിൽ
വേറൊരുതൻ ഓടിവന്നു് “ആകാശത്തിൽ നിന്നു അഗ്നി
വിഴു് അങ്ങയുടെ അടുക്കളയും അടുട്ടിയന്നാരെയും മ
യിപ്പിച്ചിടിക്കുന്നു,, എന്ന് അറിയിച്ചു. ഇതിനിടക്കു്
മൂന്നാമതൊരുവൻ “കൽഭാതക്കാർ യോദ്ധിന്റെ ഒട്ടക
ങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ഭൂതൃന്മാരെ വെട്ടിക്കൊല്ലുക
യും ചെയ്തിടിക്കുന്നു എന്നുള്ള വർത്തമാനവുംകൊണ്ടു് ഓ
ടി എത്തി. നാലാമതൊരുവൻ ഏറ്റവും ദുഷ്ടകരമായ
വർത്തമാനവും കൊണ്ടു് അതാ വന്നിടിക്കുന്നു. യോദ്ധി
ന്റെ മക്കൾ വിജയൻ കഴിച്ചുകോണിരുന്നു കെട്ടിലും
കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു് നിലംപരിച്ചു് അതിലുണ്ടായിര
ുന്നവരെല്ലാം മരിച്ചുപോയി എന്നായിരുന്നു ആ വർത്ത
മാനം.

ഇപ്രകാരം നന്നിനു പിന്നാലെ കുന്നായിക്കിട്ടിക്കോ
ണിരുന്ന നിർഭാഗ്യ വൃത്താന്തങ്ങളെ കേട്ടപ്പോൾ യോ
ദ്ധു് തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി നിലത്തുവീഴു് ദൈവ
ത്തെ ആരാധിച്ചു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “അൻ എന്റെ
അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു് നഗ്നനായു് വന്നു. അതി
നാൽ എന്റെ അന്ത്യത്തിലും ഞാൻ നഗ്നനായിരിക്കു
ന്നു. കർമ്മവു് തന്നു. കർമ്മവെടുത്തു. കർമ്മവിശുദ്ധൻ
നാൾ സൂരിക്കപ്പെട്ടേട്ടേ.” ഇതിൽ പിശുദ്ധ തോറു

എന്ന വിശേഷം പരമേശ്വരൻ അറിഞ്ഞു. ദൈവം യോ
ബിന്റെ നേരെ ക്രൂരത പ്രസാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിശാച് വീണ്ടും ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെന്നു
യോബിന്റെ ശരീരത്തെ പീഡിപ്പിച്ചത് അയാളുടെ
കൈ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകുന്നതാണെന്നു വാദിച്ചു.
അതിനും ദൈവം അനുവാദം നൽകി. താമസിയാതെ
ശരീരപീഡ ആരംഭിച്ചു. യോബിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും
വ്രണങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. സർവ്വാംഗവും പുഴുത്തു.
വേദനയും ദർശനവും അസഹ്യമായതായിരുന്നു. ബന്ധു
മിത്രങ്ങളുടെയും സമീപസ്ഥന്മാരുടെയും കൂട്ടുകെട്ടിൽ നി
ന്നു യോബ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കൂട്ടുകെട്ടിൽ
നിന്നു പിരിഞ്ഞു് ദൂരെ ഒരു സ്ഥലത്തു പോയി ഒരു മൺ
പാത്രക്കുഴിയിൽ കയറു് വ്രണങ്ങളെ ചുരുക്കിക്കൊണ്ടിരു
ന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൊ
ണ്ടു് ഇപ്രകാരമെല്ലാം സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു പറഞ്ഞു അ
ദ്ദേഹത്തെ കറുത്തുപിടിച്ചു. യോബ് അതിനു മറുപടി
യായ് “നാം ദൈവത്തിന്റെ ശുക്കങ്ങളിൽനിന്നു ന
ന്നു പ്രാപിച്ചു എങ്കിൽ എന്തു് കൊണ്ടു് നിന്മയ്ക്കു സമീക
രിച്ചുകൂടാ” എന്നു പറഞ്ഞു ക്ഷമയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുതേ
യ്ക്കു്.

യോബിന്റെ കഷ്ടതയപ്പറ്റി കേട്ടു് മൂന്നു സ്നേഹി
തന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അനുതാപിച്ചുകൂടും ആശ്വസിപ്പി
ക്കുന്നതിനു വന്നു. അവർ ഏഴു മാവു് ഏഴു പകലും അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു താമസിച്ച് എങ്കിലും ആ പീഡ
മറ്റു കഷ്ടതകളൊന്നും അവരിൽ ആക്കും അദ്ദേഹം

മോട്ട് സംസാരിക്കാൻപോലും മടയുളളതായില്ല. കൂടെ
വിൽ യോജ്യം തന്റെ കഷ്ടതകളെക്കുറിച്ച് സ്വപ്നം വി
ഖപിച്ചു. അപ്പോൾ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഏലിഫാസ്
എന്ന പേരായ ഒരുത്തൻ യോജിതനായിരുന്ന പീഡ
കളുടെ കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വല്ല ഹെസ്തു പാപ
വശതിരിക്കണമെന്നു ഓർത്തിട്ടു. “അതൊരു
ഭയം പ്രവൃത്തിക്കാരെ നശിച്ചുപോകും!” എന്നു
പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ കുറുപ്പിച്ചു. മറ്റു രണ്ടു സ്നേ
ഹിതന്മാരും ഏകദേശം ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ പുറ
പ്പെടുത്തിയും യോജ്യം പശ്ചാത്തപിച്ച് ദൈവത്തോടു
പൊതുവിൽ അപേക്ഷിക്കണമെന്നു ഉപദേശിക്കയും ചെയ
്തു. അൻ കുറുക്കുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കാൻ യോജി
ന്ദ്രം അതൊരു കാരണവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം അവരോടു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറ
ഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവകോപ
ത്തിന് കാരണമായതീന്നു എന്റെ പാപങ്ങളും അൻ
സഹിക്കുന്ന ഈ കഷ്ടതകളും ഒരു തുലാസ്സിൽ തൂക്കിയാൽ
കൊള്ളാമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അപ്പോൾ
അന്നുതന്നെവിരുന്ന ഈ പീഡകൾ കേവലത്തിലേ
ന്നുപോലെ അധികമായിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയാമായി
രുന്നു. ഇതിനാലത്രേ എന്റെ വചനങ്ങൾ പ്രജാപ
യോഗ്യമായിരിക്കുന്നത്. സർവ്വശക്തന്റെ അന്ത്യങ്ങൾ
എന്റെ മേൽ പതിച്ചുപെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയുടെ വിഷ
തത്വം എന്റെ ജീവൻ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു. എന്റെ
പ്രാർത്ഥന സർവ്വശക്തൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടു് മരണത്തോടു എ
ങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവി

ഈ ഇനിയും സാധിക്കുന്നതിന് കല്പപരമായ ഉറപ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും പിന്തുണകൊണ്ടുള്ള മോശവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് എന്നിൽത്തന്നെ താമസം ബലവതിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് താമസം സഹായവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും കടംപോലും സംബന്ധിക്കും എന്നു ഉപേക്ഷിച്ചു. നിങ്ങളും ഏതെങ്കിലും മറ്റൊരിക്കലും കടം നിന്റെ കേന്ദ്രവും എന്നു അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ പക്ഷം അധികമാണ് പീഡിപ്പിക്കുന്നതിന് ഭാവിക്കുന്നു. എന്നാൽ “സ്വന്തം സ്നേഹിതനോടു യെ കടംകൊള്ളാൻ വെർ കൈവെക്ക ഉപദേശിക്കുന്നു,, എന്ന് മാർത്തോമ്മാ വിൻ എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് യേശു വീണ്ടും കൈവെക്ക സ്തരിച്ചു.

പിശച് അന്ധപ്രഭവശ്ചയും അറുവ. യോദ്ധിന്റെ യോദ്ധ്യതകൾ ഒന്നിന്നൊന്നു വർദ്ധിച്ചുവന്നു. മീനയാലവായ ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായി അദ്ദേഹത്തെ പുണ്യമായ് സമർപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് ആ നീതിമാനെ കറപ്പെടുത്തിയവരേ ശാസിക്കയും അവരോട് പാപശാന്തി കാത്ത് വേലികൾ സമർപ്പിക്കാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യോദ്ധിക്ക് മുഖ്യജനാധിപനായി ഇരുട്ടി സ്വയം ലഭിച്ചു. വീണ്ടും ഏഴുപത്രനാൽ മൂന്നു പുത്രിമാരും ജനിച്ചു. തുറന്നിറങ്ങിയ വർഷം കൂടി അദ്ദേഹം സമയമായ് ജീവിക്കുകയും നാലു തവളകൾ വരെയുള്ള തന്റെ സന്താനങ്ങളെ കണ്ടാനവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇദ്ദേഹം ചരിത്രത്തിന്റെ തത്വംതന്നെ ധ്വനിക്കുന്നതിൽ ഉപേക്ഷയും കൈവെക്കുകയും ചെയ്തു. നല്ലവണ്ണം ഇതി

ച്ച് ഏതോ ഒരു വിശേഷസംഗതി അൻറ മനസ്സിൽ കണ്ടു കൂടിയതുപോലെ ചിന്താമഗ്നനായ് കുറച്ചുനേരം മിന്നാതിരുന്നു. വീരും ധീരനായി തുറന്നു പറഞ്ഞു.

പ്രിയപ്പെട്ടവരേ! യോദ്ധിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ഗുണപാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയാലും ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം കാഴ്ചയുണ്ട്. ഒരു അൻറ ധനവാസാതിരിക്കുന്നതും മറെറാരുതൻ മരിക്കുന്നതിരിക്കുന്നതും താഴ്ന്നിരിക്കായ് ഉച്ചനീലതപങ്ങളുണ്ടാകുന്നതും ഒരേവകുപ്പിനമാണ്. ഇവയ്ക്ക് ബാഹ്യകാരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും അവയെല്ലാം ലോകനിയന്താവിന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചതാണ് തീർച്ചപറയാൻ മനുഷ്യനു സാധിക്കുകയില്ല. അഥവാ സാധിച്ചാലും അതാണ് ശക്തി എന്ന് എല്ലാവരുംകൊണ്ടും സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രയാസമാണ്. ഒരുവന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്ന് അവന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് ചെടിസാമന്ത്യാർക്കു ഒരു വരുപോലും ശക്തിയായ് ത്രഹിക്കുന്നത് സുസാദ്ധ്യമല്ല. അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അനന്തമായ ശക്തികൾക്കായാ മറ്റൊരു വൈദികന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്ന മനുഷ്യന്റെ മുമ്പുതന്നെ വെളിവാക്കുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഒരു സംഗതി തീർച്ചയാണ് ലോകത്തിലുണ്ടാകുന്ന സകല കഷ്ടാതിഷ്ഠനകളും ആത്മനാശകാകങ്ങളല്ല, പ്രത്യേക ആത്മാവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനും, അനന്തമായ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം അർജ്ജിക്കുന്നതിനും ഇതോക്കുന്നവയാണ്. ആത്മാവിനെക്കാളും ശക്തിയെക്കൂടി വിജയിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാളും ലോകം മറ്റൊരുതായ് തോന്നുന്നതു് സാധ്യമാണ്. ആത്മ

സംകല്പണ സാധകമായ ശക്തിയെന്നതും സ്വർണ്ണസമാപ്ത
കർമ്മമായ് ചോകയെന്നതും ഗണിക്കുന്ന പുണ്യപുരുഷന്മാ
രുടെ, ദൈവസ്തോത്രപുണ്യമായ ഹൃദയം, ചോകയെന്ന കീഴ
ക്കേണതിന് യഥാഗണങ്ങളെ നിറച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള തൂണി
കൾപോലെയൊന്നായ് ഭീകരമായിരിക്കും; ഈ ഹൃദയം
തന്നെയാണ് സുഖദോഷങ്ങളിൽതൂകിക്കൊണ്ടു തുടങ്ങിയിരുന്ന
സുന്ദരിയായ് മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ
തത്വമറിഞ്ഞു ജീവിക്കുന്ന ഏതൊരുത്തനും ഈ ചോക
ത്തിൽപോലും നമിപ്പോകയില്ല ✓

മനുഷ്യബ്രഹ്മി അതിരുകളതാണ്. അതു കവി
യായ് അവൻ ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല. അ
വന്റെ ആലോചനകളും കണ്ടുപിടിയലങ്ങളും അതിനക
ത്തേ സ്ഥിതിചെയ്യയുള്ളു. ചോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന
സകലതിനും കാരണവും ആത്മാർത്ഥികയായ പരമേശ്വര
തത്വങ്ങളും, മാതൃത്വകാവസ്ഥയിൽ അറിയാൻ സാധി
ക്കയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ തലമുറ്റം തുറന്നു
പിന്നോക്കി വല്ല കമാർഗ്ഗങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചു് സാധുതയെ
ളെ കണ്ടുപിടിക്കാനുണ്ടു ആവകവിഷയങ്ങളെ ദൈവത്തിൽ
സ്തോത്രമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മകളായ ഹൃദ്യവത്. അദ്ദേ
ഹത്തിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടു് മനമവലംബിക്കണം. ചോക
ത്തിൽ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതും മനുഷ്യന്റെ സാ
മാവികശക്തികൊണ്ടു് കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതാ
യായ ചില സംഗതികളുണ്ടു്. അവയ്ക്കാണ് ദൈവം
സൃഷ്ടിക്കേണം വിശ്വാസസത്യങ്ങളെണം പറഞ്ഞുവെ
ന്നതു് ഇവയെ മനുഷ്യൻ ദൈവസാക്ഷ്യത്തിൽ വിശ്വ
സിക്കുകയത്രേ വേണ്ടതു്. സത്യദൈവവിശ്വാസവും ദൈവ

വര പ്രസ്താവപ്രാപ്തിയും സാംസ്കരിക ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന സകല കഷ്ടാഭിരുതകൾക്കും പ്രത്യേകമായും അനുയോജ്യമായ പരമോന്നത സുഖപ്രാപ്തിക്ക് ഏകകാരണവുമാകുന്നു.

“വേദാന്തസാര സംഗ്രഹമായ അഷ്ടാധിപർ ചരിത്രസാരംശവും ഡിമനാതിയുടെ ഉപശേഖരവും വേദസാരംശംപിള്ളയുടെ നളകുന്തരിൽ മുളുളുവിപ്പിയിൽ പതിപ്പിച്ച മഞ്ജുതൃമുടിപോലേ സഹജമായതിന്നും. മാതാമഹാതമനാശ്വർ ജന്മോദ്ദേശമെന്നെന്നിതാമേ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന കർമ്മമാക്കളെയും, അമല വിശ്വാസങ്ങളെയും നല്ലവണ്ണം ചിന്തിച്ചുറിക്കിട്ട് നല്ലൊരു തത്ത്വപരത്വം പിടിക്കട്ടെ.

ഡിമനാതിയുടെ ഉപശേഖരം കേട്ടതിൽ പിന്നീട് ഭാഗവതസാരംപിള്ള ഭക്തവന്തപരമജ്ഞാനം, മനശ്ശയുടെ അനുഗമത്തെ എന്നും, മനശ്ശയുടെ സ്വസ്തിച്ച പരിപാലിച്ചവയെന്നതിന് ഭക്തവശ്ശമെന്നാണെന്നും, സത്യഭക്തമാക്കുന്ന അദ്വൈതനിർദ്ദ അനന്തവും നിർമ്മലമായ തുണങ്ങളെക്കൊല്ലാമെന്നും, ദിവ്യവരപ്രസാദപ്രാപ്തിക്ക് മനശ്ശൻ ചോകത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതെന്നതും, മനശ്ശൻ പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദിവസവും ചിന്തിക്കയും മനശ്ശിദ്ധാകാര കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഡിമനാതിയോടു ചോദിച്ചു നേരവും അതിന്റെ ശരിയും ഇന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യവാനും ഒരു ദിവസം ഭക്തസഹായംപിള്ളയുടെ വിശ്വാസവും സത്യഭക്തനെ അറിയുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹവും മനശ്ശിദ്ധാചിട്ട് ഡിമനാതി സങ്കല്പഭാവനയുടെ ബലമേതവും സമീപ

വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ അബ്ബി - ലണ്ടൻ, ഇംഗ്ലണ്ട്

വാസികളുടെ വിഗ്രഹാരാധനയും അന്തർവിശ്വാസവും അനന്തനായ സാത്താപിയാരു കർത്താവിന്റെ ദൈവത്തിന്റേ കാണമാകുന്ന പെരുമാറ്റം കണ്ടുപോയപ്പോൾ അവയുടെ ഭക്തന്മാരും അന്തർവ്വേദ അന്തരായം വിശദപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അന്തർവ്വേദവിശ്വാസം പലപ്പോഴും ഡിവിഡനായിത്തീർന്നു. ഇപ്രകാരം വന്നു. "സഭയിൽനിന്നും പരസ്യനായും പരമാർത്ഥനായും തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ സത്യത്തെ വിശ്വാസമാക്കുന്നതിന് അത് ആദ്യമായ വെളിച്ചമെന്നാണ്." ഇതുകേട്ട്—ഡിവിഡനായി.

"ആത്മമിത്രം ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സാധനമാണ്. എന്നാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അത് വെളിച്ചം തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടവർ മുതലാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് തന്നെയാണ് നിങ്ങളെന്ന് അന്തർവിശ്വാസം. തന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകല ഒരു ആത്മവും പാപപരിഹാരം നൽകാൻ താൽപരനായിത്തീർന്നു. കർമ്മാധിനായ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകല സകലത്തിൽ നിന്നും ഒരു തുറന്നിടം കൊണ്ട് അങ്ങനെയും ഹിന്ദുക്കൾക്ക് നിൽക്കുക കിട്ടിയിരിക്കുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞു സഭയിൽ. പിന്നീട് അന്നുതന്നെപ്പെട്ടുന്നതിനാൽ (൩) വടക്കൻകര ഇവകളിലുള്ള പരമാർത്ഥതയ്ക്കായി, എന്ന അപരമായൊരു വെളിച്ചം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഫോർ ബുദ്ധി (R. P. Butler S. J.) യുടെ അടുത്ത വിവരമറിയിക്കാൻ എപ്പോഴും. അതനുസരിച്ച് ഉണ്ട് തന്നെ ദൈവസഹായംപിള്ള ഡിവിഡനായിയുടെ ഒരു ഏഴുതുകാരെ വടക്കൻകരയ്ക്കായി തിരിച്ചു.

വരക്കൽ കള്ളന്മാർക്ക് ലാഭമുണ്ടാകുന്നതാണ് എ
 ന്നുള്ള കാര്യത്തു്, താൻ വന്നതുകൊണ്ടു് അന്നു
 കാണുന്നതും ഉദ്യോഗമെന്നതും മറ്റുള്ള സകലവിവര
 ങ്ങളും വളരെ വണക്കത്തോടുകൂടി അറിയിച്ചു. ഇതു കേട്ട
 പ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി, എ
 ന്നീലും ദൈവസഹായംപിള്ളയുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങ
 ലും ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ശക്തികളായ നിയമവും ഉദ്യോഗ
 വലിപ്പവും ആദരസാധിച്ചു് അർത്ഥം കണ്ടാണു് ന്ന
 ചെപ്പടുത്തുന്നതിന്നു മടിച്ചു. അവളുടെയും ഈ സംഭവ
 സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിട്ട് ദൈവസഹായംപിള്ള ഇല്ലാതെ
 പോകുകയും ചെയ്തു. “അതായതിരിക്കുന്ന നശിപ്പിച്ചു് സ
 ത്വാനാശിപം നാശമാകട്ടെ വ്യാപിപ്പിച്ചു് നന്നാക്കു
 മോഷ്ടാവിൽ നടത്തിക്കുന്നതിന് മുമ്പാകിൽ നിന്നും
 വന്നിരിക്കുന്ന അല്ലാതാ മഹാത്മ! അതിന്റെ ആവശ്യം
 പ്രൊണയമാവല്ല ഇതിലേക്കു മെമ്പട്ടിക്കിരിക്കുന്നതു്. ദൈ
 വത്തിന്നു നമസ്കാരിച്ചു ഇതു തന്നെയാണെന്നു് എന്റെ വിശ്വാ
 സം ഇതായിട്ടുപറയുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തോടു ക
 ളിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി എന്റെ സർവ്വപുരുഷങ്ങളും
 മണ്ഡിതങ്ങളും എന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടിയും
 താൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് തയ്യാറാണ്.”

ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ചൈതന്യം മുഖത്തു
 തിളന്ന സന്തോഷമുള്ളതും തീർന്നു. ഉടൻതന്നെ വെളി
 പാടുകയും ചെയ്തും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇവർക്കു
 വേദപാഠശാല (Catechism) യായിരുന്ന കത്തോലിക്കാ
 ശാപിതയായ ഏഴാമത്തെ അധികാരി നിയമ
 സ്പെഷ്യൽ എന്തെന്നതിന്നു പഴയപള്ളിയിൽ ദൈവ

മാതം (മാനസം) എന്ന പുതിയാപത്തിട്ട് അന്നു
 സ്നാനപ്പെട്ടായി. ഇടുമതിന്റെ തലത്തോളം,
 തന്നെപ്രകാശംപിള്ള ഉപദേശിയാർ അന്നുതാതി
 ന്ന. ഇപ്രകാരം മൗര്യമഹാസത്തിൽ ദൈവപ്ര
 സ്ഥപ്രാപ്തിക്കുള്ള മുഖിമരത ക്രമം (ഭവഭൂപ്ര
 തമാനം) മെട്രക്കണ്ണു പരിശുദ്ധമായതിനു സാ
 ശ്വത മടങ്ങിവന്നു. അന്നുണ്ടിപ്പൊഴു സകലരോടും
 പെരുമാണിക ദൈവന്മാരുടെ അനുമാർദ്ദ പ്രവൃത്തികളെ
 യും കാരണങ്ങളുടെ മനസ്സിൽപോലെ വിവിധമായ
 അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ഉൽഘാടിക്കുന്ന മിനുതതയോടുകൂ
 ളും, ജീവിതകാലത്തിൽ സകലവിധ പീഡകളും സ
 ഹിച്ചു, ഇരുപതാഴ്ചയും കൊണ്ടും അപാനിപ്പു കൊ
 ണ്ടും പുണ്യപാപമെന്തായി സമുദാനന്തം അനുഭവി
 കുന്നതിനെന്നുള്ള മിഥ്യാബോധത്താൽ സായുജ്യം പ്രാ
 പിച്ഛ—ഇതിൽ മരിച്ചു, നിർമ്മൂലമായും നിർമ്മ
 തായും നാമാവശേഷമായതായിരുന്ന മനുഷ്യാത്മാവി
 ന്റെനിർമ്മാണത്തെ പുനരി രംഭംപിക്കുന്ന മിനുതതയെ
 മാനുഷതയും സംബന്ധിച്ചു ചില ഉപദേശങ്ങൾ കൊ
 ട്റ്റത് അവർ സുബോധം വരുത്തുക പതിവായിരുന്നു.
 ക്രമേണ ദൈവസമാനംപിള്ളയുടെ ഉപദേശം കേട്ടു
 സമർപ്പിക്കും അവർപ്പിക്കും അന്നു മിനുതത കിസ്സ
 മതം സ്വീകരിച്ചു.

അന്നു സത്യതിരുസ്സഭയിൽ മെഗമാതി സ്വീകരി
 പ്പതിൽ മെഗമാതിയ പ്രത്യേക നന്ദിയുള്ളവനായ്
 ജീവിതവായാലും മെഗമാതിയ ദൈവസമാനംപിള്ള കേട്ടു
 മെഗമാതിയ ദൈവസമാനംപിള്ള കേട്ടു വിളിച്ചു,

MS. 922.8.1936

ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു. "മനുഷ്യൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ
 യിട്ടുമാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനല്ല. ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒരു കർമ്മം
 വ്യം മനുഷ്യൻ ഇരയെക്കൊണ്ടിട്ട് ചെയ്തത് കർമ്മമാണ്.
 ഇത് സൃഷ്ടിച്ചവനും ദൈവമാണെന്നു പ്രതിജ്ഞാ
 രാജ്യമാണ്. ഇതിനെ നാം ലോകകൃത്യമെന്നു വിളിക്കാ
 ശരിക്കും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനായി - ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനായി
 ഹി സൃഷ്ടിയിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെ അറിഞ്ഞു. ആകാശി
 കുന്നതിനും ഭൂതലത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും അറിയാൻ
 കഴിയാതെ കഴിഞ്ഞു, അനന്തമായ കാര്യം അനുഭവിക്കുന്ന
 തിരുമിട്ടായിട്ടാണ്, മനുഷ്യരെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കു
 ന്നത്. മനുഷ്യനെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ബലംശരിക്കിട്ടേ ശരി
 യായ വഴിയിലേക്കുവരികിട്ട് ദൈവത്തെ പറ്റി അറിഞ്ഞ
 നുവരികെത്തു. ദൈവത്തെ പറ്റിയും കർമ്മം ചെയ്തും, ദൈവ
 യെ വിധത്തിൽ ബലംശരിക്കിട്ടേ ദൈവത്തെ ചെയ്ത
 പ്രാപ്തികൾക്കിടയിൽ മാനം വ്യപ്തിക്കുന്നതിനോ
 ഉപകാരം അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ മറ്റൊരു പരമാ
 യ്ക്കുവരികെ. മനുഷ്യബലം പ്രകൃതി, സമാന്തര
 മണ്ണ്. ദൈവപ്രാണങ്ങളാൽ നിത്യമായിട്ടുള്ളതാണ്
 തിരു ഇന്നത്തെ ആലോചിക്കാവുന്നതിനെ വിശ്വാസി
 ക്കാവുന്നതില്ല. സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെ ഉത്തരക്കുന്നതിനും
 മറ്റൊക്കുന്നതിനും കല്പിക്കുന്നതിനും കഴിയാതെക്കുന്നതി
 നും പലതാക്കുന്നതിനും പലതാക്കുന്നതിനും അവൻ
 അപ്പോൾ കഴിയും. പരിപാവനവും നീതിപരമായ
 നിലയിൽ മനുഷ്യബലം വേദം ചെയ്യുന്നതിൽ അവൻ
 പരിപാവനവുമായിട്ടും കർമ്മം വേദമാണ്. അ
 തിരു ആദ്യകാലം മുതൽ അവന്റെ അപ്പോഴത്തെ
 ദൈവം "കർമ്മവേദം അവൻ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്നു.

Ms. no 6628 16.6.62
 National Library
 Calcutta-27. 16. 2. 00

അൻ പന്യന്നതും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതും അങ്ങനെ ഇത്തര
 ജ്ഞായ് തീരുന്നതിന് എന്നിൽ ഉപതായിരിക്കേണ്ട
 രമി, എന്നുള്ള വിനയപൂർവ്വമായ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി
 യാതിരിക്കണം അവന്റെ സകല ചിന്താശക്തിയും.
 ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നാൽ മാത്രമേ ദൈവാനുഗ്രഹത്തി
 ന്റെ ഫലമായ് ദൈവരാസ്യത്തേക്കറിച്ച് വല്ലതും പറ
 അമാൻ അതു ശരിയായിരിക്കുമുള്ളൂ. വല്ല കാഴ്ചയും കയ
 റിയിരുന്ന. 'അൻ, ദൈവരാകുന്നു 'അൻ, ഗുഹമമാ
 കുന്നു എന്നും മറ്റും ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു' ബുദ്ധിശ
 ക്തിയുടെ ഉന്മീലനമുൽ മൂലം വല്ല ഗുഹസമുച്ചാരവും
 എഴുതികൂട്ടിയായ് അതെല്ലാം ദൈവരാസ്യമായ് വരിക
 യില്ല. പക്ഷേ ആ വക ഗുഹങ്ങൾ, എഴുതിയവയുടെ വേ
 ടിപ്പുകളെ അഗാധതപം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി പ്രത്യ
 ക്ഷാനമാനങ്ങളാൽ അതിന് വല്ല സാധ്യതയും സിദ്ധി
 പ്പെടാം. എന്ന മാത്രമല്ല അതു അബദ്ധമായ മനസ്സുന്റെ
 മനസ്സിനെ ഇളക്കിമറിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മോഹന വിദ്യ
 യായും തീർന്നുപോം. അല്ലാതെ സാക്ഷാൽ ദൈവമുമ്പാ
 തെ വെളിവാക്കുന്ന തത്വങ്ങളാവട്ടെ മനസ്സ് കൈക്ക
 ല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളാവട്ടെ, അതിൽ കടന്നുവരികയിൽ ദൈവ
 ത്തിനു യോജിക്കാത്ത ഗുണങ്ങളെ സങ്കല്പിച്ചു ദൈവമെ
 ന്നു ആരാധിക്കുന്നതിനുള്ളും ദൈവമില്ല എന്നു പറ
 യുന്നതു പക്ഷേ നന്നായിരിക്കും. ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്ക
 പ്പെട്ട ഭൂതങ്ങൾക്കും കല്ലിനും മരത്തിനും ദൈവതം കല്പി
 ച്ച് ആരാധിക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കും സൃഷ്ടിക്കാത്തവിനും
 തമ്മിലുള്ള അന്തരം എത്രയെന്നുള്ളതാണ് മനസ്സുന്
 അറിയാനിതരകന്നില്ല. ദൈവമെന്നു സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള
 ഇവ വസ്തുക്കൾക്കും മനസ്സുനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസ

അങ്ങനെയൊരു സമയം അദ്ദേഹം "ലോകത്തിൽ എത്ര
 വില കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ അവൻ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിട്ടു. ക
 ള്ളം മേലും അവനാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു" ആകാശി
 യോരും അവന്റെ മനസ്സും കൈവശത്തിൽ നീക്കി
 കൊണ്ടുവന്നുവെന്നും കൈവശത്തിൽ മനസ്സുവെക്കുവാൻ
 ക്രിസ്തും പ്രാർത്ഥനയും ആവശ്യപ്പെട്ടെന്നും അതിനാൽ
 അവന്റെ വിശ്വാസത്തിനനുസരിച്ചു" ലോകം അ
 വന്റെ കൈക്കൽ അവിടുത്തെ ഇടയിൽ കൈവശമാ
 സകലം. കൈയ്ക്ക് അവന്റെ സ്നേഹിതനെന്നും അ
 ന്നുമിത്രമേ എന്നുവിളിച്ചിട്ടു കാട്ടിക്കൊടുത്തു ലോകത്തില
 ചിലതു എന്നു വിചാരിക്കുക. അതിന് മറുപടി നീ എ
 ന്തിനാണു അടിച്ചത് എന്നു ലോകത്തിൽ നിന്നെക്കുറ
 ു്തു എന്റെ മനസ്സിൽ വളരെ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. അ
 ന്നുമിത്രമേ എന്നുവിളിച്ചതുകൊണ്ടിട്ടു എന്നു സമാധാനം
 പറഞ്ഞാൽ മതിയോ? ഈ സമാധാനം കൊണ്ട് അ
 വൻ ലെത്തുവെന്നു ഇല്ലാതെയാക്കി അവന്റെ മനസ്സു
 ശുദ്ധമാക്കേണ്ടിയിട്ടു പ്രവൃത്തിച്ചതിൽ മാത്രം അപേക്ഷി
 ക്കാതിരിക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ
 അടിച്ചവൻ പ്രാർത്ഥനയെന്നു ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു അന്നു
 മുതൽ അവനോടുള്ള സ്നേഹവും മതിയാക്കും. ഇതുപോ
 മെയാണു കൈവശം എന്നു വിളിച്ചിട്ടു കണ്ടുകൊണ്ടു മേ
 ലും ആകാശിച്ചു കൈവശം നിൽക്കുന്നതും. അന്നുക്കു
 ണ്ടു ശുദ്ധിയെപ്പ്രാപിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു പ്രവൃത്തികൾ
 നിർവ്വഹിക്കാൻ ശുദ്ധമായ തന്നെത്തീർക്കും. യാതൊരു പ്രവൃ
 ത്തികൾ അശുദ്ധമായിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിനെ ശുദ്ധത
 ക്കിൽ സംരക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കാതിട്ടു. കൈവശമാക്കുക
 ചെയ്തു ചിന്തിക്കുന്ന അത്തരം ശുദ്ധമാക്കുന്നതെന്നു നീ

ശബരിക്കുന്നത്തോ? ചിത്തം എങ്ങനെയായിട്ട് കല്പം
മെല്ലെ ആധിപതിക്കുന്നവർ പാപമോഹിതരാണെന്നു പറ
യാവുന്നതു്. ഇവരേ ദൈവം കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തെ
ശിന്ധായ വഴിക്കുപോയിട്ട് ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു്
ആധിപതിക്കുന്ന മഹാപാപം ആധിപതിക്കും. ദൈവത്തിനി
ഷ്ടമുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നുന്തിരിക്കാതെ ശരിമോഴ്
നിത്യമായ നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതു്. അല്ലാത്തതു് അത്മാ
വുപോലെ ചിത്തം ജീവിതായ് നിത്യഭാഗ്യമനുഭവിക്കു
ന്നതായ്. അവരവരുടേ ഏതെങ്കിലും വിചാരിച്ചി
ട്ടുണ്ടാകാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും മാരകമായതും പ്ര
തികൂലമായ ദൈവദൂഷണകരമായ അനുചാരങ്ങളാൽ
ദൈവസന്നിധിയിൽ കണക്കുകൊടുക്കേണ്ടതു്. പ്രി
യേ! പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളെ ദൈവമെന്നു് ആരാ
ധിക്കുന്നതു് പാപമല്ലെന്നു് മിക്കയും വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടാ
കാത്തു്. ഇതുപോലെ ദൈവദൂഷണകരമായ പ്രവൃത്തി
ഈ ലോകത്തിൽ വേറെ യാതൊന്നുമില്ല. മനസ്സിൽ അ
ല്ലാതെ വിചാരിച്ചിട്ട് വഴിയിൽ കണക്കുപോക്കിയാ
‘അല്ല, എന്നുവിളിക്കുന്നതിനും ഇതിന്നു് അർത്ഥം യാ
തൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല.

പ്രിയേ! നാം ആപേക്ഷാ മത ശരീരമെന്ന പോ
ലെ ദൈവാനന്ദം ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ആരൈതക്യത്തോടു
കൂടിയായാണല്ലോ ജീവിക്കുന്നതു്. അതാൻ സ്വതന്ത്രവ
ത്തേ അറിയു് ആധിപതിച്ചു വരുമ്പോൾ നീ ദർശനാർത്ഥി
കളായ ത്രിമൂർത്തികളെയും കാളി ശാസ്താ തുടങ്ങിയ ദർശ
നവരകളെയും ദൈവമാണെന്നു അർത്ഥിച്ചു് ആരാധിക്കു
ന്നതു് മിക്കയും ന്യായമായിട്ടുള്ളതല്ലല്ലോ. എന്തെന്നാൽ
സർവ്വലോകകർമ്മങ്ങൾ പാപമോഹിതരായാണെന്നു്

മു അനുസരിച്ചുപിന്നെ അന്നത്തന്നെ ശരണിയിക്കുന്നു" താനു
 ള്ളതെ തന്നിടുന്നതാൽ മഹാപാപമില്ലാത്തവനായിരിക്കു
 ന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം ഭജിയ്ക്കേണ്ടതല്ല സേവി
 യായെന്നതിൽ ഈ ലോകത്തിൽ സകല കഷ്ടാഭിഷ്ടതക
 ുളിൽ ഭയവും ഭയവിൽ അനന്തമായ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യവും
 ലഭിക്കും. ദൈവത്തോടു തോററു നമിക്കത്ത സ്വാധീന
 മാക്കി, ലോകത്തിൽ റന്നു 'പ്രത്യുന്നീകൃത്തി'യിൽ മ
 നസ്സുവെച്ചിട്ടേ കൺറിച്ചു ദൈവത്തോടുപാലെയുള്ള
 ആരാധന തന്നിക്കു ലഭിക്കുന്നതെന്തുള്ള വരുമെന്നോടുകൂടി
 ഇതിന്റെകൊണ്ടും അവരുടെ കിരണമായ മൂപ്പന്മാ
 ക്കോടി വേദാന്തം വിശദനാമം സ്വീകരിച്ചു ബദ്ധ
 ലത്തം തോററും അധിവാസം ചെയ്യുന്ന പിശാചുക്കളു
 ള്ളതെയിപ്പാൽ അന്യകാവാവുന്നതായ നമിക്കവസം അനു
 ബ്രിക്ഷണതായവരും, അല്ലാതെ ഭരിക്കലും അനന്ത
 സൗഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ നീ സത്യ
 ദൈവത്തെ അറിയാനതിൽ ഏക മാർഗ്ഗമായ 'സത്യ
 വേദം' സ്വീകരിക്കണം.

ഇപ്രകാരം ദൈവസന്താനംപിള്ള പറഞ്ഞതുകൂട്ട്
 കോപതാപത്തോടുകൂടി കീർത്തനം വിട്ട് ഇപ്രകാ
 രം പറഞ്ഞു. "നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരും കീർത്തിക്കുന്നതാ
 യ ലാലാക്കന്മാരും മഹർഷിമാരും ആരാധിച്ചിരുന്ന ദൈവ
 ന്നാരു ഉപേക്ഷിച്ചു ചണ്ഡാളരും അരികളും അനുസ
 രിക്കുന്ന നീച നവീനരും സ്വീകരിക്കണമെന്നു അവി
 ന്നേ പറയുന്നതു തോരിപ്പുള്ളതാണോ? ഇതു മനുഷ്യരാ
 യിട്ടുള്ളവർ എങ്ങനെ സഹിക്കും?".

ഇതിന് ഭവനമൊഴിവില്ലാത്ത വളരെ ശാസ്ത്രമയ്ക്കു
 ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു. “നീലനം ഉൽകൃഷ്ടനും
 ദരിദ്രനും കരോധനം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഇശ്വരൻ
 ഭജനം നീ അറിവില്ലാതെ പറയുന്നത്. നല്ലവ
 ന്നും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ടാകുക. ഹിനനും കലീനനും പ്ര
 കാശിക്കുന്ന സൂര്യനും അടിക്കുന്ന കാറ്റും വഴിക്കുന്ന മഴ
 യും വഴിക്കുന്ന ഭൂമിയും ഒന്നല്ലാതെ ഭജ്യപ്രഭു. അതു
 പോലെ സകല സൃഷ്ടിക്കും സർവ്വമൊന്നുതന്നെ. അതു
 സർവ്വമറിയാമൊരു ഇശ്വരൻ ഭജനം നീ പറയുന്നത്”.
 അതു ശ്രവണത്തിലായിട്ട് ഏതൊരു മാർഗ്ഗം എല്ലാവ
 രും ചെന്നു. പുണ്യാർക്കും പലതും ചെയ്യുന്ന മറ്റൊ
 രും ഭജനം, പാപികൾ ചെയ്ത പരിഭവം നീ
 കയും ഭജനം. ഇപ്രകാരമിരിക്കുമ്പോൾ പല പല
 വും പലമതങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് അശങ്ക കാണുമ്പോൾ
 പ്രാണ എന്തിന് വിചാരിക്കുന്നു. സർവ്വപ്രകാരം അതു
 വസ്തുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്ത സർവ്വൻ അതുപോലാകാത്ത
 ഇപോലെ മറ്റൊരാളെ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നു. ഒരു മതം
 മറ്റൊരാളെ കൈമാറ്റം. അതിനാൽ വഞ്ചനയും
 കള്ളനും. വിഷയാസക്തനും മിംസാർത്ഥകനും
 മായ സകലഭവനാദി ഉപേക്ഷിച്ചു സർവ്വഭവനത്തെ
 അറിഞ്ഞു. അറിയുന്നതിൽ കൈവിട്ടതിലും മേലായി
 പ്പുകേട്ടിട്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വയംപ്രകാശസ്വരൂ
 പിയും സർവ്വതന്നെ നിത്യവും കണ്ഠവാചിനിയും സ്നേഹ
 ഗർവ്വരഹിതനായൊരു മഹാമുനി നമുക്ക് നിത്യ
 ഭാഗ്യം തരുകയുള്ളു. മറുപടി പറഞ്ഞ മഹാമുനി മുതൽ

കരിച്ച സങ്കല്പവേദനാദേ ആശയിക്കുന്നവർ അവർ അർപ്പിക്കുന്ന ആരാധനകളും ജപയ്ക്കുന്നതും അവർ ശുഭാശുഭവികുന്ന പിശാചുകളുടെ (Ilevis) വാസ സ്ഥലമായ നിത്യനരകത്തിൽ നിശ്ചയമായും നിപതിക്കേണ്ടതാണ്.¹¹

അവർ ഇപ്രകാരമുള്ള ന്യായങ്ങളെല്ലാം കേട്ട് ഏതിയ്ക്കുപറയാൻ നിശ്ചയിയില്ലാതെ കറച്ചുനേരം മഴ നമയലംബിച്ചിരുന്നു. അവരെ ബാധിച്ചിരുന്ന അജ്ഞാനമുൽക്കികളെല്ലാം ന്യായനേരങ്ങളെ അന്ധകാരം പോലെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് അന്ധവിദൻറ അഭിപ്രായപ്രകാരം ജ്ഞാനസ്തംഭം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി സമ്മതിച്ചു.

തെളിവുസംഭവസംഭാവനാപിള്ളയുടെ കേൾക്കുന്നവർക്കുമെല്ലാം അവരുടെ അമ്മയോടു പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അവർ കേൾക്കുമ്പോഴേക്കുപോലും ജാതാവിനെ ബാധിക്കുന്നതിനുമുമ്പെ അയാളേ ഈ ദർശനത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നു കരുതി ഓടിച്ചാടിവന്നു. ദൈവസംഭാവനാപിള്ളയെ ശാസിച്ചു വളരെ തുണയോടുകൂടി. അതുകൊണ്ടാണു ദൈവസംഭാവനാപിള്ളയുടെ മനസ്സിൽ അങ്ങനെയൊരു കാര്യമുണ്ടായി. എന്നു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം അമ്മയെ അമ്മയോടു അവളുടെ ധർമ്മപ്രതിജ്ഞയെപ്പറ്റി സ്വയം കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. “ജീവിതകാലം മുഴുവനും ഇതിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയവർ അതിശീതളമായ ചന്ദ്രപ്രകാശം നന്നെയും കണ്ണിൽ മധ്യമധ്വജം അണുതുന്നതായിരിക്കും.

കാഞ്ഞിരക്കുളവിന്റെ കൈയ്പ മാറാൻ വല്ല പ്രതി
 വിധിമുദ്രയോ? എന്നുചൊല്ലു പ്രതിവിധിയുണ്ട്. അപ്പു
 കാക്കൊന്ന് ലോകത്തിലില്ലാത്തതാക്കിത്താൽ മതി. സ
 മൃദളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മത്സ്യത്തിന് വെള്ളം ഒരു
 ഭാരമാണ് തോന്നുകയില്ല; നിങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തി, അ
 അർക്കം തുണയെന്നതിനേക്കാളും അങ്ങേയോട് പോ
 കാട്ടി തോന്നുന്നില്ലെന്ന നിങ്ങളുടെ ഭക്തകാളിക്കും ശിവനും
 അധികം സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാ
 ണ്. പാപകലശലിതമായ ഏതൊ പുണ്യത്തിൽ ശക്തി
 കുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെ
 ങ്കിൽ പുണ്യത്തിന് അനുസ്ഥാനം ഇല്ലാതെ വരുന്ന
 കാലത്തു മാത്രമേ അങ്ങൾ നിരാശയുടേ സംഭവി
 കരുള്ളൂ." എന്നിപ്രകാരം ദേവസംഹാരപിള്ള പറ
 ഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ സാരം ഗ്രഹിക്കാൻ, ശ്രദ്ധിച്ചില്ലാതെ,
 ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന കോപത്തിന്റെ ഉച്ഛ്വീഷ്ടവും കൊ
 ണ് മകളുടെ സമീപം ഓടിഎത്തി, അവളെ പ്രത്യേകം
 ഒരു സ്ഥലത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു, ശാസനാരൂപ
 ത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "എട്ടി! നിന്റെ ഭർത്താ
 വിന് ആരോ മരുണുകൊടുത്തു ചുഷിക്ക് മാററം വരു
 ത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അവന്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തിക
 ളും മയിലത്തെയോളം ഒന്നുമല്ല. അമ്മയില്ലാതെ
 സംസാരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് നീ അവൻ പറയു
 ന്നതൊന്നും കേൾക്കാൻ പാടില്ല. നീ അവനിൽ നിന്നു
 വേദം പഠിക്കയാണെങ്കിൽ നിനക്കുണ്ടാകുന്ന കഴികളുടെ
 ജീവിതം യാതൊമാത്രവുമില്ലാതെ നിന്റേമലമായ്
 പോകും. സമീപവാസികളും ബന്ധുശിരൂക്കളും നിങ്ങളെ

മുദ്രകാശിതസ്താദികൾക്ക് വന്നുകൂടുകയാകട്ടെ സംഭാവന
സഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുക ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളു
ടെ മലിമയും നശിച്ചുപോകും. നിങ്ങൾ ഉത്തരവിന്റേ
ഉദ്യോഗവും ഇല്ലാത്തതാകും. മാതാവ് മുതൽ നാട്ടിലു
ള്ള എല്ലാവരും നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടും. അതിനാൽ നിങ്ങളു
ടെയും ആ ഭക്തബലിക്ക് വശപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ല. അതിനാൽ
യെ കേവലമായാകട്ടെ വൃത്തിയ്ക്ക് താമസിക്കുക."

ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ ഉൾക്കൽ മകൾ വാ
 കുറേയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അമ്മയുടെ പക്ഷത്തു
 നിന്നാൽ അവൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന (എന്ന) എന്നു പതി
 ത്ത പേരിൽ അമ്മയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതായ ക്രിയയും നാ
 ന്തി പതിയ്ക്കുന്നതായ ക്രിയയും ഉണ്ടാകുന്നു. വി
 ദിയിൽ വന്നു അവർക്കായ ഉണ്ടാകുന്നതായ നാ
 ന്തി പതിയ്ക്കുന്നതായ ക്രിയയും ഉണ്ടാകുന്നു. വി
 ദിയിൽ വന്നു അവർക്കായ ഉണ്ടാകുന്നതായ നാ
 ന്തി പതിയ്ക്കുന്നതായ ക്രിയയും ഉണ്ടാകുന്നു.

0000 2.

www.mhhe.com

സത്യവിശ്വാസ സമ്പന്നനായ വൈസമ്മാലംപിള്ളയും സമ്മധർമ്മശാരിണിയായ അദ്വൈതമുനിശർമ്മാജിയും ചൊല്ലുന്ന സ്താനം മൈക്കൊണ്ടാതിശർമ്മ ശേഖരം കട്ടംബത്തിൽ കുളാതിപ്പാലകളും അന്നമ്മിളൈയ്യ പൂച്ചായികും വർത്തിപ്പുവന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ വൈസമ്മാലംപിള്ള സർവ്വ മൈകിക സുഖങ്ങളും ഇണവൾ ശാരി

ഈ ലോകത്തിനായ പരമനരോത്തമിനായ് സർവ്വ
 കർമ്മവും മിന്നാശകലങ്ങളും പരമകാലണികനായ
 ശ്രീയേശുവിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രശാന്തതാഭിരത
 തി ജീവിതരംഗത്തിൽ നന്മനം തുടങ്ങിയെന്നതിനാൽ
 അദ്ദേഹത്തിന് കടംബത്തിൽ നേരിട്ട കഷ്ടാഭിഷ്ടതകൾ
 മനസ്സിൽ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള വികാരമേതും ഉ
 വാക്കിയില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുവിവര
 നവും അത്യാചാര വിധംസനദ്ധമാണ് ദേവീകോപ
 ത്തിന് കാണേമൊയ് തീന്നതെന്ന് കടംബംഗത്തും ഏ
 ഈവരും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആഴ്ചതപുവതായവിധത്തിൽ
 ദേവിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ദേവൻ മക്കൾക്കെല്ലാം
 ചെല്ലുതുകടി. മരുക്കുളങ്ങൾവിട്ടിന്റെ തെക്കുവശത്തു
 പണിചെയ്തിരുന്ന (൪) ഭദ്രകാളി കോവിലിൽ ശിഖാ
 ബിംബം പ്രതിഷ്ഠിച്ചും കോവിലിന്റെ അറ്റകുറ്റങ്ങൾ
 തീർത്തും പുരാദികൾക്കുദരമായി നിത്യച്ചെലവിന് പ
 തനതവദിച്ചും അതികേമമായ ഒരു മഹോൽസവം ആ
 രംഭിച്ചു. നാനാഭിഗ്നങ്ങളിൽ നിന്ന ഭൃത്യഗണങ്ങളാൽ
 നിഷ്ഠാസം കൊണ്ടുവരുത്തപ്പെട്ട കുറിക്കോപ്പുകളും, മാമ്പ
 ഴം ചക്കപ്പഴം പഴക്കല മുതലായ പകചുമലവർഗ്ഗങ്ങ
 ും ചന്ദനം പനിനീർ താഴമ്പു പൂമാല കൊഴുന്ന് മുത
 ലായ സന്ദന്ധവസ്തുക്കളും ഗുഹത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങ
 ുൽ സർവ്വധരിപത്രം വെരിച്ചു. ചന്ദം അരി ചാക്ക
 കളിൽ നിറച്ചു മറ്റൊന്നിന്നും പ്രവേശനമവരിക്കാതെ
 ഒരു മുറിയിൽ തട്ടിൻപുറംവാക്കു അടുക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു.
 കലവയഴ കളക്കോല മുതലായ തോരണദ്രവ്യങ്ങൾ
 ഗുഹാകുളങ്ങളിലും തൊഴുപ്പുകുളിലും കണപോരേ

ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. തയിര്, നെയ്യ്, വെളിച്ചെണ്ണ, ശക്കം
 പഞ്ചസാര, പുരച്ച്, കസ്തൂരി മുതലായവ ശേഖരിച്ചു
 വച്ചിട്ടുള്ള മുറികളിൽ ആരും പ്രവേശിച്ചുകൂടാ എന്ന്
 കാണവർ പ്രത്യേകം ചട്ടംകെട്ടിയിരിക്കുന്നു. വന്നു
 ചെന്ന ബന്ധുക്കളുടെ തിരക്കും തിരക്കും, കാണവ
 രുടെ സ്തുതിപിരിച്ചു ജോലികൾക്കും സാക്ഷാത്കാര്യക്കു
 ളേ അളവു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും കറേ തടസ്സമുണ്ടാക്കി
 യെങ്കിലും അതൊന്നും ഒഴിയിപ്പുള്ള മെരിപാഠവശ്യ
 മൊൽ കടംബാധങ്ങളുടെ ഗ്രാഹിതപ്പെടുന്നില്ല. ന
 ളാലും കേരളാധിപനായ നമ്പൂരിയുടെ അഭിപ്രായമനു
 സരിച്ച് വരുത്തിയിരുന്ന വേദശാസ്ത്ര പട്ടാളമായ ബ്രാഹ
 മണർ തല്ക്കാലം താമസം കേരളത്തിലാക്കിയത് എല്ലാജാ
 തിക്കുടക്കും യഥേഷ്ടം അടിയന്ത്രം സംഭവമായിട്ടുള്ള വിവി
 യജ്ഞാലികൾ സുഗമമായി നടത്തുന്നതിന് അത്യധികം
 സഹായിച്ചു. കങ്കരം ചന്ദനം മുതലായ തോരണവസ്തു
 കൾകൊണ്ട് ഭദ്രകാളികോവിലും, കലവാഴ ചങ്ങയാല
 കരത്തോല മുതലായവകൊണ്ട് വേണവും ചുറ്റുമുള്ള
 പ്രദേശങ്ങളും അലങ്കരിക്കുന്നതിനും ഇതിവരത്തുന്ന
 തിനും ബലശ്രദ്ധയായ നായന്മാരുടെ ഉപസാരം മതത
 ത്തങ്ങളും കടംബത്തിലേ കയ്യാഴിപ്പുനകൾക്കും അകുത
 ധാരയായ് തീർന്നു. എന്തിനധികം പറയുന്നു ബിംബ
 പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും മുമ്പിലുതന്നെ നാളായ പ്രസ്തുതദിവസം ഭദ്ര
 കാളിയുടെ നൃത്തംതായ് ശോഭിക്കുന്ന ആ ദിവസം
 സകല ലോകിക സമ്പത്തുകളെക്കൊണ്ടും തുഞ്ചന,
 വീണ, കേരി, മദ്യം മുതലായ വാദ്യങ്ങളിൽ അസാമാ
 ന്യസാമർപ്പം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഏകലോവിദഗ്ദ്ധനും

അദ്ദേഹം വിവരങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടായിരുന്നു. എന്തൊക്കെ ചെയ്താൽ പാപമുക്തിയിലാകുന്നു.

പരമേശ്വരൻ കോട്ട പണി ആരംഭിച്ചു. ഗുരുതരിയിൽ ചാലി നടന്നുവന്നിരുന്നതിനാൽ രോഗസഹായം പിള്ള അധികദിവസവും അവിടെത്തന്നെയാണു് താമസിച്ചിരുന്നതു്. തന്നിടത്തും ദൈകാളി കോവിളിൽ ആരംഭിച്ചിരുന്ന മരണാസവരത സംബന്ധിച്ചു് പൂർണ്ണവിവരം അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പുരയികാരിയായ പോറ്റിയും മറ്റു ബ്രാഹ്മണരും നീലകണ്ഠപിള്ള മതപരിവർത്തനമായി എന്നുള്ള വിവരമറിഞ്ഞു് അയാളെ ഈ മരണാസവരതയിൽ ചേർക്കുകയാണിടവരുത്തുകയെന്നും അഗ്രവാ അയാൾ വരികയാണെന്നിൽ ആലോചനാപദ്ധതിയോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചു് ഉപദേശവും വേദാന്തവാദത്തിൽ തോല്പിച്ചു് സ്നേഹമിട്ടിട്ടു് മനസ്സുള്ള പക്ഷം മന്ത്രശാസ്ത്രങ്ങൾ വീണ്ടും സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും ആലോചിച്ചു് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

മുൻ പറഞ്ഞ സകല സംഭാവനയോടുകൂടി കോവിളിൽ ഉത്സവം ആരംഭിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ അതായതു് ബിംബപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു് തലേദിവസം വേദസഹായം പിള്ള വീട്ടിൽ വന്നു. ബന്ധുമിത്രങ്ങളെല്ലാം സ്നേഹബലമനുപമസ്സരം അയാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ചെന്നു. കശവപ്രശ്നാനന്തരം ദൈകാളിയിലെ മാരാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നടന്നുവന്നുവരികിരിക്കുന്ന ഉത്സവത്തെക്കുറിച്ചും അറിയിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ സാവധാനത്തിൽ കടന്നുവന്നു്, മന്ത്രാർച്ചാരണവും അദ്ദേഹം

അറിവ് വികസിക്കുകയുണ്ടായി. ഉഭയർ അതിരുന്ന ത്തിട്ടു കൂടെ
 കളഞ്ഞിട്ടു. “സാത്താനേ എണന്നവിട്ടു കളപ്പോ” എ
 ന്നു ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ സാധുബ്രാഹ്മണൻ വെളി
 കൊണ്ടു പന്നിയേപ്പോലും കൊപാഭവശത്താൽ ശക്തി
 വിറ്റു. ഭരണം സംസ്ഥാനിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ രാമഃ
 ഭാമഃ ധാഃ ഭദ്രകാളി മാതേ! ഭഗവതി. രാപനാശിനി;
 ഭക്തസംഹാരമുരേന്ദ്രം; നകോവരസപ്രിയഃ; നരകകലാ
 നാസഭക്തഃ; ഓം ഹ്രീ ഓം ഹ്രീഎന്നു ഗർഗ്ഗശബ്ദ
 ത്തിൽ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു അവിടെ വിട്ടുപോയി.

പിന്നീട് ദേവസംഹാരംചിന്തിച്ച അവിടെ കൂടിയി
 രുന്ന ആളുകളെ നോക്കി യോർദ്ദപണ്ണനും ഇപ്രകാരം
 ഉപദേശിച്ചു. പ്രിയസഹോദരങ്ങളേ! മനുഷ്യർ മാനുഷി
 കാവസ്ഥ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ദുരിതാവസ്ഥയിൽ കാലുന്നി
 ണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരും ദുരിതരും തമ്മി
 ലുണ്ടായിരുന്ന വൃത്യാസം ക്രമേണ മാറിത്തുടങ്ങിയിരി
 ക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ശരീരത്തിന് മേൽപ്പെട്ട രോഗാധി
 ക്ഷേപം ലോകമേതക്കവിടയ്ക്ക് ഇഴശ്ശാതക്കേടനോ വി
 ശ്വാസമില്ലാതെയാക്കിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ ദുരി
 തങ്ങളാക്കാൻ ദുരിതാഭവേണം സിദ്ധിച്ച് പലരും മര
 ത്തിൽ പൂവേശിച്ചിട്ട് കാലം കടന്നു പോയി. അവരുടെ
 ഉദ്ദേശം ഇപ്പോൾ ഏകദേശം പൂർണ്ണമായി ഫലിച്ചിട്ടു
 മുണ്ടു്. ലോകത്തിൽ മൈവത്തിന്റേ സ്വസ്തികളിൽ വെ
 ച്ച് സർവ്വരും ഏകമാണെന്നു സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള
 മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ നിത്യവും നിശാധാരവുമായിത്തീർക്കാൻ
 ഏതെല്ലാം ചട്ടവട്ടങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും വേണ
 മോ അവയെല്ലാം അവർ പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്ന കാല
 പണിതു്.

പിശാചു' എന്നൊന്നുമായത് നിങ്ങളെല്ലാവരും അറിയുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലോ. ഹിന്ദു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവയുടെ അസുഖകൃത്ത് എന്ത് പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ അസുഖന്മാർ ദൈവന്മാരുടെ ശത്രുക്കളാണെന്ന് വളരെ തെളിവായ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ അവർ തമ്മിൽ വിരോധകളായ് തീർന്നത് എങ്ങനെയെന്നു അവർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ദൈവനായും സ്വയം ദൈവം ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ഈ ദർശനപരകളായ അസുഖന്മാർ പരമനുകൂലതയോടെ നശിച്ചു പോകുന്നതോ ഇല്ലെങ്കിൽ അവർ അശരീരികളായി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ഹിന്ദു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നില്ല. കഷ്ടപത്ത് അഭിനിയിൽ ദൈവതാനം ഭിത്തിയിൽ അസുഖന്മാരും ജനിച്ചു. ഒന്നു സമോദമിയിൽ കാര്യശക്തികൊണ്ട് ജനിച്ചിട്ടുണ്ടു രണ്ടു കൂട്ടവും വിഭിന്നവൃത്തരായിത്തീർന്നത് ഏതു പ്രകാരമാണെന്ന് അറിയേണ്ട ആവശ്യം പുരാണകർത്താക്കൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

മൈയകുലിതമായ സത്യമന്ത്രത്തിൽ മാത്രമേ പിശാചുക്കളുടെ ഉത്ഭവത്തിന്നും അവയുടെ ശക്തിക്കും ശക്തിയായ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ. അത് എങ്ങനെ എന്നാൽ ആദിയിൽ മൈയം അത്രപികളായ അസംഖ്യം ദൈവമുത്സന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഇവർക്ക് മൈയം നൽകിയിരുന്ന അനന്തരമുള്ളത്രേ കൂട്ടത്തിൽ വിശേഷമായ പലരംഗപ്രകാരം, അപരം, മലിനം, സുഷുപ്തം, എന്നു നാലുപ്രകാരം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വയം പ്രകാശത്താലായ

കുറേ അതിന്റെ മരണവും പ്രതാപവുമുണ്ടായിരുന്നു. അ
 മേയത്താൽ അനുഭവമായ ജീവിതം സമീകരിച്ചിരുന്നു.
 മാവേലത്താൽ ഏതു മൃതവും എത്രയും കഷണം പോയ് വ
 രുന്നതിനും ഏതു മഹത്തായ കൃത്യങ്ങളും ലഭ്യമാക്കി
 തരികുന്നതിനും ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. സൂക്ഷ്മാവസ്ഥയിൽ
 ഗ്രന്ഥമാണ് ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും മലപൊലെയു
 മെ ഏതു പ്രതിബന്ധവും തടസ്സമില്ലാതെ ഗതാഗതം
 ചെയ്യുന്നതിനും പെട്ടെന്നു ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സാധ്യ
 മാക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മഹിമപ്രതാപങ്ങളോടു കൂടിയ
 ദൈവമൃതന്മാരാണ് ഇതിൽ ലൂസിഫേർ ഒരു പ്രധാനി
 ആയിരുന്നു. ഇയാൾ തന്റെ മഹത്വവും ശക്തിയും വി
 ചരിച്ചു അന്തരാരാജ്യങ്ങൾ “അന്തരം ദൈവത്തിനു
 തുല്യമാണ്”, എന്നു അനുമാനമുള്ളതും മറ്റുള്ളവ
 റിൽ ഈ ഗ്രന്ഥവികാരം ഉൽഭവമായിപ്പിടിയും ചെയ്യും.
 ലൂസിഫേറും അനുബന്ധി ദൈവമൃതന്മാരും ഒരു പക്ഷ
 ണിലും പരമപിതാവിന്റെ പാദാവിരുദ്ധങ്ങളേ കൈ
 യ്ക്കുറപ്പാക്കുവാനുള്ള നിത്യം സേവിച്ചു നില്ക്കുന്ന ദൈവ
 മൃതന്മാർ മഹത്വത്തിലും ചെറുത്ത് മേയലും നടന്നു.
 അതിൽ ദർശനമില്ലായ ലൂസിഫേറും കൂടുതലും അന്ത
 രം അനന്തമായ നരകത്തിൽചെന്നു പതിച്ചു. ഇപ്ര
 കാരം അന്തരാരാജ്യങ്ങൾ നരകത്തിലുപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട
 ദൈവമൃതന്മാരാണ് പിശാചുക്കൾ എന്നു പറയപ്പെട്ട
 നവർ.

ദൈവം പിശാചുക്കളെ നരകത്തിലുപേക്ഷിച്ചതിനു
 ശേഷവും അവരെ ചിലപ്പോൾ അവരുടെ വേദനയോടു
 കൂടി ഭൂമിയിൽ അയക്കുമെന്നതിൽ അനുവദിക്ക

നഷ്ടം. വൈത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്വർണ്ണാഭരണവിൽപനയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്ന ആദിമാതാപിതാക്കളെ കയ്യെടുത്തു തിരികെയിറക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചു. തത്ഫലമായ് അനുസരണമുള്ള മൂലം പിശാചിന്റെ അടിമകളായതിന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ദൈവം പിശാചിനായിട്ടു തന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. അവർ നന്മതിരുക്കളെ അറിയുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിവിവേകവും സ്വാതന്ത്ര്യവും കൊടുത്തിട്ട് അവർ പിഴച്ചിട്ടുള്ള പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനായ് ദൈവം മനുഷ്യനായ് അവരെ റിപ്പ് നഷ്ടം ചെയ്തിയായി.

പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ അനന്ത സമത്വവും പ്രസാപമാമികളും നശിച്ചവരാണെന്നിടയും അവരുടെ സ്വാഭാവികമായ അജ്ഞതയും ലഭ്യതയും സൂക്ഷ്മത മുതലായ ഇനങ്ങളും അവരിൽ അനശ്വരമായ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ശാപാനന്തരം ശക്തിയും ജ്ഞാനവും വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നിടയും മനുഷ്യരെക്കാളും ശക്തിയും ജ്ഞാനവും കൂടിയവരാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. അതിനാൽ മനുഷ്യരെക്കാണു സാധിക്കാത്ത അനന്തരം അപമാനകൃത്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഇതിനാലാണ് പിശാചുക്കൾ അയ്യട്ടത്തങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായ് നാം അറിയുന്നത്. അല്പബുദ്ധിയായ മനുഷ്യർ ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ ആശ്ചര്യമനകമായ് തീരാമെന്നിടയും, അവ മനുഷ്യരെ വശപ്പെടുത്തുന്നതിനും ലോകികാധാരങ്ങളിൽ അവരെ ദുരിപ്പിച്ചു ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും പിശാചുവെണ്ണ സൂത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ്; മലമ്പുറം, അറിപ്പുറം, വാ

ഇന്ത്യ, മാനുഷികശക്തി, മുതലായ വിദ്യകൾ കാണാൻ വേണ്ട ആരംഭം ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ—എന്നാൽ സത്യവേദവിശ്വാസികളായ ക്രിസ്തുനികൾ ഇവയെല്ലാം പിശാചിന്റെ മിടുവിപ്പുകളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി പിശാചിനെ അതികഠിനമാർഗ്ഗം പടിക്കുന്നു. വിദ്യയിലൂടെ സാധനങ്ങളെ വില്പിച്ചെടുത്തതിൽ അവയെ കൃത്രിമമായ് ആകർഷിപ്പിക്കുന്ന നിമിത്തമാകുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ ആവകസാധനങ്ങൾക്കെന്നു മുതലായതിൽ പ്രധാനമുണ്ടാകുന്നതു. അതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ ഇടയിൽ തനിക്ക് പുഷ്പിതരും സിദ്ധിക്കുന്നതുമുള്ള കർമ്മമാടുകൂടി പല വേഷത്തിലും പല ശക്തിയിലും അവർ പ്രത്യക്ഷരായി കാണും സാധിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരോട് ശപിക്കപ്പെട്ട് നശിക്കുക വീണ്ടും സോദകൂടി അവരോട് പ്രകാശവും സെക്കന്റുവും നൽകി. ഈ വേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് തന്നെ ആരാധിക്കാൻ കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യർ മേൽ ഭാഷിപ്പോകുന്നതിനോ അവർ ഇഷ്ടമുള്ളതും ആവർത്തിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുന്നവസ്തുക്കളിൽ പലതും ആരാധിക്കുന്നതിന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതനുസരിച്ച് ചില കവികൾ ചതുർവേഷം എന്ന പേരോടുകൂടി ചില പ്രകൃതിയാകാശന കർമ്മങ്ങളും മന്ത്രമന്ത്രങ്ങളും എഴുതിപ്പിടിച്ച് അവസ്യമാവിനാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും ചെല്ല, പ്രകൃതിയാകാശന എന്നുമുതലായി വർണ്ണിച്ചുതാടുകൂടി അവയിലുള്ള പ്രതിപത്തി ക്രമമനു കറച്ചിട്ട് വിശേഷ ലോഹങ്ങൾ കൊണ്ടു കരണീയരീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിന്നു അവയെക്കൊണ്ടു പണ്ടിലെല്ലാം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു നമ്മുടെ നാളെക്കിന്നും പ്രേ

കിട്ടിയില്ല. വേദംകൊണ്ട് അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇഷ്ടമായ രൂപത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ട് അവരെ സഹോദരിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് രചപ്പെടുത്തിയത്. ദൈവത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കി എന്തെങ്കിലും ദൈവസാക്ഷാത്കാരമുണ്ടായെന്നോ ദൈവോപദേശമുണ്ടായെന്നോ മറ്റും പുരാണങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

പിശാഖ അഥമാകയാൽ നഗ്നിച്ചതിൽ പിന്നീട് വെറും കള്ളനായ് ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. സകലപാപാക്രമങ്ങളിലും, അധികമായ ആസക്തിയും അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരെപ്പോലും കണ്ടുകിട്ടാത്ത ദൈവവും പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചതുര്യങ്ങളിലും പുരാണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണുന്ന ആദാസങ്ങൾക്കും അനന്തരവിശ്വാസങ്ങൾക്കും കള്ളങ്ങൾക്കും പൂർവ്വാപരവിശ്വാസങ്ങൾക്കും വിശേഷാലം അവശ്യമായിട്ടുണ്ട് അവയെല്ലാം പിശാഖിന് ഇഷ്ടമായതിനാലും ഇദ്ദേഹിന് അതിലൊന്നും മനുഷ്യരെ ആകർഷിക്കാൻ വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലാതിരുന്നതിനാലും അന്തർ സാമൂഹ്യജീവനത്തിൽ പ്രധാനപട്ടവട്ടങ്ങളായി അവരെ സമീകരിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യക്കീഴ്ചമുള്ളതും ആകർഷണീയവുമായ ദർശനീകരും മാതൃകാപരമായതാണെന്നിരിക്കുന്ന പുരാണ കഥനാത്മകതയോടുകൂടി ചെറുതാക്കിയിട്ടുപോകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ദർശനീകരായവർക്കും, അന്ധവിശ്വാസം, ചതി, വിഷയാസക്തത, നാസ്തികത്വം, മുതലായ ദുർഗുണങ്ങൾ നാട്ടിൽ വ്യാപിക്കുന്നതിനും അവ പാപമല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം അവയെ ഏതെങ്കിലും സന്ധിമാകുന്നതിനും ഇടയാക്കി. ഇവയൊക്കെ

പിശാചിന്റെ വളരക്കാലത്തെ ഉദ്ദേശം പുണ്യമായ് ഫലിക്കയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യർ ഏതു കല്പിനയും മരണിനേയും ഹൈവ മാരണസങ്കല്പിച്ച് ഞ്ഞാരിച്ചാലും അവർ ആവശ്യമുള്ള ലോകകാഗ്യം പിശാചു കൊടുത്തതാകാം. ദർശനമുണ്ടായ ലൂസിഫേർ സൃഷ്ടിവസ്തുക്കളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നാലും ചിലപ്പോൾ തന്റെ കൈനോക്കർ ഗ്യാനാവസരത്തിലും മറ്റും അവർ ഇഷ്ടമുള്ള പ്രപഞ്ചിൽ പ്രവൃത്തിയായി, ഗതസംഗമത്തിനും ഭാഗ്യമെന്തു ലഭിക്കുന്നതോ ചെയ്യപ്പെടുകയും മറ്റും അവർക്കാവശ്യമുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ടു വന്നേക്കാം.

മനുഷ്യക്കൾ ജീവിതരീതിയും ചിന്താഗതിയും അഭിസമാനപ്പെടുത്തി ഭാരോജ്വലം ഞ്ഞാറുന്ന ക്രമങ്ങളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടാകുമെന്ന തത്വം ഞ്ഞാറായ് മനുഷ്ഠിമാക്കിയിരുന്ന ലൂസിഫേർ അവകവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചുള്ള ഭവനങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു വിട്ടിട്ടുണ്ട്. കമാതരന്മാരും ഉഗ്രസമ്രാട്കൾക്കും ദൈകാളി, സ്രീനന്മാരായിരുന്നാലും ദിഗംബരധാരികൾക്കും സേവിക്കാൻ ശിവൻ, ജോരസമ്പ്രിയന്മാരും ചണ്ഡാളന്മാരും ശാസ്താ,മാളൻ, തണുപതിമുതലായവർ, ഭാരപരമയ്ക്കത്തിൽ ജീവിച്ച് സകല സുഖഭോഗങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്ന വഞ്ചകന്മാരും വിഷയാസക്തന്മാരും വിദ്യ, ഞ്ഞാതാമുണ്ടെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ കള്ളംപറയുന്നതിനും സമ്പ്രദായ ജീവിതമാണെങ്കിലും സ്രീസേവയ്ക്കും, കൊലപാതകത്തിനും ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ബ്രഹ്മരത്നാനി ഞ്ഞാണകിലും മിത്രകളത്രമേ അപമാനിക്കുന്നവർ ഇവർ, മറ്റുപാനികൾക്കും മംസഭകൾക്കും

കരകൾ ഉദ്യോഗത്തിൽ, ആദാസന്മാർക്കും നഗ്നന്മാർക്കും ത്രിപാർവ്വതി, ബ്രഹ്മവിവേകമിദ്യായുടെ മഹാപാണ്ഡിത്യത്താൽ കാവിവസ്ത്രധാരികൾ, ഇപ്രകാരം വിഭിന്നമുഷ്ണികളാകാം. മോക്ഷമോക്ഷാഭാവമേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തി സുതമമായ് തന്റെ ഉദ്യോഗം സാധിച്ചുപോയെന്നു മുസിരഹത്തോടു മോണനന്ദ്രവു വശീകരണ പാദവയം മനസ്സു കണ്ടു ശബ്ദപ്പെടുത്തുന്നതെന്നാൽ. ഈ സംഗതി ത്രിമുഖി വ്യാജേണ ഗേവൽഗീതത്തിൽ സൂച്യതയായ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഭാഗ്യ:- 40, 21)

കാരണമെന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നതും
പ്രപഞ്ചമന്ത്ര/നൃപവേദം
തന്ത്രാനിയമമനുസരിച്ചു
പ്രകൃത്യാനിയന്ത്രാസക്തം

(സ്വപനം പ്രകൃതിക്ക് അധീനമായി അതാതാഗ്രഹാർത്ഥം കലിയീനമായ മുമ്പിയോടുകൂടിയവർ അനന്തരവേദകളെ അതാതിന്റേ വിധിപോലെ ഭജിക്കുന്നു)

യോ യോ യാം യാം തന്ത്രം ഭജന്തഃ
തന്ത്രാർത്ഥമിതി ജ്ഞി
തന്ത്രസൂത്രസൂത്രാലംഭം
തന്ത്രവ വിജ്ഞാത മഥം.

(ഏതെങ്കിലും ഭജൻ ഏതെങ്കിലും ഭവതയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതതു ഭജനത്തിന്റേ ആശയം തന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചുവെക്കുന്നതാകുന്നു)

ഇപ്രകാരമുള്ള ഗേവൽഗീതത്തിലെ ത്രിമുഖിയും സൂച്യതയായ വാക്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ അന്തർവിശ്വാസത്തിൽ ഭക്തിയുറപ്പിച്ചു ആദാസന്മാരായ്

ജീവിച്ചു. ഏതു വസ്തുവിനെ വൈകുന്നേരം സമയം ആ
 ഓയിച്ചാലും അത് തെറ്റാകുകയില്ല. ദൈവമില്ലെ
 ന്നു് മകരകണ്ഠം വാലിക്കാമെങ്കിൽ അത് ശക്തിതന്നെ.
 ദൈവവും ബാഹ്യം ഒന്നാണു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത്
 ശക്തിതന്നെ. അത്ഭുതം ദൈവം വേറെ ഓരോ വേറെ എ
 ന്നു പറഞ്ഞാലോ? അത് ശക്തിതന്നെ. ഇതുകൊണ്ട് ശിവ
 നല്ല അദ്വൈതത്തിന്റെ ചാതുർയ്യാണു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ
 അത്ഭുതം മിക്കവാറും തെറ്റായി വരികയില്ല. ശിവനല്ല
 അദ്വൈതത്തിന്റെ ചാതുർയ്യമല്ല വിഷ്ണുവല്ല ബ്ര
 ഹ്മാവല്ല, നമ്മുടെ വീട്ടിലെ പശുമാണു് പശുവുമാ
 ഏന്നു പറഞ്ഞാലും അവരുടെ വിശ്വാസം മിക്കവാ
 റും തെറ്റിയിട്ടില്ല. ഈ വിവിധതകൾ കൊണ്ടു് അവരുടെ പ്ര
 യാണ ദൈവങ്ങൾ നൂറും അന്യതരം കോപമാ വൈ
 കാശ്യമോ ഉണ്ടാകുകയില്ല. ചന്ദ്രന്റെ അടുത്തു് ഏതു വി
 ധത്തിലുള്ള ആകാശനായി ജീവിച്ചാലും, സായുജ്യമോ
 സ്വർഗ്ഗമോ, നിർവാണമോ, പുനർ ജന്മമോ ഏതെങ്കി
 ലുമൊന്നു് സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുമില്ല. ഇത്രമാത്രം നന്മാ
 ധാനത്താലും ദുസ്ഥാനത്താലും ഇതുകൊണ്ടു് ആകാ
 ഷിക്കുന്നതിന്നു് സൗകര്യമുള്ള ഒരു വേറെ യാതൊന്നുമില്ല.
 ദർശനമുള്ള വേദങ്ങളെ മാനുഷമായി ഭാഷാ
 വിധത്തിലുള്ള ജീവിതമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു് സ
 മസ്ത ദൈവവിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യമു
 ണു്. ഭക്തനെന്നാൽ നീ ഈ വിധം നാശമില്ലെന്നു
 ന്നാൽ, എങ്ങനെ കൈമാറ്റം? എന്നു ചോദിച്ചാൽ
 തീർത്ഥാടകന്മാരു് കൈമാറ്റത്തിൽ ഏനിക്കുന്നു് എ
 ന്നു് ആറുപതു പ്രമാണസാക്ഷികൾ സമാധാനം പറയും.

എടോ! അതെല്ലാം തെവാന്റെ മീലത്തല്ല, എന്തെങ്കിലും
 റയകതാണെങ്കിൽ മനുഷ്യർ മാത്രം മീല പാടിക്കുന്നു
 അോ എന്ന് അവർ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും".....
 ഇപ്രകാരം അജ്ഞാനമരത്തിൽ പിശാചിന്റെ രാജ്യം
 കണക്തമല്ല. അതിനെ അന്തസ്സിച്ചു മീലിക്കുന്ന മന
 കൂടെ വിജയവിധാമിറ്റാത്ത പ്രവൃത്തികളും പിശാ
 ചിന്റെ പ്രധാന ആയുധമായ അഹങ്കാരത്തെ അവകാ
 ശമറയ്ക്കു നീമവാങ്ങി ഭാരതാത്മർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന വിശ
 ണ്യാവാക്കുളും സമ്പ്രദായമി പ്രതിപാദിക്കുന്ന അവ
 സ്തത്തിൽ ആകുലമല്ലാം യഥാർത്ഥമായി കേട്ടുകൊണ്ടി
 രുന്നു. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം മറ്റിച്ചിന്തിന് കേട്ടുകൊണ്ടി
 രുന്ന ഏതാനും പ്രാമണ്യ പുരോഹിതന്മാർ കോപാദ്യ
 ശാതി ദൈവസന്ദായപിള്ളയുടെ സമീപത്തു വന്ന്,
 ഹാ! നീലകണ്ഠ നിനക്ക് ഈ വിധത്തിലുള്ള കവ
 ങ്ങി ഉത്തായതെങ്ങനെ? നമ്മെയും നമ്മുടെ ദൈവന്മാരെ
 യും ഹിന്ദുമതത്തെയും നിന്ദിക്കുന്നതിന് നിനക്ക് എന്ത
 വകാശമാണുള്ളത്. ഈശ്വരൻ ചൂഷണമെല്ലാക്കളയും
 മന്ത്രോച്ചാരണവും അജ്ഞാതമുള്ളതാണല്ലോ, നിനക്ക്
 അതിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്ത്—നല്ലതോ മെ
 കള്ളതെങ്കിലും ഒരു രാജാവ് തുടങ്ങിക്കൊന്നുപോലും
 അവൻ കള്ളനല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി അവന്റെ
 ബന്ധമിത്രങ്ങളെല്ലാം അവൻ ഭീവൃതം കല്പിച്ച് സ്തു
 തിക്കാൻ തുടങ്ങി. കൊലപാതകനെ മജിക്കാൻ വേ
 ങ്ങി, അവൻ ഭ്രാന്താണായിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നതുപോ
 ലെ ദൈവമാണല്ലോ മോഴ്ചിച്ചത്, അതുകൊണ്ട് അതു
 കഠിനമാവുകയില്ല, എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി യ

സർക്കർ കപ്പിമുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഒരു കഥയാണ് ഓസ്ട്രിയം. ഇങ്ങനെ നിരൂപനയ്ക്കു കാര്യം ദൈവമാണെന്നും, ദൈവവശവനായി കടാക്ഷവീക്ഷണത്താൽ സകല വശങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് തയ്യാറായി പാലാളിയിൽ പങ്കിക്കൊള്ളുന്ന ശുപഞ്ചനാദൻ ദൈവമല്ലെന്നുമാണു ഹി പറയുന്നത്. നമ്മുടെ ദൈവന്മാർ ചിലർക്കു ചില മറ്റു പ്രസ്തുതികൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, എന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. ബ്രാഹ്മണരുടെയും യാതാദികൾക്കുള്ളതുമായ കഷ്ടതയായിട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ള ആവക പ്രവൃത്തികളിൽ വല്ലൊപവും ഉണ്ടെന്നിൽ അവ ബ്രാഹ്മണരെ രക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യംകൊണ്ട് ഇല്ലാതെ ആയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഹി ഭക്തന്മാർ ഹിദൃമതത്തെയും ബ്രാഹ്മണത്തെയും ഭക്തിക്കാരൻ പറപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ" എന്നിപ്രകാരം പലകുടിച്ചും കൊള്ളുന്നതും ദൈവസഹായംപിള്ളയോടുണ്ടായിരുന്ന കോപത്തെ പ്രസ്തുതമാക്കി.

ഇതിന് ദൈവസഹായംപിള്ള ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു. അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണപ്രഭാതന്മാരെ! പരനാണോണോ നിങ്ങളുടെ ദൈവം സർവ്വത്തിനും ആഗ്രഹനിഗ്രഹവരില്ലാത്തവനെ എങ്ങനെ ഈശ്വരനെന്ന് പറയാം. വേദപുരാണോതിഹാസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ അനഭിമതന്മാരാണെന്ന് എനിക്കുതോന്നുന്നു. ഉദാഹരണമെന്നായവരുടേതോടും തനറുത്തു തോപിയും തൊട്ടു നടക്കുന്നവർ മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ.

ഒരിക്കൽ അവരവരുടെ യോഗ്യതകളേക്കുറിച്ചു. ബ്രഹ്മാവിനും വിഷ്ണുവിനും തമ്മിൽ അർക്കുണ്ടായി. വാക്കുകളിൽ ആരാണു വലിയവനെന്ന് കീതമാനമുണ്ടാകാത്ത

തിന്നാൻ കണ്ടുപോയ ശിവനെ മണ്ണുസമനായി സ്വീകരിച്ച് സങ്കരമറിയിച്ചു. ബ്രാഹ്മവിന്ദം വിഷ്ണുവിനുമുള്ള അധഃപാദനത്തെ ഒന്നു കറക്കത്തുടക്കി ശിവൻ വളരെക്കാലം കൊണ്ട് ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിന് ഇപ്പോൾ നല്ല അവസരവും കിട്ടി. ശിവൻ ഒരു വലിയ പർവ്വതകാര്യമായിത്തീർന്ന്, തന്റെ പാദപീഠവും ശിരസ്സും കണ്ടുപിടിക്കുന്നവനാകാൻ അവനാണെന്ന് വലിയവൻ എന്തുകല്പിച്ചു. ഉടൻ വിഷ്ണു ഒരു പന്നിയുടെ വേഷമെടുത്ത് താഴോട്ടു പാഞ്ഞുപോന്നു. ബ്രാഹ്മവ്യം അതയന്നപക്ഷിയുടെ വേഷമെടുത്ത് വരയുവേഗത്തിലുമധികം വേഗത്തിൽ മരംമാട്ടുപറന്നു. വിഷ്ണു വളരെ ദൂരം ചെന്നിട്ടും ശിവന്റെ പാദപീഠം കാണാൻ കഴിയാതെ ഇപ്പോൾ ഗർത്താടുക്കൂടി തിരിച്ചുവന്നു ശിവനെ സാക്ഷാദംശം വീണ്ടുനമസ്കരിച്ച്, ഇക്കാര്യം അന്നാൽ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ള വിവരവും ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ബ്രാഹ്മവാകുട്ടെ ശിവന്റെ ശിരസ്സുകാണതെ സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നിൽക്കുമ്പോൾ ശിവന്റെ തലമുടിക്കെട്ടിൽ തിരുകിയിരുന്ന താഴമ്പു വീഴുന്നതുകണ്ട് അതിനെ ഭാടിപ്പൊന്നു സ്വീകരിച്ചു. 'എന്നെ ബ്രാഹ്മവ്യം അവിടുത്തെ ശിരസ്സിൽ നിന്നാണെടുത്തതെന്ന് എന്ന് ശിവനോടു പറയുന്നതിന് താഴമ്പുവിനോടു ബ്രാഹ്മവ്യം ഏല്പാട്ടുചെയ്തു. പിന്നീട് ശിവസന്നിധിയിൽ വന്നു താൻ ശിരസ്സുകണ്ടു എന്നും അതിൽ ലക്ഷ്യവും സാക്ഷിയുമായി അവിടുത്തെ ശിരസ്സിലണിഞ്ഞിരുന്ന താഴമ്പു ഇതാ ഇരിക്കുന്നു എന്നും അറിയിച്ചു. സർവ്വലോകസാക്ഷിയും ത്രികാലജ്ഞനുമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ശിവൻ ബ്രാഹ്മവിന്ദൻ ഈ വ്യാജമുതലി അറി

നമ്മു് കോപിച്ചു് ഇനിമേൽ ഈ കള്ളന്മാർ ബഹുമാനമെന്നായി ലോകത്തിൽ അയവുമാളാകട്ടെ പുരുഷാകട്ടെ ഉണ്ടാകരുതെന്ന് ശപഥിച്ചു. അതാണുപാലും ബ്രഹ്മവിൻ്റെ ഇഷ്ടമെന്നു് കേൾക്കുമാളും പുരുഷം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിന്നു കാക്കണം—ശിക്ഷ വളരെ നന്നായി. എന്നാൽ കാട്ടുതെരുവുമില്ലാത്തവനും കള്ളനായ ഈ ബ്രഹ്മാവിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്താവെന്ന് നിങ്ങളെക്കുറേ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മിടുത്തികളിൽ ഒന്നാമത്തെ അളയ വിഷ്ണുവിന്റേ പരിത്രം ഇതിലും വിശേഷമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രസി വിഷ്ണുപരാണത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ജലസമോസുകനക്ഷാപ്തനന്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റേ അത്രയായ വൃദ്ധയെ വഞ്ചിച്ചതും കണ്ണാവനാത്തിൽ ഗോപസ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രമേന്ദരിച്ചതും, അസൗഹൃദം ഒരു കമാതുരനാപാലും ഹൃദയസങ്കാപം കൂടാതെ പന്താൻ സാധിക്കയില്ല.

മൂന്നാമത്തെ അളം ശിവനാണ്. ഇദ്ദേഹം കൊപിച്ചതും സംഹാരകാരികനാണു്. നിന്നെക്കൊലി സമ്പ്രദായങ്ങളിലും ഉത്സാഹത്തിലും ശിരസ്സിലുരുത്തിട്ടു് ഒരു അശ്വമാണു്. അപ്പുകാസുരനെ കൊല്ലാൻ സ്രീവേഷമെടുത്ത വിഷ്ണുവിന്നുണ്ടു് ഭരിച്ച ശിവൻ പണി പ്രകാരം എത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതും ആലോചിച്ചിറിയേണ്ടതു് തന്നെയാണു്.

ഇപ്രകാരമുള്ള പുരാണകഥകൾക്ക് നിങ്ങൾ ഏതെല്ലാം വിശ്വസിച്ചാൽ തത്പരന്മാരും സങ്കല്പിച്ചാലും, അവയെ ഒട്ടും അപ്രകൃതമല്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന

ജരയാപലക്കും ജനങ്ങളുടെ നിന്ദ്യശാസനങ്ങൾ നിങ്ങൾ എത്ര സമാധാനം പറയാൻ പോകുന്നു?

അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണമാനിക്കള! ആഗ്രഹനിഗ്രഹമില്ലാത്തവരും, ഇളിളയായും, ചരിതന്മാരുമായ ഈ വിശ്വാസം ഇശ്വരന്മാരെന്നു സങ്കല്പിച്ചു നിങ്ങളെത്തന്നെ നന്മസ്തുതിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ ആരേങ്കിലൊരാളെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ദൈവന്മാരുടെ ഇത്തരം മതിമെന്നു പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തയാണെങ്കിൽ അവനെ നിങ്ങൾ ജീവനോടു കൂടി വെച്ചിരിക്കുകയോ? ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ഒരു ചണ്ഡാലസ്ത്രീയെ തൊടുകയാണെങ്കിൽ അവൻ നൂറ് ചങ്ങം ചന്ദനം തികച്ചുനവോദയം അജീവനെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ വിഷ്ണുവിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ എങ്ങനെ വിധിക്കാൻ പോകുന്നു. ആമരൈകൃമുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള പരിശുദ്ധമായ അനുരാഗം പാപമല്ലെന്നും അനിശ്ചിതമായ ശുദ്ധമാകാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതു പാപമാണെന്നും ഉദ്യമസ്തംഭം ചോദിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പുരാണങ്ങളൊന്നെങ്കിലും ത്രിമൂർത്തികളുടെ അപമർദ്ദാദൈവം ശാസിക്കുന്നുണ്ടോ? “എത്രയും ചെയ്താൽ മഹത്വം” എന്നാണോ ഈ ദൈവന്മാരുടെ വിചാരം.

ഓ! പുരാഹിതന്മാരേ! ദൃഷ്ടിപാർ നിങ്ങളെ വെച്ചിട്ടു. അവന്റെ ഉദ്ദേശസാധ്യതയിനായ് അവന്റെ അഭിപ്രായത്തിനും ഉത്തരയിട്ടുള്ളതാണു് ഈ പാപനാശകമെല്ലാം എന്തു് ഇനി ഏകിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ.

നിർത്തുണമാക്കു നന്മ മനോവിഷയമാകുകയില്ല; അതുപോലെ ബ്രഹ്മം നിർത്തുണമാണെന്നു് താത്പര്യന്മാർ

കാൽകാരണസഫിരം തീർത്തപ്പോഴായിപ്പോൾ അത് മനോവിഷയമല്ലാതെയായി. ഉൾ ഭാഷാഗുണം സമ്പന്നം തരമുണ്ടു എന്ന് ത്രിവിധഗുണങ്ങൾ ബ്രഹ്മത്തിന് സങ്കല്പിച്ച അപ്പോൾ അതിന് സമുപബ്രഹ്മമെന്ന് പേരും കൊടുത്തു. ഈ ബ്രഹ്മത്തിന് തുണമുണ്ടെങ്കിലും മുൻനിമത്തല്ലാത്തതിനാൽ ഇത് യ്യാനമർനാമകരം അപരനങ്ങൾക്കും നിവൃത്തിയില്ലെന്നുണ്ട്. വീടും മുൻപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾക്കുധാരമായ ത്രിമുർത്തികളേ സൃഷ്ടിച്ചു. സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരമുൻതികളായ ഇവയ്ക്ക് ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവൻ എന്ന് പേരും കല്പിച്ചു. അധർമ്മം യോഗ്യതാനുസരണം മല അപരനങ്ങളും കെട്ടിച്ചമച്ചു. ഇങ്ങനെയാണ് പരമാണികകാലത്ത് പുരാണകഥകളുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. [മുൻതിയില്ലാത്ത (ഒന്ന് പരബ്രഹ്മം) ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ട് (സമ്പന്നമല്ലാത്ത ഗുണങ്ങൾ) മുൻതിയാതെ (ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവൻ) ഗുണത്തിന്റെ ദക്ഷണമാണ് കർമ്മ (സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരം) അതായത് ഗുണമുള്ള ഒന്നിന് കർമ്മമുണ്ടായിരിക്കും.]

ഒരു വസ്തുവിനെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നത് അതിന്റെ ആകർഷണീയമായ ഗുണംകൊണ്ടാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വേദന്മാരെ തേരിയ്ക്കുമാനങ്ങളോടുകൂടി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഐക്യഗുണം കൊണ്ടാണ് അവരെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നത്. ജീവൻമുക്തി ആഗ്രഹനിഗ്രഹമെന്നു വേദം ഖരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ആഗ്രഹനിഗ്രഹമില്ലാത്ത ഈ വേദന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എന്തു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. സത്യം, മര്യാദ, ദൃഢത,

പരസ്സം, പരോപകാര രൂപം, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം മുതലായ ഇണക്കൾ കൈവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നാൽ അവനെന്നും സ്നേഹിക്കുന്നത് ലോകസാധാരണമാണ്. ഈ ഇണക്കൾ നിങ്ങളുടെ വൈരാഗിയുണ്ടോ? പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ ഇവരെ സ്നേഹിക്കയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും കാണുന്ന സന്മാർഗ്ഗ രത്നമാലാദേശങ്ങൾക്ക് മാതൃക പുറത്തുനായ ഏതൊരു വൈഭവനോണ് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്? ഇദ്ദേഹൻ കന്യാവർത്തിനാണെന്നു പറയുന്ന നിങ്ങൾക്ക് അപ്രകാരം ഒരു ഇദ്ദേഹനേ എങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഓ! ഹോ! ശരി, പാപവും പണ്യവും ഇന്നതാണെന്ന് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള ദുഷ്ടമാണ് ഇത്, എന്നു സമാധാനപ്പെടാം.

ശ്രീവിധാന്നകരസ്വരൂപം

ലോകം നാശനമാരത്നം

കാമശക്രോധസ്തമാലോകം

സ്തൂസ്താദൈതത്ത്രയം രൂപമേതം.

(ഭഗവദ്ഗീ. 18-:2)

(കാമം ശക്രോധം ലോഭം എന്നിവ മൂന്നും നുകരണിന്റെ രാജാ വാതിലുകളാണു്. ആത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവയുമാണു്. അതിനാൽ ഇവ മൂന്നും ദൂരവൈദിരയണവയാകുന്നു) എന്നുപദേശിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഇതിലൊരംശമെങ്കിലും അനുസരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? തനിക്കുപ്രവൃത്തിച്ചു കാണിക്കാൻ ശേഷിച്ചില്ലാത്ത സംഗതി മറയ്ക്കുവാനുണ്ടാകാതെ ചെട്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഭക്തൻ എത്രമാത്രം

യോഗ്യതയുള്ളവനാണ്—തൃമുസ്തർക്ക ചക്രത്തെ
പോലെ. നിങ്ങളോട് പഴയൊന്നിടത്തു എത്രയോ സംഗതി
യും നിങ്ങളോട് വേറൊരു പ്രശ്നമിട്ട് മറ്റൊരു കാര്യമിട്ടു
തന്നിട്ടുണ്ടോ? പ്രിയസ്വന്തരന്മാരേ! ഇവർ നിങ്ങളോട്
കൈകൾ യോഗ്യന്മാരല്ല. നമ്മുടെ അറിവ് പരമപ്പെട്ടി
രിക്കുന്ന ലുസിഫറോട് അടുത്തുവരികളാണ്, തൃമു
സ്തർക്കമുടമസ്ഥനായിത്തീരുന്നതാണ്. അതിനാൽ അ
വരെ ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യവൈദികന്മാരെ അറിഞ്ഞാൽ അറി
ക്കുക.

“പാപമെന്നും പണ്യമെന്നും ഒന്നില്ല. അവയെ
ക്കുറേയൊന്നിടത്തു അനുസരിച്ചാണ് പാപമെന്നും പണ്യ
മെന്നും ഒരു സംഗതിയെ തീർത്തുപോയതല്ല,—ഒരു
തരം പഴയൊന്നിടത്തു തന്നെ ഒരു പ്രശ്നമിട്ടു
തന്നെ പാപമെന്നും തന്നെ പണ്യമെന്നും ചോദിക്കുന്നതാണ്,
അതിനാൽ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ തരിയാക്കുന്ന
താണ്, തുടങ്ങിയതാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പാപപണ്യങ്ങളെല്ല
റ്റി അറിയാനല്ല, എന്നു പറയുന്ന ചിലർ നിങ്ങളോട്
ഇടയിലുണ്ട്. ഇവരോട് അടുത്തുവരികൾ പാപമെന്ന പാ
പമെന്നുള്ള വിശ്വാസം തന്നിൽ തന്നെത്തന്നെത്തന്നി
ൽ യോഗ്യതയോടുകൂടിയും മറ്റൊന്നുമില്ലാത്തതും കൊണ്ടു
ശിക്ഷിക്കണം എന്നാണ്. ഈ സംഗതി ഗേവൽ ഗീതയി
ലും നല്ലവണ്ണം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “അല്ലെങ്കിൽ നീ ഏ
തൊരു ചെയ്യുന്നതോ ഏതൊരു അനുഭവിക്കുന്നതോ
ഏതൊരു തൊഴിക്കുന്നതോ ഏതൊരു നൽകുന്നതോ
ഏതൊരു അപസ്സുചെയ്യുന്നതോ അതൊക്കെയും എന്നിൽ
സമപ്പിച്ചാൽ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ശുദ്ധശുദ്ധഹൃദയമേവം

മോക്ഷസങ്കല്പം യന്മയൈഃ

സ്വസ്ഥാസ്വസ്ഥാ യതാർത്ഥം

വിമുക്തമാമുപൈത്യസി. (ഔഗീ, 19-26)

(ഇങ്ങനെയായാൽ പുണ്യപാപങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കർമ്മബന്ധത്തിൽ നിന്നും നിമുക്തനാകും. പരിശുദ്ധ ശിവനോടുകൂടിയ ആ മൂർത്തി എന്തെന്ന പ്രാപിക്കുന്നു.)

നാമോന്മുഖസ്വചിന്തപാപം

നമോവദ സകൃതം വിദ്യഃ

അമൃതാനന്ദനാമ്പരം മതാനം

തേനമുപ്യന്തിമന്തവാ (ഔഗീ 15-16)

(ഹൃദയം ഏതൊരുവന്റെയും പാപമോശയാവട്ടെ പുണ്യമോശയാവട്ടെ ഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല. അതാനും അങ്ങനെയൊരു മറുപടി കിട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ജീവികൾ മോയിച്ചു പോകുന്നത്.)

ഇച്ഛാമോക്ഷസമുദയന

പരമമോക്ഷമനോരതം

സ്വർഗ്ഗതന്നിസമുദായം

സർവ്വതാനി പരമപ (ഔഗീ-7-31)

(അച്ഛന! മനസ്സിൽ തന്നെ മോക്ഷമോക്ഷികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പരമമോക്ഷമോക്ഷം (പാപപുണ്യങ്ങളാൽ) സ്വർഗ്ഗതന്നി എന്നു പ്രാപിക്കുന്നു.) ഇപ്രകാരമല്ലാം പറയുന്നുണ്ട്. പാപപുണ്യങ്ങൾ അങ്ങനെയൊക്കെയാകുന്നതാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള പാപപുണ്യങ്ങളോടൊന്നിച്ച് തീർത്തു കിട്ടുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെയൊരിക്കലുമില്ലാത്ത സിദ്ധ

നാം വേദാന്തികളുടേതായിരുന്നുല്ലോ. അവരാരെങ്കിലും സ്വസ്ഥരായ ഒരു പാപത്തെ പാപമല്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അവർ അതു ചെയ്തിരുന്നുവോ. അവർ മനുഷ്യക്കിയും മരണവും സമ്മതിച്ചതിൽ പിന്നീട്, മരണ പാപമാണെന്നു ശക്തിപ്പെടുത്തി പാപമല്ലെന്നു നിമിത്തം സഭയെയും പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിരുന്നുവോ? പിന്നെ ആരാണ് മനുഷ്യനികൊണ്ട് പാപത്തെ പാപമല്ലെന്നു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആരായിട്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അല്ല, അവരുടെ മനസ്സിനെയാണ് ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നും, ഒരു പാപമാണ് അല്ലെങ്കിൽ പാപമല്ലാത്തതാണ് എന്നു വിധിക്കുന്നത് കൈവെച്ചു അവരുടെ മനസ്സാണെന്നും പാപപ്രവൃത്തികളിലും മനസ്സിന് വിട്ടാക്കിയെന്നാകാതെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നാൽ മതിയെന്നും അതിന് യോഗാഭ്യാസം കൊണ്ടും തപസ്സുകൊണ്ടും മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും അസാധ്യമായ സംഗതിയെ പ്രമാണമാക്കുവെന്നു തെറ്റിനാണ്? കേവലതീർത്ഥാടകായും 15-ാം ശതകത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ പാപപണ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ദൈവം താൽപരനും ചിന്തിക്കുന്നില്ലെന്ന് വേദാന്തം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ പാപം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എന്തുമാഷ്ടാണ് വരാൻ പോകുന്നത്? അതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കാം നിങ്ങളിൽ പലരും പാപപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ പശ്ചാത്താപമില്ലാത്തവരായ്കാണുന്നത്.

മാഗ്, 9-27, 24-ആം ശതകങ്ങളിൽ പറയുന്ന സംഗതി ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ആനാദിതം വർത്തമാനം

സ്വം വെളിവാതിട്ടുള്ളതാണ്. ആദിമാതാപിതാക്കളെ പാപമില്ലാത്ത ചെറിയപ്പോൾ മനുഷ്യരായ അവസ്ഥയിലാണ് ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചത്. അവർ തിരുപരിചയിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പാപവും പശ്ചാത്താപവും വെളിപ്പായിരുന്നു. നഗരം ജീവിച്ചിരുന്നവരിലും അവർ ഭജനയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ലോകം ഏതുവിധത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് സങ്കല്പം കൊണ്ടുപോലും ഉറപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ലോകമായിരുന്നു ഇപ്പോഴുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നത്. എന്നാൽ ആദിമാതാപിതാക്കൾ ദൈവകല്പന അനുസരിക്കാതെ പിശാചിന്ദ്ര വശപ്പെട്ട് പാപം ചെയ്തതിനാൽ ദൈവം അവരെ ശപിച്ചു. അന്നുമുതൽ അവർ പാപപുണ്യങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുതുടങ്ങി. അവരുടെ സകല പ്രവൃത്തികളും പാപമെന്നോ പാപമല്ലെന്നോ പുണ്യമെന്നോ പുണ്യമല്ലെന്നോ വിവേചിച്ചറിയാനതിനുള്ള പരിചയമുണ്ടായി. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ലോകമാണ് നാമിപ്പോഴുണ്ടാക്കേണ്ടത്.

പ്രിയസഹോദരന്മാരേ! കള്ളനും ചതിയനുമായ പിശാച് ഈ സംഗിമഴുവനും മനസ്സിലാക്കി മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള വിപ്രേയാണിത്. പാപവും പുണ്യവുമില്ലെന്നും ദൈവം ഇതൊന്നുമറിയാനില്ലെന്നും മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചാൽ അവർ തെറ്റുന്നതിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ് കണ്ടു അതിനുവേണ്ട സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു പിശാച് ഇപ്രകാരമെല്ലാം മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു സമരത്തിലിറക്കും പറയിക്കും ചെയ്യും. ഇതു മുഖമാണ് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാപമെന്തെല്ലാമുള്ള പശ്ചാത്താപമില്ലാത്തതെന്ന്.

“കർമ്മശാലി കർമ്മകൊണ്ടും ജ്ഞാനശാലി ജ്ഞാനകൊണ്ടും പുണ്യംസ്വയംഭവിക്കുന്നു” ഇതരസമീപ്തം വൈദ്യരായ യോഗിനിയും പ്രാർത്ഥിയും യാഗാദികർമ്മങ്ങൾ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നത് പുണ്യമായിരിക്കുമ്പോൾ യാഗശാലിയായിത്തീരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള പുണ്യമർമ്മവും സ്വയംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നത്. “എന്നെ അറിഞ്ഞു യാഗിക്കാത്തവൻ പാപിയായതീൻ” വീണ്ടും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു, എന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നെ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ജൈവരായ വിവാഹിക്കാതിരിക്കുന്നത് പാപമാണെന്നുള്ളതും തീർന്നുവന്നു. ജൈവരായ യോഗിമാർ പുണ്യവും യാഗിക്കാതിരുന്നത് പാപവുമായിരിക്കുമ്പോൾ യാഗശാലി മനുഷ്യനാണ് പുണ്യപാപങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്തനാകാൻ സാധിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഈ ശ്ലോകത്തിൽ കർമ്മശാലി എന്നുള്ളത് എന്തൊരുതരം നന്മ, തിന്മ—പുണ്യപാപ—കളെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്തവനും ഇവയെക്കൂട്ടാത്തവനായിരിക്കാതില്ല.

ജ്ഞാനിയായ ജൈവൻ പഞ്ചഗവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്തനായാൽ—അതായത്—സൂര്യവും ഛായ്കയും മേഘപോലെയും തുമ്പയും അശ്വമേധാമൃഗപോലെയും സത്യവും അസത്യവുമായപോലെയും ആദിയെന്നും—അവൻ പാപപുണ്യമഹിമനാതി എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ അരുളുന്നതോട് പറയുന്നത് ശ്രീയദ്വൈതജീവൻപോലും നമ്മുക്കിടയിൽ സാധിക്കാതില്ല. ഇപ്രകാരം പഞ്ചഗവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്തനായ ജ്ഞാനിയും മൃതത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമെന്തു? യാഗാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും ജപശ്ലോകങ്ങൾ കൊണ്ടും ജൈവരായ ഏതൊരു ജ്ഞാനിയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് പുണ്യമ

മലയാളം, മലയാളീയും വർദ്ധിച്ചും കവളിക്കൊന്നും ജീവി
ക്കുന്നത് പാപമല്ലെന്നും സ്ഥാപിച്ച ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നെ
എത്രയൊളം ഭക്തരുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നത് ഇത്രയൊ
ളം നിഷ്പ്രഭമാകുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിനുപോലും
ചന്ദ്രപ്രഭാകരൻ വിട്ടുതരികാണെന്നില്ല. അങ്ങനെയൊന്നെ
കൊണ്ട് അർത്ഥവരണപ്പെടുന്ന പാപം തീരുന്നതിന് തീർത്ഥ
സ്നാനത്തിന് പറ്റാത്തതായിട്ടുണ്ട്. മാതൃഹൃദ്യ പാപം
തീരുന്നതിന് ഭക്തിവർദ്ധനയായ ശ്രീ പരമേശ്വരൻ ഭക്ത
രും സൃഷ്ടിച്ചത് ബ്രഹ്മണൻ ഭക്തും ചെയ്യുന്നതിന്.
ഇവരാരും ചന്ദ്രപ്രഭാകരൻ വിട്ടുതരിയവശമല്ലെങ്കിൽ
പിന്നെ ആരാണ് പാപപുണ്യ ചന്ദ്രപ്രഭാകരൻ വിട്ടുതരിയ
വശമല്ലെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള മറ്റൊരാൾ പേ
രുപറവിൻ. ഇപ്രകാരം ജീവിച്ചിരുന്ന ആരുമില്ലെങ്കിൽ
മോക്ഷത്തിൽ ഈ പ്രമാണത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്തു്?

മരിക്കൽ ശിവന്റെ ശുദ്ധമായ പ്രഹരമേയ്ക്ക്. ഈ
പ്രഹരത്തിന്റെ അഞ്ചു തലകളിൽ ഒരു നാലുപ്പട്ടുപോയി.
അഞ്ചുതലകളാണ് അദ്ദേഹം നാൽക്കുവാനായത്. പിന്നീ
ട് ഈ ശുദ്ധമായ പാപം തീരുന്നതിന് ശിവൻ പ
രമേശ്വരൻ മരിക്കുവാൻ ജീവിച്ചുപോലും.

ഇതിൽ ശിവന്റെ പ്രവൃത്തി ശിവൻ പാപമെന്ന
തോന്നിപ്പോകാ പണ്ടുതന്നെ തോന്നിയിരുന്നോ? ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ
ഉപദേശപ്രകാരം അത് പാപവും പണ്ടുവുമല്ലെന്നും നി
ഷ്പ്രഭമാകാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശിവൻതന്നെ ഈ
പ്രഹരത്തിലും മോക്ഷത്തിന്റെ മോക്ഷത്തിലും ജീവിക്കുന്നതിന്
ഇത്രയും ഉപദേശങ്ങളോടെ പൂജിക്കും ചെയ്യുന്നതി
നാൽ ഇത്രയും ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറയുന്ന മോക്ഷത്തിലും
ഉത്തമനായ മോക്ഷിയാണ്. എന്നാൽ അപ്രകാരമല്ല

ല്ലോ ഇവിടെ സംഭവിച്ചത്. ബ്രഹ്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി മനോരമെന്നു കണ്ടു ശിവൻ അത്യാളഭയം തല കണ്ട് അറിച്ച് പൊട്ടിപ്പു. ഈ പാപപരിഹാരത്തിനായ് ശിവൻ ൧൨ വർഷം ഭിക്ഷയെടുത്തു. അപ്പോൾ ഭയം പേടിയും പ്രവൃത്തികൾ പാപമാണെന്ന് ഭാരതാഭരതം തോന്നിയതെന്തുകൊണ്ടു. ഇവരും അജ്ഞാനികളാണോ! എല്ലാം ബ്രഹ്മമാണെന്നുള്ള തത്വം അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവരാണോ! ഭൂതമഹിമി സഞ്ചാരി-അല്ല! അദ്ദേഹത്തിനും ബ്രഹ്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി പാപമാണെന്നു തോന്നിയതു് എന്തുകൊണ്ടു .

ഓ! പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാരേ! ഇക്കണ്ഠാം എന്തോന്നാണം. പൂർവാപരിവിരുദ്ധമായ് സാധുജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാത്തതാക്കീട്ടുള്ള കപട വിദ്യയല്ല ഇതു്. മനുഷ്യർ ഓരോ പാപമുണ്ടു്. പാപപരിഹാരത്തിനായ് താഴാതിരിക്കേണ്ടതല്ലിടം. പുനർജന്മം പാപപരിഹാരത്തിനുള്ള മനോരമ മാത്രമാണ്. ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയായ ഭജവൻ പാപമെന്നും പുണ്യമെന്നും ഒന്നില്ല. സായുധം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു് ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം കൊണ്ടു മനുഷ്യൻ ഭീവൻകുതി ലഭിക്കയുള്ളു. എന്നും മറ്റും ജനങ്ങളോടുപദേശിക്കയും ഭജവനെ ഇവതൊന്നും ബാധിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഭജവത്തിന്റെ നീതി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു് ആലോചിച്ചുനോക്കുക. സന്യാസ്തം ഉപദേശിക്കയും ദർശനം അഭ്യസിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഭജവന്മാരെ നിങ്ങളുടെ നേതാക്കളാക്കുകയെന്നായ് സ്വീകരിക്കും. ഇവരെ നിങ്ങളുടെ നേതാക്കളാക്കുന്ന സങ്കല്പിച്ചു് വഞ്ചയിക്കുന്ന കൈകളല്ലി നമസ്കരിക്കും.

അതിന്നാൽ അല്ലതോ ബ്രാഹ്മണസംഹാരമോ; പാപത്തെ പാപമല്ലെന്ന് പറയാനുള്ള മനസ്സിൽനിന്നു മനസ്സുത്ഭവിച്ചതും പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുകയും എന്നാൽ മേവൻ പാപത്തെ പാപമല്ലെന്ന് വിചാരിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നുവേങ്കിൽ അവൻ മുഖത്തു ഭ്രാന്തനായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

“ആദിയിൽ നിർമ്മുഖമായ ബ്രഹ്മം മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അത് മൂലപ്രകൃതി (മാതൃ) യോടു ചേർന്ന് ത്രിമൂർത്തിയും ഈ പ്രപഞ്ചമുണ്ടായി. അതിന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചവും ദേവന്മാരും മായയാൽ ആവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു സർവ്വതാ ബ്രഹ്മമാണ്. മനസ്സിൻ മായയിൽനിന്നു മൂലനാകവ്യാധി നിർമ്മുഖബ്രഹ്മമായത് അതിന്റേ കടുവിൽ അതിൽനിന്നു വന്നിരിക്കും” ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ ദേവമാനസമനുസാരം.

ഇതിൽ നിർമ്മുഖ ബ്രഹ്മം, മാതൃ, പ്രപഞ്ചം എന്ന് മൂന്നുവ്യക്തികളുണ്ട്.

യദിച്ഛാന്നാപരം ദൃശ്യം
യദ്ഭൂതാന്നാപുനർഭവഃ
അനന്തനിത്യമേകായത്
തത്ബ്രഹ്മൈവ ധാരായത്
അനന്തസ്ഥം ചകുഗ്രസ്ഥം
അഭിർഖ്യമേവൈവ്യയം
അത്രപഗുണവർണ്ണവ്യയം
തത്ബ്രഹ്മൈവ വയാദായത്
യത്കാനാൽഭാസതോഷാഭിൻ
ഭാസൈശ്ചൈവ സഭാസതേ
തേനംസർവ്വമിഹാതി
തത്ബ്രഹ്മൈവ ധാരായത്.

അർത്ഥം:—താതൊന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണപ്പെടേണ്ടതില്ലാതെയും (കാണുന്നതു മുഴുവനും ബ്രഹ്മമേയ്ക്ക്) താതൊന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഭവിക്കാത്തതും (ഭവിക്കുന്നതെല്ലാം ബ്രഹ്മമെല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല) അനന്തമായും നിത്യമായും ഇരിക്കുന്നതു ഏതോ അതു ബ്രഹ്മം.

അങ്ങവുമല്ല, സ്ഥൂലവുമല്ല, സൂക്ഷ്മവുമല്ല, ചീർവുമല്ല, ഉത്ഭവമോ കറവോ ഇല്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള മറ്റൊന്നിന്നു തുണയുള്ളതുകൂടി നിറയുകയുള്ളല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളതാണു ബ്രഹ്മം ഏതൊന്നുകൊണ്ടു് സൃഷ്ടപ്രാദുർഭൂതപ്രകാശിക്കുന്നുവോ, ഏതൊന്നു് മറ്റൊന്നിന്നാലോ പ്രകാശിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നുവോ, ഏതൊന്നുകൊണ്ടു് സർവ്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവോ അതാണു് ബ്രഹ്മം. ഇതുതന്നെ, ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഇത്യാവസ്ഥയിൽ അതിനു് മുൻവിതാമാ ഉണർച്ചയോ പ്രവൃത്തിയോ അന്തർജ്ജനമോ യാചിക്കേണ്ടതല്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെയോ സർവ്വമോ ഉണ്ടാമാ ഇല്ല. എന്നാൽ നിർമ്മലമായ സച്ചിദാനന്ദമുമാണു്.

ഇപ്രകാരമാണു് വേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പരബ്രഹ്മത്തിനു് ലക്ഷണം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. മാതാസംയക്തമായ പരബ്രഹ്മം (അതായതു് സത്യമെന്ന ബ്രഹ്മം നശ്യമല്ല സ്ഥൂലമല്ല സൂക്ഷ്മമല്ല അതിന്നാൽ നിർമ്മലമല്ലാത്തതിൽ നിന്നു് ഈ പ്രപഞ്ചം വ്യക്തമാകുമെന്നാണു്) എല്ലാവർക്കും സർവ്വമെന്നാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

മേനിലധികം വിവിധ വസ്തുക്കളുടേ രാസഭൗതികമാത്രമേ മൂന്നാമതായ വസ്തുവുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. എന്നു തത്പരശാസ്ത്രനിരതരും അനുസരിച്ചു് ബ്രഹ്മമെന്നായും വിവിധമായിരുന്നാൽ മാത്രമേ അധമമേയോ

ഗണാൽ ഈ പ്രപഞ്ചമുണ്ടാകാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. മായയും ബ്രഹ്മവും ഒന്നായിരിക്കുകയും അവയുടേ യോഗം മൂലം (അതായത് ബ്രഹ്മം മായയോടുകൂടിയത്) വ്യത്യസ്തമായ ഈ പ്രപഞ്ചമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നത് തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ വിരുദ്ധമാകയാൽ ബ്രഹ്മവും മായയും വ്യത്യസ്തശക്തികളാണ്.

ഈ പ്രപഞ്ചം ബ്രഹ്മത്തിന്റെ അംശമാണെന്നും അവസാനത്തിൽ ഈ പ്രപഞ്ചം ബ്രഹ്മത്തിൽ ചെന്നു ചരിക്കുമെന്നും മായയിൽ നിന്നു മരണാകാശം വരും മനുഷ്യൻ സഞ്ചാരി നിർഗ്ഗുണബ്രഹ്മമായ് തീർന്ന് പരബ്രഹ്മത്തിൽ ചെന്നു ചരിക്കുമെന്നും പറയുന്നതിനാൽ മായയും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കാലത്തു് മോചനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണല്ലോ. മായയോടുകൂടി തന്മയൻ പരബ്രഹ്മത്തിൽ ചരിക്കയില്ല. മായ ബ്രഹ്മത്തിൽ ചരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ മായയിൽ നിന്നു മരണാകാശം ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ മായയും പരബ്രഹ്മവും, സൃഷ്ടിയും വ്യത്യസ്ത ശക്തികളാണെന്നുള്ളതും തീർച്ചയാണ്.

ഇവയിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നത്, 1. നിർഗ്ഗുണബ്രഹ്മം (പരബ്രഹ്മം) 2. നിർഗ്ഗുണബ്രഹ്മം + മായ = പ്രപഞ്ചം 3. മായ, എന്ന് മൂന്നുവിധ ശക്തികൾ ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ.

ഇനി നമുക്ക് ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടതു് മായയുടെ ഉത്ഭവം എങ്ങെന്നെന്നാണ്. മായ അന്നാദിയാണെന്നുപറയുന്നു. പരബ്രഹ്മമെന്നാദിയാണ്. മായ ഒരു പരിഭയമായാണ്. പരബ്രഹ്മവും അപരിഭയമായാണ്. അന്നാദിയും അപരിഭയമായവയായ ഭൈരവനും വിഭിന്നനാണ്.

അദ്ദേഹം കൂടി രാജ്യമെന്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നത് തത്വശാസ്ത്രത്തിനു വിരുദ്ധമാണു്. നിസ്സീമ രൂപം എന്ന ഗുണം പരബ്രഹ്മത്തിനുമായിരിക്കുമ്പോൾ മായ ഇരിക്കുന്നതെവിടെ? അതിനാൽ ഹിന്ദുമതത്തിൽ പറയുന്ന മായ എന്നൊന്നില്ല (മായ എന്ന വെച്ചാൽ ഇല്ലാത്തതിന്നു ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചം ഇല്ലാത്തതല്ല. ഉണ്ടായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഇതേ വിധത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. നശിക്കുമ്പോൾ ഇതു് മരണാനന്ധി മാറുന്നതല്ല. അതായതു് അനശ്വരമായ പരബ്രഹ്മം മായാഭാവമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ വിഷയമായിരിക്കുന്നതല്ല.)

അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്വൈത മതത്തിൽ നിന്നാണു് മായ ഉണ്ടായതെന്നു പറയുന്നതെങ്കിൽ മായാശാക്തീയപരബ്രഹ്മം ഒരിക്കലും നിർദ്വൈതമായിരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ നിർദ്വൈതമനുഭവിക്കാൻ ഒരിക്കലുമുണ്ടാകാറില്ല.

തന്നിയിട്ടു് മിന്നമായ ഒന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതു് മായാഭാവത്തിന്നു് (അമൃതാനന്ദം) കൊണ്ടാണു്. “സദ്വ്യം ചാധിദം ബ്രഹ്മം” “ഏകമേവാധിതീയം” (മോദശ്ശൈലാപനിഷത്തു്) ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു, എല്ലാം ബ്രഹ്മമല്ലാത്ത ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു് അന്യമായ മരണമില്ല. എന്നും ഗന്ധം നിങ്ങളുടെ വേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചം ബ്രഹ്മമാണെന്നു് മനസ്സുകാരികൾക്കായിട്ടു കാണുന്ന മായാഭാവമായതുകൊണ്ടാണു് എന്നും പറയുന്നതു്. ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിൽ മായ തടസ്സമായിരിക്കുന്നു എന്നും ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിൽ തടസ്സമായ അതായതു് ഇല്ലാത്തതിന്നു ഉണ്ടെന്നു കമിപ്പി

കുറന്ന മായ എണ്ണാൻ ലോകമിളങ്ങുന്നമാണ്. അതിനാൽ പരബ്രഹ്മത്തിന് നിന്ന് ഭിന്നമായ ഒന്ന് ലോകമിളങ്ങും. എല്ലാം ബ്രഹ്മമെന്നു പറയുന്ന ഹിന്ദുമത വേദാന്തം തിരിയട്ടെ.

കാരണമില്ലാതെ കാഴ്ചമുണ്ടാകുകയില്ല. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു സംഭാവനയിൽ കാരണം നമുക്കു നേർപ്പിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിന് നൂറുനൂറുമാത്ര പ്രേരകശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ് തത്വമാസ്പദം. നിർദ്ദേശമായ ബ്രഹ്മത്തിന് മായയോടു ചേരുന്നതിനുണ്ടായ പ്രേരകശക്തി ഏതാണോ അതാണ് ബ്രഹ്മം. മായയോടു ചേരുന്നതിന് കാരണമായിരിക്കുന്നത്. ബ്രഹ്മം മായയോടുചേർന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി എന്നല്ലാതെ മായ ബ്രഹ്മത്തോടുചേർന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി എന്നു പറയാനാകുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രേരകശക്തി അല്ലെങ്കിൽ കാരണം നിർദ്ദേശ ബ്രഹ്മത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ബ്രഹ്മം മായയോടുചേർന്ന് ഈ പ്രപഞ്ചമുണ്ടായത് യാദൃശ്ചിക സംഭവമല്ല. ബ്രഹ്മത്തിന് മായയോടു ചേർന്ന് ത്രിമൂർത്തികളായ പ്രപഞ്ചത്തെയും സൃഷ്ടിക്കാൻ മുമ്പ് ഓഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മായയോടു ചേരുന്നതിനുള്ള പ്രേരകശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ നിർദ്ദേശബ്രഹ്മത്തിൽ പ്രേരകശക്തി അല്ലെങ്കിൽ ഓഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നുള്ളത് വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിനു വിരുദ്ധമാണല്ലോ. അതിനാൽ നിശ്ചയം പറയുന്നതിൽ നിർദ്ദേശബ്രഹ്മമെന്നൊന്നില്ല.

ഒന്നിനെ മറയ്ക്കുവാനിടമില്ലാത്തതിലിരിക്കുന്നതിന് അതിനൊത്തുള്ള ചില വിശേഷങ്ങളേ കാണിക്കൂ.

നന്ദിനാണു് ലക്ഷണം എന്നു പറയുന്നതു്. ലോകത്തിൽ ഒരു വസ്തുവും ഒരിക്കലും മറ്റൊന്നിന്നുപോലെ ഇരിക്കുകയില്ല. വിഭിന്ന വസ്തുക്കളാകാത്ത നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ ഭാരോവസ്തുക്കൾക്കും ലക്ഷണമുണ്ട്. എന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള സകല വസ്തുക്കൾക്കും യാതൊരു വ്യക്ത്യാസമുദിച്ചാതിരുന്നെങ്കിൽ ഒന്നിന്നു മറ്റൊന്നിൽ നിന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതിനു് ലക്ഷണവും ആവശ്യപ്പെടുന്നതല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അതിവ്യാപ്തി, അത്യാപ്തി, അസംഖ്യം എന്നു് ഭോഷത്രയങ്ങൾ ലക്ഷണത്തിൽ തുടിക്കയും വേണം. അപരിമേയത്വം സർവ്വശക്തിയും മുതലായ ലക്ഷണങ്ങൾ ദൈവത്തിനു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഭോഷത്രയങ്ങൾ ചാടിപ്പിട്ടാണോ ഇല്ലയോ. ഭോഷത്രയങ്ങൾ ഖാധിച്ചിട്ടില്ല. ധൈര്യം അപരിമേയത്വം സർവ്വശക്തിയും അനശ്വരതയും തന്നെയാണു്. ഈ ദൈവലക്ഷണം മറ്റൊരികിൽ നിന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതിനു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. സൃഷ്ടി മുഴുവൻ അപരിമേയവും സർവ്വശക്തവും അനശ്വരവുമാണെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതിനു് ദൈവത്തിനു ലക്ഷണം കല്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അതായതു് ദൈവത്തിൽ നിന്നു വ്യക്ത്യസ്തമായ മറ്റൊന്നുമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവത്തിനു ലക്ഷണം കല്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ളൂ. അതിനാൽ പരിമേയത്വം അല്ലശക്തിയും അശ്വരത്വം മുതലായ ദൈവപരീശ്വര്യങ്ങളാകാതാകാതെ വസ്തുസ്ഥിതികൾ ലോകത്തിലുണ്ടായാകേണ്ടതാണു്. പക്ഷേ ഇതിനുള്ളാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒന്നിൽ നിന്നു മാത്രമേ മനുഷ്യർ അനുഗമനമായോ പ്രതിഗുണമായോ മറ്റൊന്നിന്നു ഭാവനാശക്തി കൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്ക

യജ്ഞം. അതുകൊണ്ടു മഹാവലക്ഷണത്തിന് വിപരീതമായ മനോഭാവമുണ്ട്. ലോകത്തിലുണ്ടെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. അതിനാൽ എല്ലാം സന്നദ്ധനായ ബ്രഹ്മമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

ഹിന്ദുമതാവലക്ഷണം നാസ്തികമെന്നാണ്. എങ്ങനെയാണത്—എല്ലാം ബ്രഹ്മമാകുന്നു. മനുഷ്യനും ബ്രഹ്മമാകുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യന് ബ്രഹ്മമില്ല—മനുഷ്യൻ ബ്രഹ്മമായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ മനോഭാവ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ അവസ്ഥയേതു? അഥവാ അവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവനിൽ നിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു.

“മാതൃകയിൽനിന്നു മുക്കുന്നയാൽ മനുഷ്യൻ ശുദ്ധ ബ്രഹ്മമാണ്. അപ്പോൾ അവൻ ബ്രഹ്മലക്ഷണമുള്ളവനായിരിക്കും. മനുഷ്യൻ ജനനമൃത്യുൽ തോൽക്കും പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ ഭൗതിക(മായാ)ബന്ധമുള്ളവനാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അൻ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ രസംശരമെന്നുതന്നെയല്ല, എന്ന് നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നത്.

നിങ്ങൾ പറയുന്ന മായയിൽ നിന്നു മുക്കുന്നയാൾ ഈ ലോകത്തിലാണു്. ആകെലമുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ലക്ഷണമുണ്ടോ? ബ്രഹ്മലക്ഷണമുള്ള ഒരാളെ ലോകത്തിലില്ല. ഇത് നിങ്ങളെല്ലാവരും ഐക്യപ്പെട്ടു സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ഇനി നമുക്കു ചിന്തിക്കാം—“അമ്മ എന്നും അച്ഛനെന്നും അമ്മനെന്നും നീയെന്നും ഏന്റെതെന്നും അവന്റെതെന്നും സ്ത്രീയെന്നും പുരുഷനെന്നും സ്വർഗ്ഗനെന്നും ചന്ദ്രനെന്നും വിഷ്ണുവെന്നും ശിവനെന്നും പാപമെന്നും പുണ്യമെന്നും നല്ലതെന്നും ചീത്തയെന്നും മറ്റും തോന്നുന്നതെ

ലും മാത്രമാണെന്നു്. ലോകത്തിൽ ഇക്കാര്യം ഉള്ള കാലത്തു് വിഭിന്നപ്രകൃതിയിൽ തോന്നാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ അങ്ങനത്തൊക്കെയൊരു ഇവയെല്ലാം മിഥ്യയാണെന്നു് ബോധാവസ്ഥ. 'ബ്രഹ്മമാനന്തം ജഗന്മിഥ്യ' ബ്രഹ്മം മനു മാത്രമേ സത്യമായിട്ടുള്ളൂ. കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും അറിയുന്നതും എല്ലാം മിഥ്യയാണു് "എന്നേ നല്ലവണ്ണമറിയുന്നവൻ ലോകമെല്ലാം ബ്രഹ്മമാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കും, എന്തു് ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനു് പ്രവേശിക്കേണ്ടതു്.

അഭാസസ്വമിച്ഛാത്തതായ് സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊന്നു കില്ലെന്നുള്ളതു് തീർത്താണല്ലോ. അതിനാൽ പരബ്രഹ്മത്തിനുള്ളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മനു സൃഷ്ടി ശാശ്വതമല്ല. ഇതു് സത്യവുമല്ല. അങ്ങനെയൊരു സൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടതൊന്നു് അറിയുന്നതും പറയുന്നതും ശക്തിയാണോ! സൃഷ്ടിമുഖൻ മായകനും മിഥ്യയെന്നും സമനാഭിഭാഷണ നിരോധം അതിൽ ചിലവെല്ലാം സത്യമാണെന്നു് മനു ചിലവെല്ലാം മിഥ്യയാണെന്നും പറയുന്നതു് യുക്തമാണു്. മഹാകാശ യുദ്ധത്തിൽ അർജ്ജുനൻ സഹോദരന്മാരെയും ബന്ധുവിരന്ദരങ്ങളെയും കൊന്നതു് മിഥ്യയാകയാലും അർജ്ജുനന്റെ തോല്പിയാകുന്നതു് ശ്രീകൃഷ്ണൻ മോക്ഷഗീത പ്രവേശിച്ചതു് എങ്ങനേ മിഥ്യയാണെന്നായി. ശങ്കരാചാര്യർ നിർമ്മൂല ബ്രഹ്മമായ് വസ്തുപദേശിച്ചുവോ സതുണ്ഡാമയായ് വസ്തുപദേശിച്ചുവോ അദ്ദേഹവും നമ്മെപ്പോലെ സൃഷ്ടിയാണു് അദ്ദേഹത്തിൽ നിർമ്മൂല ബ്രഹ്മമെന്തിനായിരുന്നതു് അങ്ങനെയായിരുന്ന എന്തു് കേവലകാലാഭിപ്രായം പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അദ്ദേഹത്തി

ത് നായപ്പൊയെ അവയടുത്തുവരിക. പ്രായവും
വികാരവുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തിരിച്ചും സ്വർഗ്ഗത്തെ
നായ് കാണപ്പെട്ടില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹവും
സ്വർഗ്ഗത്തിലും തന്നെയും. മായകൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടി
പ്പെട്ടിരിക്കുമായും അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തെക്കുറിച്ച്
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശരിയാണോ? സൃഷ്ടിക്കുന്ന മിഥ്യയാ
തിരിക്കുമായും, ഈ സൃഷ്ടി സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞി
ട്ടുള്ളത് എങ്ങനെ ശരിയാകും. “ഈ സൃഷ്ടി നായകൻ
പ്രത്യക്ഷമാകും മറ്റൊന്നാണെന്നു അറിയുന്നതു മായ
കൊണ്ടാണു”, എന്നും മറ്റും നിർമ്മാണ ബ്രഹ്മമാണെന്നു
തിരിച്ചറിയ്ക്കു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അതു് ഒരിക്കലും സംഭ
വമല്ല. ഏതു്കൊണ്ടെന്നാൽ നിർമ്മാണ ബ്രഹ്മമെന്നു്
മറയ്ക്കുമായും അറിയിക്കുന്നമെന്നും അവർ നന്നാകുന്നതാ
ണെന്നു തന്നെയും ചിന്തയുണ്ടില്ല (ഭ. ഗീ:—5—1:15) അ
തിനാൽ നിർമ്മാണബ്രഹ്മം മനുഷ്യരെ അല്ലെങ്കിൽ ദൈ
വന്മാരെ അറിയിച്ചു എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. അയാൾ
യെന്നുമായ സൃഷ്ടിമിഥ്യയാണെന്നു അറിയു് മാത്രം
സംയമമായ സൃഷ്ടിക്കാണു്. സൃഷ്ടിമുഴുവൻ സന്നാതന
ബ്രഹ്മമാണെന്നു അറിയു് മിഥ്യയാതെ സൃഷ്ടിക്കാണു്.
അതിനാൽ ഇതു് തെറ്റു് ശരിയല്ല. ഈ സൃഷ്ടി മിഥ്യ
മല്ല. ലോകം ബ്രഹ്മമല്ല.

മനുഷ്യൻ ദൈവമായിത്തീരാൻ മാത്രമേ ദൈവ
ഭക്തനായിട്ടു് പുണ്യമായ് അറിയാൻ സാധിക്കയുള്ളു. മ
നുഷ്യൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനാൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പ
ുണ്യമെന്തറിയാൻ അവനു സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ മനു
ഷ്യൻ ദൈവമാണെന്നു ഐക്യമായിത്തീരുന്നതി

മു പൂർണ്ണമായറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വരുന്നത് ഒരു വലിയ കറവാണെന്നു കരുതി നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സത്യവും അസത്യവും കൂട്ടിക്കലർത്തി വേദാന്തശാസ്ത്രം നിർമ്മിച്ചു. അയങ്കാക്കും മൂലം സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യമുപേക്ഷിച്ചു പിശാച് ആ അയങ്കാക്കൊക്കുന്ന വിത്തു ചില മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽ മുളച്ചിട്ടു് മരവിച്ചു, അന്നു ഒരു വഴക്കുപൊലെയൊണ്, അല്ലെങ്കിൽ അതും മരവിച്ചൊണ്, എന്നും മറ്റും പറയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ നാണം ആശ്ചര്യപ്പെടാനുള്ളതു്.

മരവിച്ചതിന്റെ പ്രേരണയായല്ലാതെ മരവിച്ചശാസ്ത്രത്തോടുകൂടി ശരിയായിട്ടു പറയാൻ മനുഷ്യനു് സാധിക്കയില്ല. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും അവന്റെ പരിമിതമായ ധർമ്മിയിൽ എത്തുന്നിടത്തോളം മാത്രമേ അവനു് പറയാൻ സധിക്കുള്ളൂ. മനുഷ്യചക്ഷിതേക്കു വിത്തുള്ള ഒരു സംഗതിക്കു് എപ്പോഴും മനുഷ്യൻ മരവിച്ച ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതല്ലാതെ വരുമ്പോഴാണ് താരതമ്യത്തിനുള്ളായ് കാരണമെന്നു പറഞ്ഞു് അമ്പലത്തിൽ ചാക്കേണിവരുന്നത്. ഇപ്രകാരമാണ് മിന്നുമതാലാട്ടുന്മാർ വിവിതമാർഗ്ഗങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു് അവരവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സമാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ശങ്കരാചാര്യർ ബ്രഹ്മം നിർമ്മുണമാണെന്നു സത്യം കണ്ടു സമാപിച്ചു എന്നാൽ പരബ്രഹ്മം നിർമ്മുണമല്ല സമുണമാണെന്നു് കാമാന്തരാചാര്യർ പുനസമാപിച്ചു. നിർമ്മുണബ്രഹ്മമാണെന്നു് കൊളം അതില്ലെന്നു മകാറാളും വെച്ചിട്ടു് ഏകൈകീകരണ സമാപിക്കു

യോദ്ധാക്കളിനും തമ്മിലുള്ള സംഭവനഗരമെന്ന്? എല്ലാം
 ബ്രഹ്മമാണെന്ന് ഉപദേശം യുദ്ധികളും കൊണ്ടു പ്ര
 കീപാടിയിരുന്ന ഗതോദ്ധാത്താടേ അഭിപ്രായങ്ങളെ
 പാടെ ലംഘിച്ചു പരമാത്മാവും ജീവാത്മാവും വേറെ
 വെക്കുന്നതാണെന്നും മരണാനന്തര ഇന്ദ്രഗുഹ ഭക്തന്മാർ
 പരമാത്മാ (ഭവൈ) സന്നിധിയിൽ പരാനന്തര അന്തര
 വിഷക്കേന്ദ്രം മാധവമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചു. ഇവരാരോ
 മത്തരം അധമവരാരേ അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്ന
 നിന്ദവേണി മറ്റുള്ളവരോട് യുദ്ധികളെ പ്രത്യേകം എ
 ടത്തുപറഞ്ഞു അവ നെററാണെന്ന് കാട്ടുകാണുന്ന സഹി
 തം നെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാതെ അവരായും മനുഷ്യൻ
 ഭവൈതത്തിൽ നിന്ന് വിശിഷ്ടാഭവൈതത്തിലേക്കും വി
 ശിഷ്ടാഭവൈതത്തിൽ നിന്ന് അഭവൈതത്തിലേക്കും പ്ര
 വേശിക്കുന്നു, എന്ന് ഭക്തിത്തരം പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല.
 അപ്രകാരമവർ ഒരു ധാരണയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ
 പൂർവ്വീകന്മാരോടേ അഭിപ്രായങ്ങളു ലംഘിക്കയും അവ
 നെററാണെന്ന് പ്രത്യേകമെടുത്തുപറക്കയും ചെയ്യേണ്ട
 രീതിയായിരുന്നെല്ലോ; അതിനാൽ അവർ ഈ അഭി
 പ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണ്. ഇതു്
 ഇക്കാരണത്തേ ചില പച്ച വേരാനികൾ നിഷ്പക്ഷപാ
 തിയില്ലാത്തതുമൂലം 'തട്ടിവിട്ട' വാക്കുകാരായാണു്.
 പരബ്രഹ്മം നിർഗുണമാണെന്നും, പരബ്രഹ്മം ഒരിക്ക
 ലും നിർഗുണാവസ്ഥയിലിരുന്നിട്ടില്ലെന്നും, ബ്രഹ്മം സ
 ത്വത്തായ് തന്നെ സകല സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരക്ര
 മങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, മനുഷ്യൻ
 മായയിൽനിന്നു മൂക്കുന്നകുമ്പാൾ ബ്രഹ്മത്തിൽ ചെന്നു

ലയിക്കുന്നുവെന്നും അതല്ല മനുഷ്യാത്മാവ് മരിക്കുമ്പോൾ ബ്രഹ്മത്തിൽ ചെന്നു ലയിക്കുന്നില്ലെന്നും, മറ്റും പറയുന്ന വിദ്യാർത്ഥിപ്രായങ്ങൾ ഒന്നാണെന്നു പറയാൻനിങ്ങളിലാരുമെങ്കിലും ഇപ്പോൾ തയ്യാറാണോ? എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആലോചനാർത്ഥം എന്തിനായിട്ടല്ലെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം അജ്ഞാതമാണ്, നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശിക്കാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന മിടുവിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കവിൻ.

ഇപ്രകാരം ഹിന്ദുമതത്തിൽ ഓരോ കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ഭാരതജാതരുടെ മനസ്സിൽ അനുസരിച്ചു എഴുതി ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന സമസ്തവും അജ്ഞാതമായ പക്ഷാഭിപ്രായങ്ങളുള്ള ഇന്ത്യയിലെ പ്രൊക്കുവോ മലയാളം പ്രതിപാദകരുമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഹിന്ദുമതാനുസാരികളുടെ വിചാരശൂന്യമായ പ്രവൃത്തികളും, മോക്ഷം വ്യക്തമാണെന്നു പഠിക്കയും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ ആഭാസവൃത്തികളും ദൈവസഹായംപിള്ളകാർയ്യാക്കണമെന്നും തെളിവാത് വിവരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ എതിരാളികൾ മറുപടി പറയാൻ അശക്തരായ് ലയിച്ചുനിന്നിരുന്നു. ഒടുവിൽ രാജാപക്ഷം തീരാൽ ത്രിരാജാവും മൂന്നുരാജാക്കന്മാരും ആയിട്ടുണ്ടായിട്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഹാ! ഹാ! നീലകണ്ഠ മഹാജാവാ മുതൽ ചണ്ഡാലന്മാർവരെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആരാധിക്കുന്ന പ്രഭുവന്മാർ അപവാദമുണ്ടാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. പുതിയതായിട്ടുള്ള മഹാജാക്കന്മാർ തത്വചിന്തക

നാം കൈവെട്ടുന്നപക്ഷം സവിദ്യരായിട്ടിരുന്ന ക്രിമിനലുകളും പരാണങ്ങളും നീ കരളൻ ആക്കുകയാൽ പറപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ? രാജസഭയിലെ നായ രാജാക്കന്മാർ ഉപദേശങ്ങളെ തുണപ്രായമായിത്തീർത്ത ശ്രീരാമപാങ്ങളാണെന്നു, രാജാ ഭക്തകാളിയെന്നു, നിന്റെ ഈ വായമടക്കി നിന്റെ തുളിച്ചാട്ടവതിയാണെന്നു നിങ്ങളുടെ വേദം ഈ നാട്ടിൽ ഇനിമേൽ വ്യാപിക്കാതെ വിധം വേണ്ട ഏല്പാടും ചെയ്ത് നാട്ടിന് സമാധാനവും ഭക്തകാളി രാജാ നിന്ദാമന്ദഗദ്യവും ഉണ്ടാക്കാതെപക്ഷം ഞാനൊരു പ്രാമുഖ്യപ്പെണ്ണും എന്റെ കഴുത്തിൽ കിടക്കുന്ന ബ്രഹ്മസൂത്രം ബ്രഹ്മസൂത്രപ്പെണ്ണും വിചാരിച്ചുകൊള്ളുക, എന്ന് ഒരു പ്രാമുഖ്യപ്പെണ്ണായിത്തീർന്ന സത്യം ചെയ്തപറഞ്ഞിട്ട് കമ്പിതഗാത്രനായ് നീ പൊരിപാറുന്ന ചകോരനന്ദങ്ങളെ ഉരുട്ടി മിഴിച്ചുപെട്ടെന്ന് അവിടെ നിന്നുപാടി എഴിഞ്ഞു.

ഉടൻ ദേവസംഹാരംപിള്ളശാന്തത:ഭീതനായ്, തന്റെ സകല ചിന്തകളും സർവ്വകർമ്മങ്ങളും വെട്ടിത്തീർത്തു സമർപ്പിച്ചിട്ട്, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ആത്മപരമാർത്ഥനാശി നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ശരിയാക്കും”. പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കാതെപക്ഷം നിങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ കിടക്കുന്ന നെല്ല് എന്റെ അരിയിൽ കിടക്കുന്ന നെലിന്റേതുമാണെന്നു ഞാനും പറയുന്നു. ദുഷ്ടസംഹാരത്തിനു ദേവന്മാരെവെക്കുമെന്ന് നിങ്ങളുടെ പരാണങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട് അതു സത്യമല്ലെന്നിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സംഹാരത്തിന് ഇതാ സത്യദേവത അവതരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണൻ എന്തൊരു പെരു

ജനങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം പുഷ്പമാനിക്കുന്നുവോ അത്രമാത്രം നിന്ദ്യമാണ് തീരുന്നത് കാലം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. നിന്ദ്യരേക്കോണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് എത്രമേറെമുഖകാമമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവോ അതിൽ കൂടുതലായ ഉപദ്രവമുണ്ടെന്നുതന്നെ മറുവി ഇതാ-വന്നുപോകുന്നു. ബ്രാഹ്മണൻ എന്ന വ്യക്തി ഉപേക്ഷിച്ച് മതശൂന്യൻ എന്ന നിലയിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഭാരതീയരേക്കു സാധുജനവർഗ്ഗമായ് ഓരോരുത്തരും അലങ്കരിക്കും. (അമ്മാവൻറെ നേക്കേരിക്കിടത്ത്.) അമ്മാവൻ ഇന്നുമുണ്ട് ഈ ദൈകളി കോവിയിൽ പുരാമികൾക്കു നന്തോൻ പാടില്ല. സാത്തുകയാണെങ്കിൽ അത് മൈവരോപകാണെങ്കിൽ അതും. ഈ കോവിൽ കാലാനുരതിൽ മതസ്ഥ സ്മരണിന് അയോധ്യയായ വിധം നാമമാത്രമേ ശേഷിക്കും. എന്നിപ്രകാരം പ്രക്ഷോഭിതരായ അന്തരാമ്മാവിൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധരായിത്തീർന്നു വെച്ചു പ്രസാദത്താൽ പരാജയിതരായ വാക്കുകളു മറ്റും സങ്കോചം കൂടാതെ പുരോഹിതന്മാരെയും യന്ത്രജ്ഞന്മാരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൂട്ടിയിരുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടെയും അറിയിച്ചിട്ട് അന്നു തന്നെ ദേവസമാധാനപിള്ള പത്തനാപുരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ഭാഗ്യവേദിയിട്ട് (5) മേടക്കാട്ടിൽ മറ്റൊരു വനത്തിൽ ചെന്നു താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയവണ്ണം.

ദൈകളി കോവിയിൽ ബിംബപ്രതിഷ്ഠക്കുള്ള മറ്റൊരു മതമുണ്ടു. ദേവസമാധാനപിള്ള ഉത്സവത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാതെ വിട്ടുപോയതിൽ യന്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് പലപ്പോഴും സങ്കടമുണ്ടാകാതില്ല. ബ്രാഹ്മണന്മാരായിക്കൊണ്ടും നായർ പ്രമാണികൾക്കും വളരെ ആശ്ചര്യമുണ്ടാകുന്നതായ

ഈ വേദശാസ്ത്രപാരംഗതയും നട്ടാലും ശൈശ്വര്യപരമായ പൊന്നി മന്ത്രമുച്ചരിച്ചു ഷിംഷരകിന് ആവേശമുണ്ടാക്കുന്നു. വീണാപാണികളായ ഗായകന്മാരുടെ ഗാനവിശേഷങ്ങൾ കിതറത്തുരുളുകയും ചെയ്യുന്നു. പദ്യം ചരണം കർതം മുതലായവകൊണ്ട് മന്ത്രപൂർവ്വമായി ചിട്ടയുള്ളതുകൊണ്ടി കൊവിയിനകത്തു കർപ്പൂരപ്പുകകൊണ്ട് ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. മേകാളി തൂക്കിയുള്ള ദേവതകളുടെ ആവേശത്താൽ തുള്ളിത്തുടങ്ങിത്തുള്ള പൂജകളുടേയും യുവതികളുടേയും മുഖിൻ സമ്പ്രദായബഹുമാനം കാവിഹവയം മേക്കരിച്ചു പ്രകൃതം ചെയ്തു സന്തോഷിക്കുന്ന സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്കു കൈയും കണക്കുമില്ല. മേകാളി കീർത്തനം പാടുന്നതിന് പ്രത്യേകം കർമ്മമായിട്ടുള്ള ഗായകന്മാർ പുരുഷന്മാരും കൊവിയിൻറെ നടുയിലും അവരവരുടെ സ്വാമന്ത്ര്യാലുള്ള എത്രയും ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. കരകിട് തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ആടുകളുടേയും കൊഴികളുടേയും പ്രാണവേഗത്തോടുകൂടിയ നിലവിളികൊവിയിൻറെ പുറവശത്തുകെട്ടിത്തൂങ്ങി, അതോടുകൂടി പുരോഹിതന്മാരായ പൊന്നി കിളക്കരണിക്കൊണ്ട് ഷിംഷപ്രതിഷ്ഠ ഇതര നക്ഷത്രം പോകുന്നു എന്ന് മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ കേൾക്കാം അറപ്പുതരുന്നത് അതിഭയങ്കരമായ ഒരു നിലവിളി. അതിനൊത്തുതന്നെ കടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടക്കൂട്ടിലും തുടങ്ങി. ഇതെന്തൊക്കെല്ലാം, പുരോഹിതന്മാരും മറ്റും ബ്രാഹ്മണന്മാരും കാടി വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ മരുതക്കുളത്തുക്കൊണ്ടുവെച്ച് മകൾ മമർത്തിച്ച് മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായ്ക്കണ്ടു. ഇത അതാഗമസംഭവം മന്ത്രശാസ്ത്രശാലികളായ ബ്രാഹ്മണർക്കുപോലും മനസ്സാക്കു

മൃതരിൽ കാണുകയായിരുന്നു. വിംബപ്രതിഷ്ഠ തദ്യോ
 മം മാറ്റിവെച്ചിട്ട് കാണുവാനുടേ പുനഃക്രിയകൾ ഇര
 മൂത്തുതന്നിൽ കേൾക്കുകയായിരുന്നു.

തന്നാണവർ മഹാജാവിന്റെ കാലത്ത് പ്ര
 യാഗമന്ത്രി, രാജകുടുംബം രാജ്യം കൈമാറ്റമുണ്ടായ 'കാ
 ശ്വരൻമുഖം, ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇരു സമയത്തു പ
 രന്നാപേരും കോട്ടപണിമനോഹരണത്തിനായ് പരന്നാ
 പേരുന്നതായെ അനുസരിച്ചിരുന്നു. നട്ടാലും കൈമാറ്റം
 കിടന്നു മറ്റു ബ്രാഹ്മണരും, മതരംഗങ്ങളെ നന്നു സംഭവ
 വും വേദസംഹാരംപിള്ളയുടെ മതപരിവർത്തനവും, സാ
 മം അധികാരിയോടും മേലാധാരം, പരമിപ്പിടിയായ്
 അറിയിച്ചു.

വേദസംഹാരംപിള്ള ബ്രാഹ്മണരെയും വേദന്മാരേ
 യും അധികാരപിടിച്ചു എന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു
 എന്നുണ്ടല്ലോ ആ മതത്തിൽ ചേർന്നു ഉത്തരമിടുന്ന എ
 ന്നും, മറ്റൊരുവിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ മന്ത്രിക്ക്
 അതിന്റെകൊപവും പ്രതികാരം ഉണ്ടായി. ഇങ്ങ
 നെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാദർ
 ബുദ്ധി വർദ്ധനക്കുള്ള പുരസ്കാരമായി ഒരു പള്ളി
 പണിയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള ഭരണകർമ്മം വെട്ടി
 റിക്കുന്നതിനും, ആവശ്യമായി ചേരുന്ന കടത്തിക്കൊടു
 ച്ചാകുന്നതിനും, ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്ന അനുവാദം
 ചാർച്ചയുണ്ടെന്നെന്ന് വേദസംഹാരംപിള്ളക്ക് കൈപ്പ
 തയായിരുന്നു. എഴുത്തുകിട്ടിയ ഉടൻ വളരെ അടുത്തു
 കൂടി മാതൃസ്ഥലത്തേ ചെന്നുകൊണ്ട് "മഹാജാവി
 ന്റെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ പാത്രീകൃതനായ അദ്ദേ

യോ ബ്രഹ്മാൻ! അവിട്ടേന്തൽ നമസ്കാരം! ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാദർ ബ്രദാരി വടക്കൻകുളത്ത് ഒരു പള്ളി പണയ്ക്കുന്നത് പണിയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള മരങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു കൊടുത്തെയ്യുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന് അവിട്ടന്തേയ്യന്തായി അനുവാദം നന്നാൽ കരുണാനിധിയായ ദൈവം എന്നെന്നേക്കും അവിട്ടേന്താട്ട് കൃപയുള്ളവനായിരിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ മേലമ്പലം അടുത്തിരിക്കുന്ന കോപാസി പെട്ടെന്ന് ഉണർന്നു. മാതി എഴിച്ച് വേദസാരം അപിള്ളയുടെ അടുത്തുമെന്ന് ഓ! നീയെങ്കണ! ബ്രാഹ്മണന്മാരേയും വേദന്മാരേയും നീ നിന്ദിച്ചുവോ! പരമേശ്വര! പൊന്നത്തമ്പലം കാണുകയും, അവിട്ടേന്തേ പൂജനീയന്മാരായ ബ്രാഹ്മണന്മാരെ അനുഭവിക്കാൻ പറ്റിപ്പിടിക്കുകയാണോ. തോളിലിരുന്ന് ചെവികളിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമല്ലേ നീ കാണിക്കുന്നത്. ബ്രാഹ്മണരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം നീ എവിടേ നിന്നു സമ്പാദിച്ചു. ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ കൗരവി എന്ന് മോകത്തിൽ ആരും പറയുകയില്ല. നിനക്ക് ബ്രാഹ്മണരെ അധികമായി അറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം എങ്ങനെ സിദ്ധിച്ചു. നിന്നെ അധർമ്മത്തിലൂടെയും മറ്റും നശിപ്പിക്കുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്തവരായവരേയും ആദരവോടെയും അഭിമാനത്തോടെയും അഭിമാനത്തോടെയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തവരേയും ഇക്കാര്യം കഴിഞ്ഞതിൽ കൗരവന്മാരാണ്."

ഇപ്പോൾ മേലമ്പലം കോപാസിനോടു സിംഹം പോലെ ഗർജിച്ചു പാഞ്ഞുതുടങ്ങിയപ്പോൾ വേദസാരം

അപിള്ള കട്ടം മരുപ്പുറംത ശാന്തമാണ് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു. 'അപ്പുറം കുന്നിലുംഗവലക്കുവിട്ടു പറഞ്ഞു ഇപ്പോൾ സത്യവേദം സാരികളെ കൊല്ലുന്നതാണ് അപ്പുറംമരുപ്പുറത്തിൽ അവരിൽ ഭയമ്പന അൽ അവിട്ട നെ കയ്യിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്തിനാണിങ്ങനെ ഇപ്പോൾ അന്നു അപ്പുറം നിറയേറാം'.

മരുസരോയംപിള്ളയുടെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ മൂവാ കയ്യിത്തറന്നായ് മരുപ്പുറംപറയാൽ ഇ നിയാരെ മറികകത്തുകയറി കരകളായി.

അദ്ധ്യായം 3.

കാലാനുവാസം

മരുസരോയംപിള്ള മൂവാതക്കുറുപ്പുകാട്ടുകാളും സാധിക്കാത്തതിനാൽ വളരെ സങ്കടത്തോടുകൂടി അൻറ നാമസംസ്ഥലത്തുവെന്ന് മൂവാത്തക്കായ കൊപവും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുതന്നിട്ടു മരുപ്പുറംവിട്ടു അറിയിച്ചാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള കഷ്ടതകളും വിചാരിച്ചു പരമകാരുണികനായ മരുവത്തിന്റെ പാപമവിനങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചു ഇപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. യേശുവിനായ എന്റെ കർത്താവേ! എന്റെ മരുപ്പുറം! അങ്ങനെ കേൾക്കണം. പിശാചിന്റെ അടിമയായ് അനുമാനാവുന്നതായ് പ്രകാശിപ്പിക്കുമായ മരുപ്പുറത്തിന്നു എന്നു അവിട്ടൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു

കണ്ടിട്ടു. നിമിത്തമായ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചിക സ
 മീപവസ്തുക്കളെ ഏതുപ്രകാരം വലിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു്
 സമുദ്രത്തിലാക്കുന്നുവോ അതുപോലെ അങ്ങയുടെ സ്നേ
 ഹമാകുന്ന മറ്റേക്കു അവിടുത്തെ കരുണാശ്രിതനിധിയായ
 ഏതെങ്കിലുംതരത്തിൽ ഏതെന്നു അടപ്പിച്ചു. എന്റെ
 കഷ്ടകനായ യേശുവേ! മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ പിശാചിന്റെ
 അഭിമുഖത്തിൽ നിന്നു കണ്ടിക്കുന്നതിനായ് അങ്ങ് മനു
 ഷ്യനായ് അവതരിച്ചു. ശത്രുക്കളായ യുദ്ധോരുടെ അന്യോ
 യവിരുദ്ധരായ സ്വമനുഷ്യാ സമീകരിച്ചു. കർത്തൃത്വം കൈ
 ള്ളിയിച്ചു. ഭൂമിയിൽ കടന്നുവന്ന കഴുത്തുവെങ്ങോളം
 കൂടി കരിയിൽ തുങ്ങിമരിച്ചു. തിരുവെഴുത്തു കന്നം കൊ
 ന്നും കത്തിത്തുറന്നു. സ്നേഹം നിറഞ്ഞ തിരുവെഴുത്തു
 ത്തിൽ നിന്നു വീണു നിത്യ ജീവാതുക്കമാകുന്ന തിരുക്കൈ
 രത്തെ വലിച്ചു അല്പമൊരു ഭൂമി! നി ഏതു ഭാഗ്യവതി, ഓ
 ഏക കണ്ടിക്കാൻ സ്വയംബവിതായ്! നിൻ സ്നേഹസ്വ
 രൂപരേ, പാപികളുടെ കൈയിൽ ദിവാനിശം കണ്ണു
 നീർ ചൊരിഞ്ഞു മോനിയേ! ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അ
 യഥപ്രതികരണ മനുഷ്യരെ കണ്ടിക്കാൻ പിശാചിനോടു
 പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്റെ ഇടശ്ശേരിയേ! ഞാൻ ബലഹീനനും
 മഹാപാപിയുമായിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചവാതത്തിൽ വ
 ട്ടു തിരിയുന്ന കരിയിലുപോലെയും, അഗ്നിയിലിട്ട പഴ
 പോലെയും, സമയാനുമിനമായ് തുടിക്കുന്ന ഏന്റെ
 മനുഷ്യിന് മെയ്യും അങ്ങേ, ഞാൻ നിമിത്തം മനു യാ
 നൊരു ക്രിസ്താനികൾക്കും ഉപദ്രവമുണ്ടാകാതെ അവരെ
 കണ്ടിച്ചുകൊള്ളണമേ; സകലദൈവാരാധനക്കാരും അ
 മന്താനികളും, അവരുടെ സ്വതന്ത്രാവസ്ഥയിൽ പ്രവ

തിരിക്കുന്ന അവർക്കുള്ള മോചനവും കൈമാറണമെന്ന്
വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു."

ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലർ രാജസന്നിധിയിൽ വന്ന് ഗിരോത്തിൽ കൈവെച്ച കംബളം വിളിച്ചു് ഇപ്രകാരം ഉന്നയിച്ചു. 'മഹാരാജാവേ! അവിടുത്തെ ഭരണാധികാരിയിൽ പെട്ടു് ഈ മഹാരാജാവിൽ രാജകല്പനയെ ധിക്കരിച്ചവരും നമ്മുടെ മേൽനോക്കം നിന്നിട്ടവരും ജീവംനാശപ്പെട്ടിരിക്കുക എന്നുള്ളതു് പ്രാസരമായിരിക്കുമ്പോൾ നീലകണ്ഠൻ എങ്ങനെയെൻ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്ന്, നമ്മുടെ മേൽനോക്കയും ബ്രാഹ്മണരുടെയും സിംഹാധിപനായെത്തന്നെയും നിന്നിട്ടു്, അങ്ങനെയുള്ള ബ്രാഹ്മണസമൂഹത്തെ ചുമ്പിച്ചെടുത്തു് അങ്ങോട്ടു് ഉപയോജിക്കുമെന്നും, എല്ലാക്രിസ്തുനികളും ഒരു ചേർന്ന് ശുദ്ധമതാനുസാരികളാകട്ടെ ഇടിച്ചു നിൽക്കട്ടെ, രാജാവിനെയും നാടുവിട്ടോടിക്കുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് പ്രവർത്തനമായ് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു് അവിടുത്തെ ചോദ്യം തിന്നു് ഇനിയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് അങ്ങനെയുള്ള കഷ്ടതകളിലിരിക്കും. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഇന്ത്യൻ പ്രതീകാരം ചെയ്യാതെ പക്ഷം അങ്ങനെയൊരു കേസുവെക്കട്ടെ. അങ്ങനെയൊരു കേസുവെട്ടി നാടുവിട്ടു ചോദിക്കുന്നു. നീലകണ്ഠനും അവരോടുചേർന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളും, പുരോഹിതരികളും വേദപുരാണനിരോധങ്ങളിൽ അനങ്ങരുത് വിശ്വാസവും നശിപ്പിച്ചു്, ശുദ്ധമതാനുസാരികളായെത്തന്നെ അവരുടെ ആരാധനയെ ഉമാക്കി. അവരുടെ നവീനമതത്തെ നാശമാക്കു് വ്യാ

പിപ്പിച്ച്, രാജ്യത്തിന് പൊതുവേ നശിക്കുന്ന വിഷമുണ്ടാകും ഇത് ശ്രീപത്മനാഭനാഭനെ സങ്കുറിക്കും.

ഇപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചിട്ട് ഉടൻ തന്നെ അവിടെ വിട്ടുപോയി. ബ്രാഹ്മണക്കേന്ദ്രമായ മഹാരാജാവ് ചിന്താമഗ്നനായ് കരച്ചുനേരമിടുന്നു. പിന്നീട് രാമസ്തൻജെയുടെ വരുത്തി സന്തതികളെല്ലാം ചൊരിച്ചിരുന്നു. ലാണകൃണയം വിജയകരമായ് കേകകാശ്തം ചെയ്തിരുന്ന മഹാരാജാവിന് ഇവ വരുത്താനും കെട്ടുപ്പൊരും ആശ്ചര്യമുണ്ടായത്. ആദ്യൻ നിലകണ്ടുന്ന ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇവിടെക്കൊണ്ടു വരണമെന്നു കല്പിച്ച് ഏതാനും ദിവസം പത്തനാപുരം വരെ അയച്ചു. മറ്റൊരു പത്തനാപുരത്തു വന്ന് രാജാസംഹാരംപിള്ളയോടു കല്പനയറിയിച്ചു. മഹാരാജാവ് തന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ആനന്ദമേറേയും ഇന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിട്ട് വിവരം ഉൾക്കൊള്ളിയിൽ അറിയിച്ചിരുന്ന വിവരസമയം അറിയിക്കാനായ് ദേവസംഹാരംപിള്ള ഒരു ഭൂതപുരം അവിടെയയച്ചു.

രാജഭരണവും മിത്രവസരനായ ദേവസംഹാരകൻ ഭൂതപുരൻ ആഗമനോദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കിട്ട് ഉടൻ തന്നെ പത്തനാപുരത്തു ചെന്നു, രാജഭൂതപുരനോടു സമാധാനം പറഞ്ഞ് തടയ്ക്കു നിരുന്നിട്ട്, ദേവസംഹാരംപിള്ളയെ പത്തനാപുരത്തിന് സമീപം താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാദർ ബർറേറ്റസി (R. F. Barretres S. J.) ന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. ആവശ്യമെങ്കിൽ ദേവസംഹാരംപിള്ളയ്ക്ക് പാപസങ്കീർത്തനം (കർമ്മസംഹാരം) മുതലായ പ്രാർത്ഥനകൾ കൊടുത്തു ഇപ്പോൾ ഉപദേശിച്ചു.

“പ്രിയമകരേണി! ലോകത്തെ നേർപ്പെടുത്തുന്നവരായ
 ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരായും
 ലൗകികസുഖങ്ങളിൽ നിന്നിടിച്ചെടുത്തവരും. ഇവ നശിച്ചുപോയ
 ലോകം മനുഷ്യരെ അധർമ്മത്തിലേക്ക് എല്ലാമുപോഴും
 ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാലും, സത്യവിശ്വാസസ്ഥിരമായ ആത്മാവ് ലോകത്തെ നി
 ള്ളുക്കാനും കീഴടക്കുന്നു. ഇവ ലോകത്തിലെ സകല മ
 ഹിമകളും ധനധാന്യചികളും സകല കലാശാസ്ത്രങ്ങളും,
 അധികാരശക്തികളും ത്രാസിന്റെ ഒരു തട്ടിലും മനുഷ്യ
 ന്റെ ആത്മാവിന്റെ മറ്റൊരു തട്ടിലും വെച്ചു തൂക്കിയത്
 ആത്മാവിരിക്കുന്ന തട്ടിനെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു പരിച്ഛി
 ന്നതിനുപോലും മറ്റൊരു തട്ടിന് മേൽക്കിടയ്ക്കാകുന്നതല്ല.
 ലോകം മുഴുവനും സ്വപ്നമാക്കി കാണാതിരിക്കുന്നത്
 രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന ചക്രവർത്തിക്ക്, തന്റെ ആത്മാവിന്റെ
 ലോകം സ്വപ്നമാക്കി താൻ ചിന്തിക്കുന്ന ചക്രവർത്തി
 യായ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി അറി
 യാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ലോകം നശി
 ക്കാണെന്നും താൻ മരിച്ചുപോകുന്നവനാണെന്നും ഉള്ള
 വേദധർമ്മം ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിട്ടു. പ്രിയമകരേണി! അധർമ്മവൃ
 ത്തങ്ങളുപോലുള്ളവയിൽ ജന്മം പ്രാപിക്കുന്നതു തന്നെയാണു്
 സാക്ഷാൽ ജീവിതവിജയം; അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാവു ത
 ന്നതാണു് ലോകത്തെ അഭ്യർത്ഥിച്ച് കീഴടക്കി ഭരിക്കു
 ന്നതു്. അധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജന്മം പ്രാപിച്ചു നില്ക്കു
 ന്നയാരുടെ മുമ്പാകെ ലോകം മുഴുവൻ സ്വപ്നമാക്കി
 കാണാൻ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു, അതുതന്നെയാണു് ശിക്ഷ
 മതം. സത്യവിശ്വാസമുള്ള അധർമ്മവൃതായ് പോരാടി അ
 ത്യധികമായ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചു. സർവ്വ ലൗകിക

സമുദായം സ്ഥാനമാനങ്ങളും നിസ്സംശയം വിചാരിച്ച് സകല സർവ്വങ്ങളുടെയും അധീനമായി, ദൈവത്തിന്റെ മകളായ സത്യവിശ്വാസ സംരക്ഷണാർത്ഥം സ്വയംബദ്ധിയായതിന് അസംഖ്യം വേദസാക്ഷികൾ ഇന്നും തിരുസ്തലിൽ ശോഭിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ സെബസ്ത്യാനോസ് കൈസാഷിയുടെ ചരിത്രം ഇതിനൊരു ഉദാഹരണം പറയാൻ കഴിയുകയുണ്ട്.

വി: സെബസ്ത്യാൻ പ്രാൻസിസ് 'നർമോനോ, പട്ടണത്തിൽ ജാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ഇററമിയിൽ 'മിഖാൻ, പട്ടണവാസികളായിരുന്നു. യൂലാപെരിശിയനത്തിൽ അന്ന് കാക്കുതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ത്രി ശതകൃഷ്ണവിനുവേണ്ടി പാതപിഡകൾ അനുഭവിക്കുന്ന കൈസാഷികളെ തുണക്കുന്നതിനായ് വി: സെബസ്ത്യാനോസ് പണ്യവാളൻ പരത്തോളിൽ അയ്യെസിച്ച് റോമിൽ പോയി. ക്രിസ്തുമദ്ധ്യം 283-ൽ കമീഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ആധിപത്യത്തിൽ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു. വി: സെബസ്ത്യാന്റെ വിപ്ലവകരമായ അസാമാന്യ ജ്യാമിസമർപ്പവും മറ്റ് ആത്മീയപ്പെട്ട് രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലും അതിനുമുമ്പും സത്യവേദത്തിൽ ചേരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ റോമിലെ ചക്രവർത്തിമാർ നിഷേധണമായ് ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നു. സാധാരണയായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൂട്ടമായ് പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് ക്രമക്കേടുകളിൽ അയ്യെ ഓന്നോരോ തീർവയ്ക്ക് നശിപ്പിക്കുകയും കാലം വെമ്പിച്ച് അനിക സമങ്ങളിലിട്ടു കൊല്ലുക, ശരീരത്തിൽ പഴുത്തുണിപ്പുറി ഏറ്റു ചെിച്ച് തീ

കണ്ണ, നീക്കംസ്സാത്തു എന്ന അധികാരിയുടെ മാർഗ്ഗം, സോമൻ, എന്ന കാവ്യനാരി, വി: സെബസ്ത്യാന്റെ കാൽപ്പാക്കുകളിൽ കാട്ടിവന്ന് മുട്ടുകയറി. ഉടൻ വിശുദ്ധൻ നാക്കിൽ കയറുകയും വരെയുകയും തൽക്ഷണം അവളുടെ നാക്കിന്റെ മേൽത്തൊട്ടി നിർമ്മാണം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവളുടെ മനോവാക്യം നീക്കംസ്സാത്തുവും, മേക്കംസ്, സ്റ്റേബിൾസ് എന്നിവരുടെ അല്പനമ്മമാരും കാരാഗൃഹം വിട്ടുപോകുന്നതായ ത്രാസിയുടെയും വേറെ പതിനാറു വിശ്വാസാർത്ഥക്കാരും മാനസം കൈപ്പെട്ട പ്രസംഗമേയ്യ സത്യവേദം അവലംബിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ റോമിലെ ഒരു നാട്ടുവാഴ്ചയിൽ ഇരുന്ന 'ക്രൊമാസ്' യൂസ് എന്ന പേരും വി: സെബസ്ത്യാന്റെ പ്രസംഗംകേട്ട് സത്യവേദം അവലംബിച്ച് തന്നെ നസ്സാനാ കൈക്കൊള്ളുകയും വിശുദ്ധന്റെ അത്ഭുതത്താൽ ഏറിയ കാലമായതെന്നു ചീന്തിപ്പിച്ചിരുന്ന വാതരോഗത്തിൽനിന്നു കൈപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഏ. വൃഥ.ൻ മിത്തോക്രസിയാൻ എന്ന കാരാവ് ഇമ്മീരിയോ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ച് കരീന്തസ് മഹാവർത്തിയെക്കൊല്ലുകയും അടുത്തയാണ്ടിൽ, മാർസിമീയാനോ, എന്നയാളെ സാമ്രാജ്യഭരണത്തിൽ കൂട്ടുകാനായ് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ മാർക്കല്ലസ് ക്രൂരകര തന്നെ അധികാരികളും സാധാരണ ജനങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളെ വളരെ ഞെരുക്കിയിരുന്നു. റോമിലെ പുതിയ മഹാവർത്തിയായ ഹിയാ മേക്സിയാൻ വി: സെബസ്ത്യാന്റെ ധീരതയും തുറന്നൊഴുപ്പും ബ്രഹ്മിസമര ശബ്ദവും കേട്ട് അദ്ദേഹത്തെ കരളാൽ പട്ടാളത്തിനപ്പുറം

നാലകനായ് നിൽക്കി. വിശുദ്ധൻ ക്രിസ്തുനാണെന്ന് ചക്രവർത്തി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പൂർവ്വദേശസഞ്ചാരിയായി ചെല്ലപ്പെട്ടിരുന്ന ഭരതസമരത്തിൽ അദ്ദേഹ സഹകാരിയായ മാർക്കസിമിയോസോ ചക്രവർത്തിയും വിദേശസഞ്ചാരിയായ വളരെ ചെറുമാനും ഒരു സ്ത്രീയെയും ചെന്നുവന്നു. അക്കാലത്തു തിരുത്തലുണ്ടായിരുന്ന, കാര്യസ്ഥാപ്പാപ്പാ, വിദേശസഞ്ചാരിയായിട്ടുള്ള ചക്രവർത്തി, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ കർമ്മകാര്യങ്ങളും ദോഷപരിധിയിൽ തന്നെ വന്നിരുന്നതെന്നും, പട്ടണത്തിൽ പുറമേയുള്ള സ്ഥലത്തിൽ പോയി താമസിക്കുകയെന്നും കല്പിച്ച് ധാരാളം പണം കൊടുത്തു. ഭക്തന്റെ അതി കഠോരമായ വേദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പ്രസ്തുതാപ്പാപ്പായും മറ്റ് ഏതെങ്കിലും വിശ്വാസികളും ക്രമീകരണത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തു. ഉത്തരത്തിൽ കല്പിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നു. വിദേശസഞ്ചാരിയുടെ സദാചാരങ്ങളിലും അത്ഭുതങ്ങളും മാനസാന്തരപ്പെട്ട് സത്യവേദം സ്വീകരിച്ചു അന്നേകാലത്തെ കർമ്മങ്ങളിൽ ചേർന്നു പ്രാപിച്ചു. കേവലം എങ്ങനെയോ വിദേശസഞ്ചാരിയും ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്ന് ദൈവം അറിയാൻ ചക്രവർത്തി അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തു വിളിച്ച് സിംഹം പോലെ ശക്തിപ്പെട്ടു വിശുദ്ധന്റെ സത്യവിശ്വാസത്തെ നൽകുകയായ് ഗണിച്ചു വളരെ ശാസിച്ചു.

ഇതേ സംഭവം നമുക്ക് അധിക ദിവസം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന എന്നറിഞ്ഞു വിശുദ്ധനെ ഏതാനും എങ്കിലും കൊല്ലങ്ങളെന്നു തീർപ്പുണ്ടായി. അതിന് മുമ്പെങ്കിലും

നിന്ദിക്കാതെ വിജ്ഞാപിക്കുക വിളിച്ചു. "ഏല്പാട ചെട്ടു. വിജ്ഞാപന പട്ടമക്കത്തിൽ കെട്ടി വെച്ചു" മൗസ്സമാനത്തുളിൽ അഞ്ചുപ്പതു "അ"ം മുഴുവൻ നിറച്ചു. അസുഹൃതരായ പ്രാണവദനകൊണ്ടും മുറിവുകളിൽ കൂടി കണക്കിലെടുക്കും ശുദ്ധമൗസ്സം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിനാലും വിജ്ഞാപനക്കാരാലുണ്ടായപ്പോൾ കൂടിയിൽ വീണു. ഇങ്ങനെ "അ"ം മുഴുവൻ മരിച്ചു പോയതും വിചാരിച്ചു" തിരുമുഖിയേറ്റ അവിടത്തുണ്ടായ ഇടം വെച്ചു വീണ്ടും രാജസന്നിധിയിൽ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ കാസ്തൂരിസ് എന്ന മേൽസാക്ഷിയുടെ പ്രിയപണിയായ "ജ്ഞാപന" എന്ന പട്ടവതി വി: സേവയസ്സാൻറെ പ്രേതത്തെ അക്കണത്തിൽ അയന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചരകം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കണ്ടു അവളുടെ ഗുഹത്തിൽ കൈയെപ്പണ ചികിത്സിച്ചു മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വന്ധ്യക്കളും സ്നേഹിതന്മാരും മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളും വിവരമറിഞ്ഞു ഇന്ന് ദോമിൽ താമസിക്കേണ്ടതെന്ന് നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ അതിന് വഴിപ്പെട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവക്കുടലിൽ വെച്ച മിശിഖാശവേദത്തിലുണ്ടായ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതെ അനുമാനിച്ചിരുന്ന ഇവർക്കുമിടയിൽ ദിയാകീട്ട് സിയാൽ ചക്രവർത്തി അംഗം കൈയെപ്പണയ്ക്കുവാൻ കൈയെപ്പണയ്ക്കൽ നിന്നു ഇറങ്ങി വന്നതും മറ്റും കൊവണിയുടെ സമീപം മെല്ലെ നിന്നു കൊണ്ടു, ക്രിസ്ത്യാനികളെ അനീതിയായ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെയും അർത്ഥമായ് കൊല്ലുന്നതിനെയും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ ശാസിച്ചു. മരിച്ചുപോയി എന്നു ചക്രവർത്തി സൂക്ഷ്മമായ് അറിഞ്ഞിരുന്ന വി: സേവ

സ്കാണ അഭിമുഖനായി ഒരിക്കലും ഇര കടവാക്കി ശാസന ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തന്നെ ഇതികർമ്മവ്യമുഖനായ സ്കാണിപ്പു നിന്നുപോയി. കാൽക്കോലമുഖനായതിൽ പിന്നീട് വിശ്വരൂപനെ ആ സ്ഥലത്തുവെച്ചു കൊണ്ടു അഭിമുഖം കൊല്ലുന്നതിന് ഭരണാഭാഗ്യം എപ്പോഴും ഉണ്ടായി. അപ്രകാരം അതിനിശ്ചിതം അഭിമുഖം തോഴിയും ഗതപ്രാണനായ വിശ്വരൂപന്റെ തിരുമുഖത്തെ ഒരു അശ്വരൂപമായ കഴിയിൽ എറിഞ്ഞു. അന്നേദിവസം രാത്രി വി. കക്കുസാക്ഷി 'മുസിന്' എന്ന പുണ്യവതിക്ക് ജനനമായി അൻപ്രകാരം ഇന്ന സ്ഥലത്തു കിടക്കുന്നവനും അതിനെ എടുത്തു ശുദ്ധിയെത്തു് ഇന്ന സ്ഥലത്തു സംസ്കരിക്കണമെന്നും അറിയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് പ്രസ്തുതപുണ്യവതി കല്ലിസ്തൂണിന്റെ പ്രതാപതത്തിന്റെ പ്രഭാവം പാലത്തിലുള്ള പ്രേതകല്ലിൽ സംസ്കരിച്ചു.

ഇപ്രകാരം ഇരശാമിശിമായുവേണ്ടി സ്വയം ബലിതായത്തിന് ലക്ഷോപലക്ഷം വെണ്മ അകളുടെ പരിപാണനമായ കക്കുതിന്റെ പരിമളമാണ് ഇന്നും സമൃത്തിത്തൃപ്തിയിൽ ഭാഗ്യഭാഗ്യങ്ങളായും ആത്മാവിനെ സുതന്ത്രപരിപൂർണ്ണമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പ്രിയമകനേ! അതനുസരിച്ച് സ്ഥലത്തു പാലം നശിപ്പിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള സേനയെ സംയുക്തമായ ഭരണാഭാഗ്യം പലതരത്തിലായി തായ കക്കുവ് സിന്ധു തമിഴാകട്ടെ! പലതരത്തിൽ ഭരണാഭാഗ്യം സുതന്ത്രം ഭരണാഭാഗ്യം ഇതാണെന്നു വെച്ച് സമാധാനമുണ്ടാകട്ടെ.,,

എന്നിപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു അന്തരിച്ചു.

പിന്നീട് ഡിഡനായ് ദേവസഹായംപിള്ളയെ
 കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അന്തരംഭൂമി അയച്ചു. അവർ അ-
 ദ്രേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗാലങ്കാരങ്ങളെല്ലാം തന്റെ സ-
 ധനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. കററക്കാരെപ്പോലെ
 കാണ്ഡത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ബന്ധുവിനെ
 അഭിമാനം ഉദ്യോഗസ്ഥനായി പലതും വഴിക്കൊണ്ട്
 സമ്പ്രദായത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് പലവിധത്തിലും
 ഉപേക്ഷിച്ചുനോക്കി. അന്തരം ദേവസഹായംപി-
 ഛയെ സമ്പ്രദായത്തെ വൃത്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന്
 അദ്ദേഹം പട്ടാപ്പുറങ്ങളായിരുന്നു. ഭട്ടാരി ബന്ധ-
 ത്വത്തിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തുവന്നു.
 “ഓ! നീലകണ്ഠ! നീ ഉയർന്ന കടംബത്തിൽ ഇനിപ്പു-
 ള്ളതൊക്കെയും വിഹരിച്ചു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗവും വഹിച്ചു
 ഇപ്പോൾ നീലകണ്ഠത്തിൽ ചേർന്നു വിധി അപമാ-
 നം അനുഭവിക്കുന്നതു യോഗ്യമാണോ? നമ്മുടെ പുവി-
 ന്നാർ ആരാധിച്ചിരുന്ന ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കയും കാ-
 കച്ചന അനുസരിക്കയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ജാതിയിൽ
 നിന്നു വ്യത്യാസവും മറ്റു മറ്റുമെങ്കിലും നിനക്കു ഇനിയും
 ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ”. എന്നു ചൊല്ലി.

ഇതിനുശേഷം ദേവസഹായംപിള്ള “സർവ്വമൊ-
 കത്തെയും സ്വീകരിച്ചു കെട്ടിപ്പുറം അയച്ചു വിചാരിക്കുന്ന
 കണ്ഠത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതിന് ശക്തിയുള്ള പരമ-
 ത്വത്തിനെ അറിഞ്ഞു ആരാധിച്ചു അവിടുത്തെ മഹാന
 ശിഷ്യനായ് ജീവിതായാസത്തിൽ വിജയം നേ-
 ന്ന ഏതൊരു സ്വർഗ്ഗസംഭാഷ്യത്തിൽ അനുഗ്രഹം

മഹിമയെക്കണ്ടിത്തരളോ. വലിയൊരു മനുഷ്യകുടുംബം അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മഹാ മത് പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്ത്—പതിവുതന്നെ അപമാനിച്ചു—നാട്ടുതടിച്ചു നട്ടെന്നു തിരിച്ചറിയത്തക്ക അവരുടെ കിങ്കരന്മാരായും, സേവിച്ചു പിശാചിന്റെ അടിമയായ നരകപാതാളത്തിൽ നിത്യതരുന്ന അനുഭവിക്കുന്നവനാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഉയന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചു് ധാരാളമായൊരു വളർച്ച, അധികാരമേറിയതുള്ള ഉദ്യോഗവും ലഭിച്ചു്, ലോകമാനുന്നതായ് ജീവിച്ചു ചെന്നു, ഭക്തിയിൽ അവന്റെ ആത്മാവിൽ സർഗ്ഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നതിൽ അവരെത്തക്ക പ്രയോജനമെന്നാണു്? അതിനാൽ മലങ്കാ കത്തോലിക്കാക്കന്മാരിൽ നിന്നു ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതകളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായ് വന്നു ധം നിങ്ങളുടെ സ്നേഹമുതലിക്കു് അഹന്നാരിക്കുടും ആലയിക്കുന്നതല്ല. സത്യമന്തരിതവേണി ജീവനെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായ് വരുമെന്നിൽ പരമലോകജ്ഞാവിൽ നിന്നു് താൻ സകല മഹിമകളും അനുഭവിക്കും. 12 എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇവയെല്ലാം കേട്ടു നിന്നിരുന്നു ‘അധികാരികൾ’ ഭാജസന്നിധിയിൽ വന്നു്, “നീലക്കണ്ഠനെ സമാധാനപൂർവ്വം ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാപമേരിച്ചിട്ടും അവരായ്ക്കും അനുസരിക്കാതെ തുറന്നുപോയ അനുജം നന്ദ സാമിക്കന്നു” എന്നു് ആകൃഷ്ടരായിട്ടു. ഉൾക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ വിമർശനമുണ്ടു് കാക്കിത്തോളത്തിൽ പാർപ്പിക്കാത്തതായിട്ടു. അപ്രകാരം വളരെ നിസ്സാരത വിധത്തിൽ ദൈവപരിവേഷമുണ്ടായിട്ടു് അതുകൊണ്ടു് വിമർശനം

നിന്നു ഉൾപ്പെട്ട മിഥിയായുടെ പാപാഭവിതയുടെ അന്തസ്സകീഴ് മിഥിയാ പ്രായ്ചിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കു പരിവർത്തിതനും. ഒരു മിഥിയാ ഹർതാവിനെ സ്മരിച്ചു ഏറ്റവും വണക്കത്തോടുകൂടി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. “ഹാ! ഏന്റേ കർത്താവേ! നിസ്തീമമായ അങ്ങയുടെ സ്നേഹപാപവാതയിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്ന ഈ നിസ്സാരജീവിതേ അവിടുന്ന് അറിയുന്നുണ്ടോ; നിത്യനാശത്തെ നിഷ്ഠയാസം സ്വായത്തരാക്കുന്ന അനേകം ജനക്കളിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലൊക്കെ സർവ്വശക്തനായ ഇടശ്ശാദായ! മനുഷ്യരുടെ അവലംബം നല്ലവണ്ണമറിഞ്ഞു അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായ് ശാസ്ത്രതത്ത്വമലയിൽ കലരിൽ തുങ്ങിയിട്ടു പരമകർത്താവേ! അവിടുത്തെ അനന്തനായ അത്മം ഈ മനുഷ്യകീടം എങ്ങനെ പാത്രമായി. വസന്തകാലത്തിലെ നിർമ്മലമായ പ്രഭാതത്തിൽ മനുജനെന്നാലോരോളിതമാകു പനിനീർ പുഷ്പാലോലം നിഷ്പന്നധരം ഏതൊക്കെ ഉദയമായ ഒരു ഏതം ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചു, അതിന്നു ഞാൻ അവിടുത്തെ ഇപ്പോഴുള്ളിൽ നൽകിയിട്ടു. പരിപാവനമായ കാന്താരൈശ്വര്യത്തിൽ നിർമ്മിച്ച പ്രവഹിക്കുന്ന തടിനിയിലെ നിർമ്മലജലത്തിൽ തുല്യമായ വാക്കുകൾ കൊണ്ടു ഞാൻ അങ്ങയെ സ്മരിക്കും. എന്നാലും ഏന്റേ പ്രത്യുപകാരം അങ്ങമാറ്റമേ ഏകകയ്ക്കു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേ തുക്കങ്ങളിൽ താലോലി സുഖതരമായിട്ടു സർവ്വശക്തിസമൃദ്ധിയായ് പരിവർത്തിച്ചു. ഇപ്പോഴായ് അവിടുത്തെ മുഖമലയിൽ കളിയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുഞ്ചിരിപ്പതുമ ഏന്റേ ഏതൊക്കെ സ്മരണ ഇല്ലാതെയാക്കും. മാനുഷവർണ്ണനാടകവിൽ

ചിന്തയും അറിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. മരണവേളയിലും അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുന്ന മനുഷ്യന്മാരായും തന്നെ ഉണ്ടാകുമെന്നും മനുഷ്യൻ സ്വയം അറിഞ്ഞു. വിവേകശക്തിയും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അവയെ ദൈവത്തോളം മെച്ചപ്പെട്ടതാക്കുവാൻ ചോദിക്കുന്നതിനായി, ഈ പാപികളെ അറിയാനായ് അവിടുത്തെ മനുഷ്യനായവനെച്ചിട്ടു. ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ഇതുതന്നെ ഉത്തരമാണ് സർവ്വതരം അന്നു അത് കണ്ടറിഞ്ഞു. ഒറ്റ വാക്കുകൊണ്ടുമാത്രം ചോദിക്കുവാൻ കഴിയായ ശിക്ഷയോ നടത്താൻ ശക്തിയുള്ള എന്റെ കർത്താവേ! അവിടുന്ന് എന്തിനെ മനുഷ്യനായ് ജനിച്ചു. സർവ്വശക്തികൾക്കുമാധാരമായ നിന്റെ വാക്കുപ്രകാരം മാത്രം മതിയെന്നായിരുന്നു. പിശാചിന്റെ അഭിമതത്തിൽ നിന്നും അങ്ങനെയ്തോടൊന്നും ചരിക്കാൻ പഠിക്കുന്ന എന്തിനാണു നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നിന്നു നീ മരണവേളയിൽ അനുഭവിച്ചത്. ഓ! എന്റെ ചോന്നിയിൽ പാപകർത്താവേ! മനുഷ്യരാകട്ടെ അങ്ങനെയല്ലാത്ത മേന്മയുണ്ടല്ലോ ഇതിനെപ്പോലും കാണണം. മോക്ഷം ഏതുവിധം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുമെന്നും, അതിനെ ആ വിധത്തിൽ പരിപാലിക്കേണ്ടതെന്നു എന്നും അവിടുത്തെ അറിവുവെക്കുവാനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു മനുഷ്യരെ അറിയാൻ മനുഷ്യനായ് ജനിച്ചു, മനുഷ്യരെപ്പോലെ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചു കഴിയിൽ തുളിക്കിട്ടു. കള്ളന്മാരെപ്പോലെ അങ്ങയെ അടിച്ചു. ഭ്രാന്തനാണെന്നു പറഞ്ഞ് മെല്ലെ കാറ്റിന്റെ പിന്നാലെ അന്ധനായിപ്പോയി കഷ്ടതകൾക്കൊരു പരിഹാസപൂർവ്വം നടത്തിച്ചു. എങ്കിലും അത് മോ

ഇരു അമ്പലക്കുളത്തിൽ നാട്ടിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും
 കെപുക്കുളം കവാടങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നാട്ടി-
 ലുള്ള കാട്ടുനായന്മാർ സർവ്വാധികാരസ്ഥരായ 'അധികാ-
 റികൾ'യോടു ചേർന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളെ മാരപ്പെടുത്തിയും ഉ-
 പേരിട്ടിട്ടും ക്രിസ്തുമതം വിതവിട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ഥിരവിധിയാ-
 ങ്കികളായ പിഷർ നാട്ടുവിളക്കുപോയി. നെറുപിഷർ അ-
 മരാരാജാസമന്തനായി. ഇതു് വൈസരോഷപിള്ളയ്ക്ക്
 കൈവിയത്തിലും സമരിയൻ പാതിയായ സങ്കടകാരണ-
 മത്ഭവീനും. അൻ കേന്ദ്രൻ ന് നിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക്
 പൊതുവേ ഇരവിധത്തിലുള്ള ഉപേക്ഷാധാര നേരിടുന്ന
 ജ്ഞാപ്രദന വിധാരിച്ച് തന്നതാൻ അധികാരപിള്ളയും
 അവരുടെ കഠോരവേദങ്ങളിൽ സമരപിള്ളയും, പിഷർപി-
 റൻറ പരിഷക്കളിൽനിന്നും വിശ്വാസികളെ കണ്ടിരുന്ന
 കിൽ അൻറ ജീവനോടൊപ്പം ബലിയായ് അപ്പിരിച്ച പ-
 രമോന്നിയിടായ കർമ്മവിനെ സഭാ സ്തുതിയും, മറ്റൊ-
 രുവിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കേ-
 റിവസം മാതൃകയാർ കാകാഗ്രഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്
 കൈകളുണ്ടായ അരിയിട്ടു. ഇതു് കേട്ടപ്പോൾ വൈസ-
 രോഷപിള്ള സ്നേഹപൂർവ്വം ഭരണാകാട്ട് ഇപ്രകാരം പ-
 രമയ്ക്കു "മേലോന്നിന സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. ഇതു് അൻ
 വളരേക്കാലം കൊണ്ടു് മെത്രാമിയിക്കുന്നു. അതിന്നി-
 പ്പോൾ മേലോന്നിനോടൊന്നായതിൽ വളരെ സന്തോഷി-
 കുന്നു. അന്നുവിശ്വാസത്തോട് വികിന്നമായ അസത്യമ-
 ത വിശ്വാസത്തോടു മൂലപ്പെട്ടു വരുത്തി സത്യമാണ്
 അതിൽ കൃതനിശ്ചയമായ മേലോന്നിൻ ധർമ്മത്തി ഇന്ന-
 നിന്നുണ്ടെന്നു് നിങ്ങളിലെപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴാ മേല-

സേവനമാരാണ് അതിനാൽ രാജകുടുംബ നിറവേറുന്നതിൽ താമസിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന അനുചക്ഷിതനും,

രാജകുടുംബ അറിയിച്ചിട്ട് മന്ത്രി പോയതിൽ പിന്നീട് വേദസന്ധ്യയായിപ്പിള്ള മുട്ടുകാറി വൈഭവത്തോടു ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു “എന്തൊ കർത്താവേ! ഇവിടെയുള്ള എത്രയോ ലഭ്യോപലബ്ധം ജനങ്ങൾ നേകത്തിൽ നിത്യമായ് ഓർക്കുന്നതിന് കരുണിയിരിക്കുന്നു. അവരുടേ കൂട്ടത്തിൽ ഭവന്നാത് നേകവാതിലിലിരിക്കുന്ന എഴുന്ന പലാനന്ദനന്മാരായ് അവിടുത്തെ ദാസ്യപ്രഭാവം കാക്കിക്കിട്ടിട്ടു. കർത്താവേ! അവിടുത്തെ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളോടൊക്കെയും തിരുമനസ്സിൽനിന്നും അമൃതപ്രഭം പല അളവു നൽകപ്പെടുത്താതെ മോക്ഷം പ്രാപിച്ചു അവിടുത്തെ അഭിമുഖമായ് ഭരിച്ചു നിത്യമായും അനുഭവിക്കുന്നതിന് അങ്ങനെയൊക്കെയും — ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ (7) ആദ്യമായും അതാളുടെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരും കാശ്മീരിൽ പ്രവേശിച്ചു വേദസന്ധ്യയായിപ്പിള്ളയുടെ കാലിലിട്ടിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മാനനി രണ്ടു കൈകളും ചേർത്തു പനയെ കെട്ടി വാതിലിൽ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു. പിന്നീട് വെള്ളക്കുളിൻ പുറം കയ്യിൽ ധരിപ്പിച്ചു പരിയാസ തല്പരന്മാരായ ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു കൂട്ടി കൂട്ടി വിവിധ ദിക്കുകളിൽനിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു തിരിച്ചു.

ഇങ്ങനെ വേദസന്ധ്യയായിപ്പിള്ളയെ കൈവശം വെക്കുന്നതിനുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിവിധ ആദാനങ്ങൾ സിദ്ധമാകു കൈകൊട്ടി കൂടിയിട്ടിട്ടു. മറ്റു വിവിധ

കൊന്തവങ്ങളിൽ അന്തർപപുഷ്പം അദ്ദേഹത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടു. എന്നാൽ ചൈതന്യമായിത്തീർന്നു നമ്മുടെ പാപപരിഹാരത്തിനായ് കരുതിൽ തുണി മരിച്ച ഈ ശോമിണിയായ മനസ്സിൽ ഗ്ലാനിമൂലം വളരെ അമർത്തും സന്തോഷത്തോടും കൂടി കളിപ്പോലും അദ്ദേഹം പുറത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ മെയ്യും കഴുത്തുമെല്ലാം “നിന്നെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വരിയ സമാനാനുഭവം തന്നെ” സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മറ്റൊരു കൂട്ടിക്കൊരു പലകത്തു എന്നാണു വിചാരിച്ചു. അപ്പോൾ നിന്നെ ഇത്ര മെയ്യും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതെന്നു നല്ലവനായതിനകം നിന്റെ ജീവൻ പണയം ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു, എന്ന് പറഞ്ഞു.

ഇതിൽ ചൈതന്യമായിത്തീർന്ന പ്രസന്നവർണ്ണനായ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഞാൻ പോകുന്നതു എവിടെയെന്നു എനിക്കു നല്ലവണ്ണമറിയാം. എന്നാൽ നിന്നോടൊപ്പം അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതു്. എനിക്കു മേൽക്കുറിയും ഉദ്യോഗ സ്വത്തുമാനവും വിവാഹവും ഇതു തന്നെയാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥയിലല്ലാതെ മനുഷ്യന്റെ സന്തോഷത്തിന്നു മെയ്യത്തിന്നു വിധിയുണ്ടാകുകയില്ല. നിങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഈ നിസ്സാരമായ വേദനയെ സമ്മിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഞാനാണു്, പാപാഭാവവൃത്തമായ് അന്തകാശിയില്ലാതായ്, ഭക്തസ്തപ്തവും, കാളി കൂടി വേദാഭിമുഖീയ പിശാചുക്കളുടെ പറ്റിമുറ്റവും വാപിമുറ്റവും വേദം ചകന്നു കാണിക്കുന്ന ഗോളികളാലും അദ്ദേഹം അല്ലെങ്കിലും മറ്റൊന്നുമില്ലാത്ത

പരിതഃസ്ഥിതികളാൽ മനുസമാധാനത്തിന്റെ ക
ണികപാലുദിച്ചാത്തതായ്, സ്പഷ്ടീകപ്പെട്ടതാണിതി
ലും അന്തരിച്ചാത്തതായ്, ആഗ്രഹനിശ്ചയിച്ചാത്ത തി
രുളുടേ ത്രിമൂർത്തികളുടേയും ഉപദേശന്മാരുടേയും നൽ
ശാലയാൽ കാലികളുടേയും കഠിന ഹൃദയന്മാരുടേയും
ആശാപാശങ്ങൾക്കുപുറത്തായ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ന
രകത്തിൽ അനന്തമായ് പീഡയനുഭവിക്കാൻ പോക
ത്താളു്!.

ഇപ്രകാരം മേവസമാധാനപിള്ള പരമേശ്വരൻ
നരകം അന്തർവൃദ്ധമായ മറുപടികൾ കവിതകൾ അ
ന്തർ അർത്ഥമുള്ള അഭിഷേകവും തൊഴിക്കുമയും പിരി
ച്ചുതള്ളുകയും ചെയ്തു പലവിധത്തിൽ കണ്ണുപ്പെടുത്തി,
കൊലക്കൂട്ടത്തിൽ ശൂന്യമാക്കുവാൻ. ആത്മസം
രതിൽ ഒരു ദേവൻ ഭാഷിച്ചത് “നീലകണ്ഠനെ മറ്റൊരു
ശിരസ്സും ചെയ്തു കൊല്ലുന്ന തടവിൽ പാർപ്പിച്ചാൽ ക
രി, എന്നുള്ള മഹാമാധവിന്റെ കല്പനയെ അറിയി
ച്ചു. കല്പന അനുസരിച്ചു് ദേവാൻ അർത്ഥമുള്ള കാലാ
ഗ്രഹത്തിലേക്കു ശൂന്യമാക്കു പോകുമ്പോൾ ആകാശ
രേഖ ലക്ഷ്യമാക്കി ധാ! എന്റെ കർമ്മാവേ! ഞാൻ
ഇന്ന് ഈ ഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിൽ യോഗ്യനല്ലെ
ന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണോ എന്നു വീണ്ടും നിർഭാഗ്യവ
സ്ഥതിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്,, എന്നു ചൊല്ലി സങ്കട
പ്പെടുന്നത് ഭ്രാന്താക കണ്ട് ‘ഇവൻ ഇങ്ങനെയൊന്നു
ണ്, മുമ്പ് കൊലക്കൂട്ടത്തിലേക്കു പ്രസന്നവരനായി
ഉൽസാഹത്തോടുകൂടി നടന്നുപോയി, മരണത്തിൽ തി
ന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പരമേശ്വരനെ വിന്നു.

നായി സമരമോഴുകൂടി അന്തമില്ലാതെ പൂവായിക്കൊ
ണ്ടു നില്ക്കുന്നു, എന്താപറഞ്ഞു.

പിന്നീട് കാക്കനാഥത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നവർക്ക്
മറ്റൊരാളാവ്, ദേവസന്ദാനംപിള്ളയെ എന്തെപ്പറഞ്ഞുക
യറിയാതെ ഗ്രാമങ്ങളിലും ചന്ത സ്ഥലങ്ങളിലും അങ്ങാ
ടിനാലവുകളിലും കൊണ്ടുവന്ന് ക്രിസ്തുമതം ഉപേ
ക്ഷിക്കുന്നതിന് ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടുപോയിക്കൊണ്ടി
രും, ഉപദേശമനുസരിച്ചുതന്നെ പണം ദിവസവും പിട
യുകൊണ്ടു മറ്റുതരം അടിവീരും അടിക്കുന്നതിനും അടി
യേറുന്നതുകൊണ്ടു മുറിയുകയും നവംഭാവങ്ങളിലും മുളക
പൊടിയുട്ടു വെച്ചിരിക്കുന്നതിനും 'അധികാരി'
കളെ ചുമതലപ്പെടുത്തി, കല്പനപ്രകാരം അധികാരികൾ
കഴിഞ്ഞുനിന്ന് എന്തെപ്പറഞ്ഞുകയറി കുന്നത്തു് നല്ലാ
ലും മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി പത്തനാപുരത്തേക്കു
കിടിച്ചു. പിമ്പുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള മന്ദിരമേകാ
യ ഗുണങ്ങളിൽ നല്ലമുളകുപൊടി ഇടുമ്പോഴൊക്കെ
അസഹ്യമായ ദേഷണകൊണ്ടും ആധാമില്ലാതെ ക്ഷീ
ണം കൊണ്ടും എന്തെപ്പറഞ്ഞുനിന്ന് കൂടെക്കൂടെ മറിയരു
വീണിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒന്നോർ അടുത്തൊരു അതിർ
വിനമായ് അടിക്കയും അസഹ്യമായൊരു ഉച്ചരിച്ചു്
തകാടിക്കയും ചെയ്തിട്ടു വീണ്ടും എന്തെപ്പറഞ്ഞു കയറി
യിരുന്നു. ഇതേ പരിതാപകരമായ കാഴ്ചകാണുന്ന
തിന് സമുദയമെഴുന്നിനും മറ്റും അന്നകം ക്രിസ്ത്യാ
നികൾ വന്നിരുന്നുവെന്ന് പഴയ പരിചയമുള്ളവർ ഇ
പ്പോഴും പറയുന്നുണ്ട്.

ഈ വിധമുള്ള കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിലും ദൈവസന്താനം പിള്ള അത്രോ എന്നൊരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല. കൽവാരിമലയിൽ കരളുച്ചുന്ന കൊണ്ടുപോയ ഈ ശോഭിശിന്ധിയെ നോക്കിച്ച് “അ എൻറെ കർത്താവേ! സത്യസ്വരൂപിയും നിഷ്പ്രഭതയായ എൻറെ ഇശോരേ! അവിട്ടന്ന കൽവാരിമലയിൽ കരളു ചുന്നതുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ മൂന്നു പ്രാവശ്യം മുട്ടുകുതിരുന്നതിൽ വീണ്ടുവല്ലോ. ആ നിമിഷത്തിൽ ഈ നിർഭാഗ്യവാനായ ഞാൻ വീഴുന്നതിന് എങ്ങനെ യോഗ്യനായി. അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കുന്ന ഭാഗ്യം എനിക്ക് എവിടെ നിന്നുകിട്ടി. അവിട്ടന്ന ഈ നിസ്സാരമായ മനുഷ്യകീടത്തിനുവേണ്ടി കരളുച്ചുന്നപോകുമ്പോൾ ഭൂമിയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വീണ്ടുവെങ്കിൽ അവിട്ടത്തെക്കുറവേണി ഞാൻ എത്ര പ്രാവശ്യം വീണ്ടു കണ്ണുപ്പെടുന്നു. ഓ! എൻറെ കർത്താവേ! ഞാൻ അവിട്ടത്തെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു യോഗ്യനല്ല. ഞാൻ അല്ലുന്നില്ലെ അല്ലുന്നതല്ല. ബലഹീനനാകിലും ബലഹീനനാകയാ. അയോഗ്യമായ ഈ പീഡകൊണ്ടുമാത്രം അവിട്ടത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണ് യോഗ്യനല്ല. എൻറെ ഇശോരേ! എന്തെ ചെയ്യാം എന്നോട്” എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാത്തു ചെല്ലിപ്പോന്നു.

കരളിരസം കുഴിഞ്ഞു ദൈവസന്താനം പിള്ളയെ താങ്ങുകുന്ന അനുസരിച്ചു നിരവിതാംകോട്ടിൽ രവേൽ പാർപ്പിച്ചു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തെക്കാണുന്നതിനും ഉപദേശം കേൾക്കുന്നതിനും ക്രിസ്ത്യാനികളിലും ഹിന്ദുക്കളിലും പലരും വരിക പതിവായിരുന്നു. അതിനിഷ്ഠനായ ചതുരത്വപാത്രം പ്രയോജിച്ചിട്ടും സത്യമനുവി

ശാസനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നു കരുതുന്നവർ അധികം
കുറവുണ്ട്. പൂർവ്വാധികം വൈരാഗ്യം വർദ്ധിച്ചു. ഭാരത
സമുദായത്തിലും ബ്രാഹ്മണർ ക്രൈസ്തവർക്കും കോണ്ടുവൻ
വൈസഫായംപിള്ളയെ യജമാനൻ തിരഞ്ഞു. പ
ത്താലക്കൽത്തും മുമ്പാകെ മുതലായവ ജപിക്കാൻ പ്രേ
രിപ്പിക്കും. വൈസഫായംപിള്ള മുതലായവർക്കും വശ
പ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കാവൽക്കാരെത്തില്ലാതിരുന്ന അവസര
ത്തിൽ ഒരു മിമസം ഏതാനും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വൈസ
ഫായംപിള്ളയെ കാണാൻ വന്നു. അവർ കോണ്ടുവ
ന്നിരുന്ന ഫലമുഖാലികളെ കാഴ്ചപ്പെട്ട് കഷ്ടതകളെക്കുറി
ച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചില ബ്രാഹ്മണ
ന്മാർ ചാർത്തുവന്നതും ചെടിവന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ നിർ
ത്താൽ പ്രേരിപ്പിച്ചു കാണിച്ചു. പിന്നീട് ബ്രാഹ്മണർ വൈ
സഫായംപിള്ളയുടെ അടുത്തുവന്ന്, “ഹോ! നീയെങ്കിലും,
നീ സർവ്വപരവീര്യം കലിക്കുന്നു. അസാധാരണ ബുദ്ധി
ശാലിയായിരിക്കുന്നുല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഈ നീയെങ്കിലും
പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് ഇപ്രകാരം കഷ്ടതകൾ അനുഭ
വിക്കാൻ കാരണം. ഇതിൽ കൂടുതലായ കഷ്ടതകൾ
ഇതിനും അനുഭവിക്കേണ്ടതായതും. അതിനാൽ ഇ
പ്പോൾ തന്നെ ഈ നിരൂപണത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് അനു
ഭവിക്കുക. എന്ന് ഉപദേശിച്ചു. അതിന്
അദ്ദേഹം ശാന്തരായ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “നിങ്ങളു
ടെ വേദപുരാണത്തിലാസങ്ങളെയും ഭാരത അമ്പലങ്ങൾ
കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ആചാരവൃത്തികളെയും, ദൈവീപ്രസാ
ദത്തിനായ് ഭാരതത്താൽ നടത്തിവരുന്ന വ്യക്തിയാചാര
വൃത്തികളെയും നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവർ

തിൽ ശ്രീസ്തമനോരമ വിചാരമെന്ത് നിങ്ങളോടിക്കലം
പറകുതില്ലാതിരുന്ന.

മറ്റുനാമത്തിന്റെയും

സ്വരരത്നവതരോത്തമ;

നന്മൽപ്രഭാസം കരുതേ

ലോകസ്തമന വർത്ത (ഭ: നി, 3: 31)

(ഏതുനായുള്ളവൻ ഏതെന്നാമരിക്കുന്നവൻ അതു
കരുതേ അനൂപനത്തരം ചെയ്യുന്നു. ഏതുൻ ഏതെന്ന
നിന്നെ പ്രമാണമാക്കു് അതുനായാ അതുതന്നെ തന്നെ
ആളാം അനുസരിക്കുന്നു.) ഏന്ത് ശ്രീകൃഷ്ണൻ അതുതന്നെ
അപരമിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മാതൃകാപത്മനെന്നും ഉ
പദേശാവനം ഇഴശ്ചമനെന്നും നിത്യം കിർത്തിക്കുന്നു
ഇത ശ്രീകൃഷ്ണനെ അനുക്രിച്ച് ആരംഭിച്ചു ഇന്ദ്രിയനിന്ദ
ക്കുമില്ലാതെ ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ സ്വയം
ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രമാണസാഹിത്യം പറയുന്നതിന് കൽപ്പ
മുള കല വേദാന്തി നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടോ. നിങ്ങള
യെ അവയങ്ങളിലും ഹൃദയങ്ങളിലും കാണുന്നു ചിത്രങ്ങളും
യിംബങ്ങളും കാണിക്കുകയ്ക്ക് ഏതുവിധത്തിലുള്ള ഏതെ
ങ്കിലും അടയ്ക്കുകയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. സമീപനത്തുപ
രൂപിയായ ഇഴശ്ചമനെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപിച്ച്
സ്രാമത്തരം അനുഭവിക്കുന്നവയങ്ങളിൽ പോകുന്ന നി
ങ്ങളുടെ കാമവിജ്ഞാപി വികാരങ്ങൾക്കായുണ്ടാകേ
വക വിനയങ്ങൾക്കു കണ്ടുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഇ
ഴശ്ചമനിൽ ചെന്നു ചേരുന്നു! അതോ കാമശ്ചായ മല
ഭി ചിന്തയുതിക്കുകയെന്നാതി വോകുമെന്നതും ആതു
തിക്കുമെന്ന് ഏതാൽ തിങ്ങിയിട്ട് ചിമകു പറയുന്നു

തിരിക്കാം, ആ വക കഥകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും വേദം
 നോക്കുമ്പോൾ, സ്വപ്നമായ കാരണത്താലും വെറും
 ഇതിഹാസമാണ്, അവയെല്ലാം സൂക്ഷ്മവസ്തുതയിൽ
 പരിശുദ്ധമാണ്, എന്നും. എന്നാൽ വീണ്ടും നിങ്ങളു-
 ള്ളോട് ഓരോന്നും ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. വേദാന്താത്മ-
 കം സൂക്ഷ്മജ്ഞാനവുമുള്ളവരായ എത്രപേരാണ് അന്ധ-
 ലങ്ങളിൽ കളിച്ചു ഓടാൻ വരുന്നത്. വ്യഭിചാരം
 ഭവീഷ്യസാദനം, സബ്രഹ്മണ്യ പ്രസാദം, എന്നു
 വിശ്വസിച്ചുനശിക്കുന്ന എത്രയത്ര ആളുകളാണ് നി-
 ങ്ങളുടെയിടയിലുള്ളത്. ദൈവിക കല്പം വരാതെയും
 വെച്ചു പൂർത്തിയ്ക്കു തെളിവ് നിവൃത്തിയെന്ന വ്യാജനകത്തി-
 യിലാക്കി നൃത്തം ചെയ്യുന്ന എത്ര സ്ത്രീപുരുഷന്മാരാണ്
 ഹിന്ദുതാനുസാരികളായിട്ടുള്ളത്. ഇവയെല്ലാം വേദം
 നോക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷ്മവസ്തുത മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊ-
 ള്ളാണായിട്ടുള്ള ദുഷ്ടവൃത്തമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള കരു-
 തത്തെയെ വിശ്വസിച്ചു ജീവിക്കുന്ന നിങ്ങളാണോ ക്രിസ്തു-
 തത്തെയെ നീചമതമെന്നു പറയുന്നത്. അല്ലയോ ദൈവി-
 കമാരോജ്ജ്വലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യം ജലത്തിന്റെ
 താകം അറിയാത്തതുപോലെ അജ്ഞാനത്തിൽ മുക്കിക്കിട-
 കുന്ന നിങ്ങളും അവ അജ്ഞാനമാണെന്നു അറിയുന്നില്ല.
 അതിനാൽ നിങ്ങളും എന്നെന്നേപ്പോലെ പിശാചിന്റെ
 ഈ മിടുവിദ്യകളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ദൈവത്താൽ സു-
 സ്ഥാപിതവും മനുഷ്യബുദ്ധിക്കും കൈക്കൽ തോന്നിയതുമായ
 ക്രിസ്തുതന്നെ സ്വീകരിച്ച് പണ്ഡിതമാക്കുകയായ് ജീവി-
 ക്കവിൻ, എന്നിപ്രകാരം ഹിന്ദുമതത്തിലുള്ള അന്ധത
 കളെ ഒറ്റം സമോദ്ധാരണമാക്കിയില്ല.

ക്രിസ്തുമതം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് ഉപദേശിക്കാൻ വന്ന പുരോഹിതന്മാർ ദൈവനാമം പിളയ്ക്കൽ നിന്ന് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപദേശം കെട്ടുപോൾ വഴിയിച്ച് പൂർവാധികം പീഡിപ്പിക്കുന്നതിന് അധികാരികളോട് ഏല്പാടവെയ്ക്കും.

തിരുവിതാംകൂട്ടിൽ വെച്ചും പതിവനുസരിച്ച് മറ്റു അടിമീരും അടിക്കുകയും പ്രാണങ്ങളിൽ മുളകുച്ചു പുരട്ടുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തോടുള്ള അനുകമ്പകൾക്കോ മൗനരക്തകൊഴുപ്പോ അടികളിന്റേതു മുളകുപൊടി പുരട്ടാതെ വിട്ടിരുന്നു. അന്നദിവസം ഭരണാധികാരി അദ്ദേഹം “സമോക്തന്മാരേ! നിങ്ങൾ എല്ലാദിവസവും പുരട്ടുന്ന മരുന്ന പുരട്ടാതെ തുക്കുകയ്ക്ക് എനിക്ക് വളരെ അസുഖം തോന്നുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ട് കൊപിഷ്ഠമായ ഭരണാധികാരി കരിയൂപ്പൊടി (അല്ലെങ്കിൽ മരുവായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഒരു മാതിരി മരുച്ചെടി) കൊണ്ട് അടിച്ചു കണക്കിൽ കൂടുതൽ മുളകുച്ചു പുരട്ടി വെയിലിൽ കൊണ്ടിരുത്തി.

ഇങ്ങനെ ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞു. ശരീരം പലതരം അധികമാകുന്നതും മരുവായെപ്പോലും തിശിയിലായിലുള്ള സ്നേഹവും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതുകണ്ട് ജനങ്ങൾ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരായി. പ്രണയമെ കടുപ്പമാക്കി രാഷ്ട്രവാദിയാണെന്ന മുളകുപൊടി അതിനെ ഉണക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഇത് ഇത്രമാലോല മരണഗ്രാസമോ ആയിരിക്കാമെന്ന് ജനങ്ങൾ സംശയിച്ചു. ഒടുവിൽ നിവൃത്തിയില്ലാത്തപ്പോൾ കഴുപ്പൊട്ടിയിരിക്കുന്ന കളയാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി ആത്മാർത്ഥം ഏർപ്പിച്ചു. അപ്രകാരം

സമ്മതിച്ച് പരസ്യമാർ അടിച്ചു എടുത്തപ്പോൾ കണ
നാലി ആലച്ചാർ താമസിച്ചിരുന്ന പെരുവള്ളിയിൽ കൊ
ണ്ടുപോകുന്നതിന് ഏല്പാട്ടുചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ
കരിമ്പു മരുത്തുകൊണ്ടിച്ച് മേയം മുഴുവൻ പൊട്ടിച്ചോ
രയോവിച്ചിരുന്നു. ആ വൃണങ്ങളിൽ നല്ലമുളക് അരിച്ചു
പുതി നല്ല ഉപ്പുസമയത്തു (6) പുലിയൂർക്കരിയ്ക്കുകട്ടിൽ
കൊ പാറയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതി. അപ്പോൾ അ
തികരിക്കാതെ ഭാഗമുണ്ടാതി. കേന്ദ്രംകൊട്ട് ഭാഗമുണ്ടാ
ത്തിന് കര വെള്ളമാവശ്യപ്പെട്ടു. അതിന് പാവറഴ
കിപ്പഴയെ കര വെള്ളം മേയത്ത മൺപാത്രത്തിൽ
കൊണ്ടുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അതു വാങ്ങി വളരെ സ
ന്തോഷത്തോടുകൂടി കടിച്ചു. എന്നിട്ടും ഭാഗം തീർന്നി
ല്ലെന്നു മാത്രമല്ല അഗ്നിയിൽ നെന്ത്രൊഴിച്ചതുപോലെ
ജരണാനി കൊപിച്ചു ഭാഗം പൂർവ്വം വെച്ചിട്ടു. വീ
ണ്ടും ദേവസമാധാനംപിള്ള ആ വെള്ളം തന്നെ കര കൂടു
തൽ വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഉടൻ കേന്ദ്രം കേന്ദ്ര
പ്പെട്ടു അടിച്ചു പാറയിൽ പിടിച്ചു തന്നി. ഈ അവ
സരത്തിൽ അദ്ദേഹമനുഭവിച്ച ശരീരപീഡകൾ മന
സ്സിനും വാക്കിനും അവിഷയമായിരുന്നു. എങ്കിലും അ
വയെല്ലാം മിശിരോരുടെ കണ്ഠാനുഭവങ്ങളെ മാത്രം ഞെ
യോടുകൂടി സഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ ഇട്ടും വെ
ച്ചു കേന്ദ്രം സമീപത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വൃണച്ചുവ
ട്ടിൽ പെന്ന് വിട്ടുവിട്ടു.

പിന്നീട് ദേവസമാധാനംപിള്ള ആ പാറയിൽ മുട്ട
കത്തിനിന്ന് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. “എന്തെങ്കിലും ഇരയോ
യെ ദൈവത്തിന്റേൻ ഏകപുത്രനായ പരമകന്യാദേവി

എന്നെ കഷ്ടപ്പെടാമെ, എന്നെ അത്യന്തം സങ്കടപ്പെടുത്തുന്ന ഇവരിൽ കമ്മണിയായിരിക്കണമെ, അമ്മോന്നാഥം കമ്മണിയെ ഇല്ലാതെയാക്കാൻ താൻതന്നെമേൽ ഉദിച്ചു തന്ന വിവൃസ്തുനേ! ഇവരുടെ അവിവിദ്യയുടെ കഷ്ടി കഷണമേ. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന് അമ്മയുടെ ഭാസനായ ഈ എന്നെ അമ്മയുടെ മകനെന്നു വിളിക്കരുടെ എണ്ണത്തിൽ മേലുനായ് കൈക്കൊള്ളണമേ. അവിടുത്തെ കഷണാവസ്ഥയൊരു എന്റെ ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധൗഷധം ഞാൻ കാണുന്നില്ല. എന്റെ ഈ ശോകത്തോട് ഞാൻ അമ്മയെ പിൻതുടരുന്നു. എനിക്ക് അവിടുത്തെ ദണ്ഡുതൊഴുതാ മതി, എന്തെ വിചാരിച്ചു ഞാൻ സർവ്വവും ഉപേക്ഷിച്ചു. കണ്ണിൽ തുടങ്ങി മരണവേദന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധോർ പളിച്ചുകാടി അവിടുത്തെ കടിക്കാൻ തന്നു. അതു ഞാൻ വിചാരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ദാഹമെന്നതിനെ തന്ന വെള്ളം എത്രയോ മധുരമെന്നായിരിക്കുന്നു. ഈ കുറിനക്കാരം വീണ്ടുമെനിക്കെത്തിയപ്പോൾ, കന്നാനാസ്ത്രിയോടു കടിപ്പാൻ ചോദിച്ചു നീ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാമെ " എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് ഭവസന്ധയപ്പിള്ള കൈമുട്ടുകൾ പാറയിലിട്ടു. ഉന്ത ഇതേങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ വെളിച്ചാമണാൽ അവിടെനിന്ന് പരിപാവനമായ മലം നിർദ്ദൂഷം പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. മലപാനത്താൽ തൃപ്തനായ കഷണാനിയിയായ ദൈവരൂപ വീണ്ടും സ്തുതിച്ചു. ഇതുകണ്ട് ആശ്ചര്യപരവശമായ മരണാങ്കം തറമെന്നങ്ങമം കാരണമപറഞ്ഞ് പുണ്യപുരുഷന്റെ കണ്ഠാഭയങ്ങളിൽ അനുരൂപിക്കുന്നവരായ അവിടെനിന്നു പോയി. ഈ സംഭവം

പുലയംഗുളം കത്തോലിക്കാ മഠത്തിലെ പള്ളിപ്പള്ളി
 താഴെ കിഴക്കായി കിട്ടിയവർക്കും
 'മേട്രി' പാലം 'മേട്രി'.

വർഗ്ഗങ്ങൾ നാണയങ്ങളിൽനിന്നു അസംഖ്യം അനുഭവം പര്യവേഷണ കലാസാഹിത്യ വികാസം മറ്റും ഉൾപ്പെടെയുള്ള നിന്നു മായത്തോൾ. ഫലമുണ്ടാകുകയും കാര്യവെച്ചു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ അനേകം അതികൂടാതെ കലാകാരന്മാർ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിൽനിന്നു സഭാ പ്രാപ്തിയും ചെയ്യും. ഈ അവസരത്തിൽ, മെലി വന്നും, പതിവായ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നവർക്കു മുമ്പിൽ, നെൽക്കുറുത്തു കൊടുക്കുന്ന-സ്ത്രീ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നവർക്കു നന്നായി വേദകുറുത്തുന്നതിനും മറ്റും പലതരം കൂട്ടിച്ചേർത്തു അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു മേൽനിന്നു നെൽക്കുറുത്തു പതിവിൽ കൂടുതലായ വേദങ്ങൾ തിരികെക്കൊണ്ടു വന്നു പഠിക്കും.

അതായത് അയാളുടെ അനുഭവത്തോളം വേദസംഹാരംപിള്ളയെ, ബ്രഹ്മപുരം, മണക്കര, അപ്പുളവിള മുതലായ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൂടി (1) പെരുവിളയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ അയാളുടെ വക തൊഴുപ്പുതൊഴുപ്പും നീക്കിത്തന്ന പട്ടവെച്ചു മേൽനിൽ വെള്ളം കൊട്ടിവെച്ചു. ഇവിടെ കാര്യം വെമ്പിപ്പോ സമീപം അയാളുടെ അടുത്തു കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അയാളുടെ അടുത്തു കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അയാളുടെ അടുത്തു കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

കാര്യസമീപത്തോൾ മാറ്റവുമില്ലാത്ത അതാതുസ്ഥലങ്ങളിലെ അധികാരികളാൽ, വേദസംഹാരംപിള്ളയെ കയ്യിൽക്കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ പെരുവിളയിൽ അയാളെ കൊണ്ടുവന്നു അയാളുടെ അനുഭവത്തോളം വേദസംഹാരംപിള്ളയെ കയ്യിൽക്കൊണ്ടുവന്നു. അയാളുടെ അടുത്തു കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അയാളുടെ അടുത്തു കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

ബ്രിക്സായ് അമ്പലങ്ങൾ തൊന്നു നേർച്ചകൾ നടത്തിയും വിശ്വാസങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് പൂജാലികൾക്കു നൽകിയും, മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളോടുകൂടി ബലികർമ്മങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചും സർവ്വവൃത്തും നശിച്ചുതല്ലാതെ യാതൊരു പ്രയാണവുമുണ്ടാതില്ല. ദേവസമുദായപിള്ളയുടേ പ്രാർത്ഥനയാൽ അനേകം ഭാഗികൾ പലം പ്രാപിച്ചു മടുത്തിപ്പോകുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നന്മ വിധത്തിലുള്ള അനേകം അതുത പ്രവൃത്തികളും കണ്ടാശ്ചര്യപ്പെട്ട്, ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തെത്തട്ട തന്റെ ആശ്രമത്തിലിട്ടു. അതിന് ദേവസമുദായപിള്ള "സന്താനമില്ലാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ" എന്നു വാദപര്യന്തത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങളതിനു സങ്കല്പപ്പെടുന്നത്" എന്നു പറഞ്ഞു.

വീണ്ടും ആരാച്ചാർ ഉദ്യോഗാതരതരവും മുഴുവൻ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു ഭൂതപ്രാണപ്രാപ്തം സവിനയം ഇപ്പോൾ അപേക്ഷിച്ചു. "എന്തിന്നു" അന്വയി സമയത്തുണ്ടുണ്ടു. അന്യന്മാരവകാശികളില്ലാത്ത അവ അന്യായം ചെയ്തപ്പോൾക്കുമെന്ന് എന്തിന്നു വളരെ വ്യസനമുണ്ടു. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവസന്നിധിയിലേക്കുതന്നെത്തിയ കാലതാമസമുള്ളതായ് ഞാനറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ച് എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടുമുപേക്ഷിക്കുന്നു.

പിന്നീട് ദേവസമുദായപിള്ള, നമ്മുടെ മണ്ഡലായ് സ്വയംബലിതായ് തന്റെ ശ്രീ തേക്കുവിന്റെ നാമനാൽ നിങ്ങൾക്കു അമസിയാതെ കൊണ്ടു കളി ഒന്നിക്കുമെന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചുവെച്ചു. ഏറെനേരം സിദ്ധാത ആരാ

പ്പാതയെ മാറ്റിച്ച് ഗർഭലക്ഷണം കണ്ടെടുക്കി. അന്നു മുതൽ അയാൾക്ക് ദേവസഹായംപിടിച്ചു യോദ്ധയായിത്തന്നെ വിശ്വാസം ശതതുണംവർത്തിച്ചു. സമീപസ്ഥരായ വെള്ളാളർ, വാണിയന്മാർ, നാഴാന്നാർ, മുതലായ പലജാതിക്കാരും പുണ്യപുരുഷന്മാർക്കു മുമ്പാകെ കണക്കിനു ക്രിസ്തു മതം സ്വീകരിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നതായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അവിടെ നടക്കുന്ന, തന്നെ സംബന്ധിച്ച സകല വിവരങ്ങളും ഭാഷയിലൊഴുതി ഡിജനായിരം അറിയിച്ചു വന്നു. ആരാട്ടന്മാരുടെ സഹായത്താൽ വേപ്പുകുത്തിന്റേ സമീപം ഒരു രാജപ്പുരകെട്ടി അതിൽ അദ്ദേഹത്തെ താമസിപ്പിച്ചു.

അങ്ങനെ താമസിച്ച് വരുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തെ കാവൽ നിന്നിരുന്ന ഭൃത്യന്മാർ കുറച്ചുകുറെ ഏറെനാൾ മുമ്പു സ്വന്തം കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി യുവാവ് ദേവസഹായംപിടിച്ചുകൊണ്ട സമീപത്തു വന്ന് തേങ്ങ മിശിറോയുടെ കയ്യാതലവങ്ങളെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമെടുത്ത് വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ മിശിറോയെ കുർത്തുണിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി അയ്യായിരത്തിൽ കൂടുതൽ അടി അടിച്ചതിനാൽ കുത്തുവിന്റെ തിളക്കം കുർത്തുണിലും കുമിയിലും പ്രകാശിച്ചു യുദ്ധന്മാരെ മുഖത്തു നെരിച്ചു എന്നു വായിച്ചപ്പോൾ ദേവസഹായംപിടിച്ച അവനെ ധ്യാനിച്ചു “സർവ്വലോകൈകനായകനായ ഏന്റെർ കർത്താവേ പരമേശ്വരീസാജ്ഞപനായ് സർവ്വപിതായ് സർവ്വസ്തകളിലും സ്ഥിതിചെയ്തു

നവരം തിരിച്ചുവന്ന എന്റെ മിഥിയാകൾക്കുവേണ്ടി അവി
ടുന്ന് ഈ വിധം കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചുവോ; എന്ന്
തോന്നിപ്പോകി നിവർത്തിച്ചിട്ട് മണ്ണുന്തൊലിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം രാത്രി ഉറക്കത്തിൽ ഉണ്ണിമിതിയോ
യും പരിമളംതൊന്നിയാണിതിനെയും മാർത്താണ്ഡപു പി
ന്നെയും അടുത്തുവെക്കുക കണ്ടുപോട്ട. പക്ഷേ ഉറക്ക
മുണ്ട് "നമിപ്പട്ടു കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന ക്രിസ്തുൻ യവാ
പിന്നെ വിളിച്ചുനോക്കി വിചാരിച്ചിട്ടു. അവൻ ഉണ
ന്നുറങ്ങിയിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പ്രകാശം മാത്രം കണ്ടു. പരിശ
ക്രിസ്തുനി "പിളച്ചിരുന്നതിനാൽ ദൈവസമാധാനപിള്ള
ക്കും കാര്യം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായില്ല. ഉടൻ അദ്ദേഹം
ഈ സംഭവം വടക്കൻകളും പാലിനെ അറിയിച്ചു. അ
ദ്ദേഹം ദൈവസമാധാനപിള്ള കണ്ടു ദിവ്യശക്തിയെക്കുറ
വിക്കിത്തന്നിലായിട്ട് "ക്രിസ്തുനിതിയായുടേയും പരിമള
മാർത്താണ്ഡിന്റെയും വിമുക്ത ദൈവസമാധാന പ
ണ്ഡിതന്മാരുടെയും നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന
വടക്കൻകളും പാലി ശയ്യവായ് നിങ്ങൾക്ക് ഈ വിവര
ത്തിലുള്ള തുടർച്ചയെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടു" തിരു
ക്കുടുംബം കണ്ടു നിങ്ങളുടെ കണ്ണുമാധാനത്തിനും, യു
ണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് വിശ്വാസമുറപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി
അവിടെയത് കാണപ്പെടുത്താൻ" എന്ന് എഴുതിത്തരി
ച്ചിട്ടു.

ഈ വർത്തമാനം സമീപസ്ഥമായ ഹിന്ദുക്കളിലേക്കു
അപ്പോൾത്തന്നെത്തന്നെ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വന്നിരുന്നു.
ദൈവസമാധാനപിള്ളയെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിശ്വസത്തിൽ
മറ്റൊരാളും പലരും ക്രിസ്തുനികളെ പൊതുവെ

കുഴപ്പപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുണ്ട്. ഏതാനും ബ്രാഹ്മണർ ഭാര്യസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് സങ്കേതമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നീലകണ്ഠൻ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ആളുകളെ ചേർക്കുന്നതും, അവൻ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്ന് പലവിധത്തിലുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങളും ചിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, നമ്മുടെ ദൈവത്തെയും നമ്മെയും അവൻ ഇപ്പോഴും നിന്ദിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും ഏതെങ്കിലും പദങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു. ബ്രാഹ്മണർക്കെന്നാൽ അദ്ദേഹം, നീലകണ്ഠനെ ഇനിമേൽ ഭൂമിയിൽ വെച്ചിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു മനസ്സുകൊണ്ട് തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ട് 'അവനെ അവിടെ നിന്ന് വേറൊരു സ്ഥലത്തുകൊണ്ടുപോയിക്കൊണ്ടു മരിയാതെ കൊണ്ടുപോയെന്നു', ബ്രാഹ്മണരോട് എപ്പോഴും അവരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഈ വിവരം കൊട്ടാതെ ആയിട്ടുള്ള വസ്തുതാമണ്ഡലത്തിൽ സന്യാസി അറിഞ്ഞു. "നിഷ്ഠാധിയാർ മരുവനെ മരുപരിവർത്തനം ഫലപ്രദമാക്കി കൊല്ലാൻ പാടില്ല" എന്ന് ഉപദേശിച്ചു. ഇത് തെറ്റായും മറ്റൊരു വസ്തുതയായി. പിന്നീട് ബ്രാഹ്മണരുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം, മുമ്പ് കാവൽ നിന്നിരുന്ന, അധികാരികളുടെയും ആരാധാരുടെയും, സേവകന്മാരെ മാറ്റി ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടു കാവൽക്കാര്യം നിശ്ചയിച്ചു. ബ്രാഹ്മണരും അവരുടെ ആളുകളെല്ലാവരും മറ്റൊരു ദൈവസ്ഥാനംപിള്ളയുടെ സമീപത്തു വസാപാകത്തെയും പ്രത്യേകം എപ്പോഴും. ഈ അവസരത്തിലും അധികാര അധികാരികളും പിള്ളാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പലവിധത്തിലും ഉപദേശിക്കും.

അവന്റെ വസ്തുവകകളെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പെർഗമോൻ പ്രവിശ്യയുടെ സമാധാനാൽ ധർമ്മമേ ചെയ്ത് മിശിഹായുടെ ജയപരമാക സുസ്ഥാപിതമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ദേവസമാധാനപിള്ളയെ തടവിൽ പാറ്റിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്ത് പരദിവ്യകാര്യങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടുതല്ലാതെ അതിൽ പിന്നീട് ഇതുവരെ താതൊന്നും സ്ഥായിപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഭരതീയസംഘമുതലായവർക്കു ഫാദർ, ഡയറക്ടർ, ഫെസ്റ്ററായ ദേവസമാധാനപിള്ളയുടെ അടുത്തുവന്ന കമ്പസാലും കർത്തവ്യം കൊടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു പോയി.

(1978)

രണ്ടുകല്പനകൾ സംഭവിച്ചു. ദേവസമാധാനപിള്ളയെ ബലാശ്ശലായത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒടുവാർ കാവൽ നിന്ന് മുങ്ങിപ്പോയ ഫെസ്റ്ററായ കൊണ്ടകളയാതെ നിശ്ചയിച്ച് അതിനനുസൃതമായി വിസ്മയം ശേഖരിച്ചു. ഈ ഗുഹാരോധന മനസ്സിലാക്കിയ ആരാച്ചാരന് വിവരം ദേവസമാധാനപിള്ളയെ അറിയിച്ചിട്ട് എവിടെ എങ്കിലും രാജി കൈപ്പറ്റുകൊള്ളണമെന്നു ഉപദേശിച്ചു. അദ്ദേഹം ഈ സംഗതി ബഹുമാർക്കു ഡയറക്ടർ സ്ഥായി അമ്പർകൾക്ക് എഴുതിയറിയിച്ചു. അതിന്നു സ്ഥായി അമ്പർകൾ, “ഒരു മന്ത്രാധ്യായം കൈവശപ്പെടുത്താനുപയോഗ്യമായ വളരെക്കാലം തുടർന്നു വരുന്ന സേവിച്ചിട്ട് ഒട്ടവിൽ യുക്തമല്ലെന്നതിൽ നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞുമാകാൻ അവൻ ജയം പ്രാപിക്കുമോ? പക്ഷെകമ്പനി താത്രപെയ്യുന്ന കല്പന കല്പനകൾക്ക് പാകെട്ടി മുക്കൽപിരിച്ച് ശരി

യായ മാർട്ടിനിൽ കൂടി കപ്പലോടിച്ച് തുറമുഖത്തു വന്നു കയറിയെന്നാൽ അവർ ലാഭമുണ്ടാകുമോ? എന്നിപ്രകാരം ചില ചോദ്യങ്ങളോടുകൂടി രൂപടി എഴുതിയതിരിച്ചു.

സ്വാമി അറുവകളും എഴുത്തുവായിച്ച് അത്ഭുതമനുഷ്ഠിയാക്കിട്ട്, ജ്ഞാനസ്വരോഹം വേദിനായ ഭവസുധായംപിള്ള ചലാകുനിയത്തായ കത്താവിനുവേണ്ടി സ്വജീവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു തന്നെ ഉത്തരവും യോഗ്യവുമായ നിയമിച്ചു. അയാളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഒളിച്ചുപോയ് ഹൈന്ദവ്യത്തിൽ ഉപായം പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടും അതനുസരിക്കുന്നില്ലാത്ത എന്താറിയാരിച്ചു. അയാളാർ വളരെ അലഞ്ഞുപോട്ടു.

ഇങ്ങനെ ഭവസുധായംപിള്ള മൂന്നു വർഷം തന്നെ വേദനകൾ അനുഭവിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനഃകാലങ്ങൾക്കു യാതൊരു വിധ ക്ഷീണവുമുണ്ടായില്ല. ഉചിതമായ ഭജന പാനീയങ്ങൾ കഴിക്കാതെയും കളിക്കാതെയും സ്വർഗ്ഗരാത്രയിൽ പല വിധ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചു. ഈ സമയത്തിലും പ്രസന്നമായ മുഖവും അക്ഷീണമായ വാക്സാശക്തിയും പരിപാവനമായ വിശ്വാസസ്ഥിരതയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകണ്ടു ജനങ്ങൾ അതിശയിച്ചിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവർക്കു ഏതൊരു മിശിഹാ കത്താവിന്റെ മുമ്പായിലായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷമാക്കിയ കണ്മനയും, ആസന്നമായ മരണാവസ്ഥയിൽ പോലും കാണിക്കുമു

വിദ്യാഭ്യാസവിജ്ഞാപനത്തിൽ മനോരമയുടേയും, സർവ്വകലാശാലയും സർവ്വലോക സാക്ഷിയുമാകുന്ന ഒരു മിശി ഹാതിൽ നിന്നുമാത്രം വരുവാനാണെന്നറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെയും പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ മരിയത്തെയും ഈ വിഭാഗം സ്തുതിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ പരമകർത്താവ് നമ്മുടെ രക്ഷക്കായ് അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളും പരിശുദ്ധ മരിയത്തിന്റെ ഏഴു വ്യാകുലങ്ങളും ധ്യാനിച്ചും, വിശുദ്ധന്റെ പരിശുദ്ധചരിത്രങ്ങൾ വായിച്ചും, ദൈവസാക്ഷി കൾ സ്വീകരിച്ച സ്വർഗ്ഗീയകീഴ്ഭരണ വിചാരിച്ചും, രാത്രിയും പകലും സന്തോഷനിമഗ്നരായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭടന്മാരുടെ കൂടെ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ട് സങ്കടപ്പെട്ട് ഭാരമോ പണയത്തോ, ദൈവസഹായംപിള്ള ലോകത്തിൽ വിരത്തിൽ മനുഷ്യൻ നേരിടാവുന്ന അതിജ്ഞകളെ ഏതു പ്രകാരം ക്ഷമയോടുകൂടി സ്വീകരിക്കണമെന്നുപരിശിച്ചും, മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതയും സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹിമപ്രതാപവും തമ്മിലുള്ള അന്തരവും മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോടുള്ള കടമയും തെളിവാക്കുമാറിയിട്ടും, നശപരമായ ലോകത്തിൽ അനന്യമായ ധനം സമ്പാദിക്കുന്നത് ഇന്നു വിധമാണെന്നു സമാന വാചകം തെളിയിച്ചും, അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുക പരിവായിരുന്നു.

പട്ടക്കാർ ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളാണെന്നും അവർ, മനുഷ്യന്റെ സമാർത്ഥതയിൽ നയിപ്പിക്കുന്നതിനും രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനും, ലോകത്തോടു ദൈവത്തിനുള്ള അതിന്റെ

സ്റ്റേഫാനോസ് ത്രിയിൽ അതകരിപ്പട്ടവരാകണമെന്നും നല്ല വസ്ത്രമിട്ടത് അവാക് അത്യന്തം വണക്കത്തോടുകൂടി പൂജിച്ചിരുന്നു. അവാക്കെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുവന്നാൽ ആവാദോപമാനത്തോടുകൂടി നമസ്കരിച്ച് നല്ല പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്ത് പരമമിവ്യക്തത സ്വം കൈകൊണ്ട് അവരോട് വളരെ നേരം വർത്തനം പറഞ്ഞു. അന്ത്യമായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ചെറുനഗർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു വരാതിരിക്കുമ്പോൾ എഴുത്തുകൊടുത്തത് അവരുടെ അനുഗ്രഹപൂർവ്വമായ മരപരിവാരി, അവർ കല്പിക്കുന്നതെല്ലാം ഒരു കത്തിനൊപ്പം ഒരു വിനയപൂർവ്വം അനുസരിക്കും. ഒരു ദിവസം ആ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വമ്പിച്ച വൈദികന്മാരുടെ സുപ്പീരിയറായിരുന്ന ബഹാദർ, പിമാൻറൻ (St. P. Pimantel-S.J.) അവർക്കും ദേവസംഹാരംപിള്ളയുടെ അടുത്തുവന്ന് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ കൈകാലുകൾ ബന്ധിച്ചിരുന്ന വിലക്കുകൾ കൈയിലെടുത്ത് പുഞ്ചിച്ച് ആനന്ദത്തോടും ചൊരിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “എന്റെ ഈ പ്രിയപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾ കറച്ച സമയത്തിനും നവരത്നമലിതമായ സ്വർണ്ണപൂകുടം ശോഭിക്കും, ഈ മാതൃം ബഹുമാനപ്പെട്ട പരമശ്ലാഭിനാഥൻവർക്കും നിമിത്തം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്” എന്ന്. ഇതുകൂടി ബഹാദർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരവിശ്വാസവും നിശ്ചാനതാത്മ്യവും ഓർത്ത് ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും അങ്ങനെയായി.

അദ്ധ്യായം 5.

വേഷസാക്ഷികൾ.

പെരുവിളയിൽ ആച്ചാരുടെ വക പുതിയതായി
ലങ്ക തൊഴുപ്പുണ്ടായിരുന്നു വേഷമാരംഭിച്ചതേ
അധികരിവസ്ത്രം താങ്ങിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അതുതൃ
തൃക്കളാലും പൊന്നോപദേശങ്ങളാലും പൊതുജനവത്സ
നാത്മനീർന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെ ദയനീയം
സ്വാർത്ഥപ്രമോദമായിരുന്നു. അതായത്—അദ്ദേഹത്തെ
കാണാൻ വരുന്നവരെ കൈക്കൂലിവാങ്ങിപ്പോകും മറ്റും പ്ര
സ്താപിച്ചിരുന്ന ആചാരങ്ങളിൽ ചില ഇണക്കമായ
മാനം വരുത്തുകയും ചിലപ്പോഴെല്ലാം വിവരം കാ
ലിടുന്നിന്നു മാറ്റി വിശദം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
പെരുവിളയിൽ കെട്ടുപെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ കൊണ്ടു
കളഞ്ഞെന്നു ആച്ചാരോട് ഏല്പാട് ചെയ്തപ്പോൾ അ
വിടെ ഇപ്പോൾ ചിലവിട സമസമകൃഷ്ണൻ ഉണ്ടി
ക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അധികാരികൾക്കും ബ്രാഹ്മണ
ക്കും സമീകാർത്ഥാഭിപ്രായം കോപമുണ്ടായി. കാരോ
അവസരങ്ങളിൽ രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നു കാഴ്ച മുഴു
വനും മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ മ
ഹാരാജാവു “ആച്ചാരമൊഴി കോട്ടവാതിലിനു സമീപം
കൊണ്ടുപെന്ന് കാലിനും കൈയ്ക്കും വിവരമുണ്ടാപ്പൂ” ആ
ചാരം കൊടുക്കാതെ തടവിൽ പാർപ്പിക്കണമെന്നു രാത്രി
യും പകലും ഒന്നോർ കാവലിരിക്കണമെന്നും താഴെത്ത
കാണവശാലം ആരും അടുത്തുചോകുന്നതിന് സമ്മതി

അതേനേരം കർന്നമത് ഉത്തരവിട്ടു. ഞാനെന്തിനും ആദ്യമായിരുന്ന ഭേദമാൽ പകരം മണത്തുറന്നായ ഏതാനും ഭേദമാരെ പുറന്നായ് നിർത്തിച്ചു അവർ അദ്ദേഹത്തെ കാൽനടയായ് ആവശ്യമായിരിക്കെ കൊണ്ടുപോയത് (1) ഒരു പുരസ്കാരം ഉപാധിയിൽ വിവരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കൊടുത്തു. കിടന്നതും ഇരിക്കാനും നിർത്തിയിട്ടുള്ളതിനാലും, കാര്യം വായിലും കൊണ്ടുനിൽക്കൽ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിനാലും കൈപ്പടയെടുത്തു താഴെത്തന്നെ ഭേദമാർ കൊടുക്കാനിരുന്നതിനാലും അദ്ദേഹം അവിടെ അത്യന്തം സങ്കടപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ഏതെന്നിരിക്കാത്ത ബ്രാഹ്മണരും കവിനാദികളെയും ഭേദമാരും അദ്ദേഹത്തെ അധികം കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനൊക്കെ, എങ്കിലും ഒന്നുണ്ടാക്കി വന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപ്രകാരമുള്ള അവിടെ സംഭവിച്ചത്.

ആവശ്യമായി, പാലിക്കും തിരുവിതാംകൂറിനുമിടക്കുള്ള ഒരു ചങ്ങലയലവും, അവിടങ്ങളിലെ പല ഗതം ഗതത്തിനുള്ള ഏകാഗ്രഹവും, അനേകമായി മനസ്സാക്കി ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു അക്കാദമിസ്ഥലവുമായിരുന്നു. കൂടാതെ വടക്കൻകൂടാ, തിരുനൽവേലി, തൃശ്ശൂർ, മണലാട്ടം, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ പല ഗതംഗതം ചെയ്തിരുന്ന ലക്ഷോപലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ താവളസ്ഥലവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ കാവൽക്കാരാലും ഭേദമാരെ വകയാക്കുന്ന കൂട്ടംകൂട്ടമായ് ജനങ്ങൾ ദേവസ്വരൂപത്തിലുള്ളവരെ സ്വീകരണത്തിന് സംസ്കരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തെ സ്വയംഭരണത്തിനും മറ്റും സൗകര്യമുണ്ടായി. അതിലേക്കുവന്ന ശിക്ഷകളെയും സമ്പന്നന്മാരും ആരംഭിക്കുക

നന്ദകണ്ഠ" നന്ദകണ്ഠം അദ്വൈതം വേദസാക്ഷി എന്ന നിലയിൽ വണങ്ങി നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. കാലക്രമേണ ജനങ്ങളുടെ ഭക്തിബദ്ധതയുടെയും ദൈവസ്വഭാവംപിള്ളയുടെ സ്വഭാവത്തിനുമായ അതുല്യപ്രൗഢതകളും, ഭക്തികൾ സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നതും ചഞ്ചലപ്പെടുന്നവർ സമാധാനപിത്തമാകുന്നതും, കണ്ഠം അദ്വൈതം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്ന ഭക്തികൾ അനുകമ്പാലക്ഷ്യമായതിന്, പുണ്യപുരുഷനെ കണ്ഠ സംസാരിക്കുകയും ആഹാരം കൊടുക്കുകയും വരുന്ന ജനങ്ങളെ തടയുവാൻ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഈ വിവരം ബ്രാഹ്മണർ വീണ്ടും മഹാഭാരതം അറിയിച്ചു. "മഹാഭാരതം! നീലകണ്ഠൻ ഭദ്രകാളി സേവകനായ നന്ദകണ്ഠൻ അദ്വൈതം അടുത്തുകൂട്ടുന്ന ജനങ്ങളെയെല്ലാം മൈകലംപ്പെടുത്തി അദ്വൈതം ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയാണ്. മന്ത്രമുച്ചരിച്ച് ബ്രാഹ്മണനായും ഭക്തികളായവരെയും ശപിക്കുന്നു. ഭദ്രകാളിമന്ത്രമായിരിക്കണം, ഏതൊരു ഹൈന്ദവനും ഉച്ചരിച്ചിട്ട് ഭക്തികളായി സൃഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്. കണ്ഠദിവസത്തിനുമുമ്പ് ചത്ത ഭക്തികൾക്കാണ് ഭക്തിയെ അയാളുടെ അടുത്തുവന്ന സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ആദ്യ ജീവിച്ച് കണ്ഠയ്ക്കൊന്ന് മാറിപോലും, ഇവയെല്ലാം ഭദ്രകാളി പ്രസാദമാണെന്നിടം ജനങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ചു. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ പലതരം നമ്മെ നിർമ്മിക്കും ചെയ്യുന്നു. നാം അവനെ വിശ്വസിക്കുകയും കാലം ഹൃദയിൽ പാർപ്പിച്ചു. എങ്കൽപ്പറ്റുന്നതുകൊണ്ട് ഭക്തിയും കണ്ഠയ്ക്കൊന്ന് അറിയിച്ചുപോയില്ല. നല്ലതുകൾ കണ്ഠം മുൻ വായ് മുതലായ ശക്തികളെന്ന് എല്ലാം

തങ്ങളിലും ഭരതും. കണ്ഠമുഖമുഖകൊണ്ടു കടന്നു വെന്തിയിൽ പാറയിൽ കൊണ്ടിറങ്ങി. ഒടുവിൽ ആധാരം കൊടുക്കാതെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഇതെല്ലാം സഹിച്ചു. ഇപ്പോഴും കല്ലുപാലെയിരിക്കണമെങ്കിൽ ഏറ്റവും ഗവനിയുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടല്ലാതെ എങ്ങനെ സാധിക്കും. ഈ സൂത്രമൊന്നും അനുവർത്തിച്ചു. അവർ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം വേറെ വിധത്തിലാക്കും. അവൻ ചില സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ പാടില്ലെങ്കിൽ ഇവിടുന്നു കണ്ഠപ്രവാഹം കൊല്ലുന്നതിന് കപ്പിച്ചിട്ടും അതു സാധിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്. അതിനാൽ അവനെ ഇപ്പോൾ കൊന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ മതം ഈ നാട്ടിൽ മുഴക്കം വ്യാപിക്കുന്നതിനും ബ്രാഹ്മണശാസ്ത്രത്തിനുമെതിരെ മതവും നാമധാരംകൊണ്ട് അടിക്കുന്നതിനുമിടയാകും." എന്നു ചില ബ്രാഹ്മണർ ബ്രാഹ്മണശാസ്ത്രത്തെ അറിയിച്ചു.

ബ്രാഹ്മണരുടെ കോപരൂപ സൂചകമായ വാക്കുകൾക്ക് യീക്കനായ മഹാജ്ഞാവിനുള്ളതായ കോപത്തിന് അതിരില്ലാതിരുന്നു. കോപംകൊണ്ട്, മീറവന്ന സപ്തം പോലെ കണ്ഠത്തിൽ പറ്റുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു. "ഇപ്പോൾ തന്നെ നീലകണ്ഠനെ ആത്മമറിയാതെ (11) കാരാദി മലയിൽ കൊണ്ടുവെന്ന് വെടിവെച്ചു കൊല്ലട്ടേ, ഇതു കേട്ട് ബ്രാഹ്മണർ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. മഹാജ്ഞാവിനെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ട് അവിടുത്തെ ആത്മവാക്യത്തിൽ വന്ന് വിവരം നറുത്തുവരെ അറിയിക്കാതെ കൊണ്ടുവരിവന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിന്നീട് വെടിവെച്ചു.

[illegible]

ദിവാസ്വപ്നംപോലെ സ്വപ്നത്തെ ഒഴിച്ചു മാത്രയിൽ വി
 ഭ്രാന്തിമൂലം പറഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതെന്ന ഒരു വാക്ക് നമുക്കവതരിൽ
 സ്മര്യമായിരിക്കും. ഞാൻ അമസിയാനെ വാചാ
 മഗ്നോചകമായ പരമാനന്ദമനുഭവിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെ
 ന്നാൽ ലോകത്തിൽ ഇതിൽ കൂടുതലായ ദുഃഖം ഞാനനു
 ഭവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇരിട്ടിന്റേറ കഠിന്യം വിളക്കി
 ന്റേറ ശോഭയെ വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ലല്ലോ. സ്നേഹ
 സമ്പത്തുനായ ധൈര്യം എന്നെ വിളിക്കുന്നതിന് ദിവ
 സ്സം നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ സന്ദർഭം കഴിഞ്ഞാൽ
 നിനക്ക് എന്നെ കാണുന്നതിന് സാധിക്കയില്ല. ഇനി
 മേൽ നിനക്ക് അനുപദേശിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭവും
 ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതിനാൽ ഓനിപ്പോരും നിന്നോടു പ
 ഠയുന്ന ഉപദേശങ്ങളേ നീ ഒരിക്കലും മറന്നുപോകരുത്
 എന്റേറ മരണശേഷം നീ ഈ നാട്ടിൽ അമസിക്കുകയാ
 ണെങ്കിൽ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ നിനക്ക് പലവിധത്തിലുള്ള
 ആപത്തുകളുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കും. അതിനാൽ നീ വട
 കൽകളത്തുപെന്ന് അമസിച്ചു ജീവിക്കശേഷം കഴിച്ചു
 കൂട്ടണം. അവിടെ നിന്നെ സംവശിക്കുന്നതായ ധൈര്യം മ
 ക്കിച്ചുകൊള്ളും. നമ്മുടെ ബന്ധു മിത്രങ്ങളെ ഉപേക്ഷി
 കേണ്ടതായ വരുമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് സങ്കടപ്പെ
 ടേണ്ട. പരമകർത്താവു അന്നു നമ്മുടെ സഹായിയും ബ
 ണ്ഡവുമായിരിക്കുന്നു. ധൈര്യത്തോടെയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ബ
 ണ്ഡ മനുഷ്യനുണ്ടാകുകയില്ല. ആപത്തിൽ ബന്ധുവും, ഭാ
 ദൃതയിൽ മനവും, മരണത്തിൽ ജീവനും, ജ്ഞാതപിപാ
 സാദികളിൽ ദിവ്യാകൃതും, സന്താപത്തിൽ സന്തോഷവും,
 രോദാവസ്ഥയിൽ ആശ്വാസവും, മെഴുകികവിഭ്രാന്തി

യിൽ സാക്ഷാത്സംബന്ധിവിരുദ്ധമായിരിക്കുന്ന കർത്താവിന് നിന്റെ മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ എന്തുതന്നെ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല. മാനന്തരവിട്ടു ഈ കഠിന പീഡകളിൽ സഹനശക്തിയും ശാന്തപ്രകൃതിയും തന്നെ എന്നു കേൾച്ചതുപോലെ ഈ മരണാവസ്ഥയിലും വിശ്വാസ വൈകല്യത്താൽ യെന്നു എന്തെങ്കിലും മുമ്പുണ്ടാകാൻ കിടന്നതിനാവശ്യമുള്ള വാസ്തവത്താൽ മനുഷ്യാണെന്ന പരിചയവും സൗഖ്യവ്യമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നീയും എനിക്കുവേണ്ടി പരമപിതാവിനോടു സ്തോത്രമിരിക്കണം" എന്നുപ്രകാരം ദൈവസ്ഥായംപിള്ള ഉപദേശിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പിതാകളായ ഏഴി, ഏഴിക്കുഞ്ഞു സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ മരണമടയ്ക്കുന്നിരുന്നു. വീണ്ടും അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടുകൂടി "നീ മരുപ്പുറത്തേക്കു കയറാനിരിക്കുന്ന കർത്താവ് നിന്നെ കൈക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപരിമേയമായ കരുണയർന്നും മരുപ്പുറം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അന്യോന്യം ഭരിച്ചു പരമ പിതാവിന്റെ പാലംവിരുത്തമെ ഒന്നിച്ചിരുന്നു എന്നുവരുന്ന കാലം വരും. അനന്തമായ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നതിന് അവിടമാണ് മരണം നമുക്ക് കൈക്കൊള്ളേണ്ടിട്ടുള്ളത്." എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവളെ അവിടുവിട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളുന്നതിൽ യുതിപ്പെട്ടതായി.

ദൈവസ്ഥായംപിള്ളയുടെ ഭാര്യ പോയതിൽ പിന്നീട് മരണമര മോശത്താൽ ദൈവം മുഴുവൻ വികൃതമായ മരു സ്ത്രീയെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ദൈവസ്ഥായം പിള്ള അവളുടെ അത്യാസന്നമായ മരണാവസ്ഥകളെ,

അവളിൽ അനന്തരം തോന്നി വൈകാരിക പ്രാപ്തി
 യു. പിന്നീട് അവളുടെ മനസ്സിൽ കരുതലായും വ
 രുഷിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “നിന്റെ വ്യായി കൈ
 വാണുഗ്രഹത്താൽ തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കൃത്യമായ
 കൃത്യമായ നി. സത്യവൈദിക വിശ്വാസിക്കുകയും ആമാ
 തിക്കയും ചെയ്യണം, എന്ന് അനന്തരം അവളുടെ ശ
 രീക അഭിപ്രായവുമായ്ക്കിരിക്കുകയും അവർ ക്രി
 സ്തതരം സ്വീകരിച്ച് വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുകയും
 ചെയ്തു. ഇവർ ക്രൂരമായ മനസ്സാൽ കോതികൾ അവി
 രെ ക്രൂരിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഭാഗങ്ങളെയും കൈവാന
 ഗ്രഹത്താൽ സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ
 കാണുന്നതിനും ഉപദേശം കേൾക്കുന്നതിനും വന്നിരുന്ന
 ആളുകളോട്— നിങ്ങൾ ഇനിമേൽ ഇവിടെ ഇരിക്കേണ്ട
 ആവശ്യമില്ല. നമ്മളു ഇവിടെ ഒരു വിശേഷ സംഭവം
 നടക്കാൻ പോകുന്നു. ഇന്നും നമ്മളെയും ദൈവം ചെയ്ത്
 നിങ്ങളോടും ഇവിടെ വരാതിരുന്നാൽ അത് വലിയ ഉപ
 കാശായിരിക്കും. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ വേഗം നിങ്ങള
 ുടെ വിട്ടുകളിപ്പോകു പോകേണ്ടതാണ്. എന്നു പറ
 ഞ്ഞു അവർ യാത്രയാക്കി. പിറ്റേദിവസം വെള്ളി
 യാഴ്ച കർത്താവിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിന്
 നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസമായിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ പെണ്മക്കളാണിരിക്കുകയും തട്ടപ്പെടുത്താക്കുകയും
 വിവരത്തിൽ ഒന്നുതട്ടുടെ ഉപദേശമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ദൈവസഹായംപിള്ള മക്കാനസ്സാനം കൈക്കൊണ്ടു
 ഏ, വർദ്ധം സത്യമത വിശ്വാസത്തേ പ്രതി കാലഹൃദ
 വാസം അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിച്ച് ൪൦, ദിവസം കടന്നു

വർദ്ധം അദ്ദേഹം ജനിപ്പിച്ചത് ൪൦, വയസ്സും തികയുന്ന
 മരണാശയം മകമാസം ൧൪-ാം വയസ്സിലായി അ
 ദ്ദേഹത്തിന് മോക്ഷമുഖമായിരുന്ന മൗനികബന്ധ
 നെ മാറി സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം കൊടുക്കുന്നതിന് കർതാ
 വ് നിശ്ചയിച്ചു. വെങ്കിയാളു കാലത്തു അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ ഗത്യവും വിശേഷ അധികാരമുള്ളതിനാൽ
 മാത്രം ബ്രാഹ്മണൻ (ഇതാ അധികാരികളിൽ ഒരു പ്ര
 യാഗമണൻ) വന്നു തലേവിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പണ്യ
 പുരുഷനെ സമീപത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഏതാനും
 ദൂരത്താലേ അയച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ
 മീപത്തുവന്ന് “നിങ്ങളെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടു
 ചെന്നു താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരാളാവ് കല്പിച്ചിരി
 ക്കുന്നു,, എന്നറിയപ്പെട്ടു. അതിന് “വേദസാക്ഷിയായ
 വേദസമാപിത” തന്റെ ആത്മാവ് ശരീരബന്ധ
 നെ വിട്ടു പിരിയുന്നതിനുള്ള സമയം ആസന്നമായി,
 ഏന്ന് ദിവ്യശക്തികൊണ്ടിരുന്നിട്ട്, “നിങ്ങൾ മറ്റൊ
 സ്ഥലത്ത് താമസം പാടേണ്ട ആവശ്യമില്ല എ
 ന്ന എവിടെയോ ന്ന കൊണ്ടുപോകുന്നതെന്ന് എനി
 ക്ക് നല്ലവണ്ണമായി അറിയാൻ വരും നമുക്കവിടെ
 പൊക്കം” ഏന്ന് ചൊല്ലി പറ്റത്തുവന്നു. ഇതാവ
 സമയത്ത് മൻപറഞ്ഞ ബ്രാഹ്മണൻ കൊയ്യുവാനു
 സമഗ്രിക്കുള്ളതിന് ഏതാനും ദൂരത്താലേ കാറ്റാടിമല
 ത്തെ അടിവാരത്തിൽ ഉല്പിഷ്ഠസ്ഥലത്തു ചെന്നു നില്ക്കുന്ന
 തിന്ന ഏല്പാട്ടുചെയ്തിരുന്നു.

പറഞ്ഞുവന്ന ഉടൻ പുണ്യപുരുഷന്റെ നാലുവശത്തും ഭൂതന്മാർ വളഞ്ഞു. “വേഗം നടക്കൂ വേഗം നടക്കൂ” എന്ന് പറഞ്ഞു അരിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ കാലിൽ വിലങ്ങു തറച്ചിരുന്നതിനാൽ സരവധാനം നടക്കുന്നതിനെ സാധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മനേര വേരനെ കൂടാതെയും പ്രസന്നവരനായും ആർത്തിയോടുകൂടി പോകുന്നതുകൊണ്ട് അവർ അതുജ്ഞപരമായതായ്, ഇവന്റെ മുമ്പേയും കണ്ടിരുന്നതായ് ഇവനെ എന്തിനുകൊണ്ടു പോകുന്നു എന്നുള്ളതു് ഇവൻ ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നും മറ്റും കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ഇതെല്ലാം ദേവസമുദായംപിള്ള കേട്ടിട്ട് ഭൂതപ്രഭാട് നിങ്ങൾ എന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതെന്തിനാണെന്നു എന്തിനറിയാം. വേറെയൊന്നിനുമല്ല. കൊല്ലുന്നതിനു തന്നെയാണു്. ഈ ദിവസം എന്താണുകൊണ്ടു ഞാൻ വളരെക്കാലം കൊണ്ടു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു, എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഭൂതന്മാർ മൗനമന്യം നാമാംഭാട്ടമറിയിക്കാതിരിച്ചെങ്കിലും ഇവൻ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു വിസ്മയിച്ചു.

കാലിൽ വിലങ്ങോടുകൂടി വേഗം നടക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു് ഭൂമിയിൽ മലിനകിടക്കാൻ പറഞ്ഞു് കൈയിലും കാലിലും ഘസിച്ചിരുന്ന വിലങ്ങുകൾക്കകത്തുകൂടി ഒരു വലമുള്ള കമ്പിട്ട് തൂക്കി എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഇപ്രകാരം കാറാടി മലയുടേ അടിവാരത്തിൽ കൊണ്ടുവെല്ലുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ശക്തിഭാരതാൽ വിലങ്ങുകളുടെ സംഘർഷംകൊണ്ടു് കൈയിലും കാലിലുമുള്ള ചാംസു ചേശികളും അമ്പുരളും പൊട്ടിയുണ്ടായ അസഹ്യമായ

വേദന ഉണ്ടായപ്പോൾ അതിന്റെ അവശിഷ്ടമായിട്ടു കത്തി
യുണ്ടു്.

ഉദ്ദിഷ്ടസ്വഭാവത്തെപ്പോലെ സിദ്ധൻ എഴിച്ച
നിന്നു് അന്യരപാണി കളാര മേന്മാരോടു് “എന്റെ
അമ്മാവു് സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു് യോഗ്യനായ സ്വ
ഭാവം ഇതുതന്നെയാണു്” അതിനാൽ ഇവിടെ പറയുന്നത
യും ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു് അനുവാദം തരണമെന്നു്
എന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം സമ്മതപ്രകാരം മറ്റു
കർമ്മനിന്നു് ഇപ്രകാരം പ്രാപിച്ചു. സഭാഗോപാലന
ന്റെ കർമ്മാവേശ്വരകാരു പീഡാപിന്റെ അടിമത്വ
ത്തിൽനിന്നു് മോചിക്കുന്നതിന്നു് അദ്ദേഹം മനുഷ്യനായ
വശിക്കുന്നതിന്നും, മേമണാലാലാൻ എന്നതിന്നും, യു
ദ്ധോദ്ധേനിരകളെ സഹിക്കുന്നതിന്നും തുടങ്ങിയവയെ
‘യുദ്ധം’, എന്നുവെച്ചു കവിതയിൽ ചേർത്തിട്ടു കേൾക്കു
മപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും, കർമ്മകളാൽ കെടുത്തു് കുറ്റമില്ലാ
ത്ത പെരുമാറ്റത്തിൽ കഴിയുന്നപോലെ അവിടു് വിധി
ക്കപ്പെടുന്നതിന്നും, അന്നാസു കയ്യെപ്പാ, പിഡാത്താസു
മേന്മാരോടാസു എന്നിവയുടെ പാലൽ കൂട്ടിയൊരു
പോകപ്പെടുന്നതിന്നും, കള്ള സാക്ഷികളാൽ കുറ്റം ചൂ
ത്തപ്പെടുന്നതിന്നും തിരുക്കുന്നതിൽ കൈകൾകൊണ്ടും
തിരുമേനിയിൽ ചുമട്ടുകൾകൊണ്ടും അടിക്കപ്പെടുന്ന
തിന്നും, തിരുമയത്തിൽ തുപ്പപ്പെടുന്നതിന്നും, തിരുമയം വ
സ്ത്രത്താൽ മൂടപ്പെടുന്നതിന്നും, തിരുത്താളിൽ അമുക്ക
ട്ടു് വാമരം ചൂടതി ഗുരുതരമാ മലമ്പരം കൂട്ടിയൊണ്ട
പോകപ്പെടുന്നതിന്നും, തിരുക്കുപ്പായം ഉരിയപ്പെടുന്നതി
ന്നും, ഇതന്യാണികളാൽ തറക്കപ്പെട്ടു് ഒണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ

മലപ്പു സ്ത്രീവരയിൽ ഉയർന്നി നാട്ടുപ്പെട്ടുന്നതിനും, ഓരോ
 ത്തിന് കൈപ്പകലൻ പളിച്ച മുന്തിരിങ്ങാച്ചാക്കാരും ത
 രപ്പെട്ടുന്നതിനും, തിരുവിളാവ് കന്യാശാൽ കരളിത്തുറ
 കപ്പെട്ടുന്നതിനും, കർക്കാവേ! നീ തിരുമനസ്സായല്ലോ.
 പാലിയായിരിക്കുന്ന ഞാൻ ഇവയെല്ലാം കേൾക്കയാട്ടുകു
 ടി ധ്യാനിക്കുന്നതിന് അനുഗ്രഹം ചെയ്യരുളണമേ!
 നിന്റെ ഈ വിശുദ്ധ കണ്യാനുഭവങ്ങളെയും കരുണാമണ
 ളെയും കരിച്ച് നകൈവരണയിൽ നിന്നകറ്റി അടിയ
 നെ ക്ഷിക്കുന്നതിനും നിന്റെ വലത്തുവശത്തു തുണിയ
 പരശാരണപക്കളത് കൊടുത്തുളളിയ മോക്ഷദാതൃ
 ത്തിൽ അടിയനെ പങ്കുകൊണ്ടാക്കുന്നതിനും കർക്കാവേ!
 ഏണോട്ട കൃപയായിരിക്കേണമേ! ഏന്റെ ഇരക്കോടെ
 ഇതുവരെ അവിടുന്ന് എനിക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള നന്മ
 കൾ അപരിചയങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഈ അവസര
 ത്തിലും അവിടുത്തെ വിശേഷ വശപ്രസാദം തന്നതല്ലേ
 ഞ്ഞു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കർക്കാവേ! അവിടുത്തെ
 ൾ കാഴ്ചയായ് വെണ്മുന്ന ഏന്റെ ഈ ശരീരത്തെയും
 ആത്മാവിനെയും കരുണയൊട്ടുകൂടി സ്വീകരിച്ച് അവി
 ടുത്തെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് മരിക്കുന്നതിൽ കൃപചെയ്യ
 ണമേ". ഏന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കണ്ണുകളെ മേലോട്ടു
 യർന്നി നമസ്കരിച്ചിട്ട് കറച്ചുനേരം മരണമായ്
 നിന്നു. പിന്നീട് ഭക്തന്മാരോട് 'പ്രിയസ്തേയിരുന്മാരേ!
 ഞാൻ നിങ്ങളോടാവശ്യപ്പെട്ടകാര്യം സഫലമായി. ഇ
 ന്നി നിങ്ങളുടേ ലുഷ്ടംപോലെ പ്രവൃത്തിക്കാം, ഏന്നു
 പറഞ്ഞു.

വെളിയാൽ സമ്പത്തായതിൽ പിന്നീട് വേദ സംക്ഷിപ്ത ഒരു രചനയെ പാരതിൽ പിടിച്ചു കയറ്റി മൂന്നു ഭാഗമാർ പാരയുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്ന് മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിൽ തിരിച്ചു വെളിപ്പെട്ടു. മൂന്നുവരികളും ലക്ഷ്യം തെറ്റാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തിൽ കൊണ്ട് അർപ്പിക്കുന്നത് യേശുവായെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനായി അത് പരിശുദ്ധമായി. ലോകമാതാവായ ഏതൊരു രാജി അത് പരിശുദ്ധമായി എന്ന് മിന്നുപോയിൽ ഉള്ളിട്ടിട്ട് പാരയുടെ ചുവട്ടിൽ വീണു. അപ്പോൾ മീനൻ തന്നെ കണ്ടു. ഭാഗമാർ നന്നു വെളിപ്പെട്ടു നിന്നു. നന്നായി ഒരു ലക്ഷ്യമായി വീണ്ടും വെളിപ്പെട്ടു. ഇവ വേദസാക്ഷിയുടെ മീമ്പിത്തായനത്തിൽ വിജയമുണ്ടായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗയാത്രയിൽ സ്വർഗ്ഗാനുസ്മയകരമായ സന്തോഷത്തെയും പ്രശംസിച്ചു. ഇപ്രകാരം വേദസാക്ഷിയായ ദേവസമാധാനപിള്ള യേശു മിശിഹായുടെ മായയിൽ അഞ്ചു മുറിവുകളോടു കൂടി മരണിയായ ദേവസാക്ഷി കിരീടം, സ്വീകരിച്ചു.

അനന്തര സംഭവങ്ങൾ.

ദേവസമാധാനപിള്ള മരിച്ചു എന്നറിഞ്ഞതിൽ പിന്നീട് തിരുശ്ശീരാരെ വിളക്കോടുകൂടി അവിടെ ഇട്ടുവെച്ചു. ഭാഗമാർ അവയുടെ വീടു കളിമേട് പോയി. അവർ പിറ്റേദിവസം കാലത്തുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരച്ചലുകൾ

ജീവനായിരുന്ന വിജയകാള അഴിച്ച് തിരിയ്ക്കിക്കൊണ്ടു സംസ്കരിക്കാതെ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ചാനത്തുണ്ടുക്കളുടെ മറ്റവിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുപോയി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദേവദസാക്ഷി മരിച്ച വിവരമറിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ വിലക്കു തരച്ച് ബന്ധിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു കാണാത്തതിനാൽ വീണ്ടും എവിടെയാണു് കൊണ്ടുപോയിരിക്കേണ്ടതെന്നു ഒന്നുണ്ടുവസരം അന്വേഷിച്ചു. ഭട്ടവിൽ ഭടന്മാരിൽ നിന്നു തന്നെ വിവരം മനസ്സിലാക്കി, പട്ടക്കൽക്കു അറിയിച്ചു. ബ്രഹ്മാദർ മധുരനാഥസ്വാമി അവർകൾ ദേവസാക്ഷിയുടെ തിരുശ്ശരിക്കത്തെ തടസ്സമില്ലാതെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു് ആരുവായൊഴി വെക്കരു് കാവൽക്കാരിൽ പ്രയത്നിക്കു് ഏതാനും സമയങ്ങളോളം കൂട്ടുകൂടി ചിലക്കു പറഞ്ഞു യച്ചു. കൊലയ്ക്കു് വിധിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ പ്രേതങ്ങളേ അന്വേഷണത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു് മാലകളുന്നതില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ദൈവസഹായംപിള്ളയുടെ തിരുശ്ശരിക്കത്തെ വടക്കൻകുളത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു സ്വാമിയവർകളുടെ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ച് സ്ഥായിച്ചില്ല. പിന്നീടു് കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞു് കൊട്ടാരത്തിന്നും മധുരയിന്നു് വേണ്ടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളുമായി "പുലർത്തി മാട്ടി"ൽ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്ന ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദേവസാക്ഷിയുടെ അസ്ഥികളെ കണ്ടെത്തുവാൻ എടുത്തു് കൊട്ടാരം കൊണ്ടുപോയി. അതിന്നു ആ അവസരത്തിൽ

"പോയിട്ടു്—പുരകവരയിൽ ഉണ്ടാക്കിൻ, കേരള, കരുപ്പള്ളി മുതലായവായ ചങ്ങകളിൽ കെട്ടി കയറ്റിട്ടു പുറത്തു കയറ്റിയിട്ടു ഇന്നു പാണ്ടിയും തിരുവിതാംകൂറിലായിട്ടു കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു്". ഇതിന്നു് സ്ഥാനാഭ്യന്തരം ഇക്കഴിഞ്ഞ പൊലീസ് വ്യൂഹം, കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ദേവനാഥാജി എ.പി.യുടെ ചെറിയ ദേവാലയം
 കോട്ടയം, കേരളം

കോട്ടാറിവക കിട്ടിയിരുന്ന കേവലികൾ വാങ്ങിച്ച്, അവിടെ (12) വി: പ്രാൻസിസ് സേവ്യരെന്ന പുണ്യവാളുദ്യോഗത്തിൽ സമാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വലിയ പള്ളിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത പീഠത്തിൽ വെട്ടുകയ്യാക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ ആനുകൂല്യം വരുത്തപ്പെട്ട കോളി മെത്രാനവർക്കും ദൈവസമാധാനപിള്ളയുടെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി, സത്യവിശ്വാസസ്ഥിതിയോടുകൂടി അറിയുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിൽ തോന്നും (Fidelity) എന്ന തിരുസ്തോത്രസംഗീതം പാടി മെത്രാന്മാർ 'പൊന്തിഫിക്കൽ, എന്ന വലിയ പാട്ടു കർമ്മം നടത്തി. കൂടാതെ അവിടെ കർമ്മം നടന്നു കൂടിയിരുന്ന അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം തന്നെ വിശുദ്ധവേദസാക്ഷിയുടെ പുണ്യപ്രവൃത്തികളെയും പരിശുദ്ധമാക്കിയതും പറ്റി പ്രസംഗിച്ച് അറിയിച്ചു.

ദൈവസമാധാനപിള്ളയുടെ തിരുശ്ശിപ്പകൾ കോട്ടാറുകൊണ്ടുപോയ വിവരമറിഞ്ഞ്, ഏതാനും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വടക്കൻകൂട്ടത്തു നിന്നു വന്ന് സിങ്കാന്റെ മൃതശരീരം കിടന്ന സ്ഥലത്തു വല്ല അവശേഷവുമെങ്കിലും എന്ന് പൊങ്ങി. എന്നാലവർ തിരുശ്ശിപ്പകളായിട്ടു താങ്ങാനും കിട്ടിയില്ല. പിന്നീട് വിശുദ്ധനായ കന്യകയായിരുന്ന വിഖ്യാതകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലപ്പാദവും അവയെ സൂക്ഷിപ്പിന്നു ഭൂതന്മാർ പണം കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ച് വടക്കൻകൂട്ടത്തു കൊണ്ടുപോയി. അവയെ ചുറ്റും മധുരയ്ക്കൽ പള്ളിയിൽ മേയ്ക്കുകയും സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചു (13)

ഉപസംഹാരം

“മനുഷ്യർ പരിസ്ഥിതിയിൽ മുന്നോട്ടു കയറിക്കയറി വരുന്നുവെന്ന് അനീതകാലസ്ഥിതികളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.” എഹ്രഹാം, വസ്ത്രം, ഗ്രഹം, ഉപകരണം മുതലായ സർവ്വസംപത്തുകളിലും പുരോഗമനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണിത്. ശാസ്ത്രാഭ്യസനവും പതിയെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളും ദിവസംതോറും വരിച്ചുവരുന്നു. സൗരയൂർദ്ധ്വകളായ സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങളും ഭീഷായർപ്പങ്ങളായ സഞ്ചിവികളും സ്വതന്ത്രജീവിതപങ്കാളിപ്രദങ്ങളായ സുഗന്ധമൃഗങ്ങളും സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യർ ആജീവനാന്തം കഷ്ടതകളനുഭവിക്കുന്നു. വികൃതമായ ജീവിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യർ സുന്ദരമുണ്ടികളായതീർന്നു. തുലാമാസങ്ങളിൽ അമസിച്ചു കാററം വെന്തിലുമേറും കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നവർ മാളികകളിലും ഗോപുരങ്ങളിലും അമസിച്ചുതുടങ്ങി. മരവിപ്പിച്ചും കരിയിലയും ധരിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യലോകം പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളും തയ്യൽതരങ്ങളും സുഖമായ സഞ്ചാരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും, മനുഷ്യർ യഥാർത്ഥമായ മനുഷ്യപരിസ്ഥിതിയിലും, ദൈവരഹിതമായ ജീവിതസന്ധാരണത്തിലും, മുന്നോട്ടുതന്നെയാണോ പോകുന്നത് എന്നുള്ളത് സംശയത്തിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിയിരിക്കുന്നു.

സുഖമനുഭവിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യർ എത്രമാത്രം പ്രയാസപ്പെടുന്നുണ്ടോ അത്രയും ദൈവമാണ് അവരെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ലോകജീവിതത്തുപ്പറ്റി

നമ്മുടെ പിന്നെ മനുഷ്യർ ഇപ്പോഴിരിക്കുന്ന നിലയിൽ നിന്നും ഭാവിക്കാമെന്നതിൽ വർദ്ധിച്ചുവരാനാണ് വഴിയുള്ളത്. അത്രയും അവർ പരമോക്തിവിരുദ്ധതയെപ്പറ്റി നമ്മുടെ അന്വേഷണം കരയുകയും, ആർക്കുവേണ്ടിയുള്ളതും ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചവയായ് അറിയുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് സമാധാനത്തിന്റെ വികാസവും സുതമ്യമായും സമാധാനപരമായും കണ്ണുകൾക്കു മുന്നിലായും ഉത്തര മതാനുകൂലം വൈഷമ്യമായും തീർന്നിരിക്കുന്നത്. സമ്പ്രദായത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും ആകെ പാശ്ചാത്യവും ദർശനത്തിന്റെയും ദമ്പതന്ത്രവും മാനനിയമങ്ങളും ലോകമെങ്ങനെയെ സ്വതന്ത്രതയും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു വിഭാഗവിരുദ്ധമായ ഭാരോ വേഷധാരികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഭവാനന്തരങ്ങളുടെ സ്പ്രോംഗ്സോയങ്ങളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്യർക്കും പെന്താഗൺ എത്രയോ കൂടാതെ ലോകത്തിലുള്ളത്. ഭൂമിയായ അനുകൂലം കൊണ്ടും മാത്രമേ വിശ്വാസംകൊണ്ടും മാത്രം ഒരു മതത്തെ അവലംബിച്ച് കർമ്മമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയും വിശ്വാസ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാതിരിക്കുന്നത് വിശ്വകർമ്മവിരുദ്ധ മനുഷ്യർ ഒരു വിത്തതിലും തോലിച്ചു തല്ലേല്ലാ.

താക്കടമെ മതത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും, കൺനാനും കേൾക്കുന്നതും ആക്ഷേപിച്ചു പരമോക്തിയിൽ നമ്മുടെ ചിന്തകർ മുൻപറഞ്ഞ യാതൊന്നിനെയിലുമുൾപ്പെടുന്നവരല്ല. അവരുടെ അന്ത്യവും അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ഭൂമിയിൽ ജനിക്കുന്നതും മണ്ണിനടിയിൽ നശിക്കുന്നതും മാത്രമേ അവർ നിശ്ചയിച്ചുള്ളൂ. ഏതുവിധത്തിൽ

ചങ്ങലയ്ക്കുപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തും ഈ ലോകത്തിൽ സുഖ
 നേരുകയും, ഇവിടെ അനുഭവിക്കുന്ന സുഖംതന്നെ
 യാതൊരു അർത്ഥവെന്നൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ പരലോകത്തിലും
 അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു്, എന്നും മറ്റുമായിരിക്കും
 ഇഹലോകത്തെ ധാരണ. അങ്ങനെ മനസ്സിനെ ലോകസുഖ
 അഭിരുചിയോ പരിമിതിപ്പെടുത്തി, യാതൊരു പ്രവൃത്തികളിലും
 മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളിട്ടു് നില്ക്കും താനോ
 ന്നികളായ് ജീവിക്കും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇഹലോക മനസ്സാക്കി
 കൂടിയും മരിക്കായ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനുള്ളതായ ചില സന്ദ
 ർഭങ്ങളിൽ അനുഭവിക്കുന്ന അനർത്ഥങ്ങളിൽ തോൽവി
 പറ്റുകയാണെന്നിൽ അതിർത്തിപ്പെടാതെ മനോഭവ
 ന്നെയെ ഇല്ലാതെയുമാക്കുന്നതിന്നു് കരുക്കുകളും വിരണ്ഡയാ
 വരങ്ങളും അന്വേഷിച്ചു് ആ പ്രവൃത്തിയെ സാധുവു
 രിക്കുന്നതിന്നു് ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ വിരണ്ഡയാവാദികൾ പാ
 പപണ്ഡങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിന്നു് ശ്രമിക്കാതെയും
 സത്യത്തെ വിശ്വാസങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാതെയും, മനസ്സാ
 ക്കിക്കുവിലാതായ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുമൂലമേ പാപ
 രാകുകയുള്ളു, ഒന്നിന്നെയും പാപത്തെ വിചാരിച്ചുപോ
 കരുതു്, വിചാരിച്ചുപോകെങ്കിൽ അതു പാപം തന്നെ
 യാതൊരു എന്തൊന്നും പറ്റത്തക്ക സാധുവുമാകുമെന്നു വരുമി
 കാൻ തുടങ്ങും.

പ്രിയ വായനക്കാരെ! ഈ നഗ്നമായ ലോകമെ
 ല്ലാതെ അനഗ്നമായ ഒരു ലോകവും, ഈ നഗ്നമായ
 ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അനഗ്നമായ ഒരാളായ
 വ്യക്തിയെന്നു് അറിയുവിൻ—നമ്മുടെയും മൃതരായും

വിശ്വാസത്തിലും മുനിട്ടുനിന്നിരുന്ന അനേകം പുണ്യ
 പുരുഷന്മാർ ചെട്ടിഞ്ഞളിപ്പിട്ടുള്ള സുഗന്ധമാർഗ്ഗം നമ്മുടെ
 മുമ്പിലുണ്ട്. അതിൽക്കൂടി കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതി-
 നുള്ള സാമർത്ഥ്യവും വിവേകവും നമുക്കുണ്ടല്ലോ.
 രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ പല ഉന്മൂലം മുതലി-
 ക ധർമ്മങ്ങൾക്കായി നമ്മുടെ അവരുടെ ജീവനെ ബലി
 കഴിക്കുന്നു. ലോകാവസാനംവരെ നീക്കുന്നില്ലെന്ന
 ഇവരുടെ വിശ്വാസത്തിനും ഏറ്റവും മഹനീയമായി
 ടുള്ളവരെന്നുമാണ്. ഇവരെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും അനു-
 താതികളായ് വർത്തിക്കുന്നതിനും പലരും ഉണ്ടായി എ-
 ന്നുപോം. അവരെപ്പറ്റിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥാപിതങ്ങളും
 അവർ സ്വീകരിച്ച പാപങ്ങളുള്ള കാരണ മീട് വർദ്ധി-
 നമുക്കും അനുരൂപീവികളായ സമോരോരങ്ങൾ പല
 വിധത്തിലും ഉപകരിക്കുന്നവയായിരിക്കും. എന്നാൽ
 ഇവ കായികവും ശൈലികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ജീവി-
 തോപായമാർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നതിനാൽ ലോകത്തിന്റെ അ-
 മദ്ധ്യ ശക്തികളുടെ നാശനഷ്ടത്തിന് അവരുടെ പ്ര-
 ത്യാജനം സാമാന്യശക്തിയായിത്തീർന്നവ മാത്രമാകുന്നു.
 പാണ്ഡിത്യവും പാശ്ചാത്യവും തമ്മിലുള്ള ഈ പോരാട്ടം
 നമ്മുടെ കാർമ്മികത്വത്തിന്റെ വലുതായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും
 പാണ്ഡിത്യം (വിമർശനം) നമ്മുടെ ഇഹലോകപര-
 മായ അനിസ്തവ്യബലിൽ ബലാധികാരികളാണെ-
 ചെന്നത്. എങ്കിലും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കുണ്ടാകാ-
 ലായ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പരിപാവനമായ ഉദ്ദേശം-
 മാത്രം അവരുടെ പരലോകനന്ത്യതകൾക്കു നിശ്ചി-
 തം. എന്നാൽ മരണവും അന്ത്യനാശവും തമ്മിലുള്ള

പോലും ലോകത്തിനെയെ തൃണവല്ലഭിക്കും യുദ്ധ
ജനങ്ങളെയും ദേവജീവനാൽ സ്വരാജ്യത്തെ തന്നെയും
ബലികഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിൽ സൈവ
സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നവർ ലോകത്തിന്റെ അന്തർഭാഗ
ത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അന്ധകാരത്തെ പരമാർത്ഥപം ക
ണ്ടിച്ച് ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. മനുഷ്യഹൃദയമാകുന്ന സര
ത്രാജ്യത്തെ സാന്ദർശ്വീകവും സാത്വികവുമായ വ്യവ
സ്ഥാപിതങ്ങളാൽ ഭരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആശം
ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതും അവരുടെ ജീവധർമ്മങ്ങൾ
പരിശുദ്ധാത്മപീഠങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചതല്ലെന്ന
വയും ആയിരിക്കും. ഇവരാണ് ദൈവത്തിനനുവദിതീ
വിഷയം ദൈവത്തിനനുവദിതീ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.
ഇവരുടെ ചട്ടവട്ടങ്ങൾ പരമോക്ത കാഴ്ചവിന്റെ ചട്ട പ
സ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയും പരമാന്യത്തിൽ
അവർക്ക് സമാധാനവും പരമാനന്ദവും പ്രദാനം ചെയ്യ
ുന്നതിന് സമ്പാദിച്ച വെളിച്ചമുള്ള അമൃതപ്രധാനമായ
ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ലോകവും അതിലുള്ള ജീവി
കളും നരിക്കും എന്നാൽ അവരുടെ കീഴ്തി അനന്തര
മായ പരിമളം വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ലോകം നിന്തി
ക്കും. എന്നാൽ പരമോക്ത കാഴ്ചവ് അവരെ ഉയർത്തും.
കാഴ്ചാ രാമപോരംവഴി ലോകത്തിലുള്ള അകിഷ്ടതകൾ
അവരുടെ അകത്തു പ്രവേശിക്കും, എന്നാൽ അവരെ
ഇഷ്ടപരിപൂർണ്ണ നിർമ്മലമാക്കും. യാഹ്യപരിശുദ്ധരും
അവരെ ഉപേക്ഷിക്കും, എന്നാൽ അവർ ആത്മസന്തോ
ഷം കണ്ടെത്തും. ഇവർ ലോകത്തിൽ ദുഷ്ടതയെത്താൽ
ജീവിതസുതതിക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഇവ

കാണും എപ്പോഴും സുഖവും സന്തോഷവും അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ.

വിജ്ഞാനവും പാമരതാപവും, ജ്ഞാനവും അജ്ഞാനവും, തമ്മിലുള്ള മറ്റും ഇരുക്രട്ടക്കും ചൊല്ലെ കീഴടക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമാണ്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ കൂട്ടക്ക് വിജയപരമായ ഈ ലോകം മാത്രമേ സ്വാധീനമാകുന്നുള്ളൂ. ജ്ഞാനത്തെ കൂട്ടക്ക് പരലോകവും കൂടി സ്വാധീനമാകുന്നുണ്ട്. അജ്ഞാനാസ്ഥകാരനെ സമൃദ്ധം തരിപ്പിക്കുന്നതിന് തന്നിച്ച് വിജയം പ്രാപിച്ച ദൈവ സമർപ്പിതായ ദൈവസന്ദായപിള്ള ഈ ജ്ഞാനത്തെ വസ്തുതയിൽപ്പെട്ട കൈമാറ്റം നൽകി എന്തുകൊണ്ട് പറയാൻ പാടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശവും ജീവിതോദ്ദേശസാഹചര്യവും അജ്ഞാനജന്മത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിന് പര്യാപ്തങ്ങളല്ലേ? അദ്ദേഹം നാശമായ ഈ ലോകീകസുഖങ്ങളെ എന്തായിട്ടില്ല. അബദ്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും സങ്കല്പവേദാന്തരവും കരുതികഴിക്കുന്നതിന് മതിയാകുന്ന സാമഗ്രികളേ ശേഖരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാഭാസം നമ്മിലെത്ര പേക്കാണു് ഉപകാരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്? സത്യമതവിശ്വാസ സ്ഥിരീകരണത്തിനായ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന ലോകത്തെ കൈതന്നെ വഹിക്കുന്ന അല്ലയോ കേരളഭൂമി! നീ ഇനിയും എത്ര അജ്ഞാനസന്തതികളേയുണ്ടാണു് നിന്റെ കക്ഷിയിൽ വാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്? അല്ലയോ! പ്രിയ വായനക്കാരേ നാം ദൈവത്തിന് കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതു് നമ്മുടെ ആത്മാവാണല്ലോ. ദൈവവും അതുതന്നെയാണു്

നമ്മോടു സുവശ്യപ്പെടുന്നത്. ശരിയെന്നു സ്വന്തമാക്കി ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കുമോ? സാധിക്കുകയില്ല നിശ്ചയം തന്നെ. അതിനാൽ ആത്മാവോടു കൂടി നമ്മുടെ ശരീരവും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. വേദസൂക്തിയായ വേദസംഹാരംപിള്ള വെട്ടിത്തെളിച്ചിട്ടുള്ള സിഗർമാസ്റ്റർത്തിൽ കൂടി എല്ലാവരും സന്ദേശം യാത്ര ചെയ്യുവിൻ. അത് നിങ്ങളെ നിത്യനാശത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതും ദൈവകോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. മാമുൽ നപെടികളും അന്യവിശ്വാസങ്ങളും തൃപ്തിച്ച് വിശുദ്ധ വേദസാക്ഷിയെ അനുഗമിക്കുന്ന ഭാരതാര്യങ്ങൾ വേദസമിതിക്കുമേൽ നിങ്ങളുടെ അനുജങ്ങളും ക്ഷത്രിയപിപാസാഭിമുഖീകരണപര്യവേഷങ്ങളും സമീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട അത്യാത്മ ഗുണങ്ങൾ മാനം മെത്ത് സർവ്വ അജ്ഞാനികളെയും സത്യമാസ്റ്റർത്തിൽ സുസ്ഥിരമായ് നയിക്കണമെന്നു സർവ്വശക്തനായ കർതാവിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“സർവ്വത്തിങ്കലുമുത്തമം”

൧. മരുതക്കുളത്തു—ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ അഴിമുക്ക് മുതൽ കായംകുളംവരെ മരുതക്കുളക്കര ഒരു മണലു മാർച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ൧൭൭൦-ൽ കായംകുളം ഭാഗാവ് പിടിച്ചുക്കൊണ്ടുവരുന്നതായ് ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമായിരുന്നു. ഏകദേശം ൩൦൦ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മരുതക്കുളത്തു നിന്ന് ഒരു പോറ്റിയ നട്ടാലംമേത്തും പുറംകൊണ്ടിടായ് നിയമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു സായക്രീയ വിധാമം കഴിച്ച് അൻറ രാജ്യനാമം തന്നെ വീട്ടുപോയ് സ്വീകരിച്ചു. അവിടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. ഈ വംശത്തിലും ഈ വേണത്തിലും തന്നെയാണു് ചേരസംഹാരംപിള്ള ജനിച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ളതു്. ഈ ചെന്നതിപ്പൊഴിപ്പെട്ടിടം അതിന്റെ 'അഭിവാസവും' മറ്റു ചില ചെങ്കുളങ്ങളും ഇപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണു്.

൨. ഡിമനാതി—മാതാജാലവർ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്തു് ൧൭൭൧ ആഗസ്റ്റിൽ ഡച്ചുകാരുടെ കയ്യിൽ വെച്ചു നന്നേ യുദ്ധത്തിൽ അവരെ തിരുവിതാംകൂർ കൈയ്യും നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചു് ൧൪ പേരെ തടവുകാരായ് പിടിച്ചു. അവരിൽ പലരും അധികരിവസം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് മരിച്ചുപോയി. ജീവിച്ചവരിൽ ചിലർ തിരുവിതാംകൂർ കൈയ്യത്തിൽ ചേർന്നു മഹാരാജാവിന്നു കൈ ചുമ്പുമാനപരസ്സം സേവിച്ചിരുന്നു. ഇവരിൽ ഡിമനാതി എന്നും, ഡോണോ എന്നും,

കണ്ടുപോണം പ്രമാണികളായിരുന്നു. ഡിഡനായി യുടെ വിശ്വസ്തതയും യുദ്ധനിപുണതയും വിനയപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റവും കണ്ടു മാർമാന്ധവർമ്മ മഹാജാറായും അദ്ദേഹത്തെ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങൾക്കെല്ലാം നായകനായ് നിയമിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ആദ്യമായ് നായർ സൈന്യങ്ങൾക്ക് പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള യുദ്ധകരങ്ങൾ പരിഷ്കാരം പാശ്ചാത്യ യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ വരുത്തി അവ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും തോക്കുകളും വെടിയുണ്ടകളും ഇവിടേയ്ക്കുവന്ന ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് പല സേനകളെത്തുടർപ്പട്ടത്തുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ പത്മനാഭപുരത്തും ഉയേഗിരിയിലും ഒരു കൽക്കോട്ടകൾ പണിയിച്ചു. ഡിഡനായി താമസിച്ചിരുന്നതും സൈന്യങ്ങളെ പാപ്പിച്ചിരുന്നതും ഉയേഗിരിക്കോട്ടയിലാണ്. അവിടെ യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഒരു ഇരിമ്പ് വ്യവസായ ശാലയും തന്നിടം തന്ന സംബന്ധിച്ചുപടം പെയ്യാനാലികൾ നടത്തുന്നതിന് ഒരു പള്ളിയും പണിയിച്ചു. ഈ പള്ളിയെ തേർപുരയില്ലാതെ ഇപ്പൊഴും ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു സംരക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഇതിലാണ് ഡിഡനായിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടേയും മറ്റു ചിലരുടേയും ശവകുടീരങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ഡിഡനായി നൂറുവർഷം മഹാജാറായിരുന്ന കക്കിമ്പുരമാനപുരസ്സരം സേവിച്ചിട്ട് സുഹൃത്തുസ്സരം കമ്മണവും തികയുന്ന നർമപാമാജ് മിഥുനമാസം മാറു പര ലോകപ്രാപ്തനായി. ചെറിയ കുപ്പിക്കാക്കുന്ന പരയ

കോട്ടയം ഗവണ്മെന്റ് കോളേജ്. ഡോ. എസ്. എസ്. ജോസ്
 1928. മറ്റേ പേര് കോട്ടയം കോളേജ്.

കോട്ടയം ഗവണ്മെന്റ് കോളേജ്. ഡോ. എസ്. എസ്. ജോസ്
 എഴുതിയ കോളേജ്.

ന്ന ഡിപന്തയിയുടെ പുത്രൻ നർമപ്രഭാഷ് ഇവമാസം ൨൨-ാം മരിച്ചു.

ഡിപന്തയിയുടെ മാതൃ ശർക്കരിയെപ്പോലെയായി, നർമപ്രഭാഷ് പിത്തമാസം ൨൦-ാം മരിച്ചു.

ആഴിമൊഴിക്കൽ മിക്കൽ കാലാലായുടെ പെരു നാൾ ദിവസം ഈ അവകാശങ്ങളെ പൂർണ്ണമായിക്കൊണ്ടും മറ്റും വളരെ വിശേഷമായ് അദ്ധ്യക്ഷ പരിവേഷം. അന്നേദിവസം കത്തോലിക്കാ വൈദികൻ വന്നു തീർത്ഥം നടത്തി അദ്ദേഹം ആശീർവ്വദിക്കു പരിവേഷം.

൩. വടക്കൻകുളം. ഇത് ആന്ധ്രാമൊഴിയിൽ നിന്നു ൭ മൈൽ തെക്കുകിഴക്ക് തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവിടേക്കു 'തിരുക്കുളം', 'വേലായുധം' എന്നു പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അത് വാലക്കുളം മന്ത്രാലയം. പിന്നീട് മൈൽ-ൽ ദേശസ്ഥാനം പിന്നെയും കാലത്തു ബഹുമാനപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻ അധ്യക്ഷൻ ആവർകൾ ഈ കാലക്കുളം മാറ്റി തത്സ്ഥാനത്തു കല്ലും മേവും കൊണ്ടു ഉറപ്പുള്ള ഒരു കെട്ടിടം പണിയിച്ചു. കേവൽ മന്ത്രാലയം ഇപ്പോൾ കാണുന്ന മാതിരി വിവിക്രാന്തിയിൽ പണികഴിപ്പിച്ചു. പക്ഷിയുടെ പണി വിശേഷം കൊണ്ടു പരിശുദ്ധനായിട്ടു പ്രത്യേക വല്ലഭ്യം കൊണ്ടു ഇത് കേവലം ഇൻഡ്യയിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനമർഹിക്കുന്നു.

ഇവിടെ പരിശുദ്ധ പരമേശ്വരനാവിന്റെ സ്വയം വളരണമെന്നുള്ളത് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ തിരുസ്വരൂപം ഏറ്റവും സൗന്ദര്യമുള്ളതും നേഞ്ചിൽ തെളുകുകയാട്ടുകൂടി ജനങ്ങൾക്കിമുഖമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്. കൊല്ലവർഷം ൯൭൯. തുലാമാസം ഓരോന്നിയിൽ വെള്ളിയാഴ്ച തിരുനൽവേലി 'സത്യവാചകം' എന്ന നാളിന്റെ മകൻ സ്വരൂപത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുതി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവ്യശബ്ദമുണ്ടായി. സ്വരൂപത്തിന്റെ മുമ്പത്തെ മര ഘടകമൊഴൊഴൊ ഒരു വസ്തു മറച്ചിരുന്നു. പ്രവാളസമുദായ ഗാന്ധ്യസ്ഥലത്തിൽ കൂടി കണ്ണനീർക്കൊലിക്കുന്നതായി കണ്ടു. നിവന്നിരുന്ന ശിരസ്സ് ഒരുവശത്തോട്ട് സ്വയം ചലിഞ്ഞ് നോക്കുമ്പോൾ തൊഴുതിരുന്ന കൈവിളിച്ച് ശിരസ്സിൽ താങ്ങിയിരുന്നു. ഈ ദിവ്യശബ്ദം കണ്ടു ജനങ്ങൾ തെരവശബ്ദമായി മാറിപ്പോയി, അക്കാലത്തു ഉപദേശിതായിരുന്ന വ്യാകുല്പാപിജ്ഞാതാരിൽനിന്നു അദ്ദേഹവും മുൻപറഞ്ഞ കാഴ്ചകളെല്ലാം കണ്ടു എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാൻ പാടില്ലാത്ത അവസ്ഥ നിന്നു പോയി. ഈ അവസ്ഥയിൽ 'മെന്'റിക്കമ്മാൾ' എന്നൊരു യുവാവുപ്രസാദം വശക്കൽക്കൂട്ടി താമസിച്ചിരുന്നു. അവരോട് ഈ വിവരം ചെന്നറിയിച്ചു. അവർ വന്നു സ്വരൂപത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ മൂന്നുവിധ കാഴ്ചകളും മറ്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെ മുഖത്തിലുള്ള ദുഃഖമായതും കണ്ടു അത്ഭുതപ്പെട്ട് ഇത് അത്ഭുതകാഴ്ചയെന്നു എന്ന് എല്ലാവരും അറിയിച്ചു. പിന്നീട് പള്ളിയിലുള്ള

വർഷം കഴിഞ്ഞു കഴിച്ച് ഞായറാഴ്ചയിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി. പരമേശ്വരനാഥസ്വാമിന്റെ കൈകൾ വിളിച്ച് ശിഷ്യന്മാരായിരിക്കുന്നതും, കണ്ണുകൾനിന്നു ധാരാളമായി കണ്ണീർവാർന്നതും, മുഖപ്രകാരം കറുത്തുപോയതും, കണ്ണു കളിച്ച് എല്ലാവരും വായിട്ട് കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടക്ക് മുത്തൻ പീഠത്തിൽ കയറി കണ്ണീർ തുടച്ചു നോക്കി, എന്നിട്ടും കണ്ണീർ ധാരാളമായി വന്നു കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് പീഠത്തിൽ കയറി കയ്യിൽ കയ്യിൽ എല്ലാവരും കൈപരസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടക്ക് മുത്തൻ പീഠത്തിൽ കയറി കണ്ണീർ തുടച്ചു നോക്കി, എന്നിട്ടും കണ്ണീർ ധാരാളമായി വന്നു കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് പീഠത്തിൽ കയറി കയ്യിൽ കയ്യിൽ എല്ലാവരും കൈപരസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടക്ക് മുത്തൻ പീഠത്തിൽ കയറി കണ്ണീർ തുടച്ചു നോക്കി, എന്നിട്ടും കണ്ണീർ ധാരാളമായി വന്നു കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് പീഠത്തിൽ കയറി കയ്യിൽ കയ്യിൽ എല്ലാവരും കൈപരസിക്കുകയും ചെയ്തു.

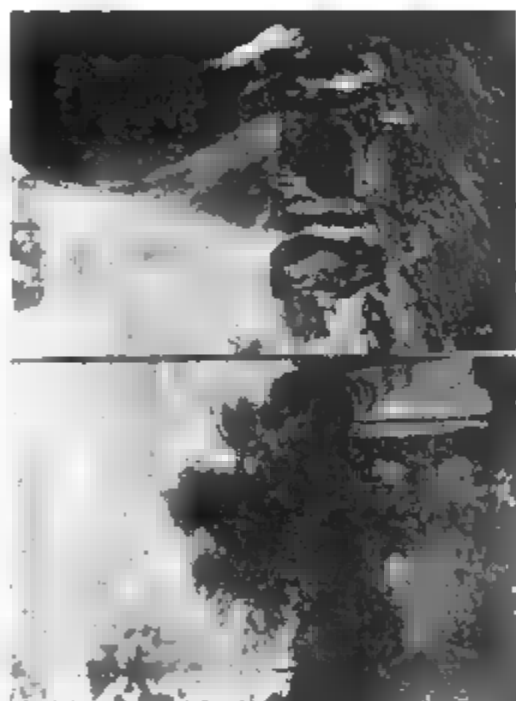
൪. ദൈവദൂതൻ— മരുതകളുടെ വീട്ടുകാരുടെ കടമയെക്കുറിച്ചാണ് ദൈവദൂതൻ. വീട്ടിൽ തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതു വകവെക്കുകയോ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽ ബിംബ പ്രതിഷ്ഠാവസരത്തിൽ നശിക്കുകയോ സാധ്യമായ ഭദ്രകാളി കാരണവശമെങ്കിലും മെട്ടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു. അതിനു ശേഷം ദേവസ്വധാരാപിള്ള അതികഠിനമായ ശബരോ പത്രാമന്ദവിഷ്ണുനാമം കടംബത്തിൽ അനുഷ്ഠിച്ചതും കണ്യാഭിഷേകവും അകാവകുലനവും വെച്ചുവന്നു. ഉടൻ പഴയവീടു പൊളിച്ച് ആ പുരയിടത്തിൽ തന്നെ കുറച്ചുകുലമായ് ഭാഗിവെച്ചു. മേൽക്കുളത്തു കടംബത്തിൽ ഒരു ശാഖക്കാർ ഇപ്പോഴും ഈ ചെന്നത്തിൽ തന്നെയാണു് അമർത്തി വരുന്നതു്.

കാരണവരുടെ മരണശേഷം ഭദ്രകാളികോവിളിൽ ബിംബപ്രതിഷ്ഠയോ പുരാണികർമ്മങ്ങളോ താതൊന്നും നടത്താതെ കുറച്ചുകാലം കോവിൽ അടച്ചുപൂട്ടി ഇട്ടിരുന്നു. അന്ത്യോട്ടുകൂടി അതു് ഇടിഞ്ഞുവീണു് നില്ക്കു പതിച്ചു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പലമാതിരിയിലുള്ള ശിലാബിംബങ്ങളും ശിലാശകലങ്ങളും ഒന്നിച്ചുകൂടി ഇപ്പോൾ മേൽ കട്ടിയായ് കിടക്കുന്നു. അനന്തരകാരണവന്മാർ പലരും അതിനെ നന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഒ. മേക്കോട്ട് - ഇതു് തിരുവിതാംകൂട്ടിൽ പട്ടിഞ്ഞാ വെഴുത്തു് അമരവതിക്കു് സമീപമുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമമാണു്. ദേവസ്വധാരാപിള്ളയുടെ മാതൃവീടു് ഇവിടെയാണെന്നും അടുത്തകാലംവരെ അധരൂടെ കടംബക്കാരു അധിപനായിരുന്നു എന്നും ഖുലർപറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു വിശ്വാസയോഗ്യമായ താതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ല.

ന. കളമക്കോട്ട് - തെക്കൻ മേയിൻറോഡിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു് ന.ക. മാർത്ത മെൽക്കുറിക്കു സമീപമുള്ള പ്രദേശത്തു് കാണു് 'കളമക്കോട്ട്', എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതിനു പരിശോധനക്കായിട്ടാ

കാടാമുക്കുളം, കോട്ടയം ജില്ല.

കാടാമുക്കുളം, കോട്ടയം ജില്ല.

അത് മണക്കൽ എന്ന ഗ്രാമം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അവിടെ കുറേക്കുറുപ്പും അനവധി ബ്രാഹ്മണാലയങ്ങളും സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ലക്ഷ്യം ഇപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ട്. പക്ഷാലമ്പനന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും കണ്ട പരിഹസിക്കുന്നതിനായ് ഏതാനും ദിവസം വേസരമാനംപിള്ളയെ മണക്കലും ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും താമസിപ്പിച്ച് കഴുപ്പെടുത്തിരുന്നതായ് അവിടുത്തെകാർ ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്.

൭. ആമാച്ചാർ. ൧. പെരുവിള — തിരുവിതാംകൂറിൽ കൊലപ്പള്ളികളെ തുടങ്ങുന്നതിന് പാഴ്ന്നിപ്പിള്ളമേരിൽ (വെള്ളാറ്റൂർ) ഒരു കടംബക്കാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ പൂർവ്വകടംബവും ഇപ്പോഴത്തെ താഴ്ന്നവും അമകളുമാണ്. കടംബം മോവഴിയാണെന്നിവിടെ ആമാച്ചാർ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നത് മരുമക്കുറവഴിക്കാണ്. ഈ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്ന് ധാരാളം നിധി പരതിക്കൊടുക്കുമായി വീട്ടുകാരുമായിട്ടുണ്ട്.

തെക്കൻ മേരിൻ റോഡിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്ന് ശരാമുക്ക മൈലിൽ 'പാവ്നീപുര'ത്തിനടുത്താണ് പെരുവിളനഗരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്ന് ആമാച്ചാർ റിട്ടാകാട്ടത്തിട്ടുള്ള നിധി പരതിക്കളിൽ കുറേമാത്രം ഇവിടെക്കിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം അഞ്ചു കർ സ്ഥലം മാത്രം പരതിക്കിട്ടുള്ളത്. അവിടെ വളരെക്കാലത്തിനുമുമ്പ് ഒരു നെല്ലപ്പുരയും തൊഴുപ്പുരയും പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേസരമാനംപിള്ളയുടെ കാലത്തു് ഈ തൊഴുപ്പുരയുടെ സമീപത്തു് ഒരു വേപ്പുതറ നിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ ചുവട്ടിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ വിലക്കുറവു് തട്ടിൽ പാടിയിരുന്നതു്. ഈ

വേപ്പു പഴുതിന്നിരുന്നവനും ദൈവസമാധാനംപിള്ളയെ അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നവന്റെ അത് തളിത്തുപ്പുത്തുവെന്നും ഇപ്പോഴും ആരാച്ചാരെ കടം വേക്കാർ പറയുന്നുണ്ട്. ഏകദേശം നൂറുവർഷത്തിനു മുമ്പ് ആ മരം അന്നേ വീണുപോകയും വീണ്ടും അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നു കിളകളുണ്ടായി കൂടേണ അതോടെ വലിയ വൃക്ഷമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

നഗ്നാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വന്ന് ദൈവസമാധാനംപിള്ളയെ കെട്ടിവെച്ചിരുന്ന ആ വൃക്ഷത്തെ സന്തരിപ്പയും അതിൽ നിന്നു കടന്നുപോകയും ചെയ്ത കാര്യം കൊണ്ടുപോന്ന അപരിഹാസത്തിന്റെ ഭാഷക്കാര്യം അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു പരിവർത്തിതനും. കൊട്ടാരപള്ളിയിൽ ചെരുന്നാളാരംഭിച്ചാൽ കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രാർത്ഥനാലിക്ഷണങ്ങളും, ദൈവസമാധാനംപിള്ളയുടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതിയുള്ള ഇനങ്ങൾ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, കർത്താവിനോടും ഏതാവർത്തികവുമായ സംഗീതധ്വനികൊണ്ടും, ആരാച്ചാരുടെ 'കളം, ഉത്സവംഗായ' കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുക പരിവർത്തിതനും. ഇതു മറുപടിയിടത്തു ആരാച്ചാരായിരുന്ന മി: രാമനാഥപിള്ളയും കൂട്ടുകാരും അസംബോധിയാണെന്നി, മറുപടി-ൽ ആ വേപ്പുശൃംഗം മേൽത്തറ വിലക്കുകയുള്ള മുറിപ്പിച്ചു. വീണ്ടും അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്ന് കിളകളുണ്ടായി വളരെ പുഷ്പിതാടുകൂടി വളർന്നുവന്നു. അതിന്നേയും വേരോടുകൂടി നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു ദൈവസമാധാനംപിള്ളയുടെ ഭാഷക്കാര്യം ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലത്ത് ഒരു മരം വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുമെന്നു ഇപ്പോഴത്തെ ആരാച്ചാർ ആശ്ചര്യത്തോടെ ഭാഷിക്കുന്നുണ്ട്.

വേദസമാതംപിള്ളയുടെ കാലത്തു് ആരാച്ചാർ കെളിറ്റായിരുന്നു. വേദസാക്ഷിരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായ് ആരാച്ചാരുടെ ഭാഗ്യമായിട്ട് ഭരതനി രാജൻ കട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. ഇതിന്റെ നന്ദിക്കായ് വേദസമാതംപിള്ളയിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ മുൻ പറഞ്ഞ വേദപ്രഭുക്കന്മാരായതൊരു കേട്ടപാട്ടംകൂടാതെ സൂക്ഷിച്ചുവന്നിരുന്നു. കൂടാതെ കോട്ടാരം വി: ശാലിയാർ പള്ളിയിൽ പെരുനാളുമാണ്ടിപ്പോൻ കുൻപന്നം പെരുനാളിൽ അതാതുക്കലങ്ങളിലെ ആരാച്ചാർ ആ വൃക്കത്തിന്റെ മുഖട്ടിൽവെച്ചു് ധർമ്മത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. ഏതു കാലംകൂടാതെക്കുറിച്ചുവെന്നറിയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും ഏറിയകാലമായ് ഇരു ഏപ്പാട്ട നടുവണിന്നതായും മറുപുൽ-ൽ മി: രാമനാഥപിള്ള ആരാച്ചാറായപ്പോൾ ഇതു് അന്നാശ്ചര്യമെല്ലവെന്ന് കാരണമെന്നുപറഞ്ഞു് നിവൃത്തിയായും കടംബംതങ്ങളിൽ നിന്നു തനറ്റിലാകുന്നു.

വ. പലിയുൾക്കരിശ്ശി—ഇവിടെസമാന്തംവിസ്താരവും ഉറപ്പുമുള്ള ഒരു ചാരയുണ്ടു്. ഇതിന്റെ പരിഷ്കാരമെടുക്കിവിവിധാൺ വേദസമാതംപിള്ള മുട്ടുകൊണ്ടിട്ടിപ്പോഴു കാണുന്നതു്. ഇതിന്റെ വാവട്ടത്തിൽ ഏകദേശം മർ-അംഗുലം ചുറ്റളവുണ്ടായിരിക്കും. ഏകദേശം ഒരേതാളത്തിൽവെന്ന് ൩-ഇഞ്ചു ചുറ്റളവുള്ള ഒരു ശാഖ കിഴക്കോട്ടുപോകുന്നുണ്ടു്. ഉദ്ദേശം ൪ അടിതാളത്തിൽ വെന്ന് പല ശാഖകൾ വളരെ താഴ്ത്തിൽപോകുന്നുണ്ടു്. മുട്ടുകൊണ്ടിട്ടിപ്പോൾ ഏകദേശം മൂന്നുവശങ്ങളിലായ് പിളന്നു കൈമുട്ടിന്റെ ആകൃതിയിൽ കോപ്പം പൊട്ടി കഴിയുന്നായിരിക്കുന്നു. ഉദ്ദേശം ഏഴുപതുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുവരെ വെള്ളം പുറത്തു് ഒഴുക്കി പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന

ന്നതായ പഴമപരിവയമുള്ളവർ പറയുന്നുണ്ട്. എട്ടു വയസ്സിൽ മുമ്പുവരെ എല്ലാ കാലങ്ങളിലും വെള്ളമുണ്ടാക്കായിരുന്നു. അതിൽ പിന്നീട് ചില ആണ്ടുകളിൽ ഉണ്ണുകാലമാകുമ്പോൾ ഏതാനും മാസം വെള്ളമുണ്ടായിരിക്കുന്നില്ല. വെള്ളമൊഴിച്ചു പുറത്തുപോകാതിരിക്കുന്നതിന് ആ പാറയിൽ തന്നെ തൊട്ടിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മഴവെള്ളം വീഴാതിരിക്കുന്നതിനും മറ്റു വിധത്തിൽ വൃത്തികേടാകാതിരിക്കുന്നതിനുമായി മേൽകാഗം കല്ലുകൊണ്ട് കെട്ടി മറച്ചിരിക്കുന്നു 'ദേവസംഹാരം കരുണുപള്ളി' എന്നു എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു കുൽക്കത്തു് ഇതിനു സമീപം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതേ ഇക്കാലത്താണെന്നറിയുന്നതിന് തൽക്കാലം യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. മമ്പുറംപാലാണിടക്ക് ബഹുരേണപ്പെട്ട, ഫാദർ ജോസഫ് അബ്രാഹാം മുൻ പറഞ്ഞ പാർ മുഴുവനിലായാപരിശുദ്ധ മിശ്ശേൽ മാലാഖയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചു.

ദേവസംഹാരംപിള്ള മുട്ടുകൊണ്ടിട്ടിട്ടു് ഇത സ്ഥലത്തേപ്പുറം പലതും പല വിധത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ട്. മ. ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ നിന്നായും ഭൂകിടങ്ങളിൽനിന്നു ഉത്ഭവം ശീതോഷ്ണ സ്ഥിതി ദൈർഘ്യം ഭൂതങ്ങൾ അഗ്നിപാതം മുതലായ പ്രകൃതിശക്തികളായും മുകളിലോട്ടു് പ്രവഹിക്കുന്നതിനെഴുപ്പമുണ്ട്. അപ്രകാരം സംഭവിച്ചതായിരിക്കണം ഇതു്. അല്ലാതെ ഇതിനു ദിവ്യകൃപ കല്പിക്കുന്നതു് അസ്ഥിശക്തിയല്ലെന്നു്.

൨. ദിവ്യശക്തികൊണ്ട് പാറ പൊട്ടി വെള്ളമുണ്ടാകാം എന്നതിൽ അതു ഒരു കാലത്തു വററിപോകാവുന്നതു. അതിനാൽ ഇതു പ്രകൃതി ശക്തികൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ഉത്തരമാത്രമാണ്.

൩. ഉത്തരകഴിയിൽ പല ശാഖകളും ഉപശാഖകളും കാണുന്നു. മുട്ടുകൊണ്ടിടിച്ചു കഴിയുണ്ടായതാണെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം ശാഖോപശാഖകൾ ഉണ്ടാകാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ ഇതു പ്രകൃതിശക്തി കൊണ്ടുണ്ടായ ഒരു ഉത്തരാണ്. പാറകളിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇമ്മതിയിൽ ഉത്തരങ്ങളാകുന്നത് സാധാരണമാണ്.

ഈ ഉത്തരം വേദസഹായംപിള്ള മുട്ടുകൊണ്ടിടിച്ചു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ മൂന്നു ഖണ്ഡനാമകളിലും, യുക്തിക്കു യോജിച്ചതാണെങ്കിലും തത്ക്കാലം നമുക്കിതു സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ പല ന്യായങ്ങളുമുണ്ട്.

പ്രകൃതിശക്തികൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം പാറ പൊട്ടി വെള്ളമുണ്ടായതെങ്കിൽ വേദസഹായംപിള്ളയുടെ കാലത്തിൽ മുമ്പുതന്നെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ കേന്ദ്രമായ ഹിന്ദുമതവിശ്വാസികൾ ഇതിനെ കൈവശപ്പെടുത്തി ദിവ്യതം കല്പിച്ചു് ആരാധന നടത്തിത്തുടങ്ങുമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്തുകൂടിയാണ് തെക്കൻ കരയിൽ റോഡ് പോയിരുന്നത്. ഏകദേശം ൭൪ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള റോഡു അവിടെനിന്നു മാറുന്നതുവരെ ഇതിന്റെ ഒരു വശത്തുകൂടി എപ്പോഴും വെങ്കലം ഉഴറിപ്പൊങ്ങുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോഴും വൃദ്ധന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു് എല്ലാവരും കണ്ടിരിക്കാതിരുന്ന ഒരു

കാഴ്ചകൾക്കിടയിൽ ഹിന്ദുക്കൾ അവിടെ അവരും സമം ചിട്ട് പൂജാതികൾക്കും കട്ടത്തുണിയിൽ ഏറെയും ഉണ്ടായത് പ്രത്യേകിച്ചാണ്. നദികളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥലങ്ങളായും വൃക്ഷങ്ങളായും പർവ്വതങ്ങളായും എന്നുവേണ്ട പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന നിസ്സാര സംഭവങ്ങളെപ്പോലും മിഥുനം കല്പിച്ചുവായിരുന്ന ഹിന്ദുക്കൾ ഈ ഉപനിഷത്തർക്കമാർത്ഥവും കണ്ടു അതിൽ അധാര സമസ്തിയുടെ വിട്ടുകയറ്റം. മറ്റ് കാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരംഭിക്കുന്ന സമീപസ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണം ഉദാഹരിച്ചു പുലിയർക്കുറിച്ച് മൃതലായ സമയങ്ങളിൽ ശാരദാ ഹിന്ദുക്കൾ താമസിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ സമീപമാണ് മേലാംകോട്ട് ദേവതാക്ഷേത്രവും സമസ്തിയെപ്പോലെയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ ഹിന്ദുക്കൾക്കെന്ന ഇതിനെ കൈവശപ്പെടുത്തി നിസ്സാര സംഭവ പൂജാസ്ഥലമായ് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പല സമസ്തികളുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്ന കൈവശപ്പെടുത്തിയതാണെന്നു പറയാനും നിവൃത്തിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ ഇടക്കാലത്താണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവിടെ ചെന്ന് താമസിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നു മാത്രമല്ല പട്ടയകാലംവരെ ഈ പുരയിടം ഹിന്ദുക്കളുടെ കൈവശത്തുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പിന്നീട് ഉദയസ്ഥാൻ സമസ്തിപ്രകാരം "വേദസഹായംപിള്ള പുരയിടം" എന്നു ലക്കം തിരിച്ച് പള്ളിക്കാൽ പട്ടയം വാങ്ങിച്ച് പട്ടയകാലത്തു അവിടെ ഒരു കെട്ടു മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു അവിടെയെ ഹിന്ദുക്കൾ വേദസഹായം

പിള്ളയപ്പൻ വലിയ കാഴ്ചയായ് വിചാരിക്കാതിരിക്കയും ഹിന്ദുക്കൾ അതിന് വിവൃതപക്ഷിപ്പിച്ചു ആരാധന നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു ഹിന്ദുവിന്റെ പക്ഷത്തിൽ കരുതുന്ന സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ക്രിസ്ത്യാനികളേ അനുവദിക്കാതില്ലായിരുന്നു. കറച്ചുകാലത്തിന് മുമ്പവരേ കോട്ടാറ് പഞ്ചസങ്കാട്ട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പെരുന്നാളാഘോഷങ്ങൾക്കു പുറമെ മറ്റുള്ളവർക്കു മുന്നേകുകയെന്നായ 'കൃഷ്ണ വക്താക്കൻ ധർമ്മശാസ്തരി' ഒഴികെ പത് വണ്ടായിരുന്നു. "മുട്ടിപ്പിപ്പാൻപാറ" എന്നാണ് ഇപ്പോഴും അവിടത്തെ ഹിന്ദുക്കൾ ആ സ്ഥലത്തേപ്പറ്റി പറഞ്ഞു വരുന്നത്. ഈ സംഗതികളാലോ ചിത്താശ്വാർ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് അവിടെ യാത്രയാവുകാശവുമില്ലെന്നു അവർ താനെ വിട്ടൊഴിക്കരുത് മാന്ദ്യമുണ്ടാക്കിത്തന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

സാധാരണ മനുഷ്യാപാദകൾ സന്ധിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും പലതായ പാദവിടവുകളിലും ഇമ്മർത്തി ഉൾക്കൊള്ളുന്നപറയുന്നതു വാസ്തവമാണ്. അവയെ ഹിന്ദുക്കളും ചിലപ്പോൾ ദിവ്യതപസകളിലൂടെ ആരാധിച്ചിട്ടുള്ളവരും. എന്നാൽ ഇതു മനുഷ്യാപാദകൾ സന്ധിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിലല്ല കാണുന്നത്. ഒരു വലിയപാദകളെ ചരിവിൽ കൂമിയായ് യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്ത സ്ഥലത്താണ് ഈ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു. ഇതു പുരസ്കാരിച്ചാണു ചെയ്തതെന്നാക്കിയാലും ആശ്ചര്യമുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ ഇതിനെ ഹിന്ദുക്കൾ നിസ്സാരമായ് വിചാരിച്ചു ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു, എന്നു വിചാരിക്കാനും നിവൃത്തിയില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ ഇതു പ്രകൃതിശക്തികൊ

ഭക്തനായിട്ടുള്ളതല്ല, ദൈവശക്തികൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് നിസ്തംഗരും തീർച്ചപ്പെടുത്താം.

ഇത അടുത്തകാലത്തു് ഉണ്ണകംലങ്ങിൽ ചിലപ്പോൾ അവിടെ ജലം കണന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു് ജ്ഞാതരേണുമാണു്. ഇതും ക്രിസ്താനികൾക്കു് ഒരു കാരണമായി സമീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദേവസഹായപിള്ളയുടെ ഭാഷാമനണത്തിൽ ദൈവപ്രസാദത്താലുണ്ടായ ജലം ആവശ്യം എന്നതും വിജ്ഞാപനമായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായ് പാറപൊട്ടി വെള്ളമുണ്ടാകുകയും ആ കഴി ഇല്ലാത്ത അതേ വിധത്തിൽ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നുള്ളതുതന്നെ വിശ്വാസ സമ്പ്രദായം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു് മതിയായ മർദ്ദമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും കാര്യം അതിൽ സമുദിച്ചായ് ജലമുണ്ടായിരുന്നതു് മുമ്പാകത്താകുമായ ഇവയെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനും സത്യമനുഭവസുഖമുള്ള വെളിവാക്കുന്നതിനും മാനിധിയായ ഇതശോഭിശിരമാകുന്നിട്ടുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണു്.

നേററു മഹാവർത്തിയുടെ കാലത്തു് വി: പത്രോസിന്നു മരുഭാഗികളും പാഷണ്ഡന്മാരും നീപന്മാരുമായ കുറ്റക്കാലോഭാണിച്ച് കാതാഗ്രഹത്തിലുമ്പിട്ട് മഹാവർത്തിയുടെ കല്പനപ്രകാരം വിഗ്രഹാരാധനക്കാരും മാന്ത്രികന്മാരുമായ മന്ത്രികർ വിശുദ്ധനെ ഏറ്റവും കൂടിയ വിധത്തിലുപദ്രവിച്ചു. എന്നാൽ വി: പത്രോസ് ഇതേശോഭിശിരമാക്കു് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനു് തടവിൽ കിടന്നു്, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ പ്രവചിക്കുന്ന കാരണ വാക്കുകളും ശ്രവിക്കുവാൻ മന്ത്രികർ

കാശ്മീരവാസികളും മീപ്പിമത്തായ ദൈവസ്വന്നിയിനി
 ഉണ്ടെന്നാണു മറ്റുപരമ്പരകൾക്കിന്നിടുന്നു. അങ്ങനെ
 ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മിവാസം ഭടന്മാരിലും കുറുക്കാരിലും
 അനേകം ആളുകൾ വി: പാത്രാസിൻറെ ഉപദേശത്താൽ
 സരിച്ചു സത്യമതം സ്വീകരിച്ചു. അവരെ ജ്ഞാനസ്സാ
 നപ്പെടുത്തുന്നതിന് പാരാവർത്തിയിൽ വെള്ളമില്ലാതിരു
 ന്നതിനാൽ വിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥനയോടേ ഹലമായ കൂമി
 കിൽ നിന്നു ജലാവപോതി നിർദ്ദളം ജലം പ്രവഹി
 ച്ചു. അതിൽ നിന്നു ജലമെടുത്തു വിശുദ്ധൻ അവരെ
 ജ്ഞാനസ്സാനപ്പെടുത്തി. ഈ മുതറിൽ നിന്നു, വൃഹം ശ
 രാബും വലം വെള്ളം ചാടിപ്പറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. കരി
 ങ്കലും ഒട്ടുമുണ്ടായ ആ ജലപ്രവാഹത്തിൽ നിന്നു തീർത്ഥ
 യാത്രക്കാർ വെള്ളം കേൾക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു.

മവ്യാശതാബ്ബംവരേ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ ജലപ്ര
 വാഹം പിന്നീട് ഇല്ലാതായതായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതു
 പ്രകൃതിശക്തികൊണ്ടുണ്ടായതാണെന്നു ദൈവശക്തി
 കൊണ്ടുണ്ടായതല്ലെന്നു ഏതു ചരിത്രകാരനും പറയു
 ന്നുത്? ആരും പറയുന്നില്ല. അതിനാൽ ദൈവശക്തിന്റെ
 മാറ്റാത്തവയും അവിടുത്തെ കരുണയും എത്രത്തോളമു
 ന്നെന്നും ഏതേതവസരങ്ങളിൽ എവിടേ ഹലപ്പെടു
 മെന്നും ഇത നിസ്സാര മനസ്സുവെക്കുന്നതിന് അറിയാൻ
 സാധിക്കയില്ലെന്നു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി വിചാസ
 ന്നാൽ മനസ്സിന്നുസന്ധിയിൽ നിലനിൽക്കുക. അതുതന്നെ
 യാണു മക്കൾക്കു ഏകമാർഗ്ഗം.

ദൈവസന്ധാനംപിള്ള മരിച്ചു അധികകാലം കഴി
 യുന്നതിന്നു മുമ്പ് തമിഴിലെഴുതിട്ടുള്ള "ദൈവസന്ധാനം
 പിള്ള നാദക" ത്തിൽ

“വായുവഴിയിലേ ചിറുപാറാതന്നിയും
നീളത്താവരം തന്മായെന്നേസവിതേരൻ
കൈവിതേരൻ,,

എന്നു് ദൈവസഹായംപിള്ള പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായ് ഒരു ഭാഗമുണ്ടു്. ‘വായുവഴിയിൽ പാറയിൽ നിന്നുറിയെ ജലം കുടിക്കുന്നതിന്നു് അനുഗ്രഹിച്ച അവിടുത്തെ സേവിച്ചു് ഇതാ ഞാൻ സമസ്തപ്പെടുന്നു’. എന്നാണു് മുൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ഇതിൽ നിന്നു് ദൈവസഹായംപിള്ള അവിടെ വരുമ്പോൾ പാറയിൽ നിന്നു് ജലം ഉൾപ്പൊങ്ങുകൊണ്ടിരുന്നു, അതിനേതാണു് അടുത്തു് കൊണ്ടുപോയതു് എന്നു് അർത്ഥം വരുന്നില്ല. പാറയിൽ നിന്നുൾപ്പൊങ്ങുകൊണ്ടിരുന്ന ജലമാണു് കൊണ്ടുപോയതെങ്കിൽ ‘അതിന്നു വരുന്ന ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കുന്നു, എന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഭാഗ്യമെന്നമാകുന്ന നിസ്സാര സംഗതിയിൽ തന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു എന്നുള്ളതല്ല; അവിടെ പ്രധാന സംഗതി, ‘ദൈവശക്തിയാൽ പാറയിൽ നിന്നു ജലമുണ്ടായു് അതിന്നു് ഭാഗ്യമെന്നർത്ഥമുണ്ടായിട്ടു്. ഇങ്ങനെ അനുഗ്രഹിച്ച ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കുന്നു, എന്നാണു് മുൻ പറഞ്ഞ പാട്ടിലെ പ്രധാന കാല്പഭാഗം. ദൈവസഹായംപിള്ളക്കു് ഭാഗ്യമെന്ന വെള്ളം കൊടുക്കാനെ കൊല്ലുന്നതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം മനോർമ്മയായിരുന്നിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ അതുതന്നെല്ലാം പോലും അവർ കൊടുക്കുകയില്ലായിരുന്നല്ലോ! ഇങ്ങനെയൊക്കെ കൊടുക്കുന്നതിന്നു മടിച്ചിട്ടു് അല്ലാലും കിട്ടിയ വെള്ളം കൊടുത്തു കഴിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അതു കഴിച്ചിട്ടും ഭാഗ്യം തിന്നില്ല.

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் பாரதிதாசபட்டினம்.

കുറച്ചുകൂടി ചെന്നപ്പോൾ വഴിയിൽ ഉഴറിപ്പാഞ്ഞിരുന്ന വെള്ളം കണ്ട് തൃപ്തിയാകുവണ്ണം കോരിക്കുടിച്ചു. ഏന്നാണെങ്കിൽ എത്ര അതികവിനമായ ഓരമുണ്ടായിരുന്നാലും അതിന്റെ ഉപശമനത്തെ വലിയ കാര്യമായ് വിചാരിച്ചു. “അതിനു വരും തന്ന ഭവേവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു, എന്നു പറയുന്നത് ദേവസഹായംപിള്ളയുടെ കാര്യത്തിൽ യോജിപ്പില്ലാത്ത സംഗതിയാണ്.”

൧൦. പൂവശശുരൂട്ട്—തെക്കൻ മെയിൻറോഡിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും മെട്രോപ്പൊളിറ്റൻ മൈലിലാണ് ആരുവാമൊഴി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ മെട്രോപ്പൊളിറ്റൻ മെയിൻറോഡിൽ സമീപമുണ്ടായിരുന്ന പൂവശശുരൂട്ടിലാണ് ദേവസഹായംപിള്ളയെ വിവരമുൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. അ പൂവശശുരൂട്ടിലെല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഒരു ‘വാക്വീ’ മരം നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു കുത്തുണ്ടുള്ള സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഏതു കാലത്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയാത്തതിന് ഒരു ലക്കുവുമില്ല.

൧൧. കാറാടിമല. മുൻപറഞ്ഞ കുളിശ്ശിന്റെ മുക്കാൽമൈൽ തെക്കു മാറിയാണ് ‘കാറാടിമല’ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സമാധാനമുണ്ടായതിൽ പിന്നീട് അവിടെ പരിശുദ്ധ വ്യാകുലമാതാവിന്റെ പേരിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. ദേവസഹായംപിള്ളയെ നിരത്തി വെടിവെച്ചു വലിയ പാറയിൽ ഒരു കുത്തുണ്ടുള്ള ഉരുണ്ടുവീണ സ്ഥലത്തു് ഒരു മരക്കുളിത്തൂം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ കുടി കയറിത്താമസിച്ചുവരുന്ന വിശ്വാസി കുറു മിഖസവും വിളക്കുവെച്ചു് ആരാധന നടത്തിവ

അന്യം. ഇപ്പോൾ വ്യാകുലമാകാ പ്പെങ്കിൽ മിവാസവും മറ്റും ദിവസങ്ങളിലും വളരെ ദൂരത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കാപ ലക്കം ജനങ്ങൾ വന്ന് ദേവസമാധാനംപിള്ളയുടെ ദേവ്യ സ്ഥലത്തിൽ പല നന്മകളും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. ദേവസ മാധാനംപിള്ളയെ കയറ്റി നിറുത്തി വെടിവെച്ചു പാറ ഇപ്പോൾ കരുത്തു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ പാറയ ല്ലെന്നും, അത് ഇപ്പോൾ പള്ളിയിൽ പീഠം സ്ഥാപി ുപ്പിരിക്കുന്നതാണെന്നും, ഈ പാറയിൽ വെച്ച് വെടിവെ ച്ചുകൊന്നതിൽ പിന്നീട് മുതൽക്കുമുള്ള കറേ മകളിലാ യ് മരിക്കേണ്ടതു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന പാറമേമ്പിൽ കൊ ണ്ടുവെച്ചിട്ടുവെന്നും വളരെ ലാഭവായ ഭരണപ്രായവു ത്യാസമുണ്ട്. ഇത് ഹസ്തുവായിരിക്കുന്നതും നിവൃത്തി യുള്ളതു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്പോൾ കൽക്കല്ലു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ പാറയിൽ സാധാരണ ഒരു വന്യ ഏണിയുടെ സമാധാനം കൂടാതെ കയറാൻ സാധി കയില്ല. എന്നാൽ ദേവസമാധാനംപിള്ള ദിവ്യശക്തി കൊണ്ടു കയറി എന്തോ ഒന്നാൽ ഏണിവെച്ചുകൊടുത്തു വെന്നോ പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അതിനാൽ മുൻ പറഞ്ഞ ചെറിയ പാറയിൽ നിറുത്തി വെടിവെച്ചു എ ന്ന പറയുന്നതാണ് യുക്തിയായതായിപ്പോകുന്നത്.

മുഖ്യം. കോട്ടാരപള്ളി-ഇവിടെ വി: പ്രാർത്ഥി സ് സേവ്യയുടെ കാലത്തു് അദ്ദേഹം തന്നെ പുണിയി ുപ്പിട്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ പള്ളിയും അതിൽ പിന്നീട് വി: സേവ്യയുടെ നാമധേയത്തിൽ അതിവിചിത്രമായ് പ ണിയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ പള്ളിയുമുണ്ട്.

ഇപ്പോളിരിക്കുന്ന വലിയ പള്ളിയുടെ സ്ഥാനത്ത് ദേവസ്ഥാനം പള്ളിയുടെ കാലത്തിനും വളരെമുമ്പ് ഓട്ടമൊട്ടിയുമായ ഒരു പള്ളി പണിയിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ അറത്താടി (പീഠം) യിലാണു് ദേവസ്ഥാനം പള്ളിയുടെ തിരുശ്ശേരിപ്പകരം അടക്കം ചെയ്തിരുന്നതു്. പിന്നീടു് ഉദ്ദേശം ൭൯-വർഷങ്ങൾക്കു് മുമ്പു് ഈ പള്ളിയെ മാറ്റി വിചിത്രാകൃതിയിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന രീതിയിൽ വലുതാക്കിപ്പണിയിച്ചു. ഇതാഴെക്കൂടി അറത്താടിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന വേദസാക്ഷിയുടെ തിരുശ്ശേരിപ്പകരം പള്ളിയുടെ അകത്തു് മദ്ധ്യത്തിലായി.

ആദ്യമായു് ക്രി.ശ. ൧൩-ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ൧൩-ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ-മണിക്കു്, അക്കാലത്തു് കോട്ടാർ ഇടവക കെട്ടിയിരുന്ന നിരന്തര വന്ദ്യന്തീ ഫാദർ ബർണാഡിൻ (Very Rev. Fr. Bernardine) അവർക്കും മറ്റും ഏതാനും വൈദികന്മാരും കൂടി വളരെ ഐസ്യമായു് വേദസാക്ഷിയുടെ തിരുശ്ശേരിപ്പകരം അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലം ഭൂമി പരിശോധിച്ചു. മേൽവശത്തുകാണുന്ന കൽഫലക ഇളക്കിമാറ്റി മൂന്നുനാലടി താഴ്ത്തി കെട്ടിച്ചുനോക്കി; അപ്പോൾ 3½ അടി നീളവും 1½ അടി വീതിയും 1. അടി വേനവുമുള്ള ഒരു കരിങ്കൽ ഫലക കണ്ടു, അതിന്നു പുറം മണ്ണിളക്കി കെട്ടിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതു് ഒരു കൽതൊട്ടിയുടെ മുകളിലിരിക്കുന്നതായു് കണ്ടു. ആതൊട്ടി അടിവശത്തു് കുരിങ്കല്ല് മൂക്കുവടിപൊക്കത്തിൽ ചുടകല്ല് ചുണ്ണാമ്പുംകൊണ്ടു് കെട്ടിയുണക്കിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അതിനകത്തു് ഏകദേശം രണ്ടു് ഇടങ്ങളിലായാൽ നിറത്തിലുള്ള പൊടിയും തുടങ്ങാത്തു് മുട്ടിലുള്ള അമ്പലികളും മറ്റും ഏതാനും ചെറിയ അമ്പലികളും

അളം, ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ചായനിറത്തിലുള്ള പൊ
ടി വേസോക്കിയുടെ അസ്ഥികളേ സൂക്ഷിച്ചു തൊട്ടിക്ക
കത്തു വെച്ചിരുന്ന മരപ്പെട്ടി ജീർണ്ണിച്ചതാണെന്ന് ഉറവി
കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന
മരപ്പെട്ടിയിൽ മുൻപറഞ്ഞ സാമനങ്ങളെ ഇത് ഭരി
മായ് അടച്ചു, ഈ പെട്ടിയെ ഇരുമ്പുപ്പെട്ടിക്കുതൊ
ക്കി പൂർവ്വസ്ഥാനത്തു വളരെ പൂജയായ് നിക്ഷേപി
ച്ചു. വേസോക്കിയുടെ തിരുശ്ശെരിപ്പകൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെ
ട്ടിരുന്ന ഈ കല്ലായിൽത്തന്നെ കണ്ട വിശേഷങ്ങളുടെ ഒരു
വിവരണം എന്നുയും ബൃഹമാനപ്പെട്ട കൊല്ലം മെത്രാ
നച്ചന്തവർകളുടെ അമ്മേയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

൧൩. വടക്കൻകുളത്തു കൊണ്ടുപോയ വില്പങ്ങളും
തലപ്പാവും ബഹുമാർ മധ്യകേന്ദ്രസ്വാമി അവാർകൾ ഒരു
കുഞ്ഞാടിപ്പെട്ടിയിൽ വളരെ പൂജയായ് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു.
ഈ അഴുതകാലത്തു വില്പങ്ങളെ റോമിലേക്കു കൊ
ണ്ടുപോകാവാൻ വഴിക്കുവെച്ചു അവ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോ
യതായിരുന്നു. തലപ്പാവ് വെള്ളവരയുള്ള ചുവന്നു
ണിയാണു്. ഇതു് ഇപ്പോഴും വടക്കൻകുളം പള്ളിയിൽ
വെണാൻ കാണാം.

ഭവേസമ്മായംപിള്ളയുടെ കാഴ്ച — ഭവേസമ്മായം
പിള്ളയുടെ മരണശേഷം വടക്കൻകുളത്തുവെണം മദ്-വ
ഷം പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടി അവിടേവെ
ച്ചതെന്നു മരിച്ചു. ശവശരീരത്തെ വടക്കൻകുളം പള്ളി
വക ശ്മശാനത്തു് അടക്കംചെയ്തു. ഒരു ശവശല്യരയെ ല
ക്ഷ്യമാക്കി ഇതു് അവയുടേതാണെന്ന് അവിടുത്തുകാർ
പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാലത്ര ശരിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ
തക്ക കാര്യമൊന്നുമില്ല.